

Π·Δ·Χ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
1942
31

ΠΙΣΤΩΚΙΑΣ
3

2.902
2.05
2.051

2.95
181
515

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

16 Απριλίου 1947

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

P. G. Lemos & Sons

1938 ΟΜΗ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

VII.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Γ'. ΕΚΛΟΓΗ

Ο-Π-Ρ-Σ-Τ-Χ-Ψ-Ω

«Ο Όμηρος είναι τὸ μέγιστον ποιητικὸν
πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ συμ-
πάσης τῆς ἀνθρωπότητος».

(ERWIN ROHDE Psyche σ. 37).

ΕΚΔΟΣΙΣ Η'.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΤ' ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΛΠ.

Ἀντίτυπα 3000

9-BIRGINI...

1938

42 Δραχμῶν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΔΑΓΟΓΙΚΟ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

VI

ΟΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΚΛΟΗ

Ο-Π-Ρ-Ξ-Τ-Χ-Ψ-Ω

Ο ΨΩΔΕΥΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΛΟΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΜΕΤΕΡΣΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Αθήνα 1999

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΔΑΓΟΓΙΚΟ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Γ'. ΕΚΛΟΓΗ

Τὰ μεταξὺ Λ - Ο 390. Ἐν ᾧ ὁ Πάτροκλος διαλέγεται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Νέστορος καὶ μετὰ τοῦτο θεραπεύει τὸν τετρωμένον Εὐρύπυλον, οἱ Τρῶες συνεχῶς προελαύνοντες διαβαίνουνσι τὴν τάφρον καὶ μετὰ λυσσώδη ἀγῶνα ἐκβιάσαντες τὸ τεῖχος καταδιώκουσι τοὺς Ἀχαιοὺς πρὸς τὰς ναῦς. Ἄλλ' ὁ Ποσειδῶν ἐλεῶν τοὺς Ἀχ., ἐν τῇ μορφῇ τοῦ μάντεως Κάλχαντος ἐμψυχώνει αὐτοὺς καὶ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται αἱματηρότατος· ὅτε δὲ ὁ Ζεὺς, ὁ θέλων τὴν νίκην τῶν Τρώων, ἀπεκοιμήθη διὰ δόλου τῆς Ἥρας, οἱ Ἀχ. βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐνεργότερον ἤδη μετέχοντος τοῦ ἀγῶνος, ἀπωθοῦσι τοὺς Τρῶας πέραν τῆς τάφρου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ζεὺς ἀφυπνισθεὶς καὶ ἰδὼν τὴν μεταστροφὴν τῆς μάχης τὸν μὲν Ποσ. διατάσσει νὰ ἀπόσχῃ τοῦ ἀγῶνος, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα νὰ ἐμψυχώσῃ τοὺς Τρῶας, οἵτινες οὕτω τρέψαντες εἰς φυγὴν τοὺς Ἀχ. ὑπερβαίνουνσι καὶ πάλιν τὰ τεῖχη καὶ διώκουσι μέχρι τῶν σκηνῶν καὶ τῶν νεῶν.

Πάτροκλος δ' ἦρος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390
τείχεος ἄμφ' ἐμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαλήνορος Εὐρύπυλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερεπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
φάρμακ' ἀξέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων. |
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὸν
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα·
„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν. 400

ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 σπεύσομαι εἰς Ἄχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἐταίρου. | 404

Τὰ μεταξὺ 405-τέλους. Πρὸ τῶν νεῶν συγκροτεῖται
 λυσσώδης μάχη, ἀλλ' οἱ Ἄχ. θρασυθείσης τῆς ἀντιστάσεως αὐτῶν
 ἀποσύρονται ἐπὶ τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν νεῶν, ἐν ᾧ οἱ Τρώες φέ-
 ρουσι πῦρ πρὸς ἐμπρησιμὸν αὐτῶν καὶ ὁ Ἐκτωρ ἐπιλαμβάνεται τῶν
 ἀφλάστων τῆς νεῆς τοῦ Πρωτεσιλάου· ἀλλ' ὁ Τελαμώνιος Αἴας
 ὑπερανθρώπως προμαχῶν τῶν νεῶν φρονεῖ πολλοὺς τῶν Τρώων
 φέροντας πῦρ.

Π α τ ρ ό κ λ ε ι α

ὥς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐνστέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
 δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνῃ μελάνυδρος,
 ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ. |
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 καί μιν φωνήσας ἔλεα περὸέντια προσήυδα·

„τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεες, ἠΰτε κούρη
 νηπίῃ, ἥ θ' ἅμὰ μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
 εἰανοῦ ἄπτομένῃ καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 δακρυόεσσα δὲ μῖν ποτιδέσκεται, ὄφρ' ἀνέλῃται· | 10
 τῇ ἔκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
 ἤε τι Μυρμιδόνεσσι πιφάυσκαι; ἢ ἐμοὶ αὐτῶ;
 ἢε τιν ἀγγελίην Φθίῆς ἔξ ἔκλυες οἶος;
 ζῶειν μὰν ἔτι φαοὶ Μενόιτιον Ἄκτορος υἱόν,
 ζῶει δ' Αἰᾶκίδης Πηλεὺς μετὰ Μῦρμιδόνεσσι, | 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοῖμεθα τεθνηῶτων.
 ἢε σύ γ' Ἀργεῖων ὀλοφύσαι, ὡς ὀλέκονται
 νῆυσιν ἐπι γλαφυρῆσιν ὑπέρβασίης ἔνεκα σφῆς;

ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω. |
 τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεες ἵππευ· 20
 „ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλήμενοι οὐτάμενοι τε·
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης, 25
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δούρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μῆρόν οἷστῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέτονται,
 ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανὸς ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 μῆ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30
 αἶναρέτῃ· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργεῖοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἦν ἱππότη Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. | 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσὶ θεοπροπὴν ἀλεείνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἄλλ' ἐμέ περ πρόες ὄχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φῶς Δαναοῖσι γένωμαι.
 δός δέ μοι ὤμουιν τὰ σά τεύχεα θωρηχθῆναι, 40
 αἶ κέ με σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ὅῃα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαιμεν προτὶ ἄστρῳ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων. | 45
 ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 οἷ αὐτῶ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ὦ μοι διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔειπες!
 οὔτε θεοπροπῆς ἐμπάζομαι, ἦν τινα οἶδα, 50
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·

ἀλλὰ τόδ' αἶνον ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνήρ' ἐθέλησιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
 αἶνον ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ· 55
 κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἴες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῶ κτεάτισσα, πόλιν ἐυτείχεα πέρσας,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης ὡς εἶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60
 ἀσπερχῆς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦ τοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μνηθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπ' ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτὴ τε πτόλεμός τε.
 τὴν δ' ὄμοιον μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες· 68
 ἀλλὰ καὶ ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπο λιογόν ἀμύνων
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἶθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται. |
 πείθεο δ', ὡς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω. 83
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι 87
 δῶν κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σὺ γ' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις· 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοτῆτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἠγεμονεύειν,
 μή τις ἅπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
 ἐμβήη· μάλα τούς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐνν ἡέσσιν 95
 θείης, τοὺς δέ τ' ἔἴην πεδίον κάτω δηριάσθαι. | 96
 ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 101
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·

δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρώες ἀγαυοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαινὴν
 πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 κάπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὤμον ἔκαμνεν
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον, οὐδὲ δύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δέ οἱ ἰδρώς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο. |
 ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐκτὼρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
 πληξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμῆς παρὰ κανλὸν ὀπισθεν, 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βρόμβησε πεσοῦσα.
 γυνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θεῶν· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ. |
 ὣς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῶ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν· 125
 ἄλλο, ὄρσο, διογενὲς Πατρόκλεες, ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊόιο ἰωήν·
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω. |
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ. 130
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι δυνεν
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135

χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχίον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμῃφι ἀρήρειν.
 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατοῖ φίλῳ πόρε Χίρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν. |
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕλαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἕμα πνοιῆσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ ἄρπυια Ποδάργη 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἔει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὅς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν. |
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς 155
 πάντας ἀνά κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἷ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγελήδον ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥῶοντ'. | ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἴστατ' Ἀχιλλεύς
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· 167
 „Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200

ὅς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν
 πάνθ' ὑπὸ μνηϊμόν, καὶ μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
 ,σέγελιε Πηλέος υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταίρους·
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτῖς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράασθε·
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω |
 ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου. 210
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνῆρ ἀράρη πυκνοῖσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπίς ἄν' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ. 215
 ψαῦον δ' ἱπλόχομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευόντων ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάροιδε δὺ' ἀνέρες θωρήσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
 βῆ ὃ' ἔμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέφγεν
 καλῆς δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὐ πλῆσασα χιτῶνων
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὐλῶν τε ταπήτων.
 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσχε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔτε τεφρὸν σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε ἔκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖφ
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν,
 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσφ' ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον· | |
 „Ζεῦ ἄνα Δωδωναίε Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,

Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, 235
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαδὸν Ἀχαιῶν
 ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται, ἧ ῥα καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἧ οἱ τότε χεῖρες ἅαπτοι
 μαίνονθ', ὀπλότ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἴκοιτο
 τεύχεσσι τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν. |
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν. 250
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι. |
 ἧ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσηλθε, δέπας δ' ἀπέθηξ' ἐνὶ χηλῶ,
 στῆ δὲ πάροισ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῶ 255
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν. |
 οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφήκεσιν ἑοικότες ἔξεχέοντο
 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν. 262
 τοὺς δ' εἴπερ παρά τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἔχοντο· βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρώρειν. |

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέλετο μακρὸν αὔσας·
 „Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληιάδω Ἀχιλλῆος,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμῆσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηῦσι καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες,
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε. “ |
 ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 275
 ἔν δ' ἔπεσον Τρῶεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν. |
 Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
 ἔλλόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μνηθμόν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηγεν δὲ ἕκαστος, ὄπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον. |
 Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285
 νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὅς Παίονας ἵποκορυστὰς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἅπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὑπτίος ἐν κόνησιν
 κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφὶ φόβηθεν 290
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν
 ἠγεμόνα κτείνας, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ,
 ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ, Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ, 300

ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσαμενοι δῆιον πῦρ
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
 οὐ γάρ πώ τι Τρωῆες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀντίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. | 305
 + ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν 352
 σίνται, ὑπέκ μήλων αἰρεύμενοι, αἶ τ' ἐν ὄρεσιν
 ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
 αἶψα διαρπάξουσιν ἀνάγκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
 ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς. | 357
 Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων, 372
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῆ τε φόβῳ τε
 πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
 σκίδνατ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
 ἄψορρον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ', ἧ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
 τῆ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
 προηνέες ἐξ ὀρέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
 ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380
 [ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
 πρόσσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
 ἤματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 οἱ βίη εἰν ἀγορῆ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἔκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότε ἀποτιμήγουσι χαράδραι, 390
 ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δὲ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλη στενάχοντο θέουσαι. |

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόλῃος 395
 εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγύς
 [νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο]
 κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπεινύτο ποιμήν.
 ἔνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα Ἕνοπος υἷον
 δεύτερον ὀρμηθεῖς— ὁ μὲν εὐξέεσθ' ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία ἠίχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄνιυγος, ὡς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπι προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἦνοπι χαλκῷ·
 ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
 κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός· 410
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πείρω
 μέσσην κακ κεφαλῆν· ἦ δ' ἄνδιχα πάσα κεάοιθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάμπεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμορραίστης.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην 415
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύθιν τε
 Ἴφέα τ' Εὐπιπὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ. | 418

Π 419-683. Σαρπηδὼν ὁ ἡγεμὼν τῶν Λυκίων καὶ υἱὸς τοῦ Διὸς φονεύεται ὑπὸ τοῦ Πατρόκλου ἐν μονομαχίᾳ, τὰ ὄπλα αὐτοῦ σκυλεύονται, οἱ Τρῶες τρέπονται εἰς φυγὴν, ἀλλὰ τὸ πτώμα τοῦ ἥρωος φέρεται ὑπὸ τοῦ Ὑπνον καὶ τοῦ Θανάτου κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς εἰς τὴν Λυκίαν.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας 684
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληιάδαο φύλαξεν,

ἦ τ' ἄν υπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἄλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἢ ἐπερ ἀνδρῶν
 [ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] 690
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν. |

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάρξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτόνδε κάλεσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν, οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνῶντο ἕκαστος. |

ἔνθα κεν ὑπίπυλον Τροίην ἔλον υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου 700
 ἔσθη, τῷ ὄλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαινήν ἄσπίδα νύσσων.

ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 705
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἶσα
 σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.“
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
 μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος. |

Ἐκτορ δ' ἐν Σκαιοῖσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δίξε γάρ, ἢ ἐμάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
 ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων 715
 ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῶ τε κρατερῶ τε,
 Ἀσίφ, ὅς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
 αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὅς Φρυγίη ναίεσκε ῥοῆς ἔπι Σαγγαρίοιο·

τῷ μιν εἰσιάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720

„Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή·

αἴθ' ὅσον ἦσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·

τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.

ἀλλ' ἄγε Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων. 725

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,

Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἐκτωρ

ἵππους ἔς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων

δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεῖοισιν

ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν. | 730

Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν,

αὐτὰρ ὁ Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε

σκαίῃ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον

μάρμαρον ὀκρῖενθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν· 735

ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,

οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἐκτορος ἠνιοχῆα

Κεβριόνην, νόθον υἷον ἀγακλῆος Πριάμοιο,

ἵππων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαϊ.

ἀμφοτέρας δ' ὄφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740

ὄστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν

αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἔοικῶς

κάπεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὄστέα θυμός. |

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεες ἵπευ·

„ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ· ὡς ῥῆα κυβιστᾶ! 745

εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,

πολλοὺς ἄν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,

νηὸς ἀποθρόσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη,

ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥῆα κυβιστᾶ.

ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.“ | 750

ὡς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἦρωι βεβήκειν

οἴμα λέοντος ἔχων, ὃς τε σταθμοὺς κεραῖζων

ἔβλητο πρὸς στήθος, εἴ τέ μιν ὄλεσεν ἀλκή·
ὡς ἐπὶ Κεβριόνη, Πάτροκλεες, ἄλσο μεμαώς.

Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755

τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὡς δηρινθήτην,
ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,

ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·

ὡς περὶ Κεβριόναο δύο μῆστωρες αὐτῆς,

Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 760

ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεί χαλκῶ.

Ἔκτωρ μὲν κεφαλήφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην·

ὣς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιον 765

οὔρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,

φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,

αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους

ἠγῆ θεσπεσίη, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων, 770

ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες

δήου, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὄλοσίο φόβοιο.

πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξεα δοῦρα πεπήγειν

ιοὶ τε πετρόεντες ἀπὸ νευροῆφι θορόντες,

πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν

μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στοροφάλιγγι κονίης 775

κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. |

ὄφρα μὲν ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,

τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·

ἦμος δ' ἥελιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,

καὶ τότε δὴ ὃ ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέροντες ἦσαν. 780

ἔκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦροια ἔρουσαν

Τρῶων ἔξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο. |

Πάτροκλος δὲ Τρῶσι κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν,

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,

σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνε· 785

ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Ἴσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦντιετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός, ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἤερί γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν· 790
 στή δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμο
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
 [τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἢ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἰππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,
 ἄλλ' ἀνδρὸς θεῖοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 ἢ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόνθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος.] 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἅπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερομιόεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.] |
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθην δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα, 805
 στή δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 ὦμων μεσηγὺς σχεδόνθεν βάλε Δάρδανος ἀνῆρ,
 Πανθοΐδης Ἐυφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγγει θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐεῖκοσι βῆσεν ἅπ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἱπεῦ,
 οὐδὲ δάμασσ'· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μεῖκτο δ' ὀμίλῳ,
 [ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρου μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δημοιτητι.] 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
 ἅψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων. |
 Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάλθυμον

ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῶ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820
 νείατον ἔς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἦκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάομη,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
 ὥς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἷον
 Ἐκτορὸ Ποιαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀλήυρα. |
 καὶ οἱ ἐπευγόμενος ἔλεα πτερόεντα προσήδα·
 „Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμήν, 830
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας
 ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν,
 νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὄρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέω, ὃ σφιν ἀμύνω 855
 ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἄ· δαίλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραϊσίμησεν Ἀγίλλεύς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπιτέλλετ' ἰόντι·
 μῆ μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ποῖν Ἐκτορος ἀνδροσόφονιο 840
 αἱματόεντα γιτῶνα προῖ στήθεσσι δαΐξαι·
 ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροني πείθεν.“ |
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεες ἱππεῦ·
 „ἦδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὐχέο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ με δάμασσαν 845
 [ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.]
 τοιοῦτοι δ' εἰ πέο μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν
 πάνιες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοῆ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἷος·
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἔξεναρῖζεις. | 850
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἦδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο. |

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν. 855
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄιδόσδε βεβήκειν,
ὄν πότμον γοόωσα, λιποῦσα δροσῆτα καὶ ἦβην. |
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσήδα φαίδιμος Ἔκτωρ.

„Πατρόκλει, τί νῦ μοι μαντεύει αἰπὺν ὄλεθρον ;
τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠυκόμοιο 860
φθῆῃ ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείσ ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι ;“

ὥς ἄρα φωνήσας δόρου χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἶρουσε, λάξ προσβίς, τὸν δ' ὕπτιον ὧσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκειν,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο. 865
ἴετο γὰρ βαλέειν τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὗς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα. |

P

Μενελάου ἀριστεία

P 1-124. Ὁ Μενέλαος υπεραμύνεται μὲν τοῦ πτώματος τοῦ Πατρόκλου φογείσας τὸν Εὐφορβον, ἀλλ' ἰδὼν τὸν Ἔκτορα ἐπερχόμενον ὑποχωρεῖ καλῶν εἰς σωτηρίαν τοῦ πτώματος τὸν Τελαμώνιον Αἴαντα.

Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπῆύρα, 125
ἔλχ', ἴν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεί χαλκῶ,
τὸν δὲ γέκνυ Τρώησιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥυτε πύργον.
Ἔκτωρ δ' ἀψ ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεγάζεθ' ἑταίρων,
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὃ γε τεύχεα καλά 130
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστν μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῶ. |

Αἴας δ' ἄμφι Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας
 ἐστήκειν, ὡς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε γήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἑπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει, 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκειν.
 Ἄτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 ἐστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων. | 139

140-261. Ὁ Ἔκτωρ περιβληθεὶς τὰ ὄπλα τοῦ Πατρόκλου (Ἀχιλλέως) ὀρμᾶ μετὰ τῶν ἐπικούρων, ὅπως κρατήσῃ τοῦ πτώματος τοῦ Πατρόκλου, ἀλλὰ προσκρούει εἰς κρατεράν ἀντίστασιν τῶν Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ. 262
 ὡς δ' ὄτ' ἐπὶ προχοῆσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρουχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἄμφι δέ τ' ἄκραι
 ἦμόνες βοῶσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω, 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἕστασαν ἄμφι Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες. | 267

268 - 355. Αἵματηρὸς ἀγὼν περὶ τὸ πτώμα.

Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο πολλὰ κελεύων. 356
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἄμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔλιπτον. | 361

362-399. Ὁ ἀγὼν ἐξακολουθεῖ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως.

τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἦματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόγον. οὐδ' ἄρα πό τι
 ἦδε Πατρόκλον τεθνηῶτα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ὁ' ἀπάνευθε νεῶν μάρανατο θοάων,
 τεῖχει ὕπο Τρῶων, τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχιρομφθέντα πύλῃσιν, 405

ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλλετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθην, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·

δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσπον ἐτύχθη, 410
 μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος·
 ἦ τοῖ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νολεμὲς ἐγχιρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.

ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 „ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεὲς ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.“

ὧς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν· 420
 „ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο“·

ὧς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκάστου· |
 ὧς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὄρυμαγδὸς
 χάλκεον οὐρανὸν ἔκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτιο· 425
 ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
 κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
 ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.

ἦ μὰν Αὐτομέδων Διώρες ἄλκιμος υἱὸς
 πολλὰ μὲν ἄρ μᾶστιγι θοῆ ἐπεμαίετο θείνων, 430
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·

κτῶ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθέλέτην ἰέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ὧς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἦ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἠὲ γυναικός, 435

ὧς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 οὔδει ἐνισκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν

ἠνιόχοιο πόθῳ, θαλερῇ δ' ἑμιαίνετο χαίτη
 ζεύγλης ἔξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. | 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

„ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
 θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε;
 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον; | 445
 οὐ μὲν γάρ τι πού ἐστιν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἔασσω.

ἦ οὐχ ἄλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτως; | 450
 σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἔπι γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκωνται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.“ | 455
 ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.

τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδάσδε βαλόντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοδὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου. | 459

460 - 650. Ὁ Ἔκτωρ στρέφεται πάλιν πρὸς τὸ πτόμα
 τοῦ Πατρόκλου, ἐν ᾧ ὁ Ζεὺς τινάσων τὴν αἰγίδα τρέπει εἰς φυγὴν
 τοὺς Ἀχαιοῦς.

Ἐκαὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον· | 651
 „σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶ κεν ἴδηαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφροني θᾶσσον ἰόντα
 εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὄλεθ' ἑταῖρος.“ | 655

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 βῆ δ' ἰέναι, ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμησι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
 οἱ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλέσθαι

πάννυχοι ἐγρήσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 δαιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὡς ἀπὸ Πατρόκλιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 ἦτε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μῆ μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηίοισι λίποιεν.
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·

„Αἶαντ' Ἀργείων ἠγήτορε Μηριόνη τε,
 νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῖο 670
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζωδὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“ |

ὡς ἄρα φωνήσας ἀλέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παλταίνων ὡς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
 ὀξύτατον δέρεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
 ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνῳ ὕπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔσσυτο καὶ τέ μιν ὄκα λαβῶν ἐξείλετο θυμόν.
 ὡς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαινὼ
 πάντοσε δινεῖσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων, 680
 εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιτο. |

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

„Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθηαι 685
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
 ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλῆι, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ

γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ·“ |
ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.

δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὄσσε 695

δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·

ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν·

βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω

Λαοδόκῳ, ὃς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους· |

τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα·

οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς

τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν ἔνθεν ἀπῆλθεν

Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποιὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·

ἀλλ' ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705

αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκειν· |

στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·

„κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,

ἔλθειν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω

νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δίῳ·“ 710

οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.

ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν·“ |

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 715

„πάντα κατ' αἴσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·

ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα

νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπισθεν

νῶϊ μαχησόμεθα Τρῳσὶν τε καὶ Ἔκτορι δίῳ,

ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἱ τὸ πάρος περ 720

μίνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες·“ |

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο

ἕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν 723-736

ἄγριος ἠύτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν

ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθοισι δὲ οἴκοι

ἐν σέλαϊ μέγαλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει Ἴς ἀνέμοιο.
 ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740
 ἄζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήειν ἐρχομένοισιν. |
 οἱ δ', ὡς θ' ἡμίονοι κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ ἐ δόρου μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπυδόντεσσιν· 745
 ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον, αὐτὰρ ὄπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὡς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίοιन्दε τίθησιν 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων. | οἱ δ' ἀμ' ἔποντο, δύο δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 τῶν δ', ὡς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐ κολοιῶν, 755
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον 760
 φευγόντων Δαναῶν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή. |

Σ

Ἔπλοποιία.

ὡς οἱ μὲν μάργαντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἄντίλοχος δ' Ἀχιλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάροικε νεῶν ὀρθοκραϊράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 5

„ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὔτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο ;
 μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καί μοι ἔειπεν
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο 10
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.

ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δήιον πῦρ
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν μηδ' Ἔκτορι ἴφι μάχεσθαι.“ |

ἦος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
 „ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
 πύσεαι ἀγγελίης, ἦ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.

κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“ |

ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κακὰ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·
 νεκταρέφ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25

αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεῖς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων. |
 δμῳαὶ δ', ὡς Ἀχιλεὺς λήισσατο Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἔκ δὲ θύραζε
 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
 δεΐδιδε γάρ, μὴ λαιμὸν ἀποτιμήξειε σιδήρω.
 σμερδαλέον δ' ὤμωξεν. | ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
 ἡμένη ἐν βένθεσσι ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι

κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν. 38

τῶν δὲ καὶ ἀργύφρον πλῆτο σπέος· αἶ δ' ἅμα πᾶσαι 50
στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

„κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐὺ πᾶσαι
εἶδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἔνι κήδεα θυμῶ.

ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55

ἔξοχον ἠρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς,

νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς

οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήιον εἴσω. 60
ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ δρᾷ φάος ἠελίοιο,

ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,

ὅτι μιν ἴκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“ |
ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἶ δὲ σὺν αὐτῇ 65

δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῆμα θαλάσσης
ρήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,

ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα. |

τῶ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο,

καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;

ἔξαύδα, μὴ κεῦθε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὔχεο χειρᾶς ἀνασχών, 75

πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
σεῦ ἐπιδευομένους παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.“ |

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·

ἀλλὰ τί μοι τῶν ἠῖδος, ἐπεὶ φίλος ὄλεθ' ἑταίρος 80
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων

ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ

δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ιδέσθαι,
 καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὖνῃ. 85
 αἴθ' ὄφελος σὺ μὲν αὔθι μετ' ἀθανάτης ἀλίησιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ'..., ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξειαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90
 ζῶειν οὐδ' ἀνδρῆσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτείση.· |
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἳ ἄγορεύεις 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἔκτορα πότμος ἐτοῖμος.“
 (τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμὲλλον ἐταίρω
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι παίτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῦ δ' ἐδέησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμην φάος οὐδ' ἐτάροισιν
 ποῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἔκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἐὼν, οἷος οὔ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 105
 ἐν πολέμῳ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὃς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὃς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἥυτε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχῆω
 Ἔκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὀππότε κεν δὴ 115

- Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. 116
 μηδέ μ' ἔρωκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.“ | 126
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα· οὐ κακὸν ἔστιν
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρῶεσσιν ἔχονται, 130·
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὄμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσσο μῶλον Ἄρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἔλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι· 135·
 ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἑφαιστοῖο ἀνακτος.“ |
 ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐῆος,
 καὶ στρεφθεῖσ' ἀλίησι κασιγνήτησι μετηύδα·
 „ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140·
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπόν
 εἶμι παρ' Ἑφαιστον κλυτοτέχνην, αἷ κ' ἐθέλησιν
 υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανώοντα.“
 ὣς ἔφαθ', αἶ δ' ὑπὸ κῆμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν, 145·
 ἦ δ' αὖτ' Οὐλύμπόνδε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκαι·
 τὴν μὲν ἄρ' Οὐλύμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιο
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο. 150·
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελῶν ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκελος ἀλκῆν.
 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἔκτωρ 155·
 ἐλκόμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρῶεσσιν ὁμόκλα·
 τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες, θεοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν,

νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκί πεποιθώς,
 ἄλλοι' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 στάσκει μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δισσθαι,
 ὡς ὅα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
 Ἐκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
 καὶ νύ κεν εἴρουσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη. |
 ἄγγου δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὄρσοο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν, 170
 Πατρόκλω ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεγ' κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνι' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω
 Πάτροκλον Τρώησι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυς ἠσχυμμένος ἔλθῃ.“ | 180
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἴρι θεά, τίς γὰρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦεν ; “
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις·
 „Ἥρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἱ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.“ |
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον ; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι.
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι. 190

στεῦτο γὰρ Ἑφαιστόιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τρυ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ
 ἔγχεϊ δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“ 195

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 „εὗ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἶ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρώες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἴες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“ |

ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἶποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὄρωτο δίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων 205
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανώσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,

τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆμοι ἀμφιμάχονται·
 οἱ δὲ πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηι
 ἄστεος ἔκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγῇ
 γίγνεται αἴσσουσα, περικτιόνεσσι ἰδέσθαι,

αἶ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανεν.
 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἔς Ἀχαιοὺς 215
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζειτ' ἐφετμήν. |

ἔνθα στὰς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσι ἐν ἄσπετον ὄρωσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 ἄστυ περιπλομένων δηϊῶν ὑπο θυμορραιστέων, 220

ὥς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο. |
 οἱ δ' ὥς οὖν ἄιον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι

ἄψ ὄχεα τρόπεον ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 ἠνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλεῖτοί τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι. μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαῖγμένον ὄξει χαλκῶ.
 τὸν ῥ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 εἰς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα. |
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοᾶς ἀέκοντα νέεσθαι 240
 Ἥελιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ διοὶ Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο. |
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς. |
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοΐδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσω καὶ ὀπίσω. 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄρ μύθοισιν, ὃ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
 ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μιμνήμεν ἠῶα διὰν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.

ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίω,
τόφρα δὲ ῥήϊτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260

νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθέλησει
μῖμνεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρηος दाτέονται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν. | 265

ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι ὧδε γὰρ ἔσται.
νῦν μὲν νύξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχῆσεται ἐνθάδ' εόντας
αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὔ νύ τις αὐτὸν
γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἰσθῆν, 270

ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρῶων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔρατος ὧδε γένοιτο. |
εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἐξομεν, ἄστυ δὲ πύργου
ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
μακροαὶ ἐύξεστοι ἐξευγμέναι εἰρύσσονται·

πρῶι δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησιν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχος ἄμμι μάχεσθαι·
ἄψ πάλιν εἷς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
παντοίου δρομού ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων·
εἴσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἑάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.“ |

Ἦτον δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
„Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
ὅς κέλειαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτὶς ἰόντας.
ἦ οὐ πῶ κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων ;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·

νῦν δὲ δὴ ἔξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 230
 πολλά δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἔρατεινήν
 κτήματα περνάμεν ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ', ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ. 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἔάσω. |
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς·
 πρῶι δ' ὑπὸ τοῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα. |
 εἰ δ' ἔτεδν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305
 ἄλγιον, αἴ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηγέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἣ κε φερῆσι μέγα κράτος, ἣ κε φεροίμην.
 ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.“ |
 ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
 νήπιοι· ἕκ γὰρ σφῶν φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 315
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινούῃ ἐξήρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὡς τε λῖς ἠυγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ
 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὃ δὲ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν, 320
 πολλά δὲ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνί' ἔρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ.

ὣς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν· |
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἠρώα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν· 325
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἷὸν ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέρασάντα λαχόντα τε ληίδος αἴσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρῆσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θετίς μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει. |
 νῦν δ', ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἔκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
 πειρίας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.“ |
 ὣς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λουῖσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο,
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. | 355

- Ἥφαιστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα 369
 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370
 χάλκεον, ὃν ὃ' αὐτὸς πρήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα ἐλισσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐυσταθέος μεγάροιο·
 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375
 ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα
 ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ιδέσθαι.
 οἷ δ' ἦ τοι τόσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐπω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τά ὃ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίησι πραπίδεςσιν, 380
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα. |
 τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 καλή, τὴν ὄπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φεῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίξεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.“
 2111 (ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
 καλοῦ δαιλαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
 „Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.“ |
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις·
 „ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
 κρῦψαι χολὸν ἔόντα. τότε ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυχόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπω,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀφορροῦ Ὠκεανοῖο.
 τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους

ἐν σπῆι γλαφυρῶ, περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἤδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ με σώωσαν. 405

ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν. |
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.“ | 410

ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί.
 φύσας μὲν ὁ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα
 λάρονακ' ἔς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
 αὐγένα τε στιβαρόν καὶ στήθεα λαχνήεντα. 415

δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκήπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἀνακτι
 χρῦσειαι ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 420

αἶ μὲν ὑπαιθα ἀνακτος ἐποίπνυον. | αὐτὰρ ὁ ἔρρων
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίῃ τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις. 425

αὔδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“ |

τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἧσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά, 430

ὅσο' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλῶν ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,

Αἰακίδῃ Πηλῆι, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῶ

κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος. | Ἴνα δέ μοι νῦν 435
 υἶδον ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφόμεν τε,
 ἔξογον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὧς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 440
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἶσω. |
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἱες Ἀχαιῶν,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. | 445
 ἦ τοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶων ἐξιέναι, τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργεῖων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠγαινέτο λοιγὸν ἀμῦναι, 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσειν,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάραντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθεν, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἶδον 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν. |
 τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 υἷ' ἐμῶ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλάς κνημίδας, ἐπιφυρτίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.“ |
 τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 αἶ γάρ μοι θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρῦψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ὧς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὔτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσεται, ὅς κεν ἴδηται.“ |

ὥς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470

παντοίην εὐπρηστον αὐτὴν ἐξανεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὄππως Ἕφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475

θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
 ῥαιστῆρα κρατερὴν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην. |

ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλον, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαινήν
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἔκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα. 480

πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πρᾶπίδεσσιν. |

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας,
 ἔν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται, 485

Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὀρίωνος
 ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἦ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο. |

ἔν δὲ δῦο ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων

ἠγίνεον ἀνὰ ἄστῳ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρειν·
 κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοῆν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495

ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη. |
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος

ὠρώρει, δῦο δ' ἄνδρες ἐνεῖκεον εἵνεκα ποινηῆς
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμῳ πιφασκῶν, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι. 500

ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἔλφσθαι·
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήλυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 ἦατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶ ἐνὶ κύκλω,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
 τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκασον.
 κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 τῶ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι. |

τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ ἦατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή,
 ἢ διαπραθέειν ἢ ἀνδρα πάντα δάσασθαι,
 κτῆσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·
 οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχη δ' ὑπεθωρήσσοντο. |
 τεῖχος μὲν ὃ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας·
 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλω, σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν. |
 οἱ δ' ὅτε δὴ ὃ ἴκανον, ὄθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
 ἐν ποταμῶ, ὄθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῶ,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ ἦατο λαῶν
 δέγμενοι, ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς. |
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύο δ' ἄμ' ἔποντο νομῆς
 τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάεα καλὰ
 ἀργεννῶν οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας. |
 οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην
 εἰράων προπάρουθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχεΐησιν.
 ἔν δ' Ἔρις, ἔν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλειον, ἔν δ' ὀλοή Κῆρ 535
 ἄλλον ζῶνδ' ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλειον δ' ὥς τε ζῶσι βροτοὶ ἠδὲ μάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας. | 540
 Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακῆν, πείριαν ἄρουραν,
 εὐρείαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὀπότε στρέψαντες ἰκοίατο τέλος ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου 545
 δόσκεν ἀνήρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλος ἰκέσθαι.
 ἠ δὲ μελαίνειτ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφώκειν
 χουσεῖη περ' ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο. |
 ἔν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
 ἦμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσαι φέροντες, 555
 ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δροῦ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον. | 560
 ἔν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν
 καλὴν χουσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
 ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασεν
 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶφεν ἀλωὴν.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
 ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν 570
 λεπταλή φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἄμαρτῇ
 μολπῇ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο. |

ἔν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχαστο κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν
 τέσσαρες, ἑννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

σμερδαλέω δὲ λέοντιε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκὸς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.

τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοείην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσειτον, οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίσσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες·
 οἱ δ' ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπειρωπῶντο λεόντων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο. |

ἔν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἴων ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς. # 590

ἔν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 τῷ ἴκελον, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἔνθα μὲν ἡίθεοι καὶ παρθῆνοι ἀλφεσίβοιαι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρὰς ἔχοντες.
 τῶν δ' αἶ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 εἴατ' ἐυννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ὅ' αἶ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τέλαμώνων.
 οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν

ὄηα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600
 ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θήρῃσιν·
 ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιστάθ' ὄμιλος
 τερόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσοις.

ἔν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο
 ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο. |

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς ἀνγῆς, 610
 τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρῆν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκεν,
 τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέριοι. |

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
 μητροδῶ· Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰείρας. 615
 ἦ δ' ἴρηξ ὡς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἠφαίστιο φέρουσα. |

T

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἷον
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5
 μύρονθ'. ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
 κείσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·

τύνη δ' Ἐφαιστόιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο 10
καλὰ μάλ', οἳ' οὐ πώ τις ἀνὴρ ὄμοιοι φόρησεν.“ |

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.

Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη 15
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδου χόλος, ἔν δέ οἱ ὄσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἐξεφάνθην·

τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἄγλαα δῶρα. |
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,

αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 20
„μητερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην, οἳ' ἐπιεικὲς

ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
μῦται καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς 25

εὐλάς ἐγγείωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν—
ἐκ δ' αἰὼν πέφαται—, κατὰ δὲ χρῶα πάντα σαπήη.“ |

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
„τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.

τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκόμεν ἄγρια φῦλα, 30
μῦϊας, αἳ ῥά τε φῶτας ἀφηφάτους κατέδουσιν·

ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρῶς ἔμπεδος ἦ καὶ ἀρείων.

ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν, 35

αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκῆν.“
ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσῆς ἐνῆκεν,

Πατρόκλω δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη. |

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεὺς 40
σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.

καὶ ῥ' οἳ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον

οἷ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 καὶ μὴν οἷ τότε γ' εἰς ἀγορῆν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τῶ δὲ δύο σκάζοντε βάτην Ἄρρεος θεράποντε,
 Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά.
 καδὲ δὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἴζοντο κιόντες. 50

αὐτὰρ ὁ δεύτερος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔια Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55

„Ἄτρεΐδη, ἧ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχθυμένω κῆρ
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης!
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰφ
 ἤματι τῷ, ὄτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησοδὸν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχθύμενοὶ περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·

νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρῆ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θάσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσῃμαι ἀντίος ἐλθῶν, 70
 αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἴω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“ |

ὣς ἔφαθ', οἷ δ' ἐχάρησαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 75

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἴαρος,
 ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἔόντι. 80
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἄργείοι μῦθόν τ' ἐὺ γνῶτε ἕκαστος. |
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85
 καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις ἔρινύς,
 οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
 ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 πρόσβα Διὸς θυγάτηρ Ἴατη, ἣ πάντας ἀᾶται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες, οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν. | 94
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς, 137
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, ὅσσα τοι ἐλθὼν 140
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἴαρος·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.“ |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 145
 „Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
 ἢ τ' ἐχέμεν, πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρις
 αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150

ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρότοισιν ἴδηται
 ἔγχει χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,
 ὠδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.“ |

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἑὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἱας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. | 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεσθαι, τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσιν, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργεῖοισιν ἀναστάς, 175
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι· 176
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω. 178
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 πειρῆ, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα· 180
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλω
 ἔσσειαι· οὐ μὲν γὰρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἀνδρ' ἀπαρέσασαθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.“ |
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίίκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἄχιλλεὺς
 μιννέτω αὐτόθι τῆος ἐπειγόμενός περ Ἄρης,
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστηῆς Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆι
 χριζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας. 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοίμασάτω, ταμέειν Δίι τ' Ἡελίῳ τε.“ | 197
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην τετέλεστό τε ἔργον. 242
 ἐπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἔκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηρον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν. |
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ' ἑξίφρος μέγα κουλὸν αἰὲν ἄορτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Δίι χεῖρας ἀνασχὼν
 εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν ἦατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐρινύες, αἶθ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπιόρκον ὁμόσση. 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐλένεικα,

οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὃ τις σφ' ἀλίτηται ὁμόσσας.“ | 265

ἦ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεί χαλκῷ·
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστάς Ἀργεῖοισι φιλοπολέμοισι μετηύδα·

„Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα. 270
 οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὄρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
 ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμῆχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.“ | 275

ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορῆν αἰψήρην.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θεῖοιο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί. |

Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῆ Ἀφροδίτῃ,
 ὡς ἶδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρήν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
 εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν·

„Πάτροκλέ μοι δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰοῦσα,
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄψ ἀνιοῦσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. | 290
 ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδεῖους, οἱ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.“

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἔμδν ὠκύς Ἀχιλλεύς 295
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θεΐοιο Μύνητος,
 κλαίειν, ἀλλά μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θεΐοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἔς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.

τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεΐ.“ | 300

ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη. |
 αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὃ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·

„λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων, 305
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἔς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.“ |

ὣς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος. |
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενεῖκατο φώνησέν τε·

„ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλιαθ' ἑταίρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειπνον ἔθηκας 316

αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖατ' Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἔφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα. |
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἔμδν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320

σῆ ποθῆ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτεϊ τοιοῦδ' υἱός· ὃ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 εἶνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρῶσιν πολεμίζω.“ | 325

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες, 338
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν. |

μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἔλεησε Κρονίων, 340
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον ἔμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἄνδρὸς ἔηος.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὃ γε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“ |
 ὣς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 ἦ δ' ἄρρη εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ 350
 οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θώρησοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἄμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκηται,
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
 ᾗχετο. | τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἔχέοντο θοάων.
 ὣς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
 ψυχραὶ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθηγενέος βορέαο,
 ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
 νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360
 θώρηκός τε κράταιγύαλοι καὶ μέλινα δοῦρα.
 αἴγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν. | ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο διὸς Ἀχιλλεύς. 364
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 369
 καλὰς, ἀργυροῖσιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένητ' ἦύτε μήνης.
 ὣς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη 375
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν

σταθμῶ ἔν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἴκανεν
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἣ δ' ἀστήρ ὡς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεῖοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἅς Ἐφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμείας·
 πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χίρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν. |
 ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὃ δὲ μάλιστα φαεινὴν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν
 Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
 τεύχεσι παμφαίνων ὡς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων. |
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατὴρ ἐοῖο·
 „Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο,
 μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.“ |
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι, πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἴκανεν·
 αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς

αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νοχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶϊ δὲ καί κεν ἄμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 ἦν περ ἔλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι Ἴφι δαμῆναι.“ |

ὡς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδῆν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύει; οὐδέ τί σε χροί. 420
 εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.“

ἦ ῥα καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους. |

Υ. Φ

Ἐν Υ ἀντεπεξέρχονται καὶ οἱ Τρῶες, κατέρχονται δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ κατὰ τὰς συμπαθείας αὐτῶν. Ἀναμένομεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν τρομερὰν σύρραξιν Ἀχ.—Ἐκτ. Ἄλλ' ἐπακολουθεῖ πρῶτον μονομαχία Ἀχιλλέως - Αἰνείου καὶ εἶτα βραχεῖα μονομαχία Ἀχ. - Ἐκ., καθ' ἧς ἀμφοτέρω οἱ ἀντίπαλοι τοῦ ἥρωος μόλις σφύζονται ὑπὸ τῶν θεῶν. Τέλος οἱ Τρ. τρέπονται εἰς φυγὴν πρὸς τὸν Σκάμανδρον.— Φ Παρὰ τὰς ὄχθας καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὁ Ἀχ. θερίζων τὰς τάξεις τῶν ἀντιπάλων προκαλεῖ τὴν μῆνιν τοῦ ποταμίου θεοῦ, ὅστις πλημμυρῆσας ζητεῖ νὰ πνίξῃ τὸν ἥρωα. Ἄλλ' ὁ Ἥφαιστος ἐμβαλὼν πῦρ εἰς τὸν ποταμὸν ἀπειλεῖ νὰ κατακαύσῃ αὐτόν, συγχρόνως δ' ἄρχεται καὶ ὁ πρὸς ἀλλήλους ἀγὼν τῶν θεῶν, ἡ *θεομαχία*. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν θεῶν ὁ Ἀχ. θραύσας καὶ τὴν τελευταίαν ἀντίστασιν προελαύνει διώκων τοὺς Τρ. πρὸς τὴν πόλιν. Πρὸς σωτηρίαν ταύτης ὁ Ἀπόλλων ἀπασχολεῖ κατ' ἀρχὰς τὸν Ἀχ. διὰ τοῦ Τρωὸς Ἀγήνορος. Βλέπων ὅμως αὐτὸν κινδυνεύοντα, ἐκείνον μὲν ἐξαρπάξει, αὐτὸς δὲ λαβὼν τὴν μορφήν τοῦ Ἀγήνορος προκαλεῖ τὴν δίωξιν τοῦ Ἀχ., δίδων οὕτω καιρὸν εἰς τοὺς Τρῶας νὰ κλεισθῶσιν ἐν τῇ πόλει.

X

Ἑκτορος ἀναίρεσις

ὥς οἱ μὲν κατὰ ἄστῳ, πεφυζότες ἤτε νεβροί,
ιδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσπον ἴσαν σάκε' ὅμοισι κλίναντες.

Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὄλοιη μοῖρα πέδησεν, 5

Ἴλιου προπάροιθε πυλάων τε Σχαιάων. |

αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

„τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωσ, ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10

ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων φόνος, οὐς ἐφόβησας,
οἱ δὴ τοι εἰς ἄστῳ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.

οὐ μὲν με κτενείεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.“ |

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15

ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ

γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σώσας

ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω·

ἦ σ' ἂν τεισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.“ | 20

ὥς εἰπὼν προτὶ ἄστῳ μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,

σευάμενος ὡς θ' ἵππος ἀειθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,

ὃς ῥά τε ῥῆα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·

ὡς Ἀχιλλεύς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα. |

τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν 25

παμφαίνονθ' ὡς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,

ὃς ῥά τ' ὀπώρης εἰσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ

φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,

ὄν τε κύν' Ὀρῖωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·

λαμπρότατος μὲν ὃ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, 30

καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. |
 ὦμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὃ γε κόψατο χερσὶν
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνειν
 λισσόμενος φίλον υἷον· ὃ δὲ προπάρουθε πυλάων 35
 ἐστήκειν, ἄμοτον μεμῶς Ἀχιλῆι μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγγύς·

„Ἐκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἶος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέροτέρός ἐστιν, 40
 σχέτιλιος! αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἷων πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
 κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων. | 45

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστὺ ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὠπασε παιδί γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.

εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσειται, ἦν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆι δαμασθείς. | 55

ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρωιάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθείσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἷας τ' ὄλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραΐζομένους, καὶ νήπια τέκνα

βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,
 ἔλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. | 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτησι θύρῃσιν
 ὤμησται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὄξει χαλκῶ
 τύπας ἢ βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπέζης θυραωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῶ | 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. | νέφ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἄρηι κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὄξει χαλκῶ
 κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φανήη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολιὸν τε κάρη πολιὸν τε γένειον | 75
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.“ |
 ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνά τρίχας ἔλκετο χερσὶν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 κόλπῳ ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν· | 80
 καὶ μιν δάκρυ χέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἔκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
 τῶν μνησαί, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· | 85
 σχέτλιος! εἴ περ γὰρ σε κατακτάνη, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκνον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶιν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“ |
 ὣς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν | 90
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον·
 ἀλλ' ὃ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδου δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ· | 95
 ὡς Ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,

πύργῳ ἔπι προύχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας. |
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγών! εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὄρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν. |
 νῦν δ', ἐπεὶ ὄλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
 αἰδέομαι Τρωῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μὴ ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 „Ἐκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὄλεσε λαόν·
 ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἶη
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι
 ἦέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐνκλειῶς πρὸ πόλης. | 110
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφιλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 πάντα μάλ', ὅσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μὴ τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι... | 120
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός ; 122
 μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἔοντα
 αὐτῶς ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅτι τάχιστα.
 εἶδομεν, ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.“ | 130

ὡς ὄρμαινε μένων, ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
 Ἴσος Ἐνναλίῳ, κορυθαίχι πτολεμιστῆι,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῆ
 ἢ πυρὸς αἶθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. | 135
 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς,
 ἠύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· | 140
 ἦ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει.
 ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα. |
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεοντα | 145
 τείχεος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνὸ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος·
 ἦ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἶθομένοιο· | 150
 ἦ δ' ἐτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάξῃ
 ἦ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ. |
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλάι τε θύγατρες | 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερέσιον οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνούσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀείλια γίγνεται ἀνδρῶν, | 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο. |
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,

ἦ τρίπος ἦε γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
ὣς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165·

καρπαλίμοισι πόδεσσι. | θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο·
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

„ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὄφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ

Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην 170·

Ἰδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς

ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.

ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
ἦέ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν ἦέ μιν ἤδη 175·

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔόντα.“ |

τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἷον ἔειπες!
ἄνδρα θνητὸν ἔόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180·

ἔρδ'! ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι·

ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.“ 185·

ὣς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀίξασα. |

Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεὺς.

ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήσσας· 190·

τὸν δ' εἶ πέρ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,

ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὐρη·

ὥς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα. |

ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων

ἀντίον ἀίξασθαι, ἐνδμήτους ὑπὸ πύργους, 195·

εἶ πὼς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,

τοσσάκι μιν προάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίον, αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτειτ' αἰεὶ. |
 ὡς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὔτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὃ διώκειν· 200
 ὧς ὃ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὅς ἀλύξαι.

πῶς δέ κεν Ἔκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦνται Ἄπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα; |
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι διὸς Ἀχιλλεύς, 205
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι. |

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα,
 ἔν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ὄεπε δ' Ἔκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
 ὄχρετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων. |

Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 215

„νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, δίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἔκτορα δηῶσαντε μάχης ἅτόν περ ἑόντα.
 οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“ |

ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 στή δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχινος ἔρεισθείς. 225

ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἔκτορα διὸν
 Δηιφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ἦθεϊ, ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

ἄστῳ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων. 230

ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“ |

τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

„Δηίφοβ', ἧ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα

γνωτῶν, οὓς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·

νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235

ὅς ἔτλης ἔμεϋ εἶνεκ', ἔπει ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,

τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.“ |

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„ἦθεῖ', ἧ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240

αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·

ἀλλ' ἔμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.

νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων

ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν ἧ κεν Ἀχιλλεὺς

νῶϊ κατακτείνας ἕναρα βροτόεντα φέρηται 245

νῆας ἔπι γλαφυράς, ἧ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.“

ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη· |

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

„οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ. 250

τρὶς περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμου δῖον οὐδέ ποτ' ἔτλην

μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν

στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἧ κεν ἀλοῖην.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι

μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων. 255

οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ κεν ἔμοι Ζεὺς

δώη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·

ἀλλ' ἔπει ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,

νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ρέζειν.“ |

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·

„Ἔκτωρ, μὴ μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε. 261

ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ

οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλημέναι, οὔτε τι νῶιν 265
 ὄρκια ἔσσονται πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρῆ
 αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 ἔγχει ἐμῶ δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτείσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὐς ἔκτανες ἔγχει θύων.“ |
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἕξετο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα ποιμένα λαῶν. |
 Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 „ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον· ἦ τοι ἔφης γε. 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθύς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὐτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι 285
 χάλκεον· ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσιαι !
 καὶ κεν ἔλαφρότερος πόλεμος Τρῶεσσι γένοιτο
 σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.“ |
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρῳ, χῶσατο δ' Ἔκτωρ.
 ὅτι ῥα οἱ βέλος ὠκὺν ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
 Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἄυσας·
 ἦτεέ μιν δόρῳ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν. | 295

Ἐκτωρ δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 „ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν.
 Διήφοβον γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη·
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς οὐδέ τ' ἀνευθεν, 300
 οὐδ' ἄλἐη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλιτερον ἦεν
 Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονες εὐρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπυδαί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.“ | 305

ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ ἀλείς ὣς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
 ὅς τ' εἴσιν πεδίοιεν διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγῶν· 310
 ὣς Ἐκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὄξύ. |
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίοιο, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαιινῇ
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντι ἔθειραι 315
 χρῦσαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμείας.
 οἶος δ' ἀστήρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἴσταται ἀστήρ,
 ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐυήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίῳ, 320
 εἰσορόων χρῶα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα. |
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχη,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς,
 φαίνεται δ', ἧ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
 λαυκανίνην, ἵνα τε ψυχῆς ὄκιστος ὄλεθρος· 325
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεὺς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,

ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν. ἦριπε δ' ἐν κονίῃς. ὃ δ' ἐπευξάτο διὸς Ἀχιλλεύς· 330
 „Ἐκτωρ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεις νόσφιν ἔοντα,
 νήπιε· τοῖο δ' ἄνευθεν ἀσοσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη, 335
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“ |

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
 μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλις χρυσὸν τε δέδεξο 340
 δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.“ |

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μή με, κύον, γούνων γουνάζεις μηδὲ τοκῆων· 345
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἶά μ' ἔοργας,
 ὡς οὐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτόν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος, οὐδ' ὡς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.“ |

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 355
 „ἦ σ' ἐν γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
 φράζεις νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
 ἦματι τῶ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἔσθλὸν ἔόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιοῖσι πύλῃσιν.“ | 360
 ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,

ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων παταμένη Ἄιδόσδε βεβήκειν
 ὄν πότμον γοόωσα, λιπούσα δροτῆτα καὶ ἦβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς·

„τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δὴ 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“ |

ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'. ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 οἱ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν 370

Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
 Ἐκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέφ.“

ὡς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. | 375
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380

εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κ' ἔτι γινῶμεν Τρώων νόον, ὃν τιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἢε μένειν μεμάασι καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἐόντος. |

ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385

κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἀθαπτος
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε
 ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη·
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀίδαο,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. 390

νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἐκτορα διόν,
 ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῶ ὡς εὐχετόωντο.“ |

ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δίον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης. βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας
 μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὸ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαιται
 κυάναει πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῖν ἐν πατρίδι γαίῃ. |
 ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστν.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα 410
 Ἴλιος ὄφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης. |
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλῶντα
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415
 „σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔασατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόλης ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πῶς ἠλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσει 420
 γῆρας. καὶ δὲ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεὺς, ὃς μιν ἔτικτεν καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν·
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας. |
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
 ὡς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὄξυ κατοίσειται Ἄιδος εἶσω, 425
 Ἔκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν!
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,

μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἦδ' ἐγὼ αὐτός.“

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται. |

Τρωϊῶσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο· 430

„τέκνον, ἐγὼ δειλή! τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
σεῦ ἄπο τεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ

εὐχωλὴ κατὰ ἄστνυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνηαρ

Τρῳασί τε καὶ Τρωϊῶσι κατὰ πόλιν, οἷ σε θεὸν ὧς
δηδέχατ' ἣ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435

ζῶος ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“ |

ὣς ἔφατο κλαίουσ' ἄλοχος δ' οὐ πώ τι πέλυστο

Ἐκτορος· οὐ γὰρ οἷ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
ἠγγειλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,

ἀλλ' ἣ γ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο 440

δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.

κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἔνπλοκάμοις κατὰ δῶμα

ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο

Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἔκ νοστήσαντι,

νηπίη! οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445

χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη. |

κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·

τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·

ἣ δ' αὐτίς δμῳῶσιν ἔνπλοκάμοισι μετηῦδα·

„δεῦτε, δῦω μοι ἔπεσθον ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450

αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ

στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα

πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.

αἶ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς 455

μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,

καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορῆς ἀλεγεινῆς,

ἣ μιν ἔχεσθ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυτῷ μένεν ἀνδρῶν,

ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων.“ |

ὣς φαρμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση, 460

παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχει, τὸν δὲ νόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. | 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν,
 ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρῦφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη | 470
 ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 αἷ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι. |
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένας θυμὸς ἀγέρεθι, | 475
 ἀμβλήδην γοῶσα μετὰ Τρωϊῆσιν ἔειπεν·
 „Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἴῃ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
 ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση.
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, | 480
 δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεῦθει γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ | 485
 ἔσσεαι, Ἔκτορ, ὄνηαρ, ἐπεὶ θάνες οὔτε σοὶ οὔτος. |
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσποντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν· | 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί. |
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·

τῶν δ' ἔλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν·
 χεῖλα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερῶην δ' οὐκ ἐδίηεν· 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδεῖοισιν ἐνίσσων·
 „ἔρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.“ |
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάις ἐς μητέρα χήρην,
 Ἄστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν εὐῶ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 Ἄστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρά. |
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 γυμνόν· ἀτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.“
 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. | 515

Ψ

Ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο εἴην ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα· 5
 „Μυρμιδόνες ταχύπαλοι, ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι,

μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυόμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο,
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“ | 10

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὄμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἴμερον ὄρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθειον μῆστωρα φόβοιο. | 15
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
 χειρᾶς ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου·

„χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
 Ἐκτορα δ' εὐρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἄγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.“ | 20

ἦ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 πρηνέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύνον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 καδ δ' ἴξον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρῖοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ·
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηγάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὄες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα. | 25

αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν

ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἵματόεντα. |
 αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσεν·

„οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι 45
 κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴξεται ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωῶσι μετείω.

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερεῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχεῖν, ὅσσο' ἐπεικῆς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θιάσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.“ |

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης 60
 κεῖτο βαρὺ στενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκον. |

εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἔκτορ' ἐπαΐσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο 65

πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· |

„εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μευ ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅτι τάχιστα· πύλας Αἴδαο περήσω.
 τῆλέ μ' ἔέργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,

οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν.
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἂν' εὐρυφυλὲς Ἄιδος δῶ. |
 καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς 75
 νίσομαι ἐξ Ἄϊδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
 βουλὰς ἐξόμενοι βουλευσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἣ περ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῶ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 τείχει ὑπο Τρώων ἐυηγενέων ἀπολέσθαι. |
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθηαι·
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενoitιος ἐξ Ὀπóεντιος 85
 ἦγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς
 ἦματι τῶ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90
 ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.“ | 91
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 93
 „τίπτε μοι, ἦθειή κεφαλή, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλά μοι ἄσσον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο.“ |
 ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤυτε καπνὸς 100
 ὄχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
 χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἰν Ἄϊδαο δόμοισιν
 ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.
 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
 ψυχὴ ἐφεστήκει γοώσά τε μυρομένη τε,

καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, εἵκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ. |
 ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἱμερον ὄρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 οὐρῆάς τ' ὄτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρειν
 Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος. |
 οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν. 115
 πολλὰ δ' ἀναντα κάταντα πάρανιά τε δόχηιά τ' ἦλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πῖπτον. | τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ 120
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσι δατεῦντο
 ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
 πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὧς γὰρ ἀνώγειν
 Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 καδ' δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον ἠδὲ οἱ αὐτῷ. 126
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάμβalon ἄσπετον ὕλην,
 ἦατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες. | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὄρυνντο καὶ ἐν τεύχεσφιν ἔδυνον,
 ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἠνίοχοι τε.
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοὶ ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταεῖνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὀπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεὺς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀιδόσδε. |
 οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσιν πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
 κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήσον ὕλην.

ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάροχης διὸς Ἀχιλλεύς· 140
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τὴν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 „Σπερχεῖ', ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς
 κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 145
 σοὶ τε κόμην κερεῖν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὣς ἤρᾳθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 150
 Πατρόκλῳ ἦρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.“
 ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ὤρσε γόοιο. |
 καὶ νύ κ' ὄδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡλείοιο,
 εἴ μὴ Ἀχιλλεύς αἴψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς· 155
 „Ἄτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσσονται μῦθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 κήδεός ἐστι νέκυς, παρὰ δ' οἴ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.“ | 160
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἰσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήσον ὕλην.
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεύς·
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει.
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλη στεναχίζων.

έννεά τῷ γε ἀνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῆ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175·
χαλκῷ δηϊῶων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.

ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο. |
ᾧ μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηθεν ἑταῖρον·

„χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἄϊδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180·

δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὐ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.“ |

ὥς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185·

ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.

τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

ὄσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο 190·
σκήλει ἄμφι περὶ χροά ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν. |

οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς.

στάς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισιν,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά· 195·

πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγυθόιατο νεκροὶ

ὑλῆ τε σεύαιτο καήμεναι. | ὠκέα δὲ Ἴρις
ἀράων αἰούσα μετὰγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον 200·
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δ' Ἴρις ἐπέστη

βηλῶ ἐπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήϊξαν κάλεόν τέ μιν εἰς ἕ ἕκαστος·

ἦ δ' αὐθ' ἔζεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
„οὐχ ἔδος· εἶμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα, 205·

Αἰθίοπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἑκατόμβας
 ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
 ἐλθέμεν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κείται 210

Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.“ |
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἠγῆ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.

αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ. | 215

παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκύς Ἀχιλλεὺς
 χρυσεύου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο. 220

ὥς δὲ πατὴρ οὐ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων,
 νυμφίου, ὃς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν ἀδινὰ στεναχίζων. | 225

ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὄν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται Ἥως,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.

οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὐτὶς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν. | 230

οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ' αἴθοπι οἶνω
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

ὄστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἔσχατιῇ καίοντ' ἐπιμειξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῆ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι·
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήσι λίπησθε.“ |

ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνω, 250
 ὅσπον ἐπὶ φλόξ ἤλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνήεος ὄστέα λευκά
 ἄλλεγον ἐς χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐάνῳ λιτὶ κάλυψαν.
 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. |

257 - 890. Μετὰ τὴν ταφὴν ὁ Ἀχιλλεὺς τελεῖ ἐπιταφίους ἀγῶνας πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ, ἀθλοθετῶν διάφορα ἔπαθλα. Τελοῦνται ἀρματοδρομία, πυγμαχία, πάλη, δρόμος, μονομαχία, διασκοβολία, τόξευσις, ἀκοντισμός.

Ω

Ἔκτορος λύτρα.

λύτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφει ἔνθα καὶ ἔνθα 5

Πατρόκλου ποθέων δροτιῆτά τε καὶ μένος ἦϋ.
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηγῆς, τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θιν' ἀλός. | οὐδέ μιν ἠὼς
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠμόνας τε,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν, 15
 τρίς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δὲ τ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικετὴν ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων
 καὶ τεθνηότα περ' περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χρυσεῖῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἔλκυστάζων. |
 ὣς δ' μὲν Ἔκτορα διὸν ἀεΐκιζεν μενεαίνων.
 τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκόπον Ἀργεΐφοντην.
 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἔρρη 25
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρη,
 ἀλλ' ἔχον, ὧς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης. | 28
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένητ' ἠὼς, 31
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἔκτωρ μηρί' ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ' ἐόντα σαῶσαι, 35
 ἧ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾗ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὄκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν. |
 ἀλλ' ὀλοῦ Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾗ οὔτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὧς ἄγρια οἶδεν,
 ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ

εἷξας εἶς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
ὥς Ἄχιλλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς. 44

μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι, 46

ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἷον·

ἀλλ' ἦ τοι κλαύσσης καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·

τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.

αὐτὰρ ὁ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50

ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο

ἔλκει· οὐ μὲν οἶ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον·

μὴ ἀγαθῶ περ ἑόντι νεμεσσηθεῖομεν ἡμεῖς·

κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.“ |

τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55

„εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,

εἰ δὴ ὁμὴν Ἄχιλλῆι καὶ Ἔκτορι θῆσεται τιμὴν.

Ἔκτορ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·

αὐτὰρ Ἄχιλλεὺς ἐστὶ θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῆ

θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν 60

Πηλεί, ὅς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.

πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμου. ἐν δὲ σὺ τοῖσιν

δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.“ |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν· 65

οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ

φίλτατος ἔσκει θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·

ὥς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.

οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης,

λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70

ἀλλ' ἦ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν—οὐδέ πη ἔστιν

λάθρη Ἀχιλλῆος—θρασὺν Ἔκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ

μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.

ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,

ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἄχιλλεὺς 75

δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.“ |

ὡς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
 ἦ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὖρε δ' ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 ἦαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσση
 κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν 85
 φθείσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· |

„ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.“
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·

„τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 μίσησθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄγε' ἄκριτα θυμῷ·
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσειται, ὅττι κεν εἴπῃ.“ |

ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δία θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὗ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθιος.

βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις 95
 ἠγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.

ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 ἦαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες.

ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100

Ἦρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ τῆκεν
 καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὠρεξε πιούσα. |
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

„ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός· 105
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·

ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκόπον Ἀργεῖφόντην·

αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω, 110
αἰδῶ καὶ φιλότητα τήν μετόπισθε φυλάσσων. |

αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθῃ καὶ υἱεὶ σῶ ἐπίτειλον.
σκύζεσθαι οἱ εἰπέ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν 115
Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν,

αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.

αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμφ μεγαλήτορι Ἴριον ἐφήσω
λύσασθαι φίλον υἷδν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.“ |

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 120
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα.

Ἰξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος· ἔνθ' ἄρα τόν γε
εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο. | 125

ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδειαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου 130
οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι

μισγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
σκύζεσθαι σοι φησι θεούς, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων

ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν 135
Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.

ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“ |

τήν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„τῆδ' εἶπ' ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“ 140

ὥς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. |

Ἴριον δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἰρήν·
 „βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο
 ἄγγειλον Πριάμῳ μεγάλῃτορι Ἴλιον εἶσω 145
 λύσασθαι φίλον υἷὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἴηνη,
 οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κήρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰθύνοιο
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς 150
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργεῖφόντην,
 ὃς ἄξει, ἦός κεν ἄγων Ἀχιλλῆι πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλλῆος, 155
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδῆσεται ἀνδρός.“
 ὣς ἔφατ', ὧρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
 Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε. 160
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς
 δάκρουσιν εἶματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραῖος
 ἐντυπᾶς ἐν χλαίῃνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
 κόπρῳ ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 τὴν ὅα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔησιν. 165
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μιμνησκόμεναι, οἷ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 χερσὶν ὕπ' Ἀργεῖων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες. |
 στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170
 „θάρσει, Δαρδανίδη Πριάμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσομένη τὸδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σευ ἀνευθεν εὐὼν μέγα κήδετα ἠδ' ἔλεαίρει.
 λύσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον, 175

δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ·
κῆρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραιτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180

μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργεῖφόντης,
ὅς σ' ἄξει, ἧὸς κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάσση.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185

οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.“ |
ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
αὐτὰρ ὃ γ' υἱᾶς ἅμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190

αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεντο κηῶντα
κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδειν. |
ἔς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
„δαιμονή, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
λύσσαθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195

δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.“ |
ὡς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθφ· 200

„ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ. 205

εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὠμηστής καὶ ἄπιστος ἀνήρ ὃ γε, οὔ σ' ἐλεήσει
οὔδέ τί σ' αἰδέσεται. | νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν

ἦμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιή
 γεινομένην ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή, 210
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἔῶν ἀπάνευθε τοκῆων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθιόμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐδέ κακίζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
 ἔσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἄλεωρῆς.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

„μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερούκανε, μηδέ μοι αὐτῇ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ'— αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην—
 εἶμι καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσειται. εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνᾶμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
 ἀγκᾶσ' ἐλόντ' ἐμὸν υἷόν, ἐπὴν γόου ἕξ ἔρον εἶην.“

ἢ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφγγεν·
 ἔνθεν δῶδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
 ἕκ δὲ δύο αἰθῶνας τρίποδας, πύσσους δὲ λέβητας,
 ἕκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
 ἔξεσῖν ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235
 φείσασθ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον, περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἷόν· ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

„ἔρρετε, λωρητῆρες ἐλεγγέες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἠλθετε κηδήσοντες; 240
 ἢ ὀνόσασθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,

παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
 ῥητέροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγὼ γε
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραῖζομένην τε 245

ὄφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄιδος εἶσω. |
 ἦ καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος, ὃ δ' υἷασιν οἴσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἐλενὸν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθὸν τε Πολίτην 250
 Δηίφοβόν τε καὶ Ἴπλόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν.
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραῖος ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·

„σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
 Ἔκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
 Τρωίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελειφθαι,
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵπποχάρμη
 Ἔκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν οὐδὲ ἐφκείν
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο
 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, 260
 ψεῦσταί τ' ὄρησταί τε, χοροῖτυπήσιν ἄριστοι,
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσατε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο; |
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν 265
 ἔκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἠμιονεῖν

καλὴν πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς, 267

ἔκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης 275

νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπειρίσι' ἄποινα,

ζευῆσαν δ' ἠμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,

τούς ῥά ποτε Πριάμφ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,

ἵππους δὲ Πριάμφ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραῖος

αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτνῃ. | 280

τῶ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν

κήρυξ καὶ Πριάμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες· ἀλλ' οἷον
 ἀγκίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν
 χρυσέφ' ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην. 285

στυγῆ δ' ἱππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „ τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἄψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθέλουσης.

ἀλλ' εὖχου σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεὶ Κρονίωνι 290
 Ἰδαίφ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὄραται,
 αἴτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας Ἰης Δαναῶν ταχυπόλων. 295

εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἔπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πριάμος θεοειδής·
 „ ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω· 300
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήση.“

ἦρθε καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραιὸς
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦσαι ἀκήρατον· ἠ δὲ παρέστη
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νηπάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο Ἰης ἀλόχοιο· 305
 εὖχετ' ἔπειτα στὰς μέσφ' ἔρχει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·

„ Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύνδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ 310
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας Ἰω Δαναῶν ταχυπόλων.“

ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεινῶν, 315
 μόρφον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὄσση δ' ὑφορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσο' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν περὰ· εἶσατο δέ σφιν
 δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος, οἳ δὲ ἰδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. |
 σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσεται δίφρου,
 ἔκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαίφρων, αὐτὰρ ὀπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μᾶστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὄλοφυρόμενοι ὡς εἰ θάνατόνδε κίοντα. |
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἳ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
 παῖδες καὶ γαμβροί, τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε' ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἴψα δ' ἄρ' Ἐρμείαν υἷὸν φίλον ἀντίον ἠΐδα· *ἢ μὴ μὲρ ἔφη = Μοῖρα*
 „Ἐρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτατόν ἐστι
 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, φ' κ' ἐθέλησθα· 335
 βᾶσκ' ἴθι, καὶ Πριάμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὡς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδη μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι.“ †
 ὡς ἔφαι', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεΐφόντης·
 αὐτίκ' ἐπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340
 ἄμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντιος ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεΐφόντης. 345
 αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανεν,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι ἑοικώς,

πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη. |
 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν μεγά σῆμα παρῆξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
 σπῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσασατο κήρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο φώνησέν τε·
 „φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἄνδρ' ὄρω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι οἶω. 355
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσωμεν, αἶ κ' ἐλαήσῃ.“ |
 ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χυτο, δείδιε δ' αἰνῶς.
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
 στῆ δὲ ταφῶν. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 „πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδδειςας μένεα πνείοντας Ἀχαιοῦς,
 οἷ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
 τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὀνήατ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρον δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδὲν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλω δέ σε πατρὶ εἴσκω.“ |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 „οὔτω πη τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιόνδ' ἤκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτος,
 πέπνυσαί τε νόφ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.“ |
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380

ἤε πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σὸα μίμνη,
 ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
 δειδιότες· τοῖος γὰρ ἄνῆρ ὄριστος ὄλωλεν.“ | 384

† τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής· 386
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων;
 ὡς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες!“ |

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 „πειρᾶ ἔμεϊο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἐκτορα δῖον· 390

τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐνὶ κυδιανείῳ
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖτους κτείνεσκε δαΐζων ὀξεί γαλκῶ,
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐων· 395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἠγάγε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἐστι Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὃ γ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ ὡς σὺ περ ὧδε,
 ἔξ δέ οἱ υἱες ἔασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἐβδομὸς εἰμι.

τῶν μέτα παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. 400

νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλόωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“ | †

† τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής· 405

„εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
 εἶς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθεῖν κατάλεξον,
 ἢ ἔτι πάρ νήεσσιν ἐμὸς πάις, ἢ ἔμιν ἤδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης· 410

„ὦ γέρον, οὐ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 αὐτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δὲ οἱ ἡὼς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί

ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε διὰ φανήη,
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθών,
 οἶον ἔερσήεις κείται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὐδέ ποθι μισρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
 ὣς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔηος
 καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.“ |

ὣς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μῦθος·
 „ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάις, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθειτ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι.“ |

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 „πειρᾶ ἐμεῖο, γεραῖέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλει σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 συλεύειν, μὴ μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὀμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνόσάμενος μαχέσαιτο.“ |

χ ἦ καὶ ἀνάξιας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦύ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρυπα φυλακτῆρες πονέοντο·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργεῖφόντης 445
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀλήνης. |

ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
 ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσιν· θύρην δ' ἔχε· μῦνος ἐπιβλής
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος.
 δὴ ῥα τόθ'· Ἐρμείας ἔρωτύνιος· ᾤξε γέροντι,
 ἔς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἔξ ἵππων δ' ἀπέβαινε ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
 ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἐρμείας· σοὶ γάρ, τε πατὴρ ἅμα πομπὸν ὕπασσεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ· κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος. | 465
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον 468
 Ἐρμείας, Πριάμος δ' ἔξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Ἴδαϊον δὲ κατ' αὔθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόγους, τε· γέρων, δ' ἰθύς κίεν οἴκου,
 τῇ δ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε δίφιλος, ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὔρ', ἔταροι δ' ἀπάγευθε καθήατο· τὼ δὲ δῦ' οἶω,
 ἦρος Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα· |
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πριάμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στάς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἶ οἱ πολέας κτάνον υἱας.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἔς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,

ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πριάμον θεοειδέα·
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
τὸν καὶ λισσόμενος Πριάμος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 485

„μνησαί μοι πατρός σοιο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλίκου, ὡς περ ἐγών, ὄλοϕ' ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
καὶ μὲν που κείνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
τείρους, οὐδέ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.

ἀλλ' ἦ τοι κείνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων 490
χαίρει τ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἷον ἀπὸ Τροίης ἰόντα. |

αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ. τῶν δ' οὐ τίνα φημι λελεϊφθαι.
πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν· 495

ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θεοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

ὃς δέ μοι οἶος ἦν, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
τὸν σὺ πρόφην κτείνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500

Ἔκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπειρεῖσιν ἄποινα. |
ἀλλ' αἰδεῖο θεοῦς, Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον

μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλσεινότερός περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὐ πά τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
ἀνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.“ |

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἡμερον ὄρσε γόοιο·
ἀψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.

τὼ δὲ μνησαμένω δὲ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνου
κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθεῖς, 510

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὔτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρειν. |

αὐτὰρ ἐπεὶ ἴα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς, 513

αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὄρτο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη,
οἰκτίρων πολιὸν τε κάρη πολιὸν τε γένειον, 515

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦ, ἄ δειλὸν, ἧ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 υἷας ἐξενάρηξαι; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ'
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρουεοῖο γόοιο.
 ὧς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν...
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
 δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμείξας δώη Ζεὺς τερπικέραυτος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ. 530
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώη, λωβητὸν ἔθηκεν,
 καὶ ἐκακῆ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
 φροῖτᾱ δ' οὔτε θεοῖσι τειμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὧς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντα γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέαστο 535
 ὄλβω τε πλούτῳ τε, ἄγασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 καὶ οἱ θνητῷ ἔοντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔ τι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαί ἐν Τροίῃ σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσπον Λέσβος ἄγω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει 545
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλάσποντος ἀπείρων,
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἷαςί φασὶ κεάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 ἄνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ἀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·

οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔηος, 550
 οὐδέ μιν ἀνοστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα. “ | ✱
 — τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 „μή μέ πω ἐς θρόνον ἴζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἔκτωρ
 κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον, ἴν’ ὄφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα.“ | 555
 τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς· 559
 „μηκέτι νῦν μ’ ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἔκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ’ ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίιοιο γέροντος·
 καὶ δὲ σὲ γινώσκω, Πριάμε, φρεσὶν οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ’ ἦγε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ’ ἠβῶν 565
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ’ ὄχηα
 ῥῆα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
 τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μή σε, γέρον, οὐδ’ αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
 καὶ ἰκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ’ ἀλίτωμαι ἐφετμάς.“ | 570
 ὣς ἔφατ’, ἔδδεισεν δ’ ὁ γέρον καὶ ἐλείφθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ’ οἴκοιο λέων ὧς ἄλτο θύραζε,
 οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο,
 ἦρως Αὐτομέδων ἠδ’ Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 τί’ Ἀχιλεὺς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575
 οἱ τόθ’ ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἔς δ’ ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 κὰδ δ’ ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐυσσώτρου δ’ ἀπ’ ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι’ ἄποινα.
 κὰδ δ’ ἔλιπον δύο φάρε’ ἐύνητόν τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίῃ οἰκόνδε φέρεσθαι. | ✱
 — δμωᾶς δ’ ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ’ ἀμφί τ’ ἀλείψαι,
 νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πριάμος ἴδοι υἱόν,
 μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ’ ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ 585

καί ἐ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς. |
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δρωαὶ λοῦσαν καὶ χροῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλλον· ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἤειραν ἐυξέστην ἐπ' ἀπήνην. | 590
 φῶμαξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηκεν ἑταῖρον·
 „μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθηαι
 εἶν Ἄιδός περ ἐών, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶν ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.“ | 595
 ἦ ῥα καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισμῶ πολυδαϊδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 „υἱὸς μὲν δῆ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν | 600
 ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου. |
 καὶ γάρ τ' ἠύχομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶντες.
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο | 605
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρορήφ·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἦ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν | 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες. |
 ἦ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεᾶων ἔμμεναι εὐνάς | 615
 νυμφάων, αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρρώσαντο,
 ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἔκ κήδεα πέσσει. |
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραῖέ,

σίτου· ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.“ | † 620

ἦ καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυφον ὦκὺς Ἀχιλλεύς
 σφάξ᾽· ἔταροι δ' ἔδερρόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον.
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὄπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἔλῶν ἐπένειμε τραπέζῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς·

οἷ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χειρᾶς ἱαλλον. |

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο,

ἦ τοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμας Ἀχιλλῆα,

ὅσσοις ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐφίκει·

αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,

εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων. |

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,

τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής·

„λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἦδη 635

ὑπνω ὑπο γλυκερῶ ταρπώμε'τα κοιμηθέντες·

οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,

ἕξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάις ὤλεσε θυμόν,

ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον

λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην.“ ||

† ἦ δ' ὅ, Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶῃσι κέλευσεν

δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ

πορφύρε' ἐμβάλλειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645

χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἕσασθαι.

αἷ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,

αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι. |

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·

„ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν 650

ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷ τε μοι αἰεὶ

βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστίν.
 τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἄγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655

ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσημαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.“ | †

τὸν δ' ἠμείβει ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ, 660
 ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης·
 οἴσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστῃ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρωῆς δεδίασιν.

ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη.“ |

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς· †
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πριάμ', ὡς σὺ κελεύεις·
 στήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.“ 670

ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερήν, μὴ πως δείσει ἐνὶ θυμῷ. |
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κήρυξ καὶ Πριάμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου· 675
 τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάροχος. |

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
 εὔδον παννύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ.
 ἄλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν
 ὄρμαίνοντ' ἀνά θυμόν, ὅπως Πριάμον βασιλῆα 680
 νηῶν ἐκπέμψειε λαθῶν ἱεροὺς πυλαωρούς.

σὴ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ γέρον, οὗ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὔδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.

καὶ νῦν μὲν φίλον υἷὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί. |

ὥς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε, 690
 ῥίμφα δ' ἄσ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ἦώς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695
 οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρων. | 697

698-804. Ἡ πόλις σύσσωμος ἐξέρχεται πρὸς συνάντη-
 σιν τῆς νεκρικῆς πομπῆς μετὰ θρῆνων καὶ ὄδουρων, ὁ νεκρὸς προ-
 τίθεται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ θρηνεῖται ὑπὸ τῶν γυναικῶν, μά-
 λιστα δὲ τῆς συζύγου, τῆς μητρὸς καὶ τῆς Ἑλένης. Ἐπακολουθεῖ
 τέλος ἡ ταφή κατὰ τὰ συμπεφωνημένα πρὸς τὸν Ἀχιλλέα.

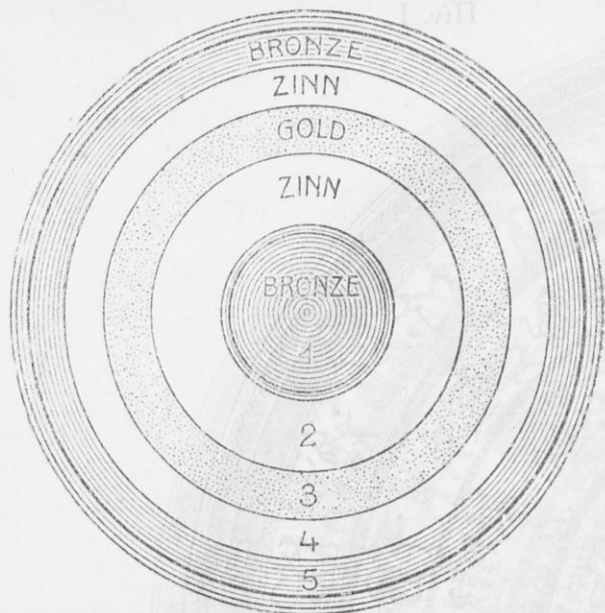

εἰς τὴν ἐκδοκὴν ἐπισημασμένην
ἐν τῇ ἐπιγραφῇ
ἐπισημασμένην
ἐν τῇ ἐπιγραφῇ

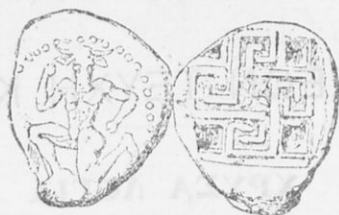

1

2

3

4

ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧΗ ΚΗ' - ΚΘ'

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πειθαρχία.

Τὸ χρῆμα.

Ἐπιστήμη καὶ ἠθική.

Δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολεμοῦντας ἔμπροσθεν τῶν πραγμάτων εἶναι.

Αἰεὶ καθέστηκε τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι.

Οἷς ἄθλα ἀρετῆς μέγιστα πρόκειται, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι.

Φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον.

Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι μόνος.

Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χειρα κίνει.

Ἄμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει.

Τὸ φιλότιμον ἀγήρων.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἶναι

μία πλήρης σειρὰ Ἐκθέσεων.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νάποκτήσωσι τὸ πολύτιμον καὶ ζηλευτόν ὄπλον νὰ γράψωσιν ὥραϊς ἐκθέσεις ἄς προμηθεύωνται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῇ κόσμῳ βιβλίῳ.

A'	Τεύχος	Εὐθυμογραφήματα ("Ἐκδ. Β'. ἐπιυξημένη)	Δραχ.	10
B'	>	Περὶ τὴν πατρίδα > > >	>	10
Γ'	>	Λεύκωμα Σχολικῶν ἑορτῶν ("Ἐκδ. Β')	>	10
Δ'-Ε'	>	Διατριβαὶ ("Ἐκδ. Β' μετερρυθμισμένη)	>	20
ΣΤ'	>	Διηγήματα ("Ἐκδ. Β')	>	10
Z'	>	Εὐθυμογραφήματα	>	10
H'	>	Ἀποφθέγματα ("Ἐκδ. Β')	>	10
Θ'	>	Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι	>	10
I'	>	Τὸ βιβλίον	>	10
ΙΑ'	>	Περιγραφαὶ	>	10
ΙΒ'	>	Πόννοι, ὄνειρα, στοχασμοὶ	>	10
ΙΓ'	>	Χριστοῦγεννα ("Ἐκδ. Β')	>	10
ΙΔ'	>	Ἅγιος Βασίλειος	>	10
ΙΕ'-ΙΗ'	>	Πανηγυρικοὶ (82 ἐν ὄλῳ, σελ. 320)	>	40
ΙΘ'-Κ'	>	Πάσχα	>	20
ΚΑ'-ΚΒ'	>	Ἐπιστολαὶ	>	20
ΚΓ'-ΚΔ'	>	Ἐπάρχει εὐτυχία;	>	20
ΚΕ'-ΚΖ'	>	Ἐκδρομαὶ { (Μυκῆναι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τί- ρονες, Ἐπίδαυρος, Δελφοί, Μ. Σπή- λαιον, Καλάβρυτα, Ἄγ. Λαύρα)	>	25
ΚΗ'-ΚΘ'	>	Χρυσᾶ Λόγια { ('Ἡ Πειθαρχία—Τὸ γρῆμα— Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει— Ἐπιστήμη καὶ Ἠθικὴ κ.λ.π. σελ. 240, Ἐκθέσεις 120)	>	20
Δ'-ΔΒ'	>	Χαρακτηρισμοὶ	>	30
ΔΓ'-ΔΔ'	>	Εἰρήνη - Πόλεμος	>	20
ΔΕ' ΔΣΤ'	>	Ἐθνικοὶ Εὐεργεταὶ (καὶ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι)	>	20
ΔΖ'-ΔΘ'	>	Μαθητικοὶ Παλμοὶ (Ἐκθέσεις 140)	>	30
Μ'-ΜΑ'	>	Μεγαλεῖα τῆς φύσεως	>	25
ΜΒ'-ΜΓ'	>	Πραγματεῖαι	>	20

Ἐολόκληρος ἡ σειρὰ δραχ. 400.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἕκαστον Τεῦχ. δραχ. 15.

(ἀπληλλαγμένα ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

Ἄκυροῦται πᾶν προηγούμενον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτοῦντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, ὅπισθεν τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία ἀνάγκη νὸ περιλαμβάνη τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ. Τὸ τέλος ἀντικαταβολῆς, δραχ. 5, βαρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Συνιστᾶτε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς.

Ἡ Διεύθυνσις: Κύριον Δ. Γουδῆν

Ἀθήνας, Ὁδὸς Σφακίων 3.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ P
ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ
ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ Δ. Μ. Ε.

Παιδαγωγική
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ *Παιδαγωγική*

VII. *Παιδαγωγική*

ΟΜΗΡΟΥ ΙΔΙΑΣ *Παιδαγωγική*

Γ. ΕΚΛΟΓΗ

Ο-Π-Ρ-Σ-Τ-Χ-Ψ-Ω

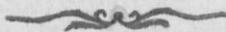
«Ο Όμηρος είναι τὸ μέγιστον ποιητικὸν
πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ συμ-
πάσης τῆς ἀνθρωπότητος»

(ERWIN ROHDE Psyche² σ. 27).

Σχολία
ΣΧΟΛΙΑ R

ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΤ'.

Π.Ι.Χ. αθηναϊκῆς
Τριῶνταί δρ. 12

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΩΦ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1931

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ 1980

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο

390-404. 390-4 ἦος ἕως, *τείχεος ἀμφὶ ἀναστρ.* περὶ τῆς τύχης τοῦ, *ἀγαπήνωρ* (ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἄνδρας, ἀνδρείους, ἢ τὴν ἡγορέην ἀνδρείαν) ἀνδρείος, *ἀκέσματα* κτηρ. θεραπευτικά, καταπραυντικά τῶν, *λυγρὸς* (lug eo) φαρμακερός, πονῶν φαρμακερά.—**395-404** *λαχὴ* (Fαχ-, ἦχ-ος) θόρυβος, *φόβος* (παρ' Ὀμ. πάντοτε) φυγή, *φοβοῦμαι* φεύγω, *καταπρηνῆς* μὲ τὴν παλάμην πρὸς τὰ κάτω, ὡς καὶ σήμερον κτυποῦμεν τοὺς μηρούς, *χατέω-τίζω* (χα-, χάος, χάσκω, χάζομαι, χῆτος στέρησις, χῆρος) ἔχω ἀνάγκην, *ἐμπης μ'* ὅλα ταῦτα, *ποιτιέρω* διασκεδιάζω, *δρίνω θ.* συγκινῶ τὴν ψυχὴν, *παράφημι* συμβουλεύω, ἐξ οὗ: *παραίφασις*, *ἀγαθὴ* κτηρ.

391 *τείχεος ἀ.* ἔ. πρέπει νὰ νοήσωμεν τὸν ἀγῶνα μεταξὺ τάφρου καὶ τείχους, θεωρουμένον ὡς τοῦ τέρατος τοῦ ναυτικοῦ στρατοπέδου (*θοάων ἔκτοθι νηῶν*), κατὰ τὴν πρώτην προέλασιν τῶν Τρ., ὅτε ὁ Ἑκ. θραύσας τὴν πύλην εἰσώρμησε μέν, ἀλλὰ δὲν εἰσεχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ στρατοπέδου.—**395** *ἐπεσσυμένους* νοεῖται ἢ β' προέλασις τῶν Τρ. καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ὑποχώρησις τῶν Ἀχ. ὀπισθεν τῶν τειχῶν, ὅτε ὁ κίνδυνος τῶν Ἀ. παρίσταται σοβαρότερος.—Ὁ Εὐρύπυλος τρωθεὶς διὰ βέλους ὑπὸ τοῦ Πάριδος εἰς τὸν μηρὸν Λ 583 ἀπεχώρει σκάζων εἰς τὴν σκηνὴν του, ὅτε συνήντησεν αὐτὸν ὁ Πάτρ. ἐπιστρέφων ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ Νέστορος εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως. Ὁ Π. ἐλεῶν τὸν ἦρωα κομίζει αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν του καὶ ἐξαγαγὼν τὸ βέλος δ' ἐγχειρήσεως ἐπιπάσσει ἐπὶ τοῦ τραύματος πανσίπονα φάρμακα.—*Διὰ τί ὁ Π. διατρίβει ἐπὶ μακρότερον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ν. καὶ Εὐρ., ὥστε νὰ συντελεσθῶσι τὰ γεγονότα Λ-Ο, καὶ διὰ τί ἄλλο ὁ Ὀμ. ἐποίησε τὴν σκηνὴν τοῦ Εὐρ.;*

ΙΛΙΑΔΟΣ Π

1-96. 1-4 *ἐύσελμος* ἢ ἔχουσα ὠραῖα *σέλματα*, σανιδώματα κατὰ τὴν πρῶραν καὶ πρύμναν, διότι ἡ ναῦς τότε δὲν εἶχε τὸ συνεχῆς κατάστρωμα, *κρήνη* πηγὴ, *μελάνυδρος* ἢ προσδίδουσα σκοτεινὸν καὶ πένθιμον χρῶμα εἰς τὸν βράχον, κάτω ἀπὸ τὸν ὅποιον κυλίε-

ται τὸ ὕδωρ της, **δνοφερός** ζοφερός, **αἰγίλιψ** (αἶγες κύματα-λιπ-
lapis λίθος) βράχος κυματόβρεκτος, παραθαλάσσιος.—**5-19 πο-
δάρκης-εος** (ὁ τοῖς ποσὶν ἑαυτῷ ἀρκῶν, βοηθῶν) ταχύπους, **ἤντε**
ὡς, **ἀναιροῦμαι** λαμβάνω ἐπάνω εἰς τὰς χεῖρας, **ἐ(ί)ανός** (ἐννυμι)
πέπλος, **κατερύκω** (-ξω ξα-ύκακον) προσπαθῶ νὰ σταματήσω τινά,
ποτιδέρομαι (ἔδρακον, δέδορκα) προσβλέπω, **ἕκελος** (ἔοικα) ὅμοιος,
εἴβω λείβω, **χύνω**, **τέρην-εἰνα-εν** (τεπερ) τρυφερός, **πιφαύσκω-
ομαι** (φημί) ἀναγγέλλω, τι σοβαρόν τι, **μὰν μὴν**, ὅμως, **ἀκαχίζομαι** κ.
ἄχθυμαι, τῶν αἰτ., **τεθνηώτων** ὑποθ., ὡς 17 ἐπιφ., εἶτα αἰτιολ. διότι,
ὑπερβασίη ἀμάρτημα, ἀτασθαλία, **σφός** σφέτερος, **κεύθω** κρύπτω, **εἴ-
δομεν** εἰδῶμεν.—**20-7 ἱππεὺς** ἀρματηλάτης, **φέρτατος** κ. **φέριστος**
(φέρειν παράγειν, ὠφελεῖν) γενναιοῦτατος, **νεμεσσάω** ἀγανακτῶ, θυ-
μώνω, ***βιάω** πιέζω, **οὐτά(ξ)ω** τραυματίζω δι' ἀγχεμάχου ὄπλου, **δι-
στοὺς** ἄ. βέλος.—**28-35 ἀμφιπένομαι** περιποιοῦμαι, **ἀκέομαι** θερα-
πεύω (ἀκέσματα O 394, παν ἀκεια, ἀνήκεστος), **ἀμήχανος** ἀπρόσιτος
εἰς παρακλήσεις, **ἀκαμπτος**, **ἔπλεο** ἐδείχθης, **φυλάσσω** ἐγκλείω, τρέφω,
αἶναρέτης ὁ ἔχων αἶνὴν ἀρετὴν, τρομερός ἤρωρ, **δνίναμαι** ὠφελοῦ-
μαι, κερδίζω, ἀπολαύω, **σέο** ἀπὸ σοῦ, **ὀπίγονός περ** καὶ αὐτοὶ οἱ
μεταγενέστεροι, **ἀεικῆς** (ἔοικα) αἰσχρός, ἐπονείδιστος, **νηλ(ε)ῆς**
(νη-ἔλεος) ἄσπλαγχνος, σκληρός, **ἄρα** λοιπὸν ὡς βλέπω ἐκ τῆς στά-
σεώς σου, **γλαυκός** (γλαύσσω) μαρμαίρων, σελαγίζων, **ἠλίβατος**
ἀγν. ἐτυμ., ἴσως: ἀπόκορημος.—**36-45 ἀλέομαι-εἶνω** ἀποφεύγω,
θεοπροπίη-ον μαντεία, **φράζω** ἀνακοινῶ, **προΐημι** στέλλω πέρα,
ἐμέ **περ** τοῦλάχιστον, **φόως** σωτηρία, **ἴσκω** (ἴκ-, ἔοικα) παρομοιάζω,
τείρομαι καταπονοῦμαι, τάλαιπωροῦμαι, **δλίγη δέ τ'...** ἀνακούφισις
δὲ ἀπὸ τοῦ πολέμου, ὅσονδήποτε βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι, πάντως εἶναι
ἀνακούφισις, **ῥῆα** ῥαδίως (ῥηίδιος), **αὐτῆ** (αὐα φωνάζω) (θορυβώ-
δης) μάχη, ἢ δοτ. εἰς τὸ **κεκμηότας**.—**46 59 ἔμελλε** ἦτο πεπω-
μένον, **μέγ' ὀχθήσας** μετὰ πολλῆς βαρυθυμίας, δυσφορίας, **οἶον**
τί λόγον, **ἐμπάξομαι** φροντίζω, μὲ μέλει, **ἀλλὰ τόδ' ἄλλ'** αὐτῆ ἐδῶ
ἢ σκέψις, ἐπεξ. διὰ τοῦ ὀπότε... **ἰκάνει ἄχος** κτηρ. μου θλίβει
βαθύτατα τὴν ψυχὴν μου, **ἐθέλω** ἀποτολμῶ, **ἀμέρδω** στεροῶ, **ὁμοίος**
ὁμότιμος (κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὸ ἀξίωμα), **δ** ἄ.
ἀναφορ. τοῦ ἀνῆρ: ὅστις ἔχει ἀνωτέραν ἀρχὴν, ἐξουσίαν, **55** ἢ
προσβολὴ αὕτη μὲ θλίβει φοβερά, διότι ἐμόχθησα καὶ ἴδρωσα μέ-
χρι μυελοῦ ὀστέων, **ἄρα** ὡς γνωστόν, δηλα δῆ, **ἐξαιρῶ** ξεχωρίζω,
κτεατίζω κτῶμαι, **εὐτειχῆς** 2 (τεῖχος), **ἀτίμητος** ἀτιμος.—**60-8,**
80-2, 60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετυγμένα ἐάσωμεν προτετύχθαι, ὅ, τι ἐγι-

γεν ἔγινεν, *ἀσπερχῆς* (ἀ(ἐπιτ.) σπέρχω σπεύδω) ἐπίμονος, σφοδρός: καὶ δὲν ἦτο, ὡς βλέπω τώρα, κατ' οὐδένα τρόπον δυνατὸν νὰ τρέφω ἐν τῇ ψυχῇ μου ἀκοίμητον τὴν ὀργήν, *μνηιδμὸς* ἄ. μῆνις, *τύνη* σύ, *ἄρχε Μ. μάχεσθαι* ὀδήγει τοὺς Μ. εἰς τὴν μάχην, *κνάνεον νέφος* ὁ μαῦρος σωρός (ἢ μαυρίλα) ἔχει ἀποκλείσει πανταχόθεν, *ἐπικρατέως* μὲ ὕλας τῶν τὸς δυνάμεις, *κεκλίεται* καμφθέντες ἔχουσιν ἀπωθηθῆ, περιορισμένοι πλέον εἰς ὀλίγον χώρον, *καὶ ὡς* παρ' ὕλα ταῦτα, εἰς 61-3, *πυρὸς* γεν. ὕλης.—83, 87-96 *ὡς τοι...* οὕτως ὅπως θὰ καθορίσω τὸν σκοπὸν τῆς ἐντολῆς μου, πείθου εἰς ὅ, τι ἀποσκοπεῖ ἡ ἐντολή μου, *ἐλάσσας* Τρώας, *ἵμεναι* προστκ. 89, 92, 95, 96, *πάλιν* τοπ., *ἄρνυμαι* λαμβάνω (πρβλ. *μισθαργος*), *λιλαίωμα* (λάω, αἰ δὲ λῆς) ἐπιθυμῶ, *πολεμίζειν* νὰ συνεχίξῃς τὸν πόλεμον, *ἀτιμότερον...* διότι θὰ ἐπιτείνῃς τὴν ἀτίμωσίν μου, θὰ μὲ ἀτιμάσῃς ἔτι μᾶλλον, *ἐπαγαλλόμενος* ἐν τῇ μέθῃ τῆς πολεμικῆς σου χαρᾶς ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ ἀγῶνι, αἶτ. τοῦ *ἡγεμονεύειν*, *ἐναιρόμενος* τροπ., *ἐμβαίνω* ἐπεμβαίνω ἀντιμέτωπος, *ἐκάεργος* (ἐκάεργ-) ὁ εἰς μακρὰν ἀπόστασιν δρῶν, δεινὸς τοξότης, *τρωπάομαι* (θαμ.) *πάλιν* γυρίζω ὀπίσω, *δηριάομαι* (δηρις θ. μάχη).

1 νηὸς τοῦ Πρωτεσιλάου, βασιλέως τμήματος τῆς Θεσσαλίας, ὅστις πρῶτος ἀποβιβάσθεις εἰς τὴν Τρωικὴν ἀκτὴν κατὰ τὸν κατάπλου τοῦ ἔλλη. στόλου πρῶτος καὶ ἐφονεύθη τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἡγεῖτο ἕκτοτε ὁ νεώτερος ἀδελφός.—13 *Φθίη* χώρα καὶ πόλις ἐν Ν τῆς Θεσσαλίας, οὐχὶ ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ὕστερον Φθιώτιδα πρὸς Ν ὠρίζετο ὑπὸ τοῦ Σπερχειοῦ, πρὸς Δ περιελάμβανε καὶ τοὺς Δόλοπας (ἀμφοτέρωθεν τῆς Πίνδου), πρὸς Β ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλης Θεσσαλίας χωρισμὸς ἀμφισβητήσιμος.—14 *φασὶν* οἱ ἐκεῖθεν ἐρχόμενοι.—*Μενοίτιος* ὁ πατὴρ τοῦ Πατρόκλου.—15 *Αἰακίδης* ὡς υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, τοῦ δικαίου δικαστοῦ καὶ βασιλέως τῆς Αἰγίνης.—25 Ὁ Διομήδης καὶ ὁ Εὐρύπυλος εἶχον τοξενθῆ ὑπὸ τοῦ Πάριδος, ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτρόθη ὑπὸ τοῦ Σώκου, ὁ Ἀγαμέμνων ὑπὸ τοῦ Κρόωνος· δὲν μνημονεύεται ὁ ἰατρὸς Μαχάων, ἐν ᾧ καὶ οὗτος εἶχε τρωθῆ, διότι δὲν ἦτο τῶν ἀρίστων ἡγεμόνων.—28 *ἰητροὶ* πλὴν τοῦ Μαχάωνος καὶ Ποδαλειρίου, υἱῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὑπῆρχον ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ ἄλλοι.—35 *πέτραι* κατὰ παλαιότητα δοξασίαν, καθ' ἣν οἱ κατὰ φύσιν ἄνθρωποι, εὐρίσκοντες ἔκθετα βρέφη, ἐνόμιζον ὅτι εἶχον γεννηθῆ ἐκ βράχων ἢ δένδρων.—36 Ὁ Ἀχ. ἐγίνωσκεν ἐκ τῆς μητρὸς I 410 ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκλέξῃ μίαν ἐκ τῶν δύο μοιρῶν, ἢ νὰ μείνῃ ἐν Τροίᾳ ἀγωνιζόμενος, ὅτε θὰ ἦτο μὲν βρα-

χύβιος, ἀλλ' εὐκλεής, ἢ νάπέλθη εἰς τὴν πατρίδα, ὅπου θὰ ἦτο μὲν μακρόβιος, ἀλλ' ἄδοξος.—40 ὤμοιιν περι τοὺς ὤμους ἐφέροντο ὁ θώραξ, τὸ ξίφος καὶ ἡ ἀσπίς.—41 σοὶ ἴσκοντες τὸ κράνος τοῦ Ἄχ. θὰ ἦτο ἐκ τῶν λεγομένων Κορινθιακῶν, φερόντων προσωπίδα (αὐλωπίς), οἱ δὲ φοροῦντες τοιαῦτα ἀνεγνωρίζοντο ἢ ἐκ τοῦ ὀπλισμοῦ ἢ ἐκ τῶν πολεμιστηρίων ἵππων ἢ ἄλλων ἐξωτερ. γνωρισμάτων, ὡς οἱ ἱππῶται τῶν μέσων αἰώνων ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων αὐτῶν παρασιάσεων, ἐξ ὧν προῆλθον καὶ τὰ οἰκόσημα. — προ-βεβήκη... ὁ Ἄχ. εἶχεν εὐρυτέραν ἐξουσίαν, ἦτο ἀνωτέρου βαθμοῦ, ὡς ἀρχιστράτηγος σύμπαντος τοῦ στρατοῦ.—56 κόυρην τίνα ;—57 πόλιν τὴν Λυρνησσὸν ἐν Μυσία παρὰ τὸ Ἄδραμύτιον.—59 μετανάστης ὁ μέτοικος, ὅστις ἠδύνατο μὲν ἐν τῇ ξένῃ νάλοκτῆσιν περιουσίαν, ἀλλ' ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς παντοίας προσβολάς.—61 ἔφην ἐν I 650..., ὅτε πρεσβεία ἐκ τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Αἴαντος πεμφθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἄχ. τὴν παρελθούσαν νύκτα εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν σκηνὴν του, ἵνα ἐξιλεώσῃ αὐτόν. — 94 Ἀπόλλων ὡς πολιοῦχος τῶν Τρ., ἔχων καὶ ναὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει Περγάμῳ.—Διὰ τί ὁ Ἄχ. καὶ ὁ Π. λησμονοῦσι τὴν ἐντολὴν τὴν προκαλέσασαν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π. εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ν.; ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Ἄ. τί βλέπομεν τελούμενον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ; μετὰ τίνας τόνου ἀρχεται ὁ Π. καὶ διὰ τί προβαίνων γίνεται μικρότερος; διὰ τί ὁ Ὅμ. προλέγει 46-7 τὰ συμβησόμενα; ποῦ ἀλλαγῶς ὠμίλησεν ὁ Ἄχ. ἐν τῷ τόνῳ, ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποκρίσεώς του; τί προκαλεῖ τὴν μεταστροφὴν αὐτοῦ; ποῖον τὸ ἐλατήριον καὶ τὸ πρόσχημα τῶν τελευταίων νοσημάτων αὐτοῦ; τίνα συναισθήματα στροβιλιζοῦνται ἐν τῇ ψυχῇ του;

101-23. 101-11 βέλεα βλήματα, νόος ἢ βουλή, ἀγαυὸς (α ἐπιτ.) γαίω χαίρω, gaudeo, γηθέω) ἀγέρωχος, ὑπερήφανος, πῆληξ (πέλμα, ἐρυσί-πελ-ας, pellis) (δερμάτινον) κράνος, πρβλ. πηλήκιον, φάλαρα μετάλλινοι δίσκοι καθηλωμένοι ἐπὶ τοῦ κώνου τοῦ κράνου πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀμυντικότητος καὶ πρὸς κόσμον, σάκος ἀσπίς βαρεῖα, αἰόλος ἀκτινοβολῶν (ἐκ τῆς μεταλλ. ἐπιφανείας), ἔμπεδον κτγο. ἀδιάσειστον, ἀσάλευτα, οὐδὲ χωρὶς νά, πελεμίζω (σάκος) κλονίζω, ἀμφ' αὐτῷ περικαλύπτουσαν αὐτόν, ἐρείδω ὠθῶ, ἔχετο (κατείχετο) ἐταλαιπωρεῖτο, ὑπέφερε, ἄσθμα (ἄσμι) δύσπνοια, ἀργαλέος (ἄλγος), ἐστήρικτο τὸ ἐν κακὸν ἐπάτει, ἐπεσωρεῦετο ἐπὶ τοῦ ἄλλου.—112-23 ἔσπετε (ἐνσπετε, ἐνσέπω-ἐν(ν)έπω) εἶπατε, ἄγο οὐ. ξίφος, φάσαγον, μείλιος ὁ ἐκ μελίας, δένδρου εὐθυκλάδου, καυλὸς ἄ. τὸ ἄκρον τοῦ κονταρίου τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν αὐλὸν

(σωλήνα) τῆς λόγχης τοῦ δόρατος, ὄπισθεν αἰχμῆς, ἀπαράσσω ἀποκόπτω (μετὰ κρότου), ἀντικρὺ πέρα πέρα, αὐτως οὕτως, ὅπως ἔμεινε, ἐλεξήγ. ἐκ τοῦ κτηρ. κόλον κολοβόν, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κονταρίου, ἔργα θεῶν τὴν θεῖαν ἐπενέργειαν, ἐπέμβασιν, τὸν θεῖον δάκτυλον, διασαφούμενον ἐκ τῆς ἐπομ. προτάσεως, ὅ ὅτι, ἀντικμ. τοῦ γνῶ, τὸ δὲ ῥίγησε κεῖται διὰ μέσου ἀντι κτηρ. : καὶ ἠσθάνθη ῥίγος διὰ τοῦτο, με ῥίγος, ῥὰ δά, προφανῶς, κείρω ψαλιδίζω, ματαιώνω : πολὺ ἀνθίστατο (ἀνέτρεπε) εἰς τὰ πολεμικά των σχέδια, πρβλ. τὴν παροιμίαν: ἄνθρωπος ὁ πολυβούλης καὶ θεὸς ὁ κοροβούλης: χάζομαι ὑποχωρῶ, ἀποσύρεμαι, ἰδ. Ο 409, ἐκ βελέων ἔξω βολῆς βλημάτων, ἀκάματον ἀνένδοτον, τῆς εἰς τὸ κατ' ἔχυτο ἐπὶ ταύτης δὲ εἶχεν ἐξαπλωθῆ.

103 νόος διότι ἐσκόπει νὰ πληρώσῃ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὴν θέτιν ὑπόσχεσιν πρὸς ἱκανοποιήσιν τοῦ Ἀχ.—112 Μοῦσαι ἐπικαλεῖται τὰς Μ. ἐν δυσκόλοις μάλιστα προβλήμασιν αὐτοῦ καὶ ὁσάκις θέλῃ νὰ ἐγείρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν, A 1, a 1.— Ποία τις ἡ περιγραφή τῆς πάλης τοῦ Αἴ.; πῶς θὰ καλέσωμεν τὸ προηγηθὲν μέχρι τοῦ σημείου τούτου τμημα τῆς τραγωδίας; τί ἄρχεται ἐντεῦθεν;

124-54. 124 Ὁ πρῦμνός ἔσχατος, κτηρ. ταύτην μὲν κατὰ τὴν πρῦμναν ὀλόγυρα εἶχε ζῶσει, ἵπποκέλευθος ὁ δι' ἵππων κάμων τὴν κέλευθον, ἀρματηλαίης, ἰωὴ φύσημα, σπινθηρισμός, τρίζιμον, (φοβοῦμαι) μὴ δὴ, φυκτὰ πέλωνται οἷόν τ' ἢ φυγεῖν.—130-44 νῶροψ ἀπαστρέπτων (:), ἐπισφύρια πόρπαι συναπτόμεναι κατὰ τὰ σφυρά, : συνδεδεμένας διὰ, ἀστερόεις ἀστεροκόσμητος, κυνέη (κόρυς) κράνος (κυρ. ἐκ δέρματος κυνός), ἵππουρις θ. ἡ ἔχουσα ὡς λόφον οὐρὰν ἵππου, Αἰακίδης ἔγγονος τοῦ Αἰακοῦ, βριθὺς βαρὺς, Πηλίας ἡ ἐκ τοῦ ὄρους Πηλίου, φόνον ἔμμεναι ὡς φονικὸν ὄπλον.—145-54 ῥήξῆνωρ ὁ διασπῶν τὰς φάλαγγας τῶν ἀνδρῶν, ὁμοκλή (ὁμο-κλά(έ)ω, ὁμο(ἐπιτ.) κέλ-ομαι, φωνάζω δυνατά, con-clamo) κραυγὴ, μεῖναι... εἰς τὸ νὰ ἀναμένῃ (ὡς ἠνίοχος μετὰ τοῦ ἄρματος) τὴν πρόσκλησιν (νὰ πλησιάσῃ μετὰ τοῦ ἄρματος) τοῦ (μαχομένου παραιβάτου) Πατρόκλου, ὑπαγεν ὠδήγει ὑπὸ τὸν ζυγόν, Βαλῖος βαλιός, ἔχων στίγματα, παρδαλός, παρήρορος ὁ προσηρητημένος εἰς τὸ ἄρμα ἵππος ἐκτὸς τῶν δύο συνήθων ζυγίων (τὸ γεντέκι), παρηγορία τὰ χάμουρα, ὁ ὄυτήρ καὶ οἱ ἄλλοι ἱμάντες, δι' ὧν ἐξεύγνυτο ὁ παρήρορος.

131 κνημῖδας πρῶτα διὰ τί ὁ μαχητὴς δὲν ἤρχιζεν ἀπὸ

τῆς κόρυθος ἢ τοῦ θώρακος πρῶτον ; — 134 *ποικίλον* διὰ τὰ ἐμπαιστά, ἐγγάρακτα ἢ ἔκτυπα κοσμήματα, ἰδ. Σ ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἄσπιδος. — 143 *Χίρων* ὁ μόνος σοφὸς καὶ δίκαιος ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Κενταύρων A 263-8, ὁ παλαιότατος ἰατρὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ περίφημος παιδαγωγὸς ἐν τοῖς ἥρωικοῖς χρόνοις. — *πόρε* κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως μετὰ τῆς Θ., ὅτι καὶ οἱ θεοὶ ἐδώρησαν πολύτιμα γαμήλια δῶρα. — 147 *πισιότατος* ὅτι ὁ παραιβάτης ἠγωνίζετο πεζός, ὁ πιστὸς ἠνίοχος ὤφειλε νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἔν' ἀναλάβῃ αὐτὸν ἢ πρὸς δίωξιν τοῦ φεύγοντος πολεμίου ἢ πρὸς ταχύτεραν ἐν ὑποχωρήσει φυγῇ. — 149 Τὰ ὀνόματα τῶν ἵππων ἐκ τοῦ χρώματος ὡς καὶ παρ' ἡμῖν. — 150 *Ἀρπυιαι* πνεύματα τῶν ἀνέμων (θελλῶν) πτερωτά, λίαν μυστηριώδη (πρὸβλ. τὰς ἡμετ. *ἀνεμοξουριάς*), ἀφαρπάζοντα μεμονωμένους ἀνθρώπους Z 346· τὰ τέκνα τῆς Ποδάργης (ταχύποδος) ἐκ τοῦ Ζεφύρου, τοῦ ταχίστου τῶν ἀνέμων, δὲν εἶναι ὡς οἱ συνήθεις ἵπποι, ἀλλ' ἔμφυχοι δοίμονες ἐν μορφῇ ἵππων T 400. — 153 *Ἡετιῶν* πατὴρ τῆς Ἀνδρομάχης, συζύγου τοῦ Ἐκτορος, βασιλεὺς τῆς Θήβης Z 396· παρὰ τοὺς θεῖους ἵππους παρεξεύχθη καὶ θνητὸς παρῆγορος, διότι δὲν ἦτο ἀπίθανον καὶ νὰ κραυματισθῇ τις αὐτῶν, ἀφ' οὗ καὶ οἱ θεοὶ ἐτραυματίζοντο.

155-220. 155-66 *ἐποιχόμενος* ἐπισκεπτόμενος μετὰ σπουδῆς, *θώρηξε* διέταξε νὰ ὀπλισθῶσι, *ἄσπετος* (α(στ.)-σεπ, ἐκ-σέπ-ω) ἀνυπολόγιστος, : ὧν ἡ ψυχὴ ἔχει ἀνυπολόγιστον δύναμιν, *δηῶ* σπαράττω, (*δαρ*) *δάπτω* καταβροχθίζω, *παρήιον* (παρεῖα) σιαγών, *φοινὸς* (φόνος) κόκκινος, *λάπτω* λ. π. πίνω, ἐκ τούτου ἀπὸ κρήνης, *ἄκρον* κτγρ. ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, *ἀραιὸς* λεπτός, στενός, *ἐρεῦγομαι* ἔξεμῶ. βγάζω ἀπὸ τὸ στόμα, *φόνον αἵματος* κόκκινα αἵματα (καθ' ἣν στιγμὴν πίνουν, βάφουν τὸ ὕδωρ κόκκινον μὲ τὰς ἐρουγᾶς των), *περιστένεται* εἶναι πρησμένη, φουσκωμένη γύρω : ἂν καὶ στενοχωρεῖ αὐτοὺς ἡ παραφορτωμένη κοιλία των, *ἠγήτορες* ἠγεμόνες (ἐν πολέμῳ), *μέδοντες* κυβερνεῖται (ἐν εἰρήνῃ), *ῥώομαι* σπεύδω, τρέχω. — 166-7, 200 9 *ἵππους* τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρμάτων ἄνδρας, *ἀσπιδιώτας* (ἀσπιστάς) πεζοὺς, *ὑπὸ μνηϊθμόν* κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μῆνης, *σχέλιος* σκληρός, *σκληρόκαρδος*, *χόλος* ἄ. χολή, ὅς αἰτιολ., οἰκαδέ *περ* τοῦλάχιστον, *θαμὰ* συχνὰ (θαμίζω, θαμών), *βάξω* λέγω, *μ'* (ἐ) ἢ *μ'* (μοί) πρὸς ἐμέ, *φύλοπις* (φύλων ὄψ (vox) κραυγὴ λαῶν, ἦ : φ. -ορ-us ἔργον λαῶν) μάχη, *πέφανται*... ἔχει παρουσιασθῆ εὐκαιρία σοβαρᾶς πολεμικῆς δράσεως, *ἔης* ἦς, *ἔραμαι* ἐρῶ,

ποθῶ, *ἐνθα* τούτου οὕτως ἔχοντος (ἐπειδὴ ἐποθεῖτε δοῦσιν), ὅθεν, *τις πᾶς τις*.—210-20 *ἄτρυνε μένος*... ἀνερούπισε τὴν ὁρμὴν καὶ τὸ φρόνημα, *στίχες θ.* (στίχοι) τάξεις, *ἄρθεν* (ἀραρίσκων) συνεπυκνώθησαν, συνησπίσθησαν, *ἀλεείνων* τί σημ. ὁ ἔνεστ.; *βίαις ἀνέμων* τοὺς βιαίους ἄ., *ἄραρον* ἄορ. ἀμτβ., *ἔρειδεν* ἤγγιζεν, εὐρύσχετο ἐν ἐπαφῇ, *ἰππόκομος* ἵππουρις, *φάλος* ἄ. κερατοειδῆς προεξοχὴ τοῦ μυκην. κράνους, *νευόντων* ὁσάκις ἔστρεφον, ἔκλινον οἱ ἄνδρες (δεξιὰ, ἀριστερά, ὀπίσω), *ἓνα θυμὸν* τὴν αὐτὴν ψυχικὴν διάθεσιν.

167 *ἵππους* ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Ἄχ. ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι ἄνακτες, ὑποτελεῖς τοῦ Πηλέως, βασιλεύοντες χωρῶν καὶ πόλεων τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἐποχούμενοι ἀρμάτων, I 396.—206 *χόλω* φαίνεται ὅτι ὁ Ὅμ. ἐγίνωσκε τὴν ἐπίδρασιν τῆς τροφῆς ἐπὶ τὸ θηλάζον νεογόν.—213 *ὑψηλοῖο* αἱ ὑψηλότεραι οἰκίαι οἰκοδομοῦνται ἐπιμελέστερον περὶ τὰς συναρμογὰς τῶν λίθων, ὡς ἐκτεθειμένα εἰς πλείονας κινδύνους.—216 *φάλοι* δύο ἔμπροσθεν ἢ καὶ ἕτεροι δύο ὀπισθεν (*τροφάλεια*) ὡς ἀποτροπιάσματα καὶ πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀμυντικότητος, Πίν. (Ἰλ. ΑΒΓΔΖ) Γ' 2, Ζ' 9.—220 *πρόσθεν Μ.* ὡς πρόμοι, προεκτρέχοντες τῶν ἄλλων διάφοροί πως οἱ πρωτοστάται.—124-220 *Ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου τί ἀναμένομεν πάντες; τί κάμνει ὄμως ὁ Ὅμ. καὶ διὰ τίνας λόγους;*

220-36. 220-32 *χηλὸς θ.* κιβώτιον, *δαίδαλος κ. δαιδάλεος* καταποικιλτος, κατάτεχνος, *ἀργυρόπεζα* (ποδ-, πέδ-ja) λευκοπούς, *ἀνεμοσκεπῆς* χειμερινός, παχύς, *τάπης* ὑπόστρωμα (κλίνης ἢ καθίσματος), *οὔλος* πυκνός, δασύμαλλος *τετυγμένον* χειροποίητον, *αἰθοψ* σπινθηροβολῶν, *σπένδεσκεν* Ἄχ., *τεῶ τῷ*, ἄορ. ἄντων., *διεμὴ* πλήν, *θέειον* θεῖον, *νίξω* γίπτω, πλύνω, *ῥῶσσι*... χύνων καθαρὸν ὕδωρ, *ἀφύσσομαι* ἀντλῶ, *ἔρκος* (ἔργω κ. ἔέργω εἶργω) φράκτης, ἢ μάνδρα τῆς αὐλῆς: ἐν τῷ μέσῳ τῆς μινδρομένης αὐλῆς, *τερπικέραυτος* (τέρπ-, τoργ-ueo) ὁ ἔξακοντιζῶν τοὺς κεραυνούς, κεραυνοβόλος, *οὐ λάθην* εὐχόμενος, λείβων.—233-48 *ἄνα* κλητ. τοῦ ἄναξ, *μεδέων* ἐπαγρυπνῶν, προστάτης (ἢ ἀνάσσων ἀπὸ τῆς Δ.), *δυσχείμερος* βαρυχείμων, *ὑποφήτης* προφήτης, ἑρμηνευτῆς τῆς θείας θελήσεως, *σοὶ* κλητ., *ἤμην δὴ ποτε* βεβαίως καὶ ἄλλοτε, *ἵπτομαι* πῆξω, βλάπτω, *ἐπικρ(αι)αίνω* ἐπιτελῶ, *ἐέλδωρ* (vel le) ἐπιθυμία, *ἀγῶν* συγκέντρωσις, ἄ. νεῶν ναυτικὸν στρατόπεδον, *προΐημι* καταλέμπω, *εὐρύοπα* ὁ εὐρέως ὁρῶν, πανόπτης, *ἢ ῥα* πλ. ἔρ., *ἄαπτος*(α(ἐπιτ.)-ἄπιτομαι) βαρῦς, στιβαρός, *ἐγὼ περ* ἐγὼ αὐτός,

μῶλος (moles, moles tus, **μόχθος**) μόχθος, ἀγών, **δίωμαι** διώκω, ἀπομακρύνω, **ἐνοπή** (*ἐννέπω*) πολεμ. κραυγή, **ἀσκηθῆς** ἀβλαβής. — **253-6** *πάροιθε* κλισίης.

222 Ἡ Θέτις ἀπὸ τοῦ γάμου παραμένει πλησίον τοῦ Πηλέως μέχρι τῆς ἐκστρατείας· ἔκτοτε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὁ Ὀμ. ποιεῖ αὐτὴν οἰκονομίας χάριν κατοικοῦσαν παρὰ τῷ πατρὶ πλησίον τοῦ υἱοῦ, ἐπειδὴ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ προκαλῆ συναντήσεις μητρὸς καὶ υἱοῦ· πόσον ὀχληρὸν θὰ ἦτο νὰ μετάγῃ τὴν Θ. ἐκ τῆς Φθίας εἰς τὴν Τροίαν χάριν τοῦ υἱοῦ! — **223 4** *χιτῶν* τὸ ἔσωτ. ἔνδυμα, σημιτικῆς προελεύσεως, ἔξωθεν εἰσαχθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, φορούμενος, ἢ *χλαῖνα* εἶναι ἱμάτιον τῶν ἀνδρῶν, γνησίως ἑλληνικὸν ἔνδυμα, περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον, μάλλινον, καλούμενον καὶ *ἀλεξάνεμος*. — **258** *θέειον* εἰς τοῦτο ἀπεδίδοτο καὶ καθαρτικὴ καὶ ἀγνιστικὴ δύναμις· ἐν χ 481 καλεῖται *ἄκος κακῶν* ἢ ἀρχικὴ καθαρτικὴ χρῆσις αὐτοῦ δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς ἀντισηπτικῆς ἐνεργείας, τῆς προερχομένης ἐκ τοῦ διοξειδίου τοῦ ἐκ τῆς καύσεως ἀναπτυσσομένου, ἀλλ' ἐκ τῆς θειώδους ὁσμῆς τῆς ἐκ τῆς καύσεως ἐπίσης προερχομένης· εἶναι ἠφαιστειογενεὺς ἀρχῆς. — **231** *μέσῳ ἔρκει* ἔνθα πρέπει νὰ φαντασθῶμεν βωμὸν τοῦ Ἑρκαίου Διός. — **233** *Δωδωναῖος* διότι ἐλατρεύετο ἐν Δωδώνῃ τῆς Ἠπείρου, πολυθρηλήτω διὰ τὸ πανάρχαιον αὐτῆς μαντεῖον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἡ ἱερὰ δοῦς, ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ὁποίας ἐλατρεύετο τὸ πάλαι ὁ Ζεὺς, ἐν ᾧ ὁ θροῦς τῶν φύλλων αὐτῆς ἐξελαμβάνετο ὡς ἡ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ Διός. — *Πελασγικὸς* ὡς λατρευόμενος μάλιστα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν, οἰκούντων τότε καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὴν Φθίαν ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει, ἐν τῇ πεδιάδι παρὰ τὸν Πηνειόν. Ἐγγὺς τῆς Δωδώνης ὕστερον ἰδρύθη τὸ βασιλεῖον τοῦ Νεοπτολέμου ἢ Πύρρου, υἱοῦ τοῦ Ἀχ., ἐξ οὗ ἐκαυχῶντο ὅτι κατήγοντο οἱ μετέπειτα βασιλεῖς τῆς Ἠπείρου, οἱ Αἰακίδαι, ἐν οἷς καὶ ὁ πολὺς Πύρρος. — *τηλόθι* ἀπὸ τῆς Τροίας. — **234** *Σελλοί*, Ἑλλοί, Ἑλλοπες (τὸ ὄν. συγγενὲς πρὸς τὸ τῶν Ἑλλήνων) οἱ παλαιοὶ περίοικοι τῆς Δωδώνης, οἱ οἰκοῦντες τὴν Ἑλλοπίαν ἢ Θεσπρωτίαν, ἀσκοῦντες ὡς ἔργον τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ· ὅθεν *ὑποφῆται* οἱ ἐρμηνεῖς τῶν βουλῶν αὐτοῦ τῶν ἐξαγγελιομένων διὰ σημείων, ὡς ὕστερον ὑπῆρχον προφητίδες αἱ *πέλειαι*· τὰ ἐπίθ. ὑποδηλοῦσιν ἀσκητικὸν τρόπον βίου, διαγεγραμμένου κατὰ παμπάλαια ἔθῃ. Τὸ ἱερὸν τῆς Δωδώνης ἀνεσκάφη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Κ. Καραπάνου, τὰ δ' εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν ἐκόσμου ἀλλοτε ἐν ΑΑΜ τὴν *Δωδωναίαν*

Αἰθουσαν Κ. Καραπάνου.—236 *εὐξαμένοιο* δὲν πρόκειται περὶ ἀμέσου εὐχῆς, ἣν νάπηύθουνεν ὁ ἦρωσ πρὸς τὸν Δία, ἀλλὰ περὶ ἐμμέσου, διαβιβασθείσης διὰ τῆς μητρὸς Θ., ἣτις ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἰκανοποίησιν χάριν τοῦ υἱοῦ.—244 *ἡμέτερος* διότι ὁ Ἄχ. ὀμιλεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος ὄλου τοῦ οἴκου του.—255 *ἔτι* διότι ἐν 124 μετὰ προσοχῆς παρηκολούθει τὴν ἐξέλιξιν τῆς μάχης.—*Ἐν τῇ θέσει τῆς δεήσεως τοῦ Ἄχ. σημερινὸς ποιητὴς τίνα σκηρὴν θὰ ἐδημοῦργει; ποῖον συναίσθημα ἀπηχεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἄχ.;*

257-418. 257-67 *στείχω* βαδίζω, *ὄφρα* ἕως ὅτου, *ἐνόδιοι* οἱ ἔχοντες ἐν τῇ ὁδῷ τὴν σφηκιάν, σφηκοφωλεάν, *ἐριδμαίνω* (ἐρίζω) ἐρεθίζω, πειράζω, *ἔθοντες* κατὰ συνήθειαν, *ξυνὸς* ὁμαδικός, *πολέεσσι* καὶ εἰς ἄλλους ἀθρόους διαβάτας, *εἴπερ* καὶ ἂν, *παρὰ κινῶν ὀδίτης* παρερχόμενος διαβάτης, *κινῶ* σηκώνω, σκορπίζω, *οἱ δὲ* ἐκεῖνοι ὅμως, *θυμὸν μένος.*—268-74 *μακρὸν* μεγαλοφώνως, *θοῦρος* (θρόσκω πηδῶ) ὀρητικός, ἐπιθετικός, *καὶ ἀγγέμαχοι* ὅπως καὶ οἱ, *ἄτη* διατάραξις φρενῶν, ἀμάρισμα, *ὃ ὅτι, τίω* τιμῶ.—275-83, 275=210, *ἀολλής* (α(ἀθρ.)-εἴλω συνωθῶ) ἀθρόος, *σμερδαλέον, σμερδνὸς κ. σμερδαλέος* τρομερός, *κοναβέω* (κόναβος ἁ. λ. π.) ἀντηγῶ, κουδουνίζω, *αὔω, άύσω, άυσα,* φωνάζω, *ὑπ' άυσάντων* ἐκ τῶν πολεμικῶν κραυγῶν, ἀλαλαγμῶν, *δρίνθη θ.* ἠσθάνθησαν ψυχ. κλονισμόν, ἰσχυρὸν καρδιοκτύπημα, *ἐκίνηθεν* ἐτέθησαν εἰς ἀναποφάσιστον κίνησιν, *παπταίνω* περισκοπῶ ἔμφροβος, *αἰπὺς* ὑψηλὸς καὶ ἀπότομος, αἰφνίδιος, ἄμεσος.

284-305 *ἀντικρὺ* κατ' εὐθειαν, *ἵπποκορυστὴς* ἄρματομάχος, *ἀμφι φόβηθεν* ἐτράπησαν γύρω εἰς φυγὴν, *ἡμιδαῆς* (δαίω καίω, δάς, δαλός) ἡμίκανστος, *ὄμαδος* ἁ. βοή, θόρυβος, *ἀλίσστος* (λιάζομαι ὑποχωρῶ) ἀκατάπαυστος, ὡς δὲ (γίγνεται) ὅτε, ὡς ποτε δέ, *στεροπηγερέτα* (ὃ ἐγείρων στεροπάς, ἀστραπάς) ἀστραπηβόλος, *κινῶ* μετακινῶ, ἀποδιώκω, *σκοπιὰ* ἀκρόρεια, *πρώων* πρῶν, πρῶνος, ὑψωμα, *νάπη* δασώδης κοιλάς, *ἐκ ἔφανε* π. ἀφ. γνωμ. ἀποκαλύπτονται, ἀναφαίνονται, *αἰθήρ* ὁ χῶρος ὁ ὑπεράνω τῶν νεφῶν (ὃ οὐρανός), ὃν πληροῖ ὁ λεπτότατος καὶ καθαρῶτατος αἰθήρ, *ἄσπετος* ὁ ἀχανής, *ὑπερράγη* ἀναφαίνεται διαρραγέντων τῶν νεφῶν, *ἔξανοίγει, τυτθὸς* μικρός, ὀλίγος, *ἔρωῆ* (ἔρωέω ὑποχωρῶ) ἀνάπαυλα, *προτροπάδην* ἐστραμμένοι πρὸς τὰ ἐμπρὸς χωρεῖς νὰ βλέπωσιν ὀπίσω.

352-7 *ἐπιχρά(ύ)ω*, ἀφ. ἐπέχραον, ἐπιτίθεμαι, *σίντης* (σίνομαι βλάπτω) καταστρεπτικός, *ὑπὲκ αἰρεύμενοι* ἀφαρπάζοντες ἐκ

τῶν, **μῆλα** αἰγοπρόβατα, **μῆλων** αἰ κατά σύνεσιν, **διατμήγω**, π. ἀόρ. **διέτμαγεν**, διασπῶ, **ἀφραδίη** (φράζομαι σκέπτομαι), **δυσκέλαδος** (κέλαδος ἄ. θόρυβος) θορυβώδης: ἐκοίταξαν νὰ φύγουν μετ' ἀπαισίων κραυγῶν. — **372-93 σφεδανὸν** (σφεδ-ανός, σφῶδ-ρα, σφενδ-όνη) σφῶδρα, μετὰ σπουδῆς, συντόμως, εἰς τὸ ἔπειτο ἢ **κελεύων**, **λαχῆ** (φαχ-, ἦ-χος, **λάχω** φωνάζω) φωνή, **ι. φόβω** **τε** φεύγοντες μετὰ κραυγῶν, **ἄελλα** (ἄημι) ὁ ἀνεμοστρόβιλος τοῦ κονιορτοῦ, **ὑπὸ νεφέων** ὑπὸ τὰ νέφη, **μῶνυχες** οἱ ἔχοντες μίαν ὀπλήν, **τανύσομαι** (ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου) τρέχω πάσῃ δυνάμει, **ἄψορρον** (ἄψ ὄρω) ὀπίσω, **ὄθι πλειστον** κτηρ. ὅπου εἶδε τὸν στρατὸν συντάραττόμενον εἰς πυκνοτάτας μάζας, **ἔχε** (ἵππους) διηύθυνε τὸ ἄρμα, **δμοκλέω** ἰδ. 147, **ἀνακνυβαλιάζω** (κνύβη κεφαλή) ἀνατρέπομαι, **ὑπερθρώσκω** ὑπερπηδῶ, **ἀντικρὺς** πέρα πέρα, **ἴεμαι** (ἴ-εμαι, volo, vi-s, in-vi-tus) ἐπιθυμῶ, **κέκλετο**... ἐναντίον δὲ τοῦ Ἑκτ. ἐκάλει, ἐξώθει αὐτὸν ἢ **καρδία** του, **βέβριθε** φορτώνεται τὸ βάρος τῶν ὑδάτων, **κελαινῆ** μελανίζουσα, μαυρίζουσα, **λαῖλαψ** θ. ἀνεμόβροχον, καταιγίς: ὑπὸ τὸ κράτος καταιγίδος, ἐνσκητούσης κ., **δπώρη** ὁ χρόνος ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουλίου μέχρι τῶν μέσων Σεπτεμβρίου, καθ' ὃν ὠριμάζουσιν οἱ καρποί, **λάβρος** ῥαγδαῖος, **ὅτε δῆ ῥ'** εὐθὺς μόλις δηλ., **χαλεπήνη** ἐξαγριωθῆ, **βίη**... παραβιάζοντες τὸ δίκαιον ἐκδίδουσι στροβιλὰς ἀποφάσεις, **ἐκ ἐλαύνω** φυγαδεύω, **δίκη** δικαιοσύνη, **ἀλέγω** φροντίζω: ἀδιαφοροῦντες, **δπις-ιδος** θ. θεία δίκη, **τῶν** (ὑδάτων) πλήθουσι, **χαράδραι** ῥευματιαί, χεῖμαρροι, **κλιτύες** ὄχθαι, πλαγιαί, λόφοι, **πορφύρεος** τεταραγμένος, παφλάζων, **ἐπὶ κὰρ** (κάρη, ἐπικάρσιος ἰ 78) κατακέφαλα, μετὰ μεγάλης ὀρμῆς, **μινύθω** (μίνω, μίνω) μειοῦμαι: φθείρονται δὲ αἱ καλλιέργειαι, οἱ ἀγροί.

394-418 ἐπεὶ οὖν εὐθὺς μόλις, **ἐπικείρω** θεορίζω: θεορίζων προσήλασε μέχρι τῶν προσθίων φαλάγγων τῶν Τρ., **ἔεργε** (εἶργε) ἀνεχαίτιζε τοὺς Τρ., **παλιμπειτὲς** πρὸς τὰ ὀπίσω, **τείχεος** τῆς πόλεως, **μεταῖσσω** ἐπιτιθέμενος μέσα εἰς τὸν σωρόν, **ἀποτιννυμαι** ἀναγκάζω τινὰ νὰ μὲ πληρώσῃ: ἠνάγκαζε δὲ νὰ πληρώνωσι τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον πολλῶν Ἀχ., **δ δὲ ὁ Π.**, **δίφρος** (δύο φέρων, τὸν ἠνίοχον καὶ παραιβάτην) τὸ ὄχημα τοῦ ἄρματος, **ἀλεις** (εἶλω) συμμαζευθεῖς, **ἐκ πλήγη φ.** ἐτρόμαξε, τὰ ἔχασε, **γναθμὸς** ἄ. (σιαγῶν) παρεΐα, **διὰ πεῖρην** (αὐτὸν ἔγχει) ὀδόντων αὐτοῦ διεπέρασε δὲ αὐτὸν διὰ τοῦ δόρατος διὰ μέσσω τῶν ὀδόντων του, **ἐλῶν δουρὸς** ὡς εἰ τὸ δόρυ ἦτο μέλος τοῦ Θ. κατὰ τὸ **χειρὸς ἐλῶν**: πιάσας δὲ αὐτὸν ἀπὸ τὸ δόρυ τὸν ἔσυρεν, **ἀνιψ** θ. ἡ καμπύλη ῥάβδος ἢ περι-

θέουσα τὰ ἄνω χεῖλη τοῦ δίφρου, ἐφ' ἧς συνεκρατοῦντο οἱ ἐπιβαίνοντες καὶ ἐξ ἧς ἔδενον τὰ ἡνία, *διε* ἔλκει, *φῶς*-*ωτὸς* ἄ. ἀνήρ, *προβλής* προεξέχων, *ἱερὸς* (ἵεμαι) ταχύς, εὐστροφος, ἢ καὶ ὡς ἱερὸς τῶν θεῶν, *θύραζε* ἔξω, *λίνον* ὀρμιά, πετονιά, *χαλκὸς* ἀγκιστριον, *ἦνοψ* στυλνός, *κατ* ἔωσε ἀνέτρεψε, κατέρριψε, *ἐπὶ στόμα* ἐπίστομα, *πέτρος* λίθος, *κεάζω* σχίζω, *ἀνδιχα* εἰς δύο, *θυμορραΐσσης* (δαίω συντρίβω) ψυχοφθόρος, ψυχοκτόνος, *Ἀργεάδης* (Ἀργεάς), *ἐπασσύτερος* (ἄσσον) ἐπάλληλος.

262 *πολέεσσι* οἵτινες τυχαίως παρέρχονται. — **277** *Ἀχαιῶν* πάντων τῶν ἄλλων τῶν ἀγωνιζομένων ἐν ταῖς ναυσίν, οἵτινες ἰδόντες ἐρχομένην τὴν βοήθειαν ἔρρηξαν κραυγὴν χαρᾶς, ἐξ ἧς ἀντήχησαν αἱ νῆες. — **279** *θεράποντα* τίνα; — **281** *ἐλπίομενοι* πόθεν ἠπατήθησαν οἱ Τρ. ἐκλαμβάνοντες τὸν Π. ὡς Ἀχ.; διατὶ δὲν ἀντελήφθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Π.; — **287** *Παίονε;* πιθανῶς φύλον φρυγικόν, συγγενὲς πρὸς τοὺς Τρ., ἰδρυμένον τὸ πάλαι ἀπὸ τῶν ἰλλυρ. ὀρέων μέχρι τῆς Ῥοδόπης, ὕστερον περιορισθὲν εἰς τὰς κοιλάδας τοῦ Ἀξιῦ καὶ Στρυμόνος· πόλις αὐτῶν ἡ Ἀμυδὼν παρὰ τὸν Ἀξιὸν (Βαρδάρ), ὅστις πηγάζων ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Μοράβα ἐκβάλλει εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον. — **374** *ὁδοὺς* τὰς ἐπέκεινα τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι. — **380** *ἵπποι* τοῦ Π. — **387** *θέμιστας* Σ 497..., Α 238. — **394** Ὁ Π. καταφθάσας τὰς πρώτας φευγούσας φάλαγγας τῶν Τρ. ἀπέκοψε τὴν ὑποχώρησιν αὐτῶν καὶ οὕτω δὲν προχωρεῖ μὲν μέχρι τῆς πόλεως, εὐλαβούμενος τὴν σύστασιν τοῦ φίλου, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως εἶχε διαταχθῆ. — **397** *ποταμοῦ* Σκαμάνδρου. — **401** ὁ *Θέστωρ* φαίνεται ὅτι ἦτο ἡνίοχος τοῦ Πηρόνου. — **403** *ἦστο* ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δίφρου. — **407** *ἰχθὺν* ἢ ἀλιεῖα ἰχθύων διὰ δικτύων καὶ ἀγκιστρίων ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς μυκην. χρόνους, ἀλλ' ἰχθύς καὶ ὄστρεα τρώγουσι μόνον οἱ στερούμενοι θρεμμάτων (προβάτων, αἰγῶν, βοῶν, χοίρων), οἱ δ' εὐγενεῖς μόνον ἐν λιμῶν κατ' ἀνάγκην. — **413** Ἡ Κορινθ. χαλκῆ κόρυς, ἣν πρέπει νὰ δεχθῶμεν ἐνταῦθα, μένει ἀλύμαντος, ἀλλὰ τὸ κρανίον ἐντὸς αὐτῆς διεσπάσθη εἰς δύο. — *Τίς σχέσις μεταξὺ τῆς προσφωνήσεως τοῦ Π. πρὸς τοὺς Μυρμ. καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.; πῶς περιγράφει μάχην ὁ Ὅμ.; αἱ παραβολαὶ τί αἰσθητοποιοῦσι; ποῖον συναίσθημα ἀπηχεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.;*

684-97. **684-91** *ἵπποισι καὶ Ἀῦ.* ἐν διὰ δυοῖν: διατάξας τὸν Ἀῦ. νάκολουθῆ μετὰ τοῦ ἄρματος αὐτὸς πεζὸς ἠκολού-

τῶν, *μῆλα* αἰγοπρόβατα, *μήλων* αἱ κατὰ σύνεσιν, *διατιμήγω*, π. ἀόρ. *διέτιμαγεν*, διασπῶ, *ἀφραδίη* (φράζομαι σκέπτομαι), *δυσκέλαδος* (κέλαδος ἄ. θόρυβος) θορυβώδης: ἐκοίταξαν νὰ φύγουν μετ' ἀπαισίων κραυγῶν. — 372-93 *σφεδανὸν* (σφεδ-ανός, σφρόδ-ρα, σφενδ-όνη) σφόδρα, μετὰ σπουδῆς, συντόνως, εἰς τὸ ἔπειτο ἢ *κελεύων*, *λαχῆ* (φαχ-, ἦ-χος, *λάχω* φωνάζω) φωνή, *ι. φόβω* τε φεύγοντες μετὰ κραυγῶν, *ἄελλα* (ἄημι) ὁ ἀνεμοστρόβιλος τοῦ κονιορτοῦ, *ὑπὸ νεφέων* ὑπὸ τὰ νέφη, *μώνυχες* οἱ ἔχοντες μίαν ὄπλην, *τανύομαι* (ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου) τρέχω πάσῃ δυνάμει, *ἄψορον* (ἄψ ἄνω) ὀπίσω, *ὄθι πλεῖστον* κτηρ. ὅπου εἶδε τὸν στρατὸν συνταραττόμενον εἰς πυκνοτάτας μάζας, *ἔχε* (ἵππους) διηύθυνε τὸ ἄρμα, *ὀμοκλέω* ἰδ. 147, *ἀνακυμβαλιάζω* (κύμβη κεφαλὴ) ἀνατρέπομαι, *ὑπερθρώσκω* ὑπερπηδῶ, *ἀντικρὺς* πέρα πέρα, *ἵεμαι* (Ἔι-εμαι, volo, vi-s, in-vi-tus) ἐπιθυμῶ, *κέκλετο*... ἐναντίον δὲ τοῦ Ἔκτ. ἐκάλει, ἐξώθει αὐτὸν ἢ *καρδία* του, *βέβριθε* φορτώνεται τὸ βάρος τῶν ὑδάτων, *κελαινή* μελανίζουσα, μαυρίζουσα, *λαῖλαψ* θ. ἀνεμόβροχον, καταιγίς: ὑπὸ τὸ κράτος καταιγίδος, ἐνσκητιούσης κ., *ὀπώρη* ὁ χρόνος ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουλίου μέχρι τῶν μέσων Σεπτεμβρίου, καθ' ὃν ὀριμάζουσιν οἱ καρποί, *λάβρος* ἄγαθαίος, *ὄτε δὴ ῥ'* εὐθὺς μόλις δηλ., *χαλεπήνη* ἐξαγριωθῆ, *βίη*... παραβιάζοντες τὸ δίκαιον ἐκδίδουσι στρεβλὰς ἀποφάσεις, *ἐκ ἐλαύνω* φυγαδεύω, *δίκη* δικαιοσύνη, *ἀλέγω* φροντίζω: ἀδιαφοροῦντες, *ὄπισ-ιδος* θ. θεία δίκη, *τῶν* (ὑδάτων) πλήθουσι, *χαράδραι* ὀσυματιαί, χείμαρροι, *κλιτύες* ὄχθοι, πλαγιάι, λόφοι, *πορφύρεος* τεταραγμένος, παφλάζων, *ἐπὶ κάρ* (κάρη, ἐπικάρσιος ι 78) κατακέφαλα, μετὰ μεγάλης ὀρμῆς, *μινύθω* (minor, mīnuo) μειοῦμαι: φθείρονται δὲ αἱ καλλιέργειαι, οἱ ἄγροί.

394-418 *ἐπεὶ οὖν* εὐθὺς μόλις, *ἐπικείρω* θερίζω: θερίζων προήλασε μέχρι τῶν προσθίων φαλάγγων τῶν Τρ., *ἔεργε* (εἴργε) ἀνεχαίτιζε τοὺς Τρ., *παλιμπετὲς* πρὸς τὰ ὀπίσω, *τείχεος* τῆς πόλεως, *μεταῖσσω* ἐπιτιθέμενος μέσα εἰς τὸν σωρόν, *ἀποτίνυμαι* ἀναγκάζω τινὰ νὰ μὲ πληρώσῃ: ἠνάγκαζε δὲ νὰ πληρῶνῃσι τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον πολλῶν Ἀχ., *δ δὲ ὁ Π.*, *δίφρος* (δύο φέρων, τὸν ἠνίοχον καὶ παραιβάτην) τὸ ὄχημα τοῦ ἄρματος, *ἀλεις* (εἴλω) συμμαζευθεῖς, *ἐκ πλήγη φ.* ἐτρόμαξε, *τὰ ἔχασε*, *γναθμὸς* ἄ. (σιαγῶν) παρεΐά, *διὰ πείρεν* (αὐτὸν ἔγχεϊ) ὀδόντων αὐτοῦ διεπέρασε δὲ αὐτὸν διὰ τοῦ δόρατος διὰ μέσου τῶν ὀδόντων του, *ἐλὼν δουρὸς* ὡς εἰ τὸ δόρυ ἦτο μέλος τοῦ Θ. κατὰ τὸ *χειρὸς ἐλὼν*: πιάσας δὲ αὐτὸν ἀπὸ τὸ δόρυ τὸν ἔσυρεν, *ἀντιξ* θ. ἡ καμπύλη ῥάβδος ἢ περι-

θέουσα τὰ ἄνω χεῖλη τοῦ δίφρου, ἐφ' ἧς συνεκρατοῦντο οἱ ἐπιβαίνοντες καὶ ἐξ ἧς ἔδενον τὰ ἡνία, ὅτε ἔλκει, φῶς-ωτὸς ἄ. ἀνήρ, προβλῆς προεξέχων, ἱερὸς (ἱεμαί) ταχύς, εὐστροφος, ἢ καὶ ὡς ἱερὸς τῶν θεῶν, θύραζε ἔξω, λίνον ὀρμιά, πετονιά, χαλκὸς ἀγκιστριον, ἦνοψ στυλπνός, κατ' ἔωσε ἀνέτρεψε, κατέρριψε, ἐπὶ στόμα ἐπίστομα, πέτρος λίθος, κεάξω σχίζω, ἀνδιχα εἰς δύο, θυμορραΐσσης (θαίω συντριβῶ) ψυχοφθόρος, ψυχοκτόνος, Ἄργεάδης (Ἄργεας), ἐπασσύτερος (ἄσσον) ἐπάλληλος.

262 πολέεσσι οἵτινες τυχαίως παρέρχονται. — 277 Ἀχαιῶν πάντων τῶν ἄλλων τῶν ἀγωνιζομένων ἐν ταῖς ναυσίν, οἵτινες ἰδόντες ἐρχομένην τὴν βοήθειαν ἔρρηξαν κραυγὴν χαρᾶς, ἐξ ἧς ἀντήχησαν αἱ νῆες. — 279 θεράποντα τίνα; — 281 ἐλπίμενοι πόθεν ἠπατήθησαν οἱ Τρ. ἐκλαμβάνοντες τὸν Π. ὡς Ἀχ.; διατὶ δὲν ἀντελήφθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Π.; — 287 Παλονε; πιθανῶς φύλον φρυγικόν, συγγενὲς πρὸς τοὺς Τρ., ἰδρυμένον τὸ πάλαι ἀπὸ τῶν ἰλλυρ. ὀρέων μέχρι τῆς Ῥοδόπης, ὕστερον περιορισθὲν εἰς τὰς κοιλάδας τοῦ Ἀξιῦ καὶ Στυμόνος; πόλις αὐτῶν ἢ Ἀμυδῶν παρὰ τὸν Ἀξιὸν (Βαρδάρ), ὅστις πηγάζων ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Μοράβα ἐκβάλλει εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον. — 374 ὁδοὺς τὰς ἐπέκεινα τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι. — 380 ἵπποι τοῦ Π. — 387 θέμιστας Σ 497..., Α 238. — 394 Ὁ Π. καταφθάσας τὰς πρώτας φεγγούσας φάλαγγας τῶν Τρ. ἀπέκοψε τὴν ὑποχώρησιν αὐτῶν καὶ οὕτω δὲν προχωρεῖ μὲν μέχρι τῆς πόλεως, εὐλαβούμενος τὴν σύστασιν τοῦ φίλου, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως εἶχε διαταχθῆ. — 397 ποταμοῦ Σκαμάνδρου. — 401 ὁ Θέστωρ φαίνεται ὅτι ἦτο ἡνίοχος τοῦ Πέρωνου. — 403 ἦστο ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δίφρου. — 407 ἰχθὺν ἢ ἀλιεῖα ἰχθύων διὰ δικτύων καὶ ἀγκιστρίων ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς μυκην. χρόνους, ἀλλ' ἰχθύς καὶ ὄστρεα τρώγουσι μόνον οἱ στεροῦμενοι θρεμμάτων (προβάτων, αἰγῶν, βοῶν, χοίρων), οἱ δ' εὐγενεῖς μόνον ἐν λιμῶν κατ' ἀνάγκην. — 413 Ἡ Κορινθ. χαλκῆ κόρυς, ἣν πρέπει νὰ δεχθῶμεν ἐνταῦθα, μένει ἀλύμαντος, ἀλλὰ τὸ κρανίον ἐντὸς αὐτῆς διεσπάσθη εἰς δύο. — Τίς σχέσις μεταξὺ τῆς προσφωνήσεως τοῦ Π. πρὸς τοὺς Μυρμ. καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.; πῶς περιγράφει μάχην ὁ Ὅμ.; αἱ παραβολαὶ εἰς αἰσθητικοῦσι; ποῖον συναίσθημα ἀπηχεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.;

684-97. 684-91 ἵπποισι καὶ Αὐ. ἐν διὰ δυοῖν: διατάξας τὸν Αὐ. νάκολουθῆ μετὰ τοῦ ἄρματος αὐτὸς πεζὸς ἠκολού-

θησε κατά πόδας, **ἀά(ξ)ομαι** ὑφίσταμαι διατάραξιν τῶν φρενῶν : ὑπέπεσεν εἰς δεινὴν τύφλωσιν, διέπραξε χονδροειδῆσ σφάλμα, **κῆρ θ.** ἡ μοῖρα τοῦ βιαίου θανάτου, **ὄς οὔτος, θυμὸν ἀνήκεν** ἐξήψεν, ἐπέτεινε τὸ μένος του.—**692-7 Μεγάδης** ὁ υἱὸς τοῦ Μέγα, **μνώοντο (μνάομαι)** εἶχον τὸν νοῦν των εἰς, ἐκοίταζον νά.

698-711. 698-711 θύω μαίνομαι: πολὺ μανιωδῶς ὄρμα ἐπὶ τὰ πρόσω, **εὐδμητος** (δέμω, δόμος) καλοκτισμένος, **ἀγκῶν** προεξέχουσα γωνία τοῦ τείχους, **ἀποστυφελίζω** ἀπωθῶ ἀποτόμως, βιαίως, **νύσσω** ὠθῶ, **χάζομαι** 122, Ο 399, **αἴσα** (aequus) μοῖρα, **πέρθαι** μ. ἀόρ. β' τοῦ **πέρθεσθαι** ἐν παθ. σημ., **ὑπὸ** δουρὶ Ἀχ., **ὄς περ** ὅστις ὅμως.

712-30. 712-25 ἔχε ἐκράτει, ἐν Σκ. π. ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σκ. π., **δίξω** (δύο) διατελῶ ἐν ἀμφιβόλῳ, ἀμφιταλαντεύομαι, **κατὰ κλόνον** πρὸς τὴν ταραχώδη μάχην, ἐκ τοῦ ἐλάσσης, **ἀλῆναι** νά συγκεντρωθῶσιν, **εἶδομαι** (φαίνομαι) ὁμοιοῦμαι, **αἰξήης** ἐνήλιξ, ἀνήρ, **μήτρως-ω κ. -ως** μητρᾷδελφος, **οὐδέ τι** ἀλλὰ κατ' οὐδένα τρόπον, **αἴθε** εἶθε, **ἦσσαν** κατὰ τὴν ἀνδρείαν, **τῶ** ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, **ἀπερωέω** ἀποχωρῶ, **στυγερῶς** ἀθλίως, κακῶς ἔχων: τότε εὐθὺς ἠθέλες πληρώσει ἀκριβᾶ τὴν νῦν ὑποχώρησίν σου, **ἐφέπω** διευθύνω ἐναντίον.—**726-30 δαῖφρων** συνετός, δεξιός, ἔμπειρος (ἡνίοχος), **πεπληγμένον** ἀορ. β' ἀναδιπλ., **κλόνος** σύγχυσις κ. ταραχή.

685 Λύκιοι ὡς οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπικούρων Z 78.

698 Τροίην Ἴλιον.—**700 πύργου** τοῦ ὑπεράνω τῶν Σκ. πυλῶν' τούτου ἡ ὄροφι ἦτο ἐπίπεδος, ὁπόθεν γέροντες καὶ γυναῖκες ἐθεῶντο τὴν μάχην.—**702 ἀγκῶν** παρατηρήθη ὅτι τὰ τεῖχη τῆς ὀμηρ. Τροίας φέρουσιν ἐν κανονικαῖς 7 μ. ἀποστάσει προεξοχῶς προβαλλούσας τοῦ τείχους κατὰ 0,10 - 0,30 μ., ὥστε ὁ περίβολος νά φαίνεται ὡς κυκλικὸς πρίων μετ' εὐρέων ὀδόντων.—**704 ἀσπίδα** ὁ θεὸς ἀπωθῶν ταύτην ἀπωθεῖ ἅμα μετ' αὐτῆς καὶ τὸν ἥρωα.—**711 ἀλευάμενος** ἀντιληφθεὶς ἐκ τῶν δηλώσεων ὅτι ὁ εἰπὼν ἦτο θεός.—**ἐκατηβόλου** ὡς τοξότου, ὡς προσωπ. τοῦ ἡλίου.

712 ἔχε μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Π.—**719 Σαγγάριος** ποταμός.—**726 αὐτις** ἐν 700 εἶχεν ἀπωθήσει τὸν Π. ἀπὸ τοῦ τείχους, ἤδη μετατοπισθέντος τοῦ ἀγῶνος ἐπανέρχεται εἰς αὐτόν.—**727 Κεβριόνης** νόθος υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ ἡνίοχος τοῦ Ἑκ.—**Διὰ τί ὁ Π.** ἐλησμόνησε τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἀχ.; ἔσχεν ὑπόμνησιν αὐτῆς; τίς ὠθεῖ τὰ πράγματα εἰς τὸ μοιραῖον τέλος;

731-76. 731-43 ἐφέπω κατευθύνω, σκαῖος (scaevius) ἄριστος, *λάζομαι* λαμβάνω, *μάομαρος* λευκός ἢ μαρμαρυγίας, *δκριόεις* (ἄκρος, ἀκ-ή, ας ετ) αἰχμηρός, *ἐρεισάμενος* ἀφ' οὗ ἐστηρίχθη, ἐντείνας τὰς δυνάμεις του, *οὐδὲ χάζετο* χωρὶς νὰ περιμένη πολὺ, χωρὶς νὰ ἀναβάλλῃ ἐπὶ πολὺ νὰ ῥίψῃ τὸ βλήμα κατὰ τοῦ ἀνδρός, *ἀλιόω* (ἄλιος μάταιος) βάλλω μάτην, *μετώπιον* ὁ χώρος ὁ μεταξὺ τῶν δύο ὀφθαλμῶν, ὅπου ἡ ῥίζα τῆς ῥίνος, *λαας-ος* ἄ. λίθος (λα-τόμος), *σύνελεν* σὺν ἀφεΐλεν, συγχρόνως ἀπέσπασε, *ἔσχε* (λίθον) ἀντέστη, *οἷ* ἦθ. ἀτυχῶς δι' αὐτόν, *ἀρνευτήρ* κολυμβητῆς (βουτηχτής), *σχοινοβάτης* (*κυβιστητήρ* ὁ στηρίζων τὴν κεφαλὴν κάτω καὶ ὑψῶν τοὺς πόδας ἄνω).—744-50 *ἐπικερτομέω* (κέρτομος ἰος δηκτικός) περιράζω, περιγελῶ, *ὦ πόποι* περιέρογον, *κυβιστάω* (κύβη κεφαλῆ) πίπτω κατακέφαλα, *κάμνω* βουτιάν, *ῥῆα* 44, πολλοὺς ἰχθύς, *διφῶν* ἀναδιφῶν, ἀναζητῶν, *τήθεα* ὄστρεα, *ἀποθρῶσκων* πηδῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου κάτω, θαμιστικὸν διορίζον τὸ διφῶν, *εἰ καὶ καὶ ἄν*, *δυσπέμφελος* τρικυμιώδης, *ἐξ ἵππων* κάτω ἀπὸ τὸ ἄρμα, *ἧ ῥα ἀλήθεια* λοιπόν!—751-63 *βεβήκει* ὁ ὑποστ. τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως: γοργῶς ἔδραμε, *οἶμα* ἀκάθεκτος δρυή, *κεραῖζω* (κείρω) σπαράσσω, ἐρημώνω, *σταθμοὶ* μανδριά, *μεμαῶς* ἀκάθεκτος, λυσσῶν, *δηζιομαι* 93, *μέγα φρονέοντε* ἀγέρωχοι, χωρὶς ὁ εἷς νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὸν ἄλλον, *μῆστορ* (μῆδομαι) τεχνίτης, *αὐτῆ* II 44, *ἴμαι* 382, *χεῶς* (χεωτός οός) ἄ. (δέριμα) σῶμα.—764-76 *ὑσμίνη* μάχη: συνεκρότουν πεισματώδη μ., *ἐριδαίνω* ἀνθαμιλλῶμαι, *συνερίζομαι*, *βῆσσα* θ. κοιλίας, *πελεμιζῶ* σείω, *φηγός* θ. εἶδος δρυὸς παραγούσης ἔδωδιμους καρπούς, *τανύφλοιος* ἢ ἔχουσα τὸν φλοῖον τεντωμένον (ἄνευ πτυχῶν καὶ ῥυτίδων), ὀμαλόν, *λεῖον*, *ἔβαλον* συγκρούουσαι, *ῥξος* ἄ. κλάδος, *τανυήκης* 2 (κυρ. περὶ τοῦ ξίφους) μακρός, *ἰδς* ἄ. βέλος, *πτερόεντες* πτερωτοί, φέροντες πτερά, *χερμάδιον* χειροπληθῆς λίθος, *στροφάλιγξ* θ. στρόβιλος, δίνη, *μεγαλωστί* ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει, *μέγας* μ. φαρδὺς πλατύς, *λελασμένος* ἰ. μὴ σκεπτόμενος πλέον τὰ τεχνάσματα τῆς ἄρματηλασίας.

777-828. 777-82 *ἀμωιβεβήκει* δι' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν εἶχε πατήσει, ἴστατο, *βέλε* ἤπιετο τὰ βέλη εὗρισκον τὰ σῶματα, ἐκαρφώνοντο εἰς τὰ, *μάλ'* ἀμφοτέρων καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη πέρα πέρα, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, *μετανίσσομαι* κλίνω, *βουλυτός* ἄ. ἡ ὥρα καθ' ἣν λύουν τοὺς ἀροτριῶντας βοῦς, (δύσις τοῦ ἡλίου) δειλή, *ἐνοπή* (ἐννέπω) θόρυβος.—783-804 *ἀτάλαντος* (τάλαντον πλάστιγξ) ἰσοβαρῆς, ὅμοιος, *ἀῆρ ἡέρος* θ. ομίχλη, *ἀντιβολῶ* ἀντι-

κρούζω, ἀντεπεξέρχομαι, *μετάφρενον* ὠμοπλάτη, *χειρὶ καταπρηνεὶ* διὰ τῆς πλάτης, *στρεφεδινέομαι* στρεφογυρίζω, *αὐλώπις* ἡ ἔχουσα αὐλοὺς (ὄπας) ὡς ὀφθαλμούς, ἡ προσωπιδοφόρος (Κορινθ. κράνος), *τρουφάλεια* ἡ ἔχουσα 4 φάλους, κερατοειδεῖς προσεχόας, *ἔθειρα-αι* αἱ τρίχες τῆς οὐρᾶς ἡ χαίτης ἵππου (ὡς λόφος κόρουθος), *ῥύομαι* σφάζω, προφυλάττω, δὲ 800 διότι, οἱ Ἑκτορι, *ἄγη* ἑάγη, *κεκορυθμένον χαλκῷ*, *τερμιόεσσα* (*τέρμις* τέρμα) ἡ ἔχουσα γυρον περιβάλλοντα ὀλόγυρα καὶ συνέχοντα τὰ δέρματα τῆς ἀσπίδος, ἡ : θυσανωτή. — 805-17 *ἄτη* ἔκστασις, σύγχυσις, ζάλη, *ταφῶν ἀγο. ὄ.*, προκμ. *τέθηπα* (θάμβος), ἔκθαμβος, ἐμβρόντητος, *σχεδόθεν* ἐγγύθεν, *καίνυμαι*, *κέκασμαι*, ὑπερβάλλω, *ἡλικίη* ὁμήλικες, *βῆσεν ἀφ'* κατεκρήμνισεν ἀπὸ τῶν ἀρμάτων, *πρῶτ' ἔλθῶν* εἰ καὶ διὰ πρώτην φοράν ἐνεφανίσθη ἐν τῷ ἀγῶνι ὡς ἀρματομάχος, *διδασκόμενος π.* κατὰ τὸ εἶδος π. : διότι τότε τὸ πρῶτον ἔπαιρνε μαθήματα τῆς πολεμ. τέχνης, ἦτο ἀκόμη ἀρχαίριος ἐν τῇ πολεμ. τέχνῃ, *γυμνὸς ἄοπλος*, *δαμασθεῖς* ἐξαντληθεῖς, ἀτονήσας. — 818-28 *βεβλημένον* τροπ. εἰς τὸ *ἀναχαζόμενον*, *ἀγχίμολον* (βλώσκω, ἔμολον, ἔρχομαι) πλησίον, *κενεῶν ἄ.* ὁ κενὸς ὁσῶν χώρος τῆς κοιλίας μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ἰσχιῶν, ἡ λαπάρα, τὰ λαγαρά, *νεΐατος* (νεός) ἔσχατος, προβλ. novissimum agmen, *ἀκαχιζῶ* (ἄχος), *ἡκαχον*, θλίβω, ἐμβάλλω εἰς πένθος, *χάρμη μάχη*, *πῖδαξ* θ. πηγὴ, *ἀπηύρων* προκμ. ἐν σημασίᾳ ἀορ., ἀφήρεσα, *μυχ. ἀπούρας*.

741 Ἀνήκουστον ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξορυχθέντες ἔπεσον κατὰ γῆς. — 745 *κυβιστᾶ* ὡς φαίνεται ἐκ διαφόρων τοιχογραφιῶν μυκην. χρόνων, ἡ τέχνη αὕτη ἦτο τότε λίαν προηγμένη καὶ δὴ ἐν Κρήτῃ, Σ 605-6, ἐν Μυκην. Αἰθούσῃ 92 1595, ὅπου ἐπὶ τοιχογραφίας τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρυνθος παρίσταται γυνὴ πηδήσασα καὶ συλλαβοῦσα ἀπὸ τῶν κεράτων μετέωρος, χωρὶς οἱ πόδες νὰ πατώσῃ που, ταῦρον τρέχοντα. — *βεβήκει* ἵνα σκυλεύσῃ καὶ κρατήσῃ τοῦ πτώματος. — 757 *κταμένης* ὑπὸ κυνηγῶν· περὶ ταύτην εὑρεθεῖσαν νεκρὰν συνάπτεται ὁ ἀγών. — 758 *πεινάοντε* ὅτε ὁ λέων εἶναι ἀκάθεκτος. — 772 *πεπήγειν* ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν μαχητῶν. — 773 *πιερόντες* διότι τὸ ξύλινον στέλεχος τοῦ βέλους ἔφερε περὶ τὸ κάτω ἄκρον τρία παράλληλα πτερά χάριν ἀσφαλεστεράς πτήσεως, ΑΒΓΔΖ σ. 101. — *Τί σκοπεῖ ἡ περιγραφὴ τοῦ φόνου τοῦ Κεβρ.* ; 753 *τι προαγγέλλει ἡ εἰκὼν* ;

777-9 ἀφελεῖς φράσεις δηλωτικαὶ τῆς ὥρας, ὧν ἀναλόγους ἔχουσι καὶ σήμερον οἱ ἀμόρφωτοι (ἀπὸ τῶν ἀστερισμῶν, τοῦ ἡλίου : τό-

σας ὀργυιάς ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα ἢ ἥλιος κ.λ.π.). — 780 *ὑπὲρ αἶσαν* μοῖρα εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἢ κρατούσα ἐν τῷ κόσμῳ· ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν· ὅθεν *μοῖρα* ἢ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλεῖται καὶ γίνεταί τι *ὑπὲρ αἶσαν*, τοῦτο εἶναι βραχὺ καὶ παροδικόν, διότι ἡ θεία δικαιοσύνη ἀγρυπνοῦσα ἀποκαθιστᾷ καὶ πάλιν τὴν πρὸς στιγμὴν κλοισθεῖσαν τάξιν τοῦ κόσμου. — 790 *ἤερι κεκαλυμμένος* σύνηθες ποιητ. μέσον, δι' οὗ οἱ θεοὶ καθίστανται ἀφανεῖς. — 796 *πάρος* ἐφ' ὅσον ὁ Ἄχ. ἔφερεν αὐτήν, διότι τὰ ὄπλα ἦσαν δῶρα τῶν θεῶν. — 799 Ὁ Ζεὺς ἐπέτρεψε τοῦτο θέλων νὰ λαμπρύνῃ τὸν Ἔ. κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἡ περιβολὴ λοιπὸν τῶν ὄπλων τοῦ Ἄχ. ἦτο ἀκριβῶς τὸ προμήνυμα τοῦ ἐγγίζοντος τέλους αὐτοῦ. — 803 *σὺν τελαμῶνι* διαρραγέντι. — 807 *Δάρδανος* ἐκ τῆς Δαρδανίας, πόλεως τῆς Τροίας ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τῆς Ἰδης, ἀρχαίας οἰκίσεως τῶν Τρ. πρὶν κατέλθωσιν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ κτίσωσι τὸ Ἴλιον· ὅθεν Δάρδανος ὁ Τρώς· ὁ πατὴρ Πάνθους ἦτο ἐπιφανὴς Τρώς ἐκ τῶν 7 δημογερόντων, συμβούλων τρόπον τινὰ τοῦ βασιλέως. — 820 *ἀγχίμολον* διότι μετὰ τὰς θυελλώδεις ἐπιθέσεις τοῦ Π. 783. εἶχεν ὑποχωρήσει ἀπομακρυνθεῖς. — 825 *ὀλίγης* καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐλαρκούσης δι' ἀμφοτέρους. — Ἡ σκανδαλώδης ἐπέμβασις τοῦ Ἀπ., ἢ ἐμβολὴ τοῦ Εὐφόρβου, οὗ ὁ Ἔ. τρίτος καταφέρει τὸ θανάσιμον κτύπημα, τί σκοποῦσι; πῶς φαίνεται ἐντεῦθεν ὁ Ὀμ.;

829-63. 829-42 *ἐπεύχομαι* γαυριῶ διὰ τι, ἀμὲς ἡμέτερος, *ποσσὶν ὀρωρέχεται* (ὀρέγομαι ἐκτείνομαι) τρέχουσι μὲ τεταμένους τοὺς πόδας ἀπὸ ὀυτιῆρος, *πολεμίζειν πρόσθε τάων* προμαχοῦντες αὐτῶν, *ἡμαρ ἀναγκαῖον* τὴν ἡμέραν τῆς σιδηρᾶς ἀνάγκης, τὸ δούλιον ἡμαρ, *δειλὸς* δειλαῖος, ἄθλιος, *χραιοσμέω (χρήσιμος) βοηθῶ, ὠφελῶ, *ποῦ* ἀναμφιβόλως, *λέναι* ἐπανιέναι, *δαῖζω* σχίζω. — 843-50 *ὀλιγοδρανέων* (ὀλιγοδρανῆς, πρβλ. ἀδρανῆς) ἄψυχα, ἐν ἀτονίᾳ, μὲ σβεννυμένην φωνήν, *ξηιδίως* ἵνα διευκολύνωσι τὸ ἔργον σου, καταστήσωσιν ἄπονον, *τοιούτοι* σὰν σέ, *ἀντιβολῶ* συναντῶ, *αὐτόθι* εἰς τὸν τόπον, πρὶν προλάβουν νὰ κάμουν οὔτε ἐν βῆμα μετὰ τὸ βλήμά μου. — 851-4 *θῆν* βεβαίως, *οὐ θῆν* κατ' οὐδένα τρόπον, *βέ(ι)ομαι* θὰ ζήσω, *βέε'* βέε(σ)αι. — 855-7 *ῥέθρα* μέλη, *δροτῆς* θ. (ἀνήρ) ἀνδρική δύναμις, παλληκαριά.

846 *αὐτοὶ* κυρ. μόνον ὁ Ἀπ., ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ τῆς συναίνεσεως καὶ τοῦ Διὸς. — 853 Ἡ ψυχὴ ἀθροίζομένη πρὶν ἀπολυθῆ

τοῦ σώματος συγκεντροῖ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ ῥίπτουσα βλέμμα εἰς τὸ μέλλον γίνεται μαντικωτάτη.—**856** *πταμένη* ὡς ἐν μορφῇ πτηνοῦ.—*Ἄιδόςδε βεβήκει* πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἄδου, εἰς ὃν θὰ εἰσῆρχετο μόνον μετὰ τὴν καῦσιν.—*Ποῖον πνεῦμα κρατεῖ ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Ἔ.* ; *πῶς παρίσταται ἀποθνήσκων ὁ Π.* ; *διὰ τί ὁ Ἀχ. ὑφίσταται τὴν ἀπώλειαν τοῦ φιλιάτου* ;

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ

125-39, 262-7, 356-61. **125-31** ἀπηύρα Π 828.—**132-9** *καλύψας* στήσας ὡς προκάλυμμα, ὡς (ἔστηκεν), *περὶ οἷς* πρὸ τῶν τέκνων τῆς, *λέων* λέαινα, ὃν τύπον ἀγνοεῖ ὁ Ὅμ., *ἐπακτῆρες* (κυνῶν) κυνηγοί, *σθένει βλεμεαίνει* ἐπαίρεται (φουσκώνει) διὰ τὴν δυνάμιν τῆς, **136** καταβιβάζει τὸ κατὰ τὰς ὀφρῦς δέρμα του, *μέγα* κτγρ. τοῦ *πένθος* προληπτ. : πληρούμενος βαθέος πένθους.—**262-7, 356-61** *προέκυψαν* ἐκτύπησαν ἔμπρός, *ἀολλῆς* Π 276, *προχοαὶ* ἐκβολαί, *διυπετῆς* (ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς πεσών) οὐρανόπεμπτος, *βέβρυχα* (βρυχῶμαι), μόνον πρkm., βρυχῶμαι, μυκῶμαι, *ποτὶ ῥόον* συναντῶν τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ, *ἄκραι ἠιόνες* αἱ ἐξέχουσαι ἄκται, *ἔρευγομένης*... ἐπειδὴ τὰ θαλάσσια κύματα ἐκβράζονται ἔξω (τῆς ἀκτῆς, πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ), *λαχῆ* Ο 396 ὁ ἀλαλαγμός, *ἔνα θ.* ἔχοντες ὁμόθυμοι, *ἐπώχετο* περιῆλθεν ἐν σπουδῇ, *μάλα πάντας* ἀνεξαίρετως ὅλους, *προμάχεσθαι* Ἄ. νὰ μάχεται προχωρῶν ἔξω τῆς γραμμῆς τῶν Ἄ., *βεβάμεν* νὰ πατῇ ἀκλόνητος, *μάλ' ἀμφ' αὐτῷ* πλησιέστατα αὐτοῦ, ἐν ἀμέσῳ ἐπαφῇ πρὸς αὐτόν, *σχεδόθεν δέ*... ἐν ἀμέσῳ δὲ ἐπαφῇ πρὸς τὸ πτώμα, ἦ: ἀλλὰ νὰ μάχεται ἀφήνων τὸν πολέμιον νὰ πλησιάσῃ, *δεύω* βρέχω, *ἀγχιστινοὶ* ἐπασσύτεροι, ἐπάλληλοι, σωρηδόν.

125 ἀπηύρα ἐν Π 793-804 τὰ ὄπλα τοῦ Π. πληγέντος ὑπὸ τοῦ Ἄπ. ἐξέπεσον χαμαί· ὅθεν ἡ φράσις μεταφραστέα: ἀφ' οὗ τὰ ὄπλα τοῦ Π. κατὰ γῆς πεσόντα ἀπεκόμισε, ἀφ' οὗ διέταξε νὰ συλλεγῶσι καὶ ἀποκομισθῶσι.—**130** *ἐς δίφρον* ἵνα μεταβῇ εἰς ἄλλην θέσιν ἢ εὖρη τὰ κατὰλληλα πρόσωπα πρὸς ἀποστολὴν τῶν σκύλων εἰς τὴν πόλιν.—**131** *κλέος* διότι θὰ ἐχρησίμευον ἐν τῇ πόλει ὡς τροπαῖον.—**136** *ἐπισκύνιον* ὅταν ὁ λέων θυμοῦται, συσπᾶ τὸ δέρμα τὸ περὶ τὴν ῥίζαν

τῆς θινός καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. — 138 *εἰέρωθεν* ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν. — 139 Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἔ. ὁ Αἴας καὶ ὁ Μ. δὲν ἀποσύρουσι παραδόξως τὸ πτώμα. — 263 *διυπετεῖς* οἱ ποταμοί, διότι τὸ ὕδωρ αὐτῶν προέρχεται ἐκ τῶν βροχῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός). — 265 *ἔξω* πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ, ἔξω (πρὸ) τῆς ἀκτῆς.

400-11. 400-11 *εἰάνυσε* ἀνέφλεξε φονικὸν ἀγῶνα, *ἀπάνευθε* μακρὰν, *ἔλπομαι*, ἔολπα, φαντάζομαι, τὸ διασαφ. ὑπὸ τοῦ *τεθνάμεν*, οὐ ὑποκ. μὴν (Πάτρ.), *ἐγχερίμτομαι* πλησιάζω, *ἔθεν* οὐ, αὐτοῦ, *νόσφιν* χωριστὰ ἀπὸ τὸν Π., κατὰ μόνας, *δὴ τότε* ἀλλὰ τότε ἀκριβῶς, ὅτε ἔστειλε τὸν Π. εἰς τὸν ἀγῶνα, *ὅτι ῥα* ὅτι δηλ., *ἔπεξ.* τοῦ *κακὸν ἐτύχθη*, *ὤλειο*, οὐχὶ ὀλεῖται, κατὰ τὸ *ἐτύχθη*, διότι ὁ Ὅμ. ἔχει ὑπ' ὄψει τοῦ τὴν τετελεσμένην πράξιν.

405 *ἐνιχοιμφθέντα* ὅπερ ὅμως ὁ Ἄχ. εἶχεν ἀπαγορεύσει Π 85 κ. 95. — 407 *οὐδὲ σὺν αὐτῷ* ὁ Ἄχ. εἶχε διχθαδίας κῆρας, ἢ βραχὺν μὲν βίον, ἀλλ' ἔνδοξον, ἢ μακρὸν μὲν, ἀλλ' ἄδοξον· ἐπειδὴ δὲ προετίμησεν ἐκεῖνον, ἔπρεπε νὰ πέσῃ πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἰλίου, καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ *τό γε* 408.

412-19. 412-19 *ἀκαχμένος* (ἀκ-ή, ac-uo, ac-er) ὀξύς, κοπτερός, *ἐγχερίμτομαι* συνωθοῦμαι, *νωλεμὲς* ἀκαταπονήτως, ἀκαταπαύστως, *μὰν* μὴν, ἀλήθεια, *ἀπονέεσθαι* ἄνευ τοῦ Π., ὅπερ ἀκολουθεῖ ἐν 418 εἰ... *χάσκω* ἀνοίγω καὶ καταπίνω, *ἄφαρ* εὐθύς, ἀπολύτως, *μεθήμι* ἀφήνω εἰς τὴν διάκρισίν τινος, *πότι* ἀναστρ. ποτί, *ἄρυνται* Π 88. — 420-3 *τις πᾶς τις*, *πάντας ὁμῶς* π. ἀνεξαιρέτως, *ἔρωέω* ὑποχωρῶ, *ὄρσασκεν* θαμ. τοῦ *ὄρυνμι*: ἀνεροίπιζεν, ἐξήπτε.

424-39. 424-40 *δρυμαγδός* ἄ. πάταγος, *σιδήρεος* ἰσχυρότατος (πρβλ. *σιδηρᾶ* ὑγεία), διαβολικός, *χάλκεος* ὁ οὐρανός, διότι ἐφαντάζοντο ὡς στερεὸν μετάλλινον θόλον, *ἀτρύγετος* (α(στ.)-τρέειν καταπονεῖν) ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, *αἰθήρ* ὁ λεπτὸς καὶ διαυγὴς αἴθρ ὁ πληρῶν τὸν οὐρανόν, τὸν χῶρον τὸν ὑπεράνω τῶν νεφῶν, *ἐπειδὴ πρῶτα* εὐθύς μόλις, *ἠνίοχος* παραιβάτης (ὁ ἐπιβαίνων τοῦ ἄρματος μαχητῆς), ἢ μὰν καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, *Διώρης-εος*, *ἐπιμαίομαι* ἐφάπτομαι: πολλὰ κτυπήματα κατέφερε, *θεινώ* πλήττω, *θοῇ* εὐκίνητος, *ἀρειῇ* ἀπειλή, *ἀσφαλέως* ἀμετακίνητοι, *ἐνισκίμπτω* κλίνω, καρφώνω, *οὔδας-εος* οὐ. ἔδαφος, *μύρομαι* δακρυροῶ, *θαλερῇ* πλουσία, *μιαίνετο* ἐκ τοῦ κωνιορτοῦ, *ἐξερείπω* πίπτω ἔξω, *ζεύγλη* ζεύγλα, ἢ καμπύλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, εἰς ἣν εἰσῆρχετο ἡ κεφαλὴ τοῦ ζευγνομένου ζῴου· ὅθεν ὁ ζυγὸς εἶχε δύο ζεύγλας. — 441-59 *πρὸτι δν μ. θ...* εἶπεν ἐνδομύχως, *δειλὸς* δειλῆτος, δό-

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὁμήρου Ἰλιάς Ο. Ω Ἐκδ. ΣΤ'.

2

λιος, δυστυχής, πάντων διαιρ. εἰς τὸ οὐ τι, διζυρὸς (διζύς ἀθλιότης, δυστυχία) ἄθλιος, ἀξιολύπητος, ἀξιοδάκρυτος, πνέει κ. ἔρπει ἀναπνέουσι κ. κινουῦνται, ζῶσι, μὰν ὅμως, οὐ ἄλλῃ δὲν τὸν ἀρκεῖ, ἐπεύχομαι γαυριῶ, αὐτῶς μάτην, ἀνευ λόγου, ἐὺς κ. ἡύς, ἐὺ (εὐ), ἀνδρεῖος γενναῖος, ῥίμφα (ῥίπιω) ταχέως, μετὰ Τ κ. Ἄ εἰς τὸ μέσον τῶν, τοῖσι δ' ἔπ' ἐναντίον ἐκείνων (Τρ.), ἦ: ἐπὶ τοῦ ἄρματος.

424 σιδήρειος διὰ τὴν μεγάλην ἐντύπωσιν, ἣν εἶχεν ἐμποιῆσαι εἰς τοὺς ἀνδρώπους ἢ σκληρότης καὶ τὸ ἀκαμπτον τοῦ μετάλλου.—425 χάλκεος κ. πολύχαλκος κ. σιδήρεος, ἡμεῖς: στερέωμα.—427 ἡνίοχοιο διότι ὁ Π. ἦτο ὁ συνήθης ἡνίοχος, ὁσάκις ἐπωχεῖτο ὁ Ἄχ. ἄλλως ὁ ἡνίοχος πολλάκις λαμβάνεται ἀδιαφόρως καὶ ἀντὶ τοῦ παραιβάτου.—432 πλατὺν Ἐλ. ἦ διότι ἐφαντάζοντο αὐτὸν ὡς ποταμὸν διὰ τὸ πρὸς τὸ Αἰγαῖον ῥεῦμα ἢ διότι ὁ Ὅμ. νοεῖ μᾶλλον τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν τὴν προσκλύζουσαν τὴν Τρωικὴν ἀκτὴν ἢ τὸν στενὸν πορθμόν, καὶ αὕτη φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχαιότερα ἀντίληψις.—440 ἐξεριποῦσα ἐφ' ὅσον ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐξευγμένου ἵππου εἶναι ὀρθία, ὁ ζυγὸς συνέχει τὴν χαίτην πρὸς τὰ ὀπισθεν, ἀλλ' ὅταν ἡ κεφαλὴ κλίνη κάτω, ἡ χαίτη χύνεται κάτω καὶ κρέμαται ἐκατέρωθεν τοῦ ζυγοῦ,—443 δόμεν οἱ ἵπποι ἦσαν γαμήλιον δῶρον τοῦ Ποσειδῶνος πρὸς τὸν Πηλέα.—444 ἀθανάτω ὡς τέκνα τοῦ Ζεφύρου καὶ τῆς ἀρπυίας Ποδάργης Π 150.—450 αὐτως διότι ἡ δόξα τοῦ φόνου τοῦ Π. ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.—451 ἐν γούνασι διότι ἡ ἀδυναμία τοῦ σώματος ἐκδηλοῦται ἐν πρώτοις ἐν τῇ ἀτονίᾳ τῶν γονάτων, τοῦναντίον εὐκίνητα γόνατα εἶναι ἀπόδειξις εὐεξίας ὄλου τοῦ σώματος.—452 καὶ Αὐτομέδοντα ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ ἡμεῖς θέλετε σωθῆ.

651-706. 651-5 βοὴν ἀγαθὸς βροντόφωνος, σκέπτομαι παρατηρῶ, δαΐφρων ἐμπειροπόλεμος.—656-72 μέσ(σ)αυλος (ἡ ὄνομ. ἀβεβαία) ὁ κῶρος τῆς αὐλῆς μέσης, ἡ αὐλή, ἡ μάνδρα, πῖαρ οὐ. (πίων, πιμελή) πάχος: νὰ σπαράξη βοῦς, ἵνα φάγη τὸ λίπος, τὰς λιπαρὰς σάρκας, ἐγρήσσω ἀγρυπνῶ, ἐραιτίζω σφόδρα ποθῶ, ἰθύω (ἰθύς εὐθύς) ὀρμῶ κατ' εὐθειαν, θαμὺς 3 πυκνὸς Π 207, θρασὺς τολμηρὸς, δεταὶ δεμάτια, τρέω τρέμω, νόσφιν μακρὰν, τετιηῶς κ. τετιημένος, ἀρχ. ῥ., περίλυπος: τὸ ἀναφ. ὅς 658 μένει ἀνευ ῥήματος, τῆς συμπληρώσεως γινομένης ἐν 664: κανονικῶς θὰ εἶχε: ὡς λέων, ὅς... ἠῶθεν ἔβη τετιηότι θ., περὶ δὶε (δίω φοβῶμαι, δέδια) καθ' ὑπερβολὴν ἐφοβεῖτο, δήμιος, πολέμιος, ἐλωρ οὐ. λεία, πρὸ φόβοιο συνεπεία, ἔνεκα φυγῆς, ἀργαλέος Π 109, ἐνηεῖη (ἐνηῆς

προσηνής) προσηνεῖα, γλυκύτης, καλωσύνη.—773-81 *παπταίνω* Π 283 περισκοπῶ, *πιώξ-ωκός* ἄ. (πιώσσω) λαγός, ἀμφίκομος πυκνόφυλλος, *δινέομαι* (δίνη στρόβιλος) περιστρέφομαι, *ἴδοιτο* ὑποκ. ὄσσε ὡς οὐ. πληθ.—682-93 *εἰ δ' ἄγε* παρακλ. ἐμπρός! *δεῦρο* ἴθι, *λυγρός* (lug-er) πένθιμος, θλιβερός, *ἦδη μὲν-πέφαται* δὲ ἔχει φονευθῆ, προκμ. τοῦ *πεφνεῖν*, ὄριστος ὁ ἄριστος, *εἰπεῖν* προκτ., *αἶ κε* πλ. ἔρ.—694-9 *καταστυγέω* κατατρομάζω, *δὴν* (diu) ἐπὶ μακρὸν χρόνον, *ἀμφασίη* ἀφασία, *θαλερός* ζωηρός, *ἐφημοσύνη* ἐφετημὴ παραγγελία.—700-6 *ἦθελεν* εἶχεν ὄρεξιν, *ἐτάροισιν* Ἀντιλόχου, *ἔνθεν* ἀφ' ὧν (ἐταίρων), *ἀνήκεν* ἔβαλεν ἐπὶ κεφαλῆς, *ἐπὶ Π.* πλησίον τοῦ Π.

653 *Ἀντίλοχος* ταχύτατος τοὺς πόδας καὶ φίλτατος εἰς τὸν Ἀχ. μετὰ τὸν Π., ὄθεν καταλληλότατος πρὸς τοῦτο. Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀντ., ὡς λέγει ὁ Μ. 692, εἶναι καὶ νὰ λάβωσι βοήθειάν τινα παρὰ τοῦ Ἀχ. πρὸς σωτηρίαν τοῦ νεκροῦ.—658 *ἐρεθίζων* διὰ τῶν ἐπιθέσεων.—663 *δεταί* ὁ λέων τὸ πῦρ μάλιστα φοβεῖται. Ὁ Ὅμ. γινώσκει ἄριστα τὸν λέοντα, ζῶντα τότε ἐν ταῖς ἑλλ. χώραις, ἀφ' οὗ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ἡρόδοτου ὑπῆρχον πολλοὶ λέοντες ἐν Ἑλλάδι μετὰ Νέστου καὶ Ἀχελφού. Ἰδίᾳ γινώσκει καὶ περιγράφει ὁ Ὅμ. τὸν Περσικὸν λέοντα μετὰ τῆς μεγάλης χαίτης.—668 *Μηριόνης* θεράπων καὶ ἠνίοχος τοῦ Ἰδομενέως, μαχόμενος ἦδη πεζός.—682 *ἐπ' ἀριστερὰ* διὰ τὸν βλέποντα πρὸς τὰς ναῦς καὶ ἔχοντα κατὰ νότου τὴν πόλιν· ὄθεν ἀποπτικὸν σημεῖον εἶναι τὸ Ἴλιον· αἶ νῆες ἐν τῷ ἀριστερῷ τοῦ ἑλλ. στρατοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ἀντ. ἐμάχετο ἐν τῷ δεξιῷ· διότι ἔβλεπε μὲν τὴν φυγὴν τοῦ Ἀχ., ἀλλ' ἠγγόει τὸν θάνατον τοῦ Π.—698 *βῆ θέειν* δὲν χρησιμοποιεῖ τὸ ἄρμα, διότι ἡ ταχύτης αὐτοῦ ἦτο πολυθρύλητος ἐν τῷ ἔπει· τὰ ὄπλα παραδίδει, ἵνα κινῆται ταχύτερον.—699 *ἔστρεφεν* ἤλαυνεν ὅτε μὲν πρόσω, ὅτε δὲ ὀπίσω, ὀπισθεν τῶν γραμμῶν τῶν μαχομένων, κατὰ τὴν ἐν τῇ μάχῃ θέσιν τοῦ Ἀντ., ἔτοιμος νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα.

707-61. 707-14 *εἶθα* εὐθύς, *λέγει* ὅτι θὰ ἔλθῃ (ὁ Ἀχ.).—715-21 *κατ' αἶσαν* ὀρθῶς, *ἀλλὰ* ἐμπρός λοιπόν, *ὑποδύομαι* κύπτω, ἡ μτχ. χρόν. εἰς τὸ *ἀείραντες* λαβόντες ἐπὶ τῶν ὤμων, *ἐκ πόνου* ἔξω τοῦ πεδίου τῆς μάχης, *ὀπισθεν* ὕμων, καλύπτοντες τὰ νῶτα ὕμων, *τὸ πάρος περ...* καὶ πρότερον ἐν τούτοις ὑφιστάμεθα τὴν σφοδρὰν ἐπίθεσιν, τὴν μάχην ἐν τῇ ὀξύτητι αὐτῆς.—722-3, 736-41

ἀγκάζομαι λαμβάνω εἰς τὸς ἀγκάλας, μάλα μεγάλως εἰς τὸ ἔπι, ἐπὶ σφίν... 736 ὄπισθεν αὐτῶν εἶχε λάβει ἔντασιν, εἶχεν ἀναροριπισθῆ, ὄρμενον μ. ἄορ. τοῦ ὄρυσθαι, ἐκραγέν, μινύθω Π 392 ἀφανίζομαι, μεταβάλλομαι εἰς τέφραν, ἐν σέλαϊ μεγάλῳ ἐν μέσῳ τῶν οὐρανομήκων φλογῶν, ἐπιβρέμει τὸ ἀναρορίζει αὐτὸ μετὰ πατάγου, μὲν 740 ἢ ἀντίθ. 743 οἱ δέ, ἀζηχῆς (ἀδιεχῆς) ἀδιάκοπος, δρυμαγδός 424, τοῖς Μενελάῳ καὶ Μηριόνη.—742-53 ἀμφιβαλόντες (περιβληθέντες) καταβαλόντες, παιπαλοῖς ἀνώματος, ἀπόκρημνος, δόρου ξύλον (δούρειος ἵππος), νῆιος ναυπηγήσιμος, ὦ; οἱ γ' ἐμμεμαῶτε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως τῶν δυνάμεων, ἰσχάνω (ἰσχω) ἀναχαιτίζω, πρῶν Π 299, τετυχηκῶς εὐρεθείς, ἐκτεινόμενος, διαπρύσιον ἐπὶ πολλὴν ἔκτασιν, πεδίοιο ἐν τῇ π., ἀλεγεινὰ ὀλέθρια, καταστρεπτικά, ἄφαρ εὐθύς, τίθησι κατευθύνει (ἐκτρέπει) τὸ ῥεῦμα αὐτῶν εἰς τὴν πεδιάδα, πλάζω (πλήτω) ἀπωθῶ, μιν πρῶνα, σθένει ῥέοντες παρὰ τὸ ὀρητικόν των ῥεῦμα, μάχην Τρ. τοὺς μαχομένους Τρ.—753-61 Ἀγχισιάδης (Ἀγχίσις-ου), τῶν Ἀχαιῶν, ὅπερ μεταβληθείσης τῆς συντάξεως ἐπαναλαμβάνεται διὰ τοῦ κοῦροι Ἀχ. 758, ψὰρ ἄ. ψαρῶνι, κολοῖος ἄ. καλοιακούδα, κεκλήγοντες κρᾶζοντες, κρῶζοντες, κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ νέφος, οὔλον (οὔλος, εἶλω) πυκνά, ζωηρά, προῖδωσι μακρόθεν, ἐμπρός των ἴδωσι, κίρκος ἄ. κικινέζι, εἶδος ἰέρακος, χάρμη (χαίρω) ὁ πολεμ. ἐνθουσιασμός, ἡ φράσις: πανικόβλητοι, ὑπ' Αἰνεΐα ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ, περὶ ἀμφὶ ὀλόγυρα, ἐρωή Π 302.

705 Θρασυμήδης ἀδελφὸς τοῦ Ἀντιλόχου.—711 γυμνὸς διότι τὴν πανοπλίαν εἶχε δώσει εἰς τὸν Π.—719 νῶι οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Τελαμώνιος καὶ ὁ Οἰλέως, ὁ Λοκρός. Καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατείᾳ ἰδὼν τινα ὁμώνυμον διαπρέποντα ἐν τῇ μάχῃ εἶπεν ὅτι ὁ ὁμώνυμος εὐρέθη ἴσος τῆς ὁμωνυμίας.—750 ἄφαρ εὐθύς μόλις πλησιάσωσιν οἱ ποταμοί.—754 Αἰνεΐας υἱὸς τοῦ Ἀγχίσιου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἡγεμῶν τῶν Δαρδανίων, συγγενὴς τοῦ Πριάμου, ὁ ἀνδρεϊότατος τῶν Τρ. μετὰ τὸν Ἔκ.

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ

1-34. 1-14 δέμας οὐ. (σῶμα) + γεν. δίκην, πόδας ταχὺς εἰς τὸ Ἀντίλοχος, δρθόκραρα (κραῖρα θ. κεφαλὴ ἀνθρώπου ἢ κέρας ζώου) ὀρθοκέφαλον ἢ ὀρθοκέρατον πλοῖον (διὰ τὰ δίκην κεράτων

ἐκατέρωθεν τοῦ πλοίου ἀνωρθωμένα ἄκρα), **φρονέοντα** διαισθανόμενον, **ὀχθήσας** Π 48, **ἀτυζόμενοι**... φεύγοντες περίτρομοι διὰ τῆς πεδιάδος, **νηυσὶν ἐπι** πρὸς τὰ πλοῖα, **κῆδεα** θλίψεις, πικρία, **διαφράζω** ἀνακοινῶ ῥητῶς, **σχείλιος** ὁ παράβολος, ὁ ῥιψοκίνδυνος, **ἴφι μάχεσθαι** νὰ δεχθῆ κρίσιμον ἀγῶνα.—15-21 ἦος ἕως, **ὀρμαίνω** ἀνακυκλῶ, διαλογίζομαι, **ἀγαυός** Π 103 εὐγενής (παρ' Ἰωσιν οἱ εὐγενεῖς καὶ *Γελέοντες*), **δαΐφρων** συνετός, **λυγρός** Ρ 686, **ἀγγελίης** περὶ πράγματος, τὸ ὁποῖον εἶθε.—22-7 **ἄχεος νεφέλη**.. μαῦρον πένθους νέφος ἐπεχύθη εἰς τὴν ψυχὴν του, **κόνις** τέφρα, **αἰθαλόεις** (αἰθάλη καπνιά) μαῦρος, **αἰσχύνω** ἀσημιζῶ, παραμορφώνω, **νεκτάρεος** εὐώδης, θεῖος, **δαΐζω** τίλλω, μαδῶ.—28-35 **δμωῇ** (δάμνημι) ἢ (δοριάλωτος) δούλη, **ληίζομαι** αἰχμαλωτίζω, **ἀκήχημαι** κ. **ἀκάχημαι**, ἐνεστ. **ἄχνημαι** κ. **ἀκαχίζομαι** (ἀχ-, ἄχος), στενάζω, **θύραξε** ἕξω, **λείβω** (σπένδω) χύνω, **ἔστενε κ. κ.** ἀπὸ τὴν εὐγενῆ καρδίαν του ἐξέβαλλε βαθεῖς, ὑποκόφους στεναγμούς, **ἀπομήγω** ἀποτέμνω, **σίδηρος** σιδηροῦν ἐγχειρίδιον.

2 **Ἀντίλοχος** Ρ 653. — 3 **προπάροιθε νεῶν** ἐν τῇ αὐλῇ πρὸ τῆς κεντρίας σκηνῆς παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διός, 23, 25, 29. — 6 **αὔτε** ὡς καὶ πρὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Π.—10 **Μ. τὸν ἄριστον** ὁ Π. ἦτο Λοκρὸς ἐξ Ὀλοῦντος, ὁπόθεν διὰ φόνον κατέφυγεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πηλέως, ὅπου ἀνετρόφη ὡς φίλος καὶ θεράπων τοῦ Ἀ. ὡς στρατεύσας μετὰ τῶν Μυρμιδόνων καὶ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ καλεῖται Μυρμιδῶν.—13 **ἐκέλευον** ἐν Π 87 κέ., ἀλλὰ δὲν ἐμνημόνευσεν ἐκεῖ ὀνομαστικῶς τὸν Ἐ.—23 **αἰθαλόεσσαν** ἢ τέφρα προήρχετο ἐκ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ προσφερομένων θυμάτων εἰς τὸν Ἑρκεῖον Δία καὶ περὶ τῶν Φαρισαίων μανθάνομεν ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι πρὸς ἐκδήλωσιν πένθους ἐπέπασσον κατὰ τῆς κεφαλῆς τέφραν· τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πενθεῖν ἦτο καθ' ὅλου ἀνατολικόν.—25 **νεκτάρεος** ὁ χιτῶν ὡς δῶρον τῆς μητρὸς, θείας καλλονῆς.—28 **ληίσσατο** ὁ Ἀχ. εἶχε κυριεύσει 23 περιοικίδας τῆς Τροίας πόλεις.—ἐκ δὲ **ἔδραμον** ἐκ τῆς σκηνῆς, ὁπόθεν θὰ ἤκουσαν τὴν ἀγγελίαν τοῦ Ἀντ. ἢ τὸν θόρουβον τοῦ κυλιόμενου Ἀχ.—34 **σιδήρω** ἢ χρῆσις αὐτοῦ εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1100 π. Χ. περίπου, κατεσκευάζοντο δ' ἐξ αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς μικρὰ κοσμήματα καὶ εἶτα οἰκιακὰ σκευή. σκέπαρνα, πελέκεις, μάχαιραι, ὕννια ἀρότρων κλπ.—**Διὰ τί ὁ Ὀμ. ἐμβάλλει τὰ τῆς διαισθήσεως τοῦ Ἀχ ; πόθεν προκαλεῖται αὐτῆ ; διὰ τί ὁ Ἀχ. μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ φίλου ἐν τέλει τοῦ μονολόγου ; διὰ τί ὁ**

λόγος τοῦ Ἀντ. βραχύτατος ; διὰ τί τὸ ἄλγος τοῦ Ἀχ. ἄφωνον ; εἰς πόσας βαθμίδας ἐξελίσσεται ;

35-64. 35-8, 50-64 κώκυσεν ἤροχισε νὰ θρηνηῖ γοερῶς, ἔβαλε γοερὸν θρηνον, ἀμφαγέ(ί)ρομαι συγκεντροῦμαι περίτινα, καὶ 50 ἀνήκει εἰς τὴν ὄλην ἔννοιαν, ὡς συνέπειαν τοῦ ἀμφαγέροντο: καὶ φυσικὰ (ὄντως), πλῆτο ἄορ., πίμπλασθαι, ἀργύφρος-φος (ἀργός λευκός φάος) λευκός, μαρμαίρων, ἐν εἰς τὸ εἶδετε εἰδῆτε, ὦ μοι ἐγὼ δ. ἄχ ἡ δόλια! ἄχ ἀτυχῆς μήτηρ ἀρίστου, ἀλλὰ δυσμοίρου ἥρωος!, ἐπεὶ τέκον ἢ ἀπόδ. τὸν οὐχ ὑποδέξομαι· αἱ ἄλλαι προτάσεις κεῖνται διὰ μέσου καὶ ἐρμηνευτέαι ὡς ἀναφορικαί· ἀνέδραμεν ἀνεβλάστησεν, ἐξεπετάχθη, ἔρνος οὐ βλαστός, γουνὸς ἄ. ὑψωμα, λόφος, ἀλωή (ἀλώνιον) ἀγρός: ἐν λοφώδει ἀγρῷ, ἐπιπροέηκα ν. τὸν ἀπέστειλα ἐκεῖ κάτω διὰ τῶν πλοίων, Ἴλιον εἶσω μέχρι τοῦ Ἴλιου, δ δ' διακόπτει τὴν κανονικὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀποδόσεως· ἐντεῦθεν καὶ ἡ προσθήκη: τὸν μὲν ἐγὼ... ἀντί: υἱόν, ὅς τραφεῖς ὑπ' ἐμοῦ .. ἀνέδραμεν ἔρονεῖ ἴσος καὶ ἐπιπροέηκα, ἀχνυται ἔχει διαρκῶς τὸ ἄχ εἰς τὸ στόμα, ἡ ζωὴ του εἶναι ἀτελεύτητον μαρτύριον, ἰοῦσα καὶ ἂν μεταβῶ ἐκεῖ, *χραιομέω Π 837, εἶμι ἔνεστ., ἀπὸ πιολέμοιο μακρὰν τοῦ.

36 παρὰ πατρὶ Π 222 ἐδρεύοντι ἐν τῷ Αἰγαίῳ μεταξὺ Ἰμβροῦ καὶ Σαμοθράκης.—38 Νηρηίδες ἀδελφαὶ τῆς Θέτιδος 50 τὸν ἀριθμόν.—50 σπέος τοιαῦτα σπῆλαια, ὧν βροίθουσιν αἱ εἰλην. ἀκταί, ἔθεωροῦντο ὡς μυστηριώδεις κάτοικίαι Νυμφῶν.—57 γουνῷ ἀλωῆς δένδρα φυτευμένα ἐπὶ ὑψωμάτων τυγχάνουν ἐπιμελεστάτης θεραπείας, ποτίσματος κλπ., διότι ἄλλως δὲν δύνανται νὰ εὐδοκμήσωσιν.—60 δόμον Π., ὅπου θὰ ἐπέστρεφε μετὰ τὸν πόλεμον ἡ μήτηρ, ἐὰν ἐπέστρεφε ζῶν ὁ υἱός.—Διὰ τί ὁ Ἀχ. συνέροχόμενος δὲν ἐρωτᾷ τὸν Ἀντ., ἀλλ' ὁ Ὅμ. ἀπάγει ἡμᾶς εἰς τὴν Θ.; τίς ἡ κυρία λέξις, περὶ ἣν πλέκεται ὄλος ὁ λόγος τῆς Θ.; τίς ἡ κυρία ἰδέα ἡ κραιοῦσα ἐν αὐτῷ;

65-147. 65-9 σφίσι χαριστ., ῥήγνυτο ἐσχίζετο, ἐρίβωλος εὐφορος, ἐπισχερῶ (ἐξείης) ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, ἔρυντο εἶχον ἀνελευσθῆ, θαμὺς Ρ 661 πυκνός.—70-7 ἐξαύδα ἐκμυστηρεύθητι, εἰπὲ τὸ μυστικὸν τοῦ πόνου σου, τὰ μὲν δὴ διασαφ. ἐν 76-7: καὶ ὅμως ἰδοὺ ἔχουσι τελεσθῆ πρὸς χάριν σου, ὡς ἄρα δὴ ὅπως (ὄσα) δὲ ἀκριβῶς ἠῦχες, ἀλήμεναι ἀλῆναι, εἴλω, νὰ συσσωρευθῶσι, νὰ στιβαθῶσι, σεῦ ἐπιδευομένους (δέομαι) αἰσθανόμενοι τὴν ἀπουσίαν σου, ἀεκήλιος (α(στ.)-ἐκηλος ἤσυχος) (ὁ μὴ ἐπιτρέπων ἡσυχίαν) δυσάρεστος.—78-93 ἄρ γαί, ἦδος οὐ ἠδονή, εὐχαρίστησις, περὶ

πάντων ὑπὲρ πάντας, **δηῶ** (δήμιος πολέμιος) φονεύω, **ἔμβαλον** σὲ ἐξεβίασαν νὰ πέσης ἐπὶ τῆς κλίνης, διὰ τῆς βίας σὲ ἔρριψαν, **αὔθει** αὐτόθι, **ἄλιος** (ἄλς) θαλάσσιος, **νῦν δὲ** (ἄλλως ἔδοξε τοῖς θεοῖς) ἔγινες σύζυγος θνητοῦ, **καὶ σοὶ ὅπως καὶ εἰς ἐμέ, μυρίον** ἀτελεύτητον, **παιδὸς ἀντικ.** ἢ αἰτ., **ἀνωγεν** ἐπιτρέπει, **μετέμμεναι** νὰ ὑπάρχω μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν κόσμον, **πρῶτος** πρὸ παντὸς ἄλλου, **ἔλωρ** (ἐλεῖν) λάφυρον, **ἔλωρα** τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον καὶ τὴν σκύλευσιν.—97-126 **ὠκύμορος** ταχυθάνατος, βραχύβιος, **οἷ'**... ὅπως ὀμιλεῖς, μὲ αὐτὰ, τὰ ὁποῖα λέγεις, **ἐπεὶ οὐκ ἄρ'**... ἀφ' οὗ δὲν ἐπέπρωτο, ὡς βλέπω ἤδη, **ὁ μὲν** διασαφ. ἀσύνδ., **ἔδεησεν** ἐχρειάσθη, ἐστερηθῆ, ἔρχε τὴν ἀνάγκην τῶν βραχιόνων μου, **ἀλκίτηρ** (ἀλέξω) ὁ ἀποσοβῶν, **ἀρῆ** (τὸ ἀποτελεσμα τῆς κατάρας) ἡ συμφορά: ἵνα ἀποσοβῆσω τὴν συμφορὰν, **φάος** σωτηρία, **ἦμαι** κάθημαι ἀργός, **ἄχθος** βάρος, φόρτωμα, **ἐτώσιος** (ἐτὸς μάτην) μάταιος, ἀνωφελής, **ἐὼν** ἐνδ., **ἐν πολέμῳ** περιορίζει τὸ τοιοῦτ' ἢ συνέχεια τοῦ **νῦν δὲ** (101) ἐν 114, διακοπεῖσα ἐκ τῶν αἰτιολ. προτ. ἐπει... 101..., αἵτινες ὑπομνητικουσαι τὰς ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ βαρείας ἀπολείας τῶν Ἄ. προκαλοῦσι τὰ ἐν 104... καὶ τὴν κατάραν 107..., **ἐκ τε θ.** **ἐκ τ' ἄ.** ἐκ τοῦ κόσμου, **ἐφέηκε** γνομ. ἐξερεθίζει, ἐξωθεῖ, **πολύφρονά περ** καὶ αὐτὸν τὸν πολὺ φρόνιμον, **χαλεπῆναι** νὰ γίνετα θυμώδης, δξύθυμος, **ὄς τε...** **ὄς τε** τὸ α' διασαφ. ὑπὸ τοῦ β', **ἀέξετα** ὀγκοῦται, φουσκώνει, λαμβάνει διαστάσεις, **καταλειβομένοιο** τὸ ὁποῖον καταβαίνει (κατολισθαίνει) ἐν τῷ λαίμῳ, **ὡς νῦν** ὅπως τώρα, ἐφαρμογὴ τοῦ γενικοῦ ἐπὶ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, **τὰ μὲν...** Π 60, **ἀχνύμενοι περ** ὅσονδήποτε ἀλγεινὸν καὶ ἂν εἶναι τοῦτο δι' ἐμέ, **ἀνάγκη...** κατ' ἀνάγκην πνίγοντες τὸ πάθος (διότι ἀνάγκη νὰ ἐκδικήσω τὸν Π.), **κιχάνω κ.** ***κίχημι** συναντῶ, **τελέσαι** (κῆρα) νὰ ἐπαγάγη, **ἔρυνε** δοκίμαζε, προσπάθει νὰ μὲ κρατήσῃ, **φιλέουσα περ** ὅσονδήποτε καὶ ἂν τὸ θέλῃς.—127-37 **ἀργυρόπεζα** Π 222, **ἐσήμενος** (ἀναδιπλ. **ἔτομος** βέβαιος, εἰμί) ἀληθής, **κακὸν** ἀγεννές, ταπεινόν, **οὐ κακὸν** σὲ τιμᾶ, **μετὰ Τ.** ἔχονται εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τ., **ἀγάλλομαι κ.** **ἐπαγλαίζομαι** καμαρώνω, **δηρὸν** (δῆν, diu) ἐπὶ πολὺ, **μῶλις** (mol es, moles-tus) ἄ. πόνος, **νίσσομαι** (νέομαι) ἐπανερχομαι.—138-44 **πάλιν** **τράπετο** ἔστρεψε τὰ νῶτα, **ἐδῖ ἡύς**, οὐδ. ἐδ' (εῖ), ἀγαθός, ἀνδρεῖος, **ὀψόμεναί τε καὶ ἀγορεύσατε, κλυτοτέχνης** ἐξακουστός τεχνίτης, ***παμφανάω** (παμφαίνω, φαν-φαν-) ἀπαστροπῶ.

67 **ὀγγυνο** τιμῆς ἕνεκα διανοίγον ὁδὸν εἰς τὰς θαλασσίας

κυρίας του.—74-7 A 408-10.—75 εὐχεο οὐδαμοῦ μνημονεύεται εὐχή τοῦ Ἀχ. εὐθὺ πρὸς τὸν Δία γενομένη, Π 236.—84 δῶρα γαμήλια Π 143.—85 ἔμβαλον ὁ Ζεὺς γινώσκων ἐκ χρησμοῦ ὅτι, ἐὰν ἢ Θ. ἐνυμφεύετο θεόν, τὸ ἐκ τοῦ γάμου τέκνον θὰ καθήρει τῆς ἀρχῆς τὸν Ὀλύμπιον, ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ νυμφευθῆ θνητόν.—92 πρῶτος διότι, ἐὰν ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, πολλοὶ θὰ πέσωσιν ὑπὸ τὰς χεῖράς του.—101 οὐ νέομαι γε ὁ Ἀχ. γινώσκει ὅτι ἔχει διχθαδίας κῆρας I 410..., P 407.—127 ἀργυρόπεζα αἱ ἡρωίδες ἐνηγμένειζον νὰ ἔχωσι μακρὸν ὄπισθεν τὸν πέπλον (τανύπεπλοι, ἐλκεσίπεπλοι), ἔμπροσθεν δὲ βραχύν, ὥστε νὰ φαίνωνται οἱ λευκοὶ αὐτῶν πόδες, ἀφ' οὗ ἄλλως τὰ σανδάλια, τὰ ὁποῖα ἐφόρουν ἔξω τῆς οἰκίας, ἦσαν ἀπλῶς πέδιλα συγκρατούμενα ἐπὶ τῶν ποδῶν δι' ἱμάντων.—141 γέρονθ' ἄλιον οὐδέποτε καλούμενον παρ' Ὅμ. Νηρέα· ἀπαντᾷ ὁμοῦ ἢ λ. Νηρηίδες.—Διὰ τί ἢ Θ. ἐνταῦθα προσέρχεται πρὸς τὸν Ἀχ. μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἐν δὲ A 377... μόνῃ; διὰ τί ἐρωτᾷ περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὡς θεὰ γινώσκει; ποῖον συναίσθημα πρυτανεύει ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀχ.; διὰ τί ἀναμνησκαται τὴν προσβολὴν τοῦ Ἀγ.; διὰ τί ἀποτόμως διακόπτει τὸν λόγον διὰ τοῦ ἀλλὰ 112; ἢ Θ. ὑπισχνουμένη νὰ κομίσῃ ὄπλα καὶ ἀναγνωρίζουσα τὰς ἠθικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ υἱοῦ πῶς παρίσταται; διὰ τί ὁ Ὅμ. ἐποίησε τὸν Ἀχ. παρέχοντα τὰ ἴδια ὄπλα εἰς τὸν Π.; τί ὠφελεῖ ἤδη ἢ ἀπώλεια τῶν ὄπλων;

148-64. 163-201. 202-42. 148-64 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ μετ' ἀπεριγράπτων κραυγῶν, Πάτροκλόν περ τὸν Π., περὶ τοῦ ὁποίου ἴσα ἴσα ἐπρόκειτο, λαὸς οἱ πεῖοί, εἵκελος (ἔοικα) ὅμοιος, ὁμοκλα(έ)ω Π 147, ἐπιειμένοι (ἐπιέννυμαι) περιβεβλημένοι, ὠτλισμένοι μετὰ τὴν ὀρμητικὴν τῶν ἀνδρείαν, ἀποστυφελίζω Π 703, ἔμπεδον ἐπιμόνος, ἀδιακόπως, μόθος ἄ. ἀγών, δίδομαι κ. δεδίσκομαι Π 246, ἄγραυλος ἀγροδίαιτος, αἶθων ἀκάθεκτος ἢ πυρρόθυξ ἢ ἔχων φλογώδεις ὀφθαλμούς, σῶμα πτώμα (ζῶου, φονευθέντος ὑπὸ λέοντος· παρ' Ὅμ. ἢ λ. πάντοτε: πτώμα), κορυστῆς ἔνοπλος πολεμιστής.—165-8 ἄρνυμαι Π 88, ἄσπετος Π 157, ποδήνεμος ταχεῖα ὡς ἄνεμος, θωρήσσεσθαι ἵνα μεταβῆ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, πρὸ ἤκε ἔστειλεν ἐκεῖ πέρα· ἢ ὑπόθ. τῆς ἀποδ. 151-2 ἐν 166, διότι ἢ παρεμβληθεῖσα πρὸς διασάφειν προσθήκη 153... προκαλεῖ τὴν διεξοδικὴν περιγραφὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἔ. κινδύνου, τοῦ ἀπειλήσαντος τὸ πτώμα τοῦ Π., μεθ' ἣν ἐπαναλαμβάνεται καταφατικῶς 165 ἢ ἐν 151 διατυπωθεῖσα ἔννοια.—

169-80 **ἔκπλαγλος** (ἐκπλήσσω, ἐκπλαγλος) τρομερός, **φύλοπις** Π 208, ἔστηκε ἔχει συγκροτηθῆ (παρ' ἡμῖν: στήνω πόλεμον...), οἱ μὲν ἀμυνόμενοι, οἱ δὲ ἐπιθύουσιν (ιδύω, ἀντι μτχ.) ὁρῶσι κατ' εὐθείαν ἔμπρός, **ἠνεμόεις** ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, **μέμονα κ. μέμα** ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **δειρῆ** λαϊμός (πρβλ. περιδέραιον), **ἄνα** πρῶθ. ἐπιροηματικῶς, ἐπάνω, ἐγέρθητι!, **σέβας** ἐντροπή, φόβος (ἐπὶ τῇ σκέψει μήπως...), **μέλληθρα** (μέλλω ἴδω χορεύων, μέλληθρα (τὰ χοροπηδήματα τῶν κυνῶν παιζόντων μετὰ τῆς λείας) παίγνιον, **λώβη** (ἔσσεται) αἵσχος.—181-6 **ποδάρηξ** Π 5, **κυδρὸς** (κῦδος) ἔντιμος, **ὑψίζυγος** (ὁ ἔχων ὑψηλὰ τὸ ζυγόν, κάθισμα) ὑψίθρονος, **ἀμφινέμομαι** κατοικῶ γύρω, **ἀγάννιφος κ. νιφόεις** χιονοσκεπής.—187-201 **σιεῦτο** (εἶχε στάσιν) ὑπισχνεῖτο, ἔλλιπ. ὄ., **ἐντεα** τεύχεα, **τεν** τού, **τινός**, **ἄλλου** ἕξ. πρὸς τὸ **τέο** τοῦ, οὐ, ἀντι ἄλλον **τινά**, **ἔλπομαι** νομίζω, παρενθετ., **ὀμιλεῖ** γυρίζων μάχεται, **περὶ Π.** ὑπέρ, **ὄ τοι** ὅτι τοι (σοί), **αὐτως** (αιολ. ἐκ τῆς αὐτὸς) οὕτως ὅπως εἶσαι, **201** ἀνακούφισις δὲ ἀπὸ τοῦ πολέμου ὅσονδῆποτε βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι πάντοτε εἶναι ἀνακούφισις.—202-16 **αἰγίς** (αἴσσω) ἡ ἀσπίς τοῦ Διός, ἣτις τινασσομένη τρέπει τὸν ἀντίπαλον εἰς φυγὴν, **δαίω καίω** (δαίς, δαλός), **καπνὸς** τῶν πυρσῶν 211, **ἀμφιμάχομαι** πολιορκῶ, προσβάλλω, οἱ δὲ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τῆς νήσου, **κρίνονται**... διεκδικοῦσι τὴν νίκην (ἀντιμετροῦνται) ἐν φρικτῇ μάχῃ, **πυρσοὶ κ. φρυκτοὶ** πυρραὶ τηλεγραφικαί, **ἐπήτριμοι** (ἐπι-ἦτριον στήμων) ἐπάλληλοι, **ἀγῆ** ἡ φωταύγεια, **ὑψόσε γίνε-ται** αἴσσοῦσα, **περικτίονες** (κτι-, κίττω) περίοικοι, **σέλας** ἡ λάμψις, **ὀπιζομαι** (ὄπις ἐπίβλεψις τῶν θεῶν) σέβομαι, **ἐφειμῆ** (ἐφήμι) παραγγελία.—217-21 **ἀπάτερθε** χωριστά, καθ' ἑαυτήν, **ᾧρσεν** Ἀχιλλεύς, **κυδοιμὸς** ἀ. θόρυβος, **ταραχῆ**, **σύγχυσις**, **φωνή** (ὑποκ.) γίνεται, **ἀριζήλη** (δηλος) πασιδηλος, ἠχηρά, **περιπέλομαι** περικυκλῶ, **δηίων ὑπο**... ἕξ αἰτίας τοῦ ὅτι περιεκύκλωσαν, **θυμορραίστης** Π 414 θανάσιμος, σπείρων τὸν θάνατον.—222-31 **αἰώ** ἀκούω, **ᾧψ θ.** (vox) **φωνή**, **χάλκεον** κρατερὰν, βροντώδη, **ὀρίνω** ἐγείρω, συγκινῶ: πάντες ἠσθάνθησαν ἰσχυρὸν καρδιοκτύπημα, **τροπέω** θαμ. γυρίζω ὀπίσω, **ᾧσσομαι**, **μέλ. ᾧσομαι**, **προβλέπω**, **προαισθά-νομαι**, **ἐκπληγεν** (φρένας) τὰ ἔχασαν, **δεινὸν κτγρ.**, **γλαυκῶπις** (γλαύσσω-ᾧψ) ἡ ἔχουσα ἀστρατηβόλους ὀφθαλμούς, **κυκᾶω** συγ-ταράσσω, **κλειτὸς** (κλείω, κλείττω) ἔνδοξος, **ᾧλοντο**... ὑπὸ τῶν ἰδίων των ἀρμάτων κατεπλακώθησαν καὶ διὰ τῶν ἰδίων των δοράτων διετροπήθησαν.—231-8 **ἀσπασίως** μετὰ χαρᾶς, μετ' ἀνακουφί-

σεως, *ὑπὲκ βελέων* ἐκ τοῦ ἀγῶνος, *λέχεια* φέρετρον, *μύρομαι* P 438; *δεδαίγμενον* τροπ. εἰς τὸ *κείμενον*, *ἦτοι μὲν* εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι.—239 42 *βοῶπις* ἡ μεγαλόφθαλμος, *δμοίος* καταστρεπτικός.

155 Κατὰ τὰ ἐν P 722 ὁ νεκρὸς ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ Μηριό-
νου καὶ Μενελάου πολὺ ὑψηλὰ ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῶν, ὅπισθεν
δὲ αὐτῶν 746... οἱ δύο Αἴαντες ἀνεχαιτίζον τοὺς ἐπιτιθεμένους
Τρ. Ἄλλ' ἐκ τῆς προκειμένης περιγραφῆς φαίνεται ὅτι τὸ πτώμα
κεῖται κατὰ γῆς, οἱ δὲ Αἴαντες δὲν εἶναι ὅπισθεν αὐτοῦ, πρβλ.
καὶ 156, 165, 176 πῶς τὰ πράγματα μετεβλήθησαν δὲν ἐμνη-
μόνευσεν ὁ Ὅμ., ἐκτὸς ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι οἱ πόδες τοῦ ἀπο-
κομιζομένου πτώματος ἐσύροντο κατὰ γῆς (πρβ. *κίχον* 153) καὶ ἐκ
τούτων ἠδυνήθη κατὰ τινα τρόπον ὁ Ἔ. νὰ σύρῃ τὸ πτώμα πρὸς
ἑαυτόν.—166 *Ἰρις* ἄγγελος τῶν θεῶν, προσερχομένη ἐνταῦθα
ἀμεταμόρφωτος καὶ ὄρατή, ἀναγνωριζομένη εὐθὺς ὑπὸ τοῦ Ἀχ.,
χωρὶς οὗτος νὰ ἐκδηλώσῃ ἔκκληξιν διὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς.
Οἱ θεοὶ ἐμφανίζονται εἰς ὅσους θέλουσι διττῶς ἢ α') περιβαλ-
λόμενοι ἄλλοτριαν μορφήν, ἵνα μὴ ἀναγνωρισθῶσιν, ἢ β') ἐμ-
φανιζόμενοι ἐν ὑπερανθρώπῳ μορφῇ εἰς μόνους ἐκείνους, οὓς
ἀγαπῶσι.—168 *κρύβδα* Διὸς διότι οὗτος εὐνοῶν τοὺς Τρ. θὰ
ἐπεθύμει ἴσως τὸ πτώμα νὰ περιέλθῃ εἰς αὐτούς.—177 *σκολόπεσσι*
θὰ ἦσαν ἐμπεπηγμένοι ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς Τροίας, ὡς εἶχον καὶ
τὰ τείχη τῶν Φυακῶν. Οὕτω καὶ οἱ Φιλισταῖοι τὸ πτώμα τοῦ Σαουλ,
ἀποκόψαντες τὴν κεφαλὴν, ἐνέπηξαν ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐν Θεσ-
σαλίᾳ μέχρι τοῦ 4. αἰῶνος π.Χ. τὰ πτώματα τῶν πολεμίων ἐσύ-
ροντο περὶ τοὺς τάφους τῶν πεσόντων.—192 Κατὰ τὸν Ὅμ. ὁ
Ἀχ. ἦτο γιγαντώδης τὸ σῶμα· ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμβιβάζεται πρὸς
τὸ ὅτι ἡ πανοπλία αὐτοῦ εὐαρμοστεῖ εἰς τὸν Π., διότι τότε θὰ ἠδύ-
νατο νὰ περιβληθῇ τὴν πανοπλίαν τοῦ Π.—197 *ἡμεῖς* ἐγὼ καὶ
ἡ Ἥρα.—204 *αλγίς* ταύτην φέρει καὶ ἡ Ἀθηναῖ φέρει χρυ-
σοῦς χροσσούς, ἐμβάλλουσα διὰ τῆς τρομάδους αὐτῆς κινήσεως
(*ἀίσσειν*) τρομόν εἰς τοὺς πολεμίους, προσωποπ. τοῦ θυελλώδους
νέφους, οὗ τὰ χροσσωτὰ κράσπεδα πολλάκις χρυσίζουσιν ἐκ τῶν
ἀκτίνων τοῦ ἡλίου.—205 *νέφος χρύσειον* ἀντὶ κόρυθος, φωτο-
στέφανον ἀκτινωτόν, οἷον φέρουσι περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ οἱ ἅγιοι τῆς
χριστιαν. ἐκκλησίας.—208 *τηλόθεν* ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀποπτικὸν
σημεῖον τοῦ παρατηρητοῦ.—210 *ἄστειος* ἐκ ἐκ τῶν ἐπάλξεων καὶ
πύργων τοῦ τείχους.—211 *ἐπήτριμοι* οἱ ἀρχαῖοι μετέδιδον εἰδή-
σεις καὶ εἰς μεγίστας πολλάκις ἀποστάσεις διὰ τῶν *πυρσῶν* ἢ *φρυ-*

κτιῶν· εἴαν ἡ ἀπόστασις μεταξὺ πομποῦ καὶ δέκτου ἦτο μικρά, ἠδύνατο ἐπὶ ὑψηλοῦ σημείου περιόπτου νανάπτωνται πυραί, δι' ὧν μετεδίδετο αὐτῆ ἢ ἐκείνη ἢ εἶδησις κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυρσῶν καὶ ἄλλα, ὅπως· ἀκριβῶς ὁ Θ. Κολοκοτρώνης κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐν Βαλτετσίῳ μάχης εἶχε διατάξει τοὺς ἐν τῇ Ἱερῇ Μονῇ τῆς Ἐπάνω Χρέλας ἐπὶ τοῦ Μαινάλου ἔξωθι τῆς Τριπόλεως τεταγμένους φρυκτωρῶν· νανάψωσι 3 πυρὰς ἐπαλλήλους (ἢ καπνοῦς), εἴαν οἱ Τοῦρκοι τῆς Τριπόλεως ὑπὸ τὸν Μουσταφάμπεην ἐπῆρχοντο κατὰ τοῦ στρατοπέδου τῶν Βερβαίνων, 2 πυρὰς, εἴαν ἐπῆρχοντο κατὰ τοῦ ἐν Βαλτετσίῳ, καὶ 1, εἴαν κατὰ τοῦ ἐν Πιάνῃ. Ἐὰν ὅμως αἱ ἀποστάσεις ἦσαν μεγάλαι, τότε διωργανοῦντο καὶ διάμεσοι μεταξὺ πομποῦ καὶ δέκτου σταθμοί, ἐπαναλαμβάνοντες κατὰ διαδοχὴν διὰ πυρσῶν τὰ σημεία τοῦ πομποῦ (ἐπῆρχοι), ἕως ἢ εἶδησις ἔφθανεν εἰς τὸν δέκτην· οὕτως ὁ Ἀγαμέμνων διὰ πυρσῶν ἐπαλλήλων ἐπὶ τῆς Ἰδης, Λήμνου, Ἄθω, Εὐβοίας, Κιθαιρῶνος καὶ Ἀραχναίου ὄρους μετέδωκεν εἰς τὰς Μυκῆνας τὴν ἀγγελίαν τῆς πτώσεως τοῦ Ἰλίου, διὰ τοιούτων φρυκτωριῶν, κατὰ διαδοχὴν πυρσεουσῶν, ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας νὰ λαμβάνῃ αὐθημερὸν γνῶσιν τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ καινουργουμένων. Σιδώνιος δέ τις παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ὑπεσχέθη αὐτῷ νὰ ὑποβάλῃ σχέδιον, δι' οὗ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ὁ βασιλεὺς θὰ εἶχεν εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν Ἰνδιῶν μέχρι Μικεδονίας· τοιοῦτα πλήρη καὶ τέλεια τηλεγραφικὰ δίκτυα εἶχον καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτε εἶχον τὴν ἡγεμονίαν ἐν Ἑλλάδι, ἐγκαθιδρῦσαντες καθ' ὄρισμένας διευθύνσεις φρυκτωρίας, ὧν τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον οἱ φρυκτωροί· φρυκτωρία (πύργοι, ἐφ' ὧν ἐκαίοντο οἱ φρυκτοί), κυκλικὰ οἰκοδομήματα, ὠκοδομημένα ἐφ' ὑψηλοῦ, εὐρέθησαν πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὴ 38 ἐν Σίφνῳ, ὧν πολλὰ προμυκηναϊκὰ καὶ μυκηναϊκὰ.—219 σάλπιγξ καλοῦσα ἐν τῇ πόλει τοὺς πολίτας πρὸς ἄμυναν, γνωστὴ ἐφ' Ὀμήρου, ἄγνωστος ἐν τοῖς μυκην. χρόνοις.—224 ὄσσοιο τὰ ζῶα διὰ τῶν ὄξεων αἰσθήσεων αὐτῶν ἀντιλαμβάνονται τὸ μυστηριώδες, τὸ ἀσύνηθες, τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι διὰ τῶν ἀμβλειῶν αὐτῶν αἰσθήσεων δὲν αἰσθάνονται· οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν πιστεύεται ὅτι κύνες καὶ ἄλλα ζῶα αἰσθάνονται τὴν παρουσίαν φασμάτων ἀοράτων εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ κύνες καὶ ὄρνιθες ἀντιλαμβάνονται, ὡς γνωστόν, τὸν σεισμόν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου ἢ χωρὶς οὗτος νάντιληφθῆ αὐτόν.—230 καὶ τότε ὡς καὶ ἄλλοτε πρότερον πολλάκις ἐν συνωστισμῷ καὶ ταραχῇ.—231 Οὐδ' ἐνταῦθα μνημονεύονται οἱ ἥρωες οἱ ἀποχομίζοντες

τὸ πτώμα τοῦ Π.—233 Ποῦ εὔρον φέρετρον οἱ Ἄχ., ἐὰν τοῦτο ἦτο ἄσις ἢ ἄλλο τι, ἢ μικρολογία δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Ὅμ.—240 ἀέκοντα διὰ τὸ πρόωρον τῆς δύσεως· τὴν πρόωρον δύσιν ἐπάγεται ἢ Ἥρα, ἵνα μετὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πτώματος δώση ὅλως τέρμα εἰς τὸν μακρὸν ἀγῶνα (ἀρχίσαντα ἀπὸ τοῦ Λ) καὶ ἀνακουφίσῃ τοὺς Ἄχ. Τὸ ἀντίθετον θαῦμα ἔκαμε παρατείνας τὴν ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.—*Ἐν τῷ ἐσχάτῳ κινδύνῳ τοῦ πτώματος τί χρησιμοποιεῖ ὁ Ὅμ.; διὰ τί στέλλεται ἢ Ἴρις καὶ οὐχὶ ἢ Ἀθηνᾶ ὑπὸ τῆς Ἥρας ὡς συνήθως; πῶς συμβιβάζει ἢ Ἴρις τὴν σύστασιν τῆς Θ. πρὸς τὴν τῆς Ἥρας; διὰ τί ἢ Ἀ. ἐπιρρωννύει τὴν φωνὴν τοῦ Ἄχ. καὶ καλύπτει διὰ τῆς αἰγίδος; διὰ τί ὁ Ἄχ. παρακολουθεῖ τὸ φέρετρον ἄφρωνος;*

243-314. 243-8 ὑφ' ἄρμασιν εἰς τὸ ἵππουσ, ἠγρόμην ἀόρ. τοῦ ἀγείρομαι, μέδομαι σκέπτομαι, φροντίζω, δόρπον δεῖπνον, ἀγορῆ Τρ. ἐσταότων ὀρθῶν (κτγρ.).—249-65 πεπνυμένος (πνέω) συνετός, πρόσσω τὰ παρελθόντα, ὀπίσσω (τὰ παρόντα καὶ) τὰ μέλλοντα, ὄρα π. κ. ὁ. ἦτο μυαλωμένος, προνοητικὸς (prudens providens), ἴος-α-ον, ἰοῦ-ῆς-οῦ, ἰῶ..., εἰς, ὁ αὐτός, ἐν φρονέων συνετὰ σκεπτόμενος, μετὰ τὴν ὀρθοφροσύνην του, ἀγοράομαι λαμβάνω τὸν λόγον, ἀμφὶ καὶ τὰς δύο ἀπόψεις, τὰς ὑπὲρ καὶ κατὰ, ὅθεν ἀμφὶ μάλα μετὰ πολλῆς περισκέψεως, ῥήτεροι παλεμίζειν ἦσαν εὐπολεμητότεροι, εὐκολώτερον ἦτο νὰ π., ἰαύω διανυκτερεύω, ἀμφιέλισσα ἀμφίκυρτος (κατὰ τὴν προῖραν κ. πρύμναν), οἶος... ὅπως ἢ ψυχὴ ἐκείνου, ἐπειδὴ ἢ ψυχὴ ἐκείνου εἶναι, ὑπέρβιος καθ' ὑπερβολὴν βίαιος, παράφορος, δατέομαι μοιράζομαι, ἀμφοτέροι κτγρ. ἀμφοτέρωθεν, ἐν μέσῳ ἐν τῷ μεταίχιμῳ: μοιράζονται μεταξύ των τὴν λύσσαν τοῦ Ἄρεως, ἐξ ἴσου λυσσῶδῶς ἐκατέρωθεν μάχονται.—266-72 ὧδε τόδε, τὰ ἐν 270-1, ἄμμες αἰολ. ἡμεῖς, οὔσας οὔσ (auris),: εἴθε νὰ μὴ μὲ ἀξιῶσῃ ὁ θεὸς νὰ ἀκούσω τοιοῦτόν τι.—273-83 κηδόμενοι περ παρ' ὕλην τὴν λύπην ἡμῶν κατόπιν τῶν σημερινῶν ἐπιτυχιῶν, ἐξομεν θὰ κρατήσωμεν τὰς (στρατιωτικὰς) δυνάμεις ἡμῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ (τῷ τόπῳ τῆς ἀγορᾶς) τῆς πόλεως, ἐξευγμέναι συνηροσμέναι (ὡς παρ' ἡμῖν ζεύγω), τὸ ἐν θυρόφυλλον πρὸς τὸ ἄλλο (διὰ τοῦ μοχλοῦ), πρῶι προί, ὑπηῶτοι (ἠὼς) κτγρ. κατὰ τὰ ἐξημερώματα, ἀλγιον συγκρ. ἀλγεινότερον, θὰ εἶναι ὀλίγον πικρόν, ἠλασκάζων (ἀλάομαι) ἀσκόπως περιπλανώμενος, ὑπὸ πτόλιν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς, ἄω χορταίνω: κατὰ κόρον περιφέρει ἄνω καὶ κάτω, ἐριαύχην καμαρωτός, γαῦρος, ἀργὸς ταχύς.—284-96 ὑπόδρα (ὑποδέρομαι) με βλοσυρὸν βλέμμα, σὺ μὲν

ἢ ἀντίθ. 297, αὖτις *ἰόντας* ὑποχωροῦντας, *ἔελμαι*, *ἔάλην*, *εἴλω*, *κεκόρησθε* κορένυσθαι, *μέρορες* (μέρος, μοῖρα, μορς) θνητοί, *δόμων* ἐκ τοῦ *ἐξαπόλωλεν*, *Μηονίη* Μαιονία, Λυδία, *ἐρατεινός* (ἐράω) θελκτικός, πολυθέλητρος, *πέρρημι* (περ-άω, πι-πρά-σκω, ἔμ-πορ-ος, πόρρη) φέρω πέραν πρὸς πώλητιν: ἔρχονται πρὸς πώλησιν, *ἐξάγονται*, *ὀδύσσομαι* (odium) μισῶ, *ἀγκυλομήτης* οὐχὶ εὐθύς, πανοῦργος, *νήπιε* ἀντὶ ἀποδόσεως ὁ λέγων ἐν τῷ πάθει ἐπιτιμᾷ τὸν προσφωνούμενον· ἀνεμένομεν: σὺ φαίνεις τοιαῦτα νοήματα, *φαίνω* ἐκδηλῶ, *ἐν δήμῳ* ἐν ἀγορᾷ τοῦ δήμου.—297-304 *κατὰ στρατὸν* ἀγὰ τὸ στρατόπεδον, *ἐν τελέεσσι* κατὰ τάγματα (χωρὶς νὰ διαλύσετε τὰς τάξεις), *φυλακῆ* νυκτοφρουραί, *ἐργήγορθε* προκμ. προσκ. τοῦ *ἐγείρεσθαι* μετὰ καταλ. -θε, οὐχὶ -τε, ἀγρυπνεῖτε, *ἕκαστος* τῶν φυλάκων, *ἀνιάζω* ἀνιδῶμαι, *ὑπερφιάλως* (ὑπερφυής) καθ' ὑπερβολήν, *κίεαρ-ατος* οὐ. κτῆμα, *καταδημοβορέω* (δημοβόρος ὁ τρώγων τὰ δημόσια) κατατρώγω τὰ δημόσια ἐν κοινῷ: ὅστις αἰσθάνεται ἑαυτὸν καθ' ὑπερβολὴν βεβαρημένον ἐκ τῶν κτημάτων του, ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῶν· ἐὰν δὲ διὰ τινὰ ἐκ τῶν Τρ. εἶναι πολὺ ὀληρὰ ἢ περιουσία του, ἰδοὺ τὰ στρατεύματα..., *βέλτερον* προτιμότερον, *ἐπαυρίσκω-μαι* καρποῦμαι, ἀπολαύω, *τῶν* (λαῶν) τινά.—305-9 *ἔιεδν* (εἰμι) ὄντως, *αἶ κ' ἐθέλησι* ἐὰν εἶναι ἀποφασισμένος πρὸς μάχην, δὲν θὰ τὰ εὔρη πολὺ εὐχάριστα, θὰ δοκιμάσῃ ὀλίγας πικρίας, *δυσσηγῆς* κακόηχος, ἀπαίσιος, ἡ-ἡ πλ. ἐρ. ἐκ προτάσεως ἀποπείρας (καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ἄν...), *φεροίμην* εὐχήν: ἢ ἄλλως θὰ ἠγχώμην νὰ λάβω, *Ἐννάλιος* ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, *ξυνός* κοινός, ἀδιάφορος, ἄλλοτε εὐνοῶν τὸν ἕνα, ἄλλοτε τὸν ἄλλον, *ἄλλοπρόσαλλος*, *καί τε* καὶ δὴ, *κατέκτα* γνομ., *τὸν κτανέοντα* τὸν ἐλπίζοντα ὅτι.—310-4 *ἐπὶ κελαδῶ* θορυβωδῶς ἐπευφημῶ, *ἐπικροτῶ*, *ἐπαινῶ* ἐπευφημῶ, *ἐπιδοκιμάζω*, *κακὰ μητιάω* (κακὰ σέπτομαι) κακὴν συμβουλὴν δίδω.

245 *ἐς ἀγορὴν* ἐν τῇ πεδιάδι, πρὸ τοῦ δείπνου, χωρὶς νὰ κληθῶσι διὰ κηρύκων.—246 *ἑσταότων* ἐπὶ ποδός, ἐν ᾧ συνήθως ἐκάθηντο ἐν τῇ ἀγορᾷ.—248 *δηρὸν* ἐπὶ 16 ἡμέρας.—256 *ἀπὸ τείχεος* τοῦ Ἰλίου, ὅπου ἐν κινδύνῳ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ καταφύγωμεν.—259 *χαίρεσκον* ἄνευ θαμ. σημ., διότι οἱ Τρ. μόνον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἶχον καταυλισθῆ ἐν τῇ πεδιάδι.—287 *ἐελμένοι* ἐπὶ 10 ἔτη, καθ' ἃ ὁ Ἀχ. μετεῖχε τοῦ πολέμου.—288 *πρὶν* ἐπὶ τῆς εἰρήνης.—290 *ἐξαπόλωλε* πρὸς διατροφήν καὶ μισθοδοσίαν τῶν ἐπικούρων, πρὸς ἐξαγορὰν αἰχμαλώτων, διὰ τὴν

ἔξωθεν εἰσαγωγὴν τροφίμων ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν εἰσοδημάτων τῆς χώρας.—291 *Μηονίη* πρὸς αὐτὴν οἱ Τρ. εἶχον ἐμπορικὴν ἐπικοινωνίαν.—292 *ὠδύσατο* ἐξαπολύσας κατὰ τῆς πόλεως τὸν πόλεμον.—293 *ἀγκυλομήτης* ὁ Κρόνος, διότι ἐπιβουλεύσας καθεῖλε τῆς ἀρχῆς τὸν πατέρα Οὐρανόν.—309 *Ἐνυάλιος* ὁ Ἄρης· εἶτα διακριθεὶς ἐγένετο ἰδίᾳ θεότης.—*Τί τὸ ἔκτακτον βλέπομεν ἐν τῇ συγκροτήσει τῆς ἀγορᾶς τῶν Τρ. ; διὰ τί ὁ Πολ., οὗ καὶ ἄλλοτε πρότερον ἐμνημόνευσεν ὁ Ὅμ., ἐνταῦθα μόνον χαρακτηρίζεται ὑπ' αὐτοῦ ; τίνα σημεῖα τονίζει ὁ Πολ. καὶ τί σκοπίμως ἀποσιωπᾷ ; τί πάσχει ὁ Ἐ. ἐν τῷ λόγῳ του καὶ τί ὑπαγορεύει εἰς αὐτὸν τὴν πρότασίν του ; τίς ὁμίλησε φρονιμώτερον καὶ διὰ τί οἱ Τρ. συντάσσονται πρὸς τὸν Ἐ. ;*

314-33. 314-23 *ἀδινὸς* γοερός, ἐπὶ θέμενος στήθεσι, *πυκνά μάλα* συχνὰ πυκνά, *λις ἄ.*, αἰτ. *λῖν*, (λέων) λέαινα, *ἠυγένειος* ἔχων ὠραῖον γένειον, *ὑπὸ (ἀρπάσῃ)* κρύφα, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς λεαίνης, *ἐλαφηβόλος* κυνηγός, *σκύμνος ἄ.* ὁ λεοντιδεύς, *ὔλη πυκινὴ* σύνδενδρον μέρος, *λόχη*, *ἐπῆλθε* διατρέχει, *ἄγκος* (ἀγκών, ἀγκύλος) χαράδρα, *μετ' ἱ. ἄ.* ἀκολουθοῦσα τὰ ἴχνη τοῦ κυνηγοῦ ἐν τῇ ἐρεύνητις, *ποθὲν* ἐκ τινῶν ἰχνῶν, *δριμύς* φαρμακερός.—324-32 *ὦ πόποι* ἄχ δυστυχία μου, *ἄλιος μάταιος*, *θαρσύνων* ὅτε προσεάθουν νὰ παρηγορήσω, γὰ καθησυχάσω, *ἐν μεγάροισι* Πηλέως, *περικλυτὸν* κτηρ. κατάφορτον ἀπὸ δάφνας, *λαγχάνω* λαμβάνω, *αἶσα* (aequus) τὸ ἀνῆκον μέρος, *ληῖς* λεία, *ἐρεῦθω* (ἐρευθρός, ἐρυσίπελας) κοκκινίζω, *βάπτω* διὰ τοῦ αἵματος, *δομῶς* κοινός· ἦτις θὰ μᾶς δεχθῆ ὄλους, *κατέχω* καλύπτω.—333-42 *κτερίζω* (κτέρεα ὅ,τι δίδομεν ὡς κτῆμα εἰς τὸν νεκρὸν) κηδεύω, ἐνταφιάζω, *ἐνεικα* ἦνεγκα, *μεγάθυμος* ἀλαζών, ἐπηρμένος, *κορωνίδες* (κορώνη, corvus διὰ τὸ κυρτὸν θάμφος, κέρας) ἀρόκυρτοι, *αὐτως* ὅπως εἶσαι τώρα, *ἄταφος*, *βαθύκολποι* διότι ζωννύμεναι ἀνέσυχρον ἄνω τῆς ζώνης μέγα μέρος τοῦ πέπλου, ὅπερ κατόπιν ἀφιέμενον ἐσχημάτιζε βαθὺν κόλπον, *καμόμεσθα* μετὰ μόχθων ἀπεκτίσαμεν, *βίη* ἡ ἀνδρεία, *πίων-εἰρα-ον* (παχὺς, εὐφορος) πλούσιος.—343-55 *ἀμφὶ πυρὶ* ἐπὶ τοῦ περιφλεγομένου πυρός, *βρότος ἄ.* (μέλας, μολύνω, λ καὶ ρ ἐναλλάσσονται, *μρο*, *μβρο-*, *βρο*) αἱματώεις μαῦρον αἶμα, *τρίπους* *λοετροχός* λέβης τοῦ λουτροῦ μετὰ τρίποδος, *κῆλεος* (κηφ-άλεος, καφ-, καύσω), καυστικός, *ἀμφέπω* περιβάλλω, *γάστρη* κοιλία, *ἦνον* Π 408, *λίπα* ὄργ. τοῦ *λίπος*, ἀφθόνως, *ἐλαιον* μύρον, *ὠτειλή* (οὐτάζω) τραῦμα, *ἄλειφαρ* οὐ. λίπος (ζῆφου), παρ' ἡμῖν *ἄλειμμα*, *ἐννέωρος* (ὄρος ἄ. ἔτος) ἐννέα ἐτῶν, *παλαιός*, *κάλυψαν* περιετύ-

λιξαν, *εἰανός* ἄ. (ἐννυμι) (πέπλος) σινδῶν, *λίς, *λίτι*, ἐπίθ. (λις σός, *ὀλισθάνω*) λείος, μαλακός (ἢ *εἰανός* ἐπίθ., *λίς* οὐσ. λινούν ὕφασμα, σινδῶν λινῆ), *φᾶρος* οὐ. μέγα τεμάχιον λινούν ὕφασματος, σάβανον.

314 Ἀχαιοὶ οἱ Μυρμιδόνες. — **315** ἀνεστενάχοντο ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀχ., ὅπου τὸ πτώμα ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε κοιμισθῆ. — **318** ἠγυγένειος τῆς θηλείας τὸ γένειον ὠραιότερον, τοῦ ἄρρενος ἢ χαιτή. — **326** ἀπάξειν ὁ Ἀχ. ἔλεγε τότε ταῦτα, διότι ἡ Θ. δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνακοινώσει αὐτῷ τὰ τῆς μοίρας αὐτοῦ οὐδὲ ὑπαινιχθῆ τὸν θάνατον τοῦ Π. 10. Ὁ Μενoitιος ἐπεσκέφθη ἐξ Ὀποῦντος τὸν Πηλέα κατὰ τὰς προπαρασκευὰς πρὸς στρατείαν· τότε ὁ Ἀχ. διεβεβαίον τὸν πατέρα τοῦ φίλου ὅτι θὰ καταγάγῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς Ὀποῦντα ἀσφαλῆ καὶ ἄνευ κινδύνου ἐκδικήσεων καὶ ἂν ὑπάρχουσιν οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ ἐκδίκησιν, 10. — **333** ὑπὸ γαῖαν ὅπου ἐφαντάζοντο τὸν ἄδην, ἐν ᾧ κατὰ τὴν Ὀδύσειαν οὗτος κεῖται πρὸς Ν ἢ ΝΔ πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ. — **335** τεύχεα τὴν ἀπειλὴν ταύτην κάμνει χωρὶς νὰ προσέξῃ ὅτι ταῦτα ἦσαν τὰ ἴδια ἑαυτοῦ ὅπλα. — **340** νύκτας τε καὶ ἡμέρας προηγουῖνται αἱ νύκτες, διότι ἡ ἡμέρα ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς νυκτὸς (δύσεως τοῦ ἡλίου)· ὁ πληθ. νύκτας καὶ διὰ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν νυκτῶν τοῦ θρήνου καὶ διὰ τὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς νυκτὸς εἰς 3 τμήματα, τὰς φυλακάς. — **342** πόλεις 23 τὸν ἀριθμὸν. — **353** φᾶρος λ. αἴγυπτ. p(h)aar, δηλοῦσα εἰδός τι αἴγυπτ. λίνου καὶ λινούν ὕφασμα, δι' οὗ περιετυλίσσοντο τὰ πτώματα (μούμια)· παρ' Ὁμ. δηλοῖ καὶ ἔνδυμα λινούν, εὐρὺ μακρὸν, φορούμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν εἴτε γυναικῶν (Κίρκης, Καλυψοῦς), περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον. — *Διὰ τί ἡ σκηνὴ τοῦ πένθους τοῦ Ἀχ. δὲν προετάχθη τῆς ἀγορᾶς τῶν Τρ. ; ὁ Ἀχ. γνώσκων ἤδη καλῶς ὅτι θὰ ἀποθάνῃ ἐν Τροίᾳ διὰ τί λέγει ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Φθίαν ἄνευ τοῦ Π. ; διὰ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ 333. καὶ διὰ τῆς ἀνιστοίχου ἀποφάσεως τῶν Τρ. τί δημιουργεῖ ὁ Ὁμ. καὶ τί ἐπιτυγχάνει ;*

369-467. 369 81 ἀφθιτος αἰώνιος, ἀστερόεις κεκοσμημένος δι' ἀστεροειδῶν κοσμημάτων, ἀστεροκόσμητος, μεταπρεπῆς διαπρέπων μεταξὺ τῶν οἴκων τῶν, *κυλλοποδίων* (κυλλός κ. θαιβός ὁ ἔχων τοὺς πόδας κεκαμμένους πρὸς τὰ ἔξω (παρ' ἡμῖν κυλλός ὁ ἔχων τὴν χεῖρα ἀνάπηρον), *βλαισός* ὁ πρὸς τὰ ἔσω) χολός, στραβοπόδης, *ἐλίσσωνον* στρεφογυρίζοντα, κτγρ. μτχ. εἰς τὸ εὔρε, *ἰδρῶντα* τροπ. εἰς ἡγουμένην, ἐκ τούτου *σπεύδοντα* αἰτ. : ἐπειδὴ ἠργάζετο μετὰ σπουδῆς, βιαστικός, πάντας ἐν ὄλφ, *περὶ τοίχον* γύρω

εἰς τοὺς τοίχους, *εὐσταθῆς* στερεός, *ὑπὸ θῆκε*, *κύκλοι-α* τροχοί, *πυθμῆν* βάσις (πόδες ἢ ὑποστήριγμα), *πυθμῆνι ἐκάστω σφι* δις ἐπιμ., ὄφρα *οἱ* (οἶ), *δυσάλατο* εἰσέρχονται, *αὐτόματοι* αὐτοκίνητοι, *θεῖος ἀγών* (ἢ συνεδρία τῶν θεῶν) ἢ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τῶν θ., *τόσσον ἔχον τέλος* μέχρι τούτου τοῦ σημείου εἶχον τελειώσει, δηλ. ὅτα μόνον ἀκόμη., *δαιδάλεος* (δαιδάλλω ποικίλλω) πεποικιλμένος, *προσέκειτο* εἶχον προστεθῆ, προσκολληθῆ, *ἀργύω* προσαρμόζω, προσκολλῶ, *κόπιω* λ. π. (κτυπῶ) σφυρηλατῶ, *δεσμοὶ* ἤλοι, *ἐπονεῖτο* ἠσχολεῖτο, ἐφιλοπόνει, *πραπίδες* θ. (διάφραγμα) νοῦς, *ιδυῖται* εἰδυῖται : με τὰς σοφάς, τεχνικάς του γνώσεις.—
382-7 *προβλώσκω* προέμελον, : προχωρήσασα, ἐξεληθοῦσα ἐκ τῆς οἰκίας, *λιπαροκρήδεμνος* ἢ ἔχουσα λαμπράν (στιλπνὴν) καλύπτραν τῆς κεφαλῆς, *ἀμφιγυήεις* (γυῖα) ἀμφιδέξιος, *δρυῖω* ἔχω λάβει γυναῖκα, *ἐν τ' ἄρα.* καὶ εὐθὺς τῇ ἔθλιψε τὴν χεῖρα (ἐφύτρωσεν, ἐκόλλησε μέσα εἰς τὴν χεῖρα), *τανύπεπλος* μακρόπεπλος, *δῶ δῶμα*, *αἰδοίη τε φίλη τε* παράθ. τοῦ ὑποκ. τοῦ *ἰκάνεις* : κυρία, θεά, σεβαστή καί, : ἐν τούτοις ἄλλοτε διόλου δὲν ἐσύχναζες ἐδῶ, *ἔπειο* προτέρω προχώρει μαζί μου, *πὰρ ξείνια* *θειῶ* φιλεύσω.—
388-92 *θρηῆνυς* ἄ. ὑποπόδιον, *κέκλετο* ἐκάλεσε, *ὧδε* ὅπως εἶσαι ταύτην τὴν στιγμήν, ἀμέσως, *χατίζω* Ο 399, *νὸ ἴσως*.—
393-407 ἡ *ρά νυ* ἀλήθεια λοιπόν, *ἐνδον* ἔστι, *δεινὴ* ἀξιώτιμος, *ἄλγος ἀφίκετο* με εὔρον βάσανα, *ἰότης* θέλησις, ἰδιοτροπία, *κυνῶπις* (ἢ ἔχουσα βλέμμα κυνός) ἀναιδῆς, *ἐθέλησεν* ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, *ἀπόρροος* (ἀψ-ρέω) περιωρέων τὴν γῆν καὶ πάλιν ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἀφετηρίαν του (ὧς ποταμός), παλίνδρομος, *χαλκεύω* κατασκευάζω (ἐκ χαλκοῦ), *εἰνάετες* ἐπὶ 9 ἔτη, *δαίδαλον* τεχνούργημα, *πόρπη* (πέιρω) περόνη, *ἔλικες* θ. φέλλια (ἢ ἐνώτια), *γναμπτός* (γνάμπω κάμπω) καμπύλος, περιφερῆς, *κάλυξ* θ. ἐνώτιον (ἐκ τοῦ καλυκοειδοῦς κοσμήματος), *ὄρμοι* περιδέραια, *σπέος* σπήλαιον, *μορμύρω* λ. π. ῥοχθῶ, *ἄσπετος* ἀχανής, ἀτέρμων, *ἦδε-ἔσαν* τοῦ εἰδέναι, *ζωάγρια* ἀμοιβῆ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς, *πάντα* ἐντελῶς, καθ' ὀλοκληρίαν—
407-9 *ὄφρ' ἂν* ἕως ἂν' ἀνεμένομεν : *ἐγὼ δέ*.—
410-21 *πέλωρ* οὐ. τέρας, ὑπερφυσικόν, ἀλλόκοτον πράγμα, *αἴητιον* ἐπιθ. (ἄημι) ἀσθμαῖνον, *ἀκμόθετον* τὸ ξύλον, ὅπου ἐμπήγνυται ὁ ἄκμων, *ἀραιὸς* ἰσχνός, ἀδύνατος, *ῥάβομαι* κινεῖμαι ταχέως, σπεύδω, *λάρναξ* θ. θήκη, *ἀπ-ομόργνυμι* σπογγίζω, *ἀμφὶ πρόσωπα* καὶ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ προσώπου, *λαχνήεις* λάσιος, μαλλιαρός, *θύραζε* πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ ἐργαστηρίου, *ἔξω*, *χρύσειαι* ἐκ χρυσοῦ κατε-

σκευασμένοι, ὑπὸ κ. ὑπαιθα κάτωθεν εἰς τὰ πλάγια, ἄνακτι χαρ. πρὸς ὑποστήριξιν (τῶν βραχιόνων) τοῦ κυρίου, *εἰοικυῖται* ἐνδ., *σθένος* ζωτικὴ δύναμις, *ἴσασιν* ἔχουσι διδαχθῆ (τεχνικὰ) ἔργα, *ποιπνύω* (*πνέω* ἀναδιπλ.) ἀσθμαίνω: ἔξετέλουν τὴν κουραστικὴν ὑπηρεσίαν.—**421-7** *ἔρρων* ἐπιπόνως βαδίζων, συρόμενος, *φρονέεις* ἔχεις εἰς τὸν νοῦν σου, θέλεις, *εἰ τετελεσμένον ἐστίν* ἐὰν ἡ πείρα ἔχει διδάξει ὅτι τοιοῦτόν τι ἔχει πραγματοποιηθῆ, ἐὰν εἶναι πραγματοποιησίμον.—**428-35** ἄρα ἡ ἐρώτ. παρίσταται ὡς φυσ. ἀκολουθία τῶν γνωστῶν ὄρων, ὑφ' οὓς διατελεῖ ἡ θεά: λοιπὸν ὑπέφερον ὄντως μεχοῖ τοῦδε καμμία, *ὄσαι θεαὶ* ἀντὶ γεν. διαιω., *κῆδεα λ. φαρμακερὰς πικρίας, ἐκ πασέων* ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας, *ἐκ... ἀλλάων* ἐμὲ μόνην κατ' ἐξαίρεσιν ἐξ ὄλων, *δαμνάω-ημι* ὑπανδρεύω, *ἀνδρὶ* θνητῶ, *ἔτλην* ἠνέχθη, *ὃ μὲν δὴ* παρενθ. ἀντί: ἀνέρος, *ὃς ἤδη κεῖται...*, διότι ἡ ἀντίθ.. *ἐκ μὲν μ'...* *δάμασσεν*, ἄλλα δέ μοι *νῶν* (Ζεὺς ἄλγεα δῶκεν), *ἀρημένος* (ἀρώω βλάβτω) βεβαρημένος, βασανισμένος, ἐκ τούτου γῆραϊ.—**435-41** **437-43**—**56-62**.—**442-5** *ἔξελον* ἐξεχώρισαν.—**446-56** *ἀχέων* θλιβόμενος, *τῆς αἰτ.*, *φθίω* ἀντὶ *φθίνω* ἢ *φθινύω* κατατήκομαι, *εἴλω κ. εἰλέω* συνωθῶ, πιέζω, *θύραζε* ἔξω τοῦ στρατοπέδου, *ὀνομάζω* ὑπισχοῦμαι ὀνομασί, ἀπαριθμῶ, *ἀναίνομαι* ἀρνοῦμαι (*σὺτὸς ἀμῦναι*), *ἐνθ' ἔπειτα* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τότε, *περὶ ἔσσειν* ἐπέτρεψε νὰ περιβληθῆ, *πᾶν ἡμαρ* καθ' ὄλον τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς ἡμέρας.—**457-61** *νῖ' υἱ.*, *νῖῶ*, *τροφάλεια* Π 795, *ἀραρυῖται* συνδεδεμένοι, συνηρμοσμένοι, *ἐπισφύρια* Π 132, *θυμὸν ἀχεύων* μὲ τὸ ἄχ εἰς τὴν καρδίαν.—**462-7** *μή τοι μελόντων* μὴ ἔχῃς ἔννοιαν δι' αὐτά, μένε ἐντελῶς ἡσυχος, *αἶ γὰρ εἶθε*, ἢ εὐκτ. *δυναίμην* εὐχὴν ἀπραγμ., *νόσφιν* μακρὰν (ἀπὸ τοῦ θανάτου), ἀσφαλῶς, *ὧδε-ὡς* 466 ἔχω ἀκράδαντον τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ ὄπλα θὰ εἶναι εὐθύς εἰς τὴν διάθεσίν του· εἶθε νὰ εἶχον ἐν τῶ αὐτῶ βαθμῶ καὶ τὴν δύναμιν νὰ παλλάξω τὸν υἱόν σου τοῦ θανάτου, *οἶα* τοιαῦτα ὥστε πᾶς τις, *ἀνθρώπων π.* ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ἀνθρώπων.

369 *δόμον* ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὅπου ἕκαστος τῶν θεῶν εἶχεν ἴδιον οἶκον· ἐκεῖ φθάνει περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, 239.—**370** *ἀστερόεντα* ἴσως ἐνταῦθα νοοῦνται καὶ οἱ ἀστέρες τῶν φατωμάτων τῆς ὀροφῆς.—**371** *χάλκεον* ἴσως καὶ τὸν ὄλον οἶκον ὁ ποιητῆς ἐφαντάζετο χαλκοῦν, ἴσως καὶ ἐπενδεδυμένον διὰ χαλκῶν πλακῶν, ὡς ὁ ναὸς τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἐν Σπάρτῃ, ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος, ἐπεστρωμένος διὰ χρυσοῦ ἐπιστρώματος κᾶ.—**373**

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὀμήρου Ἰλιάς Ο-Ω. Ἐκδοσις ΣΤ'.

3

τρίποδες προωρισμένοι διὰ τὸ μέγαρον τοῦ Ἥφ. ἢ κόσμου μόνον χάριν ἢ καὶ ἵνα ἐπιθέτωσιν ἐπ' αὐτῶν ἀντικείμενα, τρίποδες τράπεζαι, οἷαι καὶ σήμερον κοσμοῦσι τὰς αἰθούσας· συνηθέστεροι διὰ τοῦ χρόνου ἀπέβησαν αἱ τετράποδες, αἱ τράπεζαι. Οὗτοι, ὡς καὶ οἱ σημερινοὶ θρόνοι, ἀνάκλιντρα κἀ., ἦσαν ὑπόκυκλοι, δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός, ὅπου αἱ συνεδρίαὶ τῶν θεῶν. Τὸ ὑποθέτειν τροχοὺς ὑπὸ τὰ σκεύη ἦτο ἀρχαία φοινικικὴ συνήθεια· ἐν Μυκῆναις εὗρέθησαν μικρὰ χαλκᾶ ἄρματα ὑπόκυκλα, ἴσως ἀναθήματα.—**376 αὐτόματοι** τὰ ἠφαιστότευντα ταῦτα τεχνουργήματα ἐκέκμητο ἰδίαν κίνησιν καὶ νοῦν· διότι διὰ τῶν ἰδίων τῶν ποδῶν μετέβαινον εἰς τὰ δεῖλνα τῶν θεῶν καὶ πάλιν ἐκεῖθεν ἐπέστρεφον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἥφ.· ἐντεῦθεν τὰ ἐρείσματα αὐτῶν ὠνομάσθησαν πόδες (πρβλ. *τράπεζα, τρίπους*) καὶ ἐλάμβανον πολλάκις, ὡς καὶ σήμερον, τὸ σχῆμα ποδῶν ζώων· αὐτοκίνητοι ἦσαν καὶ αἱ χρυσαῖ νεάνιδες καὶ αἱ φῦσαι· καὶ αἱ νῆες τῶν Φαιάκων εἶχον τὴν δύναμιν νὰ εἶναι αὐτοκίνητοι καὶ τοῦ Δαιδάλου αἱ εἰκόνες ἐκνοῦντο οἰκεία βουλήσει· καὶ αἱ καταλ. εἰς *-τήρ* καὶ *-εύς*, συνήθεις ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνεργοῦντα δηλοῦσαι, μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ γλῶσσα ἀπένευεν εἰς αὐτὰ αἰσθησίν τινα καὶ νοῦν. Βεβαίως ἡ κραυγὴ τοῦ θαυμασμοῦ, ἢ αὐτομάτως ἀναδυομένη ἐκ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῇ θεᾷ τοιούτων τεχνουργημάτων, εἶναι ἱκανὴ νὰ πλέξῃ καὶ μῦθον καὶ μεγαλοποιεῖ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ εἰκάσωμεν καὶ ἐκ τῶν θρυλουμένων πτερῶν τοῦ Δαιδάλου καὶ τοῦ Ἰκάρου, ἐκ τῆς ἀνυψώσεως μεγίστου βάρους λίθων, ὡς τοῦ ὑπερθύρου τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως, πρβλ. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἡμετέραν Ὀδύσειαν ἐν ὑποσ., καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τεκμηρίων, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ μηχανικὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους εἶχεν ἐπιζήλωσ προαχθῆ.—**382 Χάρις** προσωποποιία τῆς χάριτος· ἐπειδὴ θαυμάζομεν αὐτὴν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ καλλιτεχνήματα, προσφυῶς ἐδόθη ὡς σύζυγος τοῦ καλλιτέχνου Ἥφ., ἐν ᾧ ἐν Ὀδυσσεΐα σύζυγος αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἀφροδίτη· κατ' ἀμφοτέρα ἐδόθη τὸ κάλλιστον, ἢ χάρις, ὡς σύντροφος τῆς τέχνης.—**λιπαροκρήδεμνος** διότι τὸ κρηδέμνον, τὸ ὅποῖον ἐφόρουν αἱ γυναῖκες ἐξερχόμεναι δημοσίᾳ, ἦτο λινῶν.—**386 οὐ τι θαμίξεις** ἢ Θ. ὡς μὴ θαμίξουσα εἰς τὸν Ὀλυμπον δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῆ οὐδὲ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἥφ.—**387 προτέρω** εἰς τὰ ἔνδον τοῦ οἴκου, ἐντὸς τοῦ μεγάρου.—**389 Ὁ θρόνος** εἶχεν ἐρείσματα τῶν νότων καὶ χειρῶν.—**390 θρήνυς** συμφυῆς μετὰ τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ δυνά-

μενος νὰ λυθῆ.—**393** *χατίζει* ἡ Θ. οὐδὲν εἶχεν ἀνακοινῶσει περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφίξεως, ἀλλ' ἡ Χ. ἐκ τῆς ἀπροσδοκῆτου ἐπισκέψεως εἰκάζει ὅτι ἡ Θ. χρειάζεται τὸν Ἡφ.—**395** *τῆλε πεσόντα* ἡ Ἥρα κατεκρήμνισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αἰσχυρομένη διὰ τὴν δυσμορφίαν του· ἄλλην ἐξήγητιν περὶ ὁμοίας πτώσεως ἐν Α 590.—**397** *κρύψαι* ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τῶν ἀθανάτων.—**398** *Εὐρυνόμη* θαλασσία θεότης.—**400** *χάλκευον* ὁ Ἡφ. εὐθύς ἅμα γεννηθεὶς ἀσκεῖ τὴν τέχνην ὡς ὁ Ἀπόλλων τοξεύει, ὁ Ἑρμῆς κλέπτει· εἰς τί θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ δαίδαλα τοῦ Ἡφ. εἶναι μικρολογία διὰ τὸν ποιητὴν· ἐνδιαφέρει αὐτὸν ἡ δῆλωσις τῶν λόγων τῆς ὑποχρεώσεως.—**408** *δρμους* ἐκ χανδρῶν χρυσοῦ ἢ ἠλέκτρον.—**407** *καλλιπλόκαμος* ἐφ' Ὅμ. ἡ κόμη διηυθετεῖτο εἰς πλοκάμους, ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις εἰς βοστρύχους.—**410** *ἀνέστη* ἀπὸ τοῦ ἀκμοθέτου, ἐφ' οὗ ἐκάθητο.—**411** *κνήμαι ἀραιαί* ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐργάζονται ἐπιπόνους ἐργασίας καθημενοί, τὸ ἄνω ἡμισυ τοῦ σώματος ἔχει ὑπερτροφίαν, ἐν ᾧ οἱ πόδες ὡς καθήμενοι ἀδρανεῖς εἶναι ἰσχυροί.—**416** *παχὺ* πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ μεγάλου βάρους τοῦ σώματος τοῦ Ἡφ.—**419** Τοῦ αὐτοῦ θεοῦ ἔργα ἦσαν κύνες χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ, ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω ἤματα πάντα, ἐκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου τοῦ Ἀλκίνου, φυλάσσοντες τὸν οἶκον αὐτοῦ (πρὸβλ. τοὺς λέοντας τῆς πύλης τῶν Μυκηναίων).—**420** *σθένος* συνυπνοσεὶ καὶ δύναμιν θελήσεως.—**447** *θύραζε* διὰ τῆς πύλης τοῦ τείχους εἰς τὸ πεδῖον· διότι διενυκτέρευον ἐν τῇ πεδιάδι.—**448** *γέροντες* ὁ Ὀδ. καὶ ὁ Αἴας συν-οδεύομενοι ὑπὸ τοῦ Φοίνικος.—**451** Ἡ Θ. οὐχὶ ἀληθῶς συνδέει τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π. πρὸς τὴν πρεσβείαν.—**453** *περὶ Σκ π.* καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, Γ 145.—**456** *κῦδος* διότι ἔδωκε τὴν πονοπλίαν.—*Διὰ τῆς Ὀλυμπίας σκηνης μετὰ τοὺς ἀγῶνας τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὅμ. ; διὰ τί εὐθύς μόλις εἰσηλθεν ἡ Θ. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἡφ. περιγράφει ὁ Ὅμ. τὰ θαυμάσια ἔργα αὐτοῦ ; πῶς φέρονται οἱ οἰκοδεσπόται πρὸς τὴν Θ. καὶ τί κερδαίνομεν ἐντεῦθεν ; διὰ τί ἡ Θ. δὲν ἐδήλωσεν εὐθύς τὸν λόγον τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὴν Χ. ; διὰ τί ἡ βαρυνεμένη Θ. λέγει τόσον πολλά ; τί συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἔχη τὴν δύναμιν ταύτην ; διὰ τί μεταβάλλει ὀλίγον τὰ πράγματα ;*

468-617. **468-77** *χῶνος* ἄ. (χῶνος) ὁ σωλὴν τῆς φύσης. ὁ χῶνος, ἐν χ. ὄργ. (ἢ; ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἐτήκοντο τὰ μέταλλα καὶ ἐκείθεν ἐχύνοντο εἰς τὰς μήτρας, σήμερον *χωνί*), *ἐξανήμι* ἐξαπολύω, *αὐτμη* πνοή, φύσημα, *παντοίην* ποικίλων βαθμῶν καὶ ἐντάσεως, *εὐ-*

πρῆστος (*πρήθω* φυσῶ) καλοφύσητος, βολικός, *παρέμμεναι* (*αὐτμήν*)
 νὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς διαταγὰς του, *σπεύδοντι* ὁσά-
 κισ (ἐὰν) ἐβιάζετο, ἠργάζετο συντόμως, *ἄνω* τελειῶνω, *ὅπως* κατ'
 ἀναλογίαν ἀνεμένομεν *μὴ σπεύδοντι παύεσθαι*· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ὅμ.
 θέλει νὰ δηλώσῃ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς ἐντάσεως τοῦ φυσή-
 ματος (*παντοίην*), γενικεύει τὴν ἔννοιαν: ὅπως ἐκάστοτε θὰ ἐπεθύ-
 μει ὁ Ἡφ. καὶ ὅπως θὰ ἐτελείωνε (ἐπροχώρει) τὸ ἔργον, κατὰ τὴν
 ἐκάστοτε ἐπιθυμίαν τοῦ Ἡφ. καὶ συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ
 τελειώσῃ τὸ ἔργον, *ἀτειρῆς* σκληρός, *τιμήεις* ἦς βαρύτιμος, *γέντο*
 (ἀγν. ὁ. μόνον ὁ τύπος οὔτος) ἔλαβε, *ῥαισθηρ* θ. (*ῥαίω* συντριβῶ
 κτυπῶν) σφῦρα, *ῥ. κρατερῆ* ἢ βαρεία.—478-82 *σιβαρὸς* βαρὺς,
πάντοσε δαιδάλλον πρὸς ὅλα τὰ μέρη τεχνικῶς ἐπεξεργαζόμενος,
ἀντύξ θ. περιφέρεια τῆς ἀσπίδος συνέχουσα τὰς πτυχάς, *τριπλαξ*
 (τριπλεκτος) τριπλοῦς, *ἐκ* (σάκεος) ἐξῆπτεν, *τελαμῶν* τὸ λαορίον
 ἐξαρτήσεως ἀσπίδος καὶ ξίφους, *αὐτοῦ* ὀριστ. πρὸς ἀντιδιαστολήν
 αὐτῆς τῆς ἀσπίδος (τοῦ κυρίου σώματος) ἀπὸ τῶν συμπληρωμάτων,
ἀντυγος καὶ *τελαμῶνος*, *πτύχες* πτυχαί, ἐλάσματα, *ἐν αὐτῷ* ἐπὶ τῆς
 ἕξωτ. ἐπιφανείας ἐντὸς τοῦ κύκλου.—483-9 *ἐν μὲν...* ἐντὸς μὲν
 τοῦ κεντρικοῦ κύκλου κατεσκεύασε, *σ. πλήθουσαν* τὴν πανσέληνον,
τείρεα οὐ. (*τείρος*, *τέρας*, *ἀστήρ*, *στεροπή*, stel-la) οἱ (γνωστοὶ)
 ἀστερισμοί, ... *ἐστεφάνωνται* διὰ τῶν ὁποίων ἔχει καλυφθῆ (κοσμηθῆ)
 ὁλόγυρα ὁ οὐρανός, *Πλειάδες* ἢ Πούλεια, *σθένος* Ὡ. ὁ σθεναρὸς
 Ὡ., *ἐπίκλησιν κ.* παρονομάζουσι, *στρέφεται* περιστρέφεται, *αὐθι*
 αὐτόθι, ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, περὶ τὸν οὐράνιον πόλον, χωρὶς νὰ κα-
 τέρχεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, *δοκεύει* προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως
 παρατηρεῖ, *οἷη* ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, *ἄμοιρος* ἀμέ-
 τοχος: δὲν δύνει.—490-6 *ἐν δὲ...* ἐντὸς δὲ τῆς α' ζώνης, *μέροπες*
 Σ 288, *ἐν τῇ μὲν* ἢ ἀντίθ. 509, *εἰλαπίνας* θ. γαμήλια συμπόσια,
θάλαμος ἴδιον οἶκημα, ἐν ᾧ κατόκουν οἱ ἔφηβοι νέοι ἢ νεάνιδες,
 τὰ διαμερίσματα, *δαῖδων ὑπο λ.* ὑπὸ τὸ φῶς καιομένων δαΐδων,
ἠγίνεον ἠγον (εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ), *ὀμέναιος* γαμήλιον ἄσμα:
 ζωηρὰ δὲ γαμήλια ἄσματα εἶχον ἀνάψει, ἀντήχουν, *κοῦροι* εὐ-
 γενεῖς νέοι, *ἐδίνεον* ἐστροβιλίζοντο, *βοὴν ἔχον* ἤχουν, ἔπαιζον,
θαύμαζον μετὰ θαυμασμοῦ παρετήρουν.—497 508 *λαοὶ* οἱ πο-
 λιῖται, *ἀγορῆ* ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὅπου καὶ τὰ δικαστήρια, *ποινή*
 (*τινω*) ἀποζημίωσις, *ἀποφθίμενος* ἀποθανών, φονευθεὶς, *δ μὲν* ὁ
 μὲν φονεύς, *εὐχείο* διεβεβαίον ἐπιστήμω, *πάντα...* ὅτι εἶχεν ἐξο-
 φλήσει τελείως (μέχρι ὀβολοῦ) τὴν συμπεφωνημένην ἀποζημίωσιν.

πιφαύσκων.. διασαφῶν τοῦτο, δίδων περὶ τούτου ἐξηγήσεις, ἀπο-
 δεΐξεις, **ἴεμαι** Π 382, **ἴστωρ** (οἶδα) γνώστης τῶν νόμων καὶ τοῦ
 δικαίου, κριτῆς, διαιτητῆς, **πεῖραρ** (πέρας) **ἐλέσθαι** νὰ λάβωσι
 μίαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν πρὸς διαιτητοῦ, **ἐπηπύω** (ἠπύω φωνάζω)
 ἐπικροτῶ, ἐπευφημῶ, **ἀμφίς** (χωριστά) **ἀρωγοί** ἄλλοι μὲν συνηγο-
 ροῦντες ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς..., διχασμένοι εἰς τὰς συμπαθείας των, **ἐρῆ-
 τυον** προσεπάθουν νὰ συγκρατήσωσι τὸν λαὸν τηροῦντες τὴν τά-
 ξιν, **ἦατο** ἐκάθηντο, συνεδρίαζον, **ξεστός** πελεκητός, **λερός** καθη-
 γιασμένος, **σκήπτρα** κηρύκων, **ἠερῶφωνος** (ἀείρων φ.) βροντόφω-
 νος, ὀξύφωνος, **τοῖσι**... μετὰ τούτων (τῶν σκήπτρων) ἠγείροντο, **δί-
 καζον** ἀλεφαίνοντο γνώμην, **ἀμοιβηδὶς** κατὰ σειρὰν, **κεῖτο** εἶχον
 κατατεθῆ ὑπὸ τῶν διαδίκων, **ἐν μέσσοισι** ἐν μέσῳ τῶν γερόντων,
δόμεν ὑποκ. **τοὺς γέροντας** μετὰ τοῦ **ἴστορος** : ἵνα δοθῶσιν εἰς ἐκεῖ-
 νον ἐκ τῶν διαδίκων, **ἰθύνητατα** ὑπρῆτ. τοῦ ἰθὺς εὐθύς, **εἶποι**
 ἢ θελε διεξαγάγει (διαχειρισθῆ) τὴν ὑπόθεσιν του δικαιοτάτα, **μετὰ**
τοῖσι ἐνώπιον τῶν γερόντων.—509-13 **ἀμφὶ** τὴν ἐτέραν πόλιν,
ἦατο ἐπολιόρχουν, **λαῶν** πολεμιστῶν, **δίχα**... αἱ προθέσεις δὲ αὐτῶν
 ἦσαν διτταί, ἔτεινον εἰς δύο ἐνδεχόμενα, ἢ νὰ μοιράσωσιν... ἢ ἐν
 ἐναντία περιπτώσει νὰ ἐκπορθήσωσι ὅθεν ἢ φρ. δὲν σημ. διαφω-
 νίαν· **διαπέρθω** ἐκπορθῶ, βία κυριεύω, **δατέομαι** κ. **δαίομαι** μοι-
 ράζω (κρεοδαίτης, γῆς ἀναδασμός), **ἀνδίχα** (ἀνὰ-δίχα) εἰς δύο μέρη,
πάντα τὰ κινητά, **ἐπήρατος** (ἐράω) θελκτικός, περιμάχητος, **οὔπω**
 κατ' οὐδένα τρόπον (οὔπως, πρβλ. οὔτω(ς), ἢ: οὔτω, πρὶν ἐπιχει-
 ρήσωσι τὴν ἔξοδον καὶ πορισθῶσι ζωοτροφίας), **ὑπεθωρήσονται**
 μυστικὰ ὀπλίζοντο, **λόχῳ** τοῦ σκοποῦ: πρὸς ἐνέδραν.—514-9
νήπια οἱ **πρωθῆβαι** οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἀκμῇ τῆς ἡβης, ἔφηβοι ἀπει-
 ροπόλεμοι, **ἐφρεσταότες** κατὰ σύνεσιν μετὰ τὸ **νήπια τέκνα** παῖδες,
μετὰ δὲ μεταξὺ αὐτῶν δέ, **οἱ** δὲ οἱ μάχιμοι ἄνδρες, **ἦρχε δ' ἄρα**
 προηγείτο δὲ φυσικά, **ἔσθην** γ' **δυῖκ** ὑπρστλκ. **ἐννυσθαι**, **εἶμα** (ἐν-
 νυμαι) ἔνδυμα, **ἀρίζηλος** Σ 219 πασιδηλος, περιβλεπτος, ἐκ τού-
 του **σὺν τεύχεσιν** ἐν τῇ πανοπλίᾳ των, **ἀμφίς** ὀλόγυρα, **ὑπ'** ... κά-
 τωθεν αὐτῶν ἦσαν, **ὀλίζοντες**, συγκρ. τοῦ **ὀλίγος**, βραχυτέροι τὸ
 ἀνάστημα, χαμηλότεροι.—520-24 **εἶκε** ἀπρόσ., ἀττ. παρεῖκε,
εἶκω, ἐνεχώρει, ἦτο δυνατόν, ἐπέτρεπεν ἢ θέσις, **λοχάω** ἐνεδρεύω,
ἐν ποταμῶ ἐν ξηρῶ τμήματι τῆς κοίτης, **ἀρδμὸς** (ἄρδω ποτίζω)
 ποτίστρα, **βοιτὸν** (βόσκηω) βόσκημα, κτήνος, **εἰλύω** (vol-vo) καλύ-
 πτω, **τοῖσι** χαρ., **ἀπάνευθε** **λαῶν** χωριστά, μακρὰν τῶν πολεμι-
 στῶν, **δέγμενοι**, ἐνεστ. τοῦ **δέχεσθαι**, ἀναμένοντες, **μηλα-βοῦς** τῶν

πολιορκούντων, *ἐλιξ* 1 καμπυλόκερος.—525-9 οἱ δὲ οἱ πολιορκη-
ταί, τὰ κτήνη αὐτῶν, *προγένοντο* ἐνεφανίσθησαν ἐμπρός, οἱ μὲν
οἱ ἐνεδρεύοντες, *προϊδόντες* ἰδόντες ἕξ ἀποστάσεως, *τάμνοντ' ἀμφι*
ἀπεχώριζον (ἐκοπτον) ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, *πῶν-εος* οὐ. ποιμνιον,
ἀργεννός κ. *ἀργός* λευκός, *ἐπὶ* 529 προσέτι, *μηλοβοτήρες* νομῆες
γενικῶς.—530-40 οἱ δὲ οἱ πολιορκοῦντες, *ὥς οὖν* εὐθύς μόλις,
κέλαδος θόρυβος, ἐκ τούτου *παρὰ βοσσί, εἶρη* (εἶρηκα) ἀγορά, ὁ
τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὁ πληθ. διὰ τὸ πολυμερές: ἐμπροσθεν κατὰ μῆ-
κος τοῦ τόπου τῆς ἀγορᾶς, *ἵπποι* ἄρματα, *ἀερίπους* (ἀείρων π.)
ὁ αἶρων ὑψηλά τοὺς π., ὁ ἐλαφρῶς τρέχων ἵππος ἐν ἀντιθ. πρὸς
τὸν *εἰλίποδα* βοῦν, *μετεκίαθον* ἔτρεχον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, *στη-*
σάμενοι μάχην στήσαντες, *ἐμάχοντο* ἀμφοτέρα τὰ στρατεύματα,
ἐν δὲ μεταξὺ δὲ αὐτῶν, *ὀμίλειον* ἐγύριζον ἄνω καὶ κάτω, ἐμάχοντο.
Κυδοιμὸς (κυδοιμὸς) ὁ θεὸς τῆς πολεμ. ταραχῆς, *Κῆρ* ὁ δαίμων
τοῦ βιαίου θανάτου, *ἄλλον* ἀντικμ., *ζῶν* κτηρ., ὄλερ διχάζεται εἰς
δύο, εἰς *νεούτατον* (νέον-οὐτάζω) νεωστὶ τραυματισθέντα, καὶ *ἄου-*
τον ἄτρωτον, ἢ ἀντίθ. ἐν τῷ *τεθνηῶτα*, *ἔλκε* ἀντὶ ἔλκουσα, *μόθος*
Σ 159, *δαφοιν(ε)ός* (δα(ζα)-φοινός φόνιος) κατακκόκινος, *ὀμίλειον*
οἱ μαχηταί.—541-9 ἐν δ' *ἐτίθει* ἐν δὲ τῇ β' ζώνῃ κατεσκεύαζε,
νειὸς θ. (νέος, νέ(ι)ατος κατώτατος, ἔσχατος, novus, agmen no-
vissimum) ἀργὸς χαμηλός, βαρικός, *μαλακὸς* ἀφρώδης (ἀφρᾶτος),
τρίπολος τρεῖς φορὰς γυρισμένος, *ἀροτήρ* ζευγηλάτης, *δινεύοντες*
ζ. περιστρέφοντες, περιφέροντες ἐπάνω καὶ κάτω τὰ ζευγάρια.
ἐλάστρεον θαμ. τοῦ *ἐλαύνειν* ἀδιακόπως ἤλαυνον, *ἐνθα* κ. *ἐνθα*
ἄνω καὶ κάτω, *τέλσον* τέρμα (ἢ ἀφετηρία, ἕξ ἧς εἶχον ἀρχίσει νὰ
ἀροτριῶσι), *ἐπιὼν* ἐρχόμενος πρὸς αὐτούς, *τοὶ δὲ* ἄλλοι δέ, *στρέ-*
ψασκον ἔκαμνον στροφήν, μόλις ἔφθανον εἰς τὸ ἄλλο τέρμα, ἵνα
ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀφετηρίαν, *ὄγμος* ἄ. αὐλακία, *ἀν' ὄ.* προχω-
ροῦντες παραλλήλως (κατὰ τὴν διεύθυνσιν) πρὸς τὰς (μέχρι τοῦδε)
αὐλακίας, *νειὸς βαθεῖα* ἢ ἔχουσα βάθος, ἐκτεταμένη, *ἧ δὲ* ἡ νειός,
τὸ δὴ αὐτὸ πράγματι, *τέτυκτο* ἦτο, *περὶ θαῦμα* ἐξαίσιον θαῦμα.
—550-60 *τέμενος* (τέμνειν) βασιλικὸν κτήμα, *βαθυλήιον* (λήιον
σπαρτὸν) ἔχον ὑψηλά σπαρτά, *ἔριθος* ἄ. ἐλευθερός ἡμερομισθίος
ἐργάτης, *ἀμάω* θεορίζω *δράγμα* (δράττομαι) ὅσους στάχυς ὁ θεριστῆς
πιάνει διὰ τῆς χειρὸς του, δραξιά, χειριά, *ἔραζε* (ἔρα γῆ), *μετ' ὄγμον*
κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔργου των (παρ' ἡμῖν ὁ ἔργος), ἐν τῇ γραμμῇ
τοῦ ἔργου των, *ἀμαλλοδετήρ* (ἄμαλλα (ἀμάω) δράγμα) ὁ δένων
τὰ δράγματα, ὁ δένων χειρόβολα, δεμάτια, *ἐλλεδανός* (εἶλω) ἄ. δε-

σμός ἐκ καλαμιᾶς, δι' οὗ δένονται τὰ δερμάτια, δερματικόν, ἐφέστασαν ἴσταντο (παρηκολούθουν) ὄπισθεν, *δραγμαεύω* συλλέγω χειρίας, *ἀγκάλις* θ. ἀγκάλη: φέροντες εἰς τὴν ἀγκάλιαν τῶν, *ἀσπερχές* Π 61 μετὰ σπουδῆς, μετὰ ζήλου, *πένομαι* παρασκευάζω, *δαῖς* θ. (μερίς) τράπεζα, *ἰερεύω* σφάζω, *ἀμφέπω* περιποιοῦμαι, ἐτοιμάζω, *παλύνω* (ἐπιπάσσω) ἀνακυκῶ, δουλεύω (ἐντὸς ὕδατος ὥστε νὰ σχηματισθῆ πόλτος), *ἀλφίτα* χονδροαλεσμένη κριθή, χονδρὸν κριθάλευρον, *δεῖπνον* κτηρ. γεῦμα.—561-72 ἐν δ'... ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ζώνῃ, *ἀλώῃ* ἀμπελος, *μέγα βροίθουσα* κατάφορτος, ἀνά ἐπὶ τῶν κλημάτων, *ἐστήκει* εἶχε στηριχθῆ, *διαμπερὲς* πέρα πέρα, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου, *κάμακες* φουῖραι (ὑποστηρίγματα κλάδων ἀμπέλου), *ἔλασεν* ἔσυρεν, ἐπέρασεν, ἔζωσε, *κάπετος* θ. (*σκάπτω* - *σκάπετος*) τάφρος, *ἀμφὶ* ἀμφοτέρωθεν, *περὶ* ὀλόγυρα, *ἔρκος* φράκτης, ἐκ τούτου *κασσιτέρου* ὕλης, *ἀταρπιτός* θ. ἀτραπός, *ἐπ' αὐτὴν* τὴν ἀμπελον, *νίσσομαι* βαδίζω, πηγαινοέρχομαι, *φορῆς* οἱ σταφυλοφορεῖς, *παρθενικαὶ* παρθένοι, *ἠΐθεος* (ἀττ. ἦθεος) ὁ ἄγαμος νέος, *παλληκάριον*, ἀρσ. τοῦ *παρθένος*, *ἀταλὸς* τρυφερός: μὲ τὰ ἄθῳα, παιδικὰ αἰσθητά των, *φέρων* διὰ τοὺς σταφυλοφορεῖς, φέροντας ἐπὶ τῆς ῥάχεως καθίσκους (βούττας), εἰς οὓς ἐνέβαλλον τὰς σταφυλάς, ὅσας ἕκαστος εἶχε τρυγγῆσει ἐν τῷ καλαθίῳ, *τάλαρος* ἄ. καλάθιον, *ἡμερόεις* (ἡμερος πόθος) θελκτικός, *λιγύς*, *λίγεια*, ὀξύφωνος: λιγυρά, *ὑπὸ ἄειδε* συνώδευε τὸ ὄργανον ἕδων, *λίνος* ἄ. ἄσμα πρὸς τιμὴν τοῦ ὁμωνύμου νεανίου, ὅστις αὐξηθεὶς ἐν μέσῳ προβάτων ἔσπαρχθη ὑπὸ λυσσώντων κυνῶν, *καλὸν ὦραϊα*, *λεπταλέος* λεπτός, *τοὶ δὲ* αἱ παρθένοι καὶ τὰ παλληκάρια, *ῥήσσω* (*ῥήγνυμι*) κτυπῶ (τὸ ἔδαφος διὰ χοροπηδημάτων), ἐκ τούτου *ἄμαρτῆ* (ἄμα - ἀραρίσκω) συγχρόνως, ἐν ῥυθμῷ, *μολπῆ* (μέλω-ομαι) ἄσμα μετὰ χοροῦ, χοροτράγουδον, *λυγμός* ἄ. (λ.π. ἰού! ἰού!) φωνὴ ἐπιφωνηματικὴ ἢ λέξεις τινὲς κατακλείουσαι ὡς ἐπὶ φῶδος ἑκάστην στροφὴν τοῦ ἔσματος, ἐνταῦθα αἱ λ., *Αἶ! λίνε'*, αἱ δοτ. τροπ., ὡς καὶ τὸ *σκαίροντες* (σκιρτῶντες) χοροπηδῶντες, εἰς τὸ *ἔποντο* παρηκολούθουν, συνώδευον τὸν αἰοιδόν.—573-86 ἐν δὲ *ποίησε* (ἢ μεταβολὴ τοῦ ῥ. δηλοῖ μεταβολὴν τῆς ζώνης) ἐν τῇ γ' δὲ ζώνῃ...; *ὀρθόκραϊρα* Σ 3, *νομός* βοσκή, λιβάδιον, *κόπρος* θ. (κοπριά) βουστάσιον, *κελάδων* θορυβώδης, *δονακεὺς* (δόναξ κίλαμος) καλαμών, *ῥοδανός* εὐλύγιστος, *συχάομαι* βαδίζω (κατὰ σειράν, ὅ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου), *ἀργός* ταχύς, *ἐρύγμηλος* (ἐρυγον ἀόρ. ἐμούγγισα, rugi-ο, ὠρυγή) ὁ ἐκβάλλων μυκημούς; ἐν πρώτῃσι β. μεταξὺ τῶν προπορευομένων βοῶν, *μακρὰ μ.*

ἐκβάλλων πορατεταμένους μυκηθμούς, *αἰζήης* Π 716, *μετεκίαθον* ἔτρεχον ὄλισθέν του, *βοεῖη* τὸ δέσμα τοῦ βοός, *λαφύσσω* λ.π. καὶ *λάπιω* πίνω, ὄσοφῶ, ἀντὶ *λαφυσσέτην*, *ἐγκατα* οὐ. ἐντόσθια, *ἐνδίημι* ἀποδιώκω, *αὐτως* μάτην, *ἐκ τ' ἀλέοντο* καὶ ὀπισθοχώρουν. — 587-9 *ἐν δὲ ποίησε* ἢ ταυτότης τοῦ ὄ. τὴν ταυτότητα τῆς ζώνης, *βῆσσα* Π 766, *ἀργεννός* λευκός, *σταθμοὶ* μανδριά, *κλισίαι* καλύβαι τῶν ποιμένων, *σηκοὶ* μάνδραι τῶν νεογνῶν, *κατηρεφῆς* καλῶς ἔστεγασμένος. — 590 606 *ποικίλλω* τεχνουργῶ, κατασκευάζω μετ' ἐπιμελείας (μετὰ ποικίλων σημείων καθοδηγούντων τὴν ποικίλιαν τῶν ἐλιγμῶν), *χορὸς* ὁ τόπος τοῦ χ., ὄρχήστρα, *ἀσκῶ* φιλοτεχνῶ, *ἀλφειβόραιοι* (ἀλφάνω πορίζω - βοῦς) ὡς ἀποφέρουσαι παρὰ τῶν μνηστήρων εἰς τοὺς γονεῖς βοῦς ὡς προῖκα, περιζήτητοι, *εἶατο* ὑπρσ. τοῦ *ἐγνυσθαι*, *ὀθόναί* λεπτοὶ λινοὶ πέπλοι, *ἐύννητος* (νέω κ. νήθω) καλογνεσμένος, ἀπὸ κ. λίνον, *ἦκα* (ἦσσον, ἦκιστα) ὀλίγον, ἐλαφρά, : ἀποδίδοντας ἐλαφρὸν γυάλισμα ἐλαίου, *καὶ ῥα* καὶ πρὸς τούτοις, *στεφάνη* διάδημα τῆς κεφαλῆς, *μάχαιρα* ἐγχειρίδιον, ἐν ἰδίῳ κολεῶ ἔξηρητημένῳ παρὰ τὸν τοῦ ξίφους, *οἷ δὲ* οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες, *θρέξασκον* θαμ. τοῦ *τρέχειν*, *ἐπιστάμενος* τεχνικός, ἐπιδέξιος : μὲ τεχνικούς βηματισμούς, ἐλιγμούς, *ῥῆα μάλ'* μετὰ μεγάλης εὐστροφίας, *τροχός* ὁ κερამευτικός, *ἄρμενος*, ἀόρ. τοῦ *ἀραρίσκεσθαι*, εὐάρμοστος, *ἐπὶ σίχας* κατὰ σειράς, εἰς γραμμὰς (σίχους), *ἀλλήλοισι* ἀντιμετώπους, *ἐμέλπεις* ἦδε, *δοιῶ* δύο, *κυβιστητῆρ* Π 745 σχοινοβάτης, θαυματοποιός, *κατ' αὐτοὺς* μεταξὺ αὐτῶν, *κατὰ μέσσους* ἐν τῷ μέσῳ, *ἐξάροχοντος* τοῦ ἀοιδοῦ. — 607-8 *σθένος* Ὡ. μέγα τὸν μεγαλοδύναμον Ὡ., *πύματος* (post, pone) ἔσχατος, *πύκα* (πυκνός) στερεά. — 609-13 *ἄρα* ἀκολούθως, *βριαρὸς* (βρίθω) βαρὺς, *εἰανός* λεπτός, εὐκαμπτος, μαλακός. — 614-7 *ἰρηξ* ἰέραξ.

468 *ἔτρεψε* πρβλ. 412, *κέλευσε* διότι, ὡς αἱ χρυσαῖ θεράπαινοι, ἦσαν ἔμπυχοι καὶ ἱκαναὶ πρὸς αὐτόματον ἐργασίαν. — 471 *παντοίην* διασαφούμενον ἐν 472-3 — 474 *ἐν πυρὶ* ἐντὸς τοῦ ἐπὶ πυρὸς ἱσταμένου χοάνου. — *κασσίτερον* ἐκ τούτου ὡς μαλακοῦ δὲν κατεσκευάζοντο συνήθως ὄπλα, εἰ μὴ μόνον κνημίδες ἐχρησιμοποιεῖτο μᾶλλον πρὸς κόσμον. — 476 *μέγαν* διότι προηγουμένως ἐχρησιμοποιεῖτο μικρὸν ἄκμονα ὡς κατασκευάζων μικρὸν ἔργον 379. — 479 *πάντοσε δαιδάλλων* δὲν πρόκειται περὶ εἰκόνων, διότι ἢ διὰ τούτων διακόσμησις ἄρχεται 403..., ἀλλὰ περὶ τῆς διαρροθμίσσεως τῆς ἐπιφανείας, τῶν περιφερειῶν τῶν κύκλων κλπ. καὶ περὶ

μαιανδροειδῶν καὶ ἄλλων γεωμετρικῶν σχημάτων, πλαισιούντων τὰς διαφόρους εἰκόνας.

Ἡ ἀσπίς ἦτο στρογγύλη (ἐν Γ 347 παραβάλλεται πρὸς τὴν σελήνην, τὸν περιστέφοντα αὐτὴν Ὀκεανὸν ἐφαντάζοντο κυκλοτεροῦ κατὰ τὸν ὀρίζοντα ὡς καὶ τὸν δίσκον τῆς γῆς, καὶ αἱ 3 ὥραι τοῦ ἔτους (annus, annulus) ἀποτελοῦσι κύκλον), συμμετρου διαμέτρου διὰ τὸ εὐχρηστον, ὀλίγον κυρτὴ πρὸς τὴν ἐξωτερ. ἐπιφάνειαν, ἐκ 5 στρωμάτων μεταλλίνων, ἐπαλλήλων, ὁμοκέντρων, τὰ ὁποῖα ἦσαν διαφόρου διαμέτρου ἕκαστον, ὥστε τὸ ὑποκείμενον ἔσχατον εἶχε τὴν μεγίστην περιφέρειαν, ἕκαστον δὲ ἀμέσως ἐπικείμενον ἐσμικρύνετο ἐπὶ μᾶλλον τὴν περιφέρειαν, οὕτω δὲ ἡ ἀνωτάτη μεταλλικὴ πλάξ ἢ κατέχουσα τὸ κέντρον καὶ ἀποτελοῦσα τὸν ὀμφαλὸν εἶχε τὴν μικρότερην περιφέρειαν. Κατὰ ταῦτα ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς ἀσπίδος ἐνεφάνιζε (Πίν. II, 1) 1) κεντρικὸν κύκλον (ὀμφαλὸν) χαλκοῦν (Bronze) καὶ 2) περὶ αὐτὸν 4 ἐπαλλήλους ὁμοκέντρους ζῶνας ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν, κασσιτερίνην (Zinn), χρυσοῦν (Gold), κασσιτερίνην (Zinn) καὶ χαλκῆν (Bronze). Οὕτω τὸ κέντρον τῆς ἀσπίδος ἀποβαίνει ἰσχυρότατον, προκαλύπττον ἀσφαλῆστατα τὰ εὐγενέστατα μέρη τοῦ σώματος τοῦ μαχητοῦ· ἄλλως ἐὰν αἱ μέταλλιναι πτυχαί, αἱ ἀντικαθιστῶσαι ἐνταῦθα τὰ ἐπάλληλα βόεια δέρματα τῶν συνήθων ἀσπίδων τῶν ἡρώων, ἦσαν ἴσαι, καλύπτουσαι ἀλλήλας, τοῦτο θὰ ἦτο καὶ μωρὸν καὶ ἄσκοπον· διότι καὶ τὸ βάρος τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἀφόρητον καὶ ἡ ποικιλία τῶν μετάλλων οὐδένα λόγον θὰ εἶχε. Ἡ κατανομὴ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τοῦ κέντρου καὶ ἐπὶ τῶν 4 ζωνῶν διευκολύνεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ καθ' ἑκάστην ζώνην ἐργασία τοῦ Ἡφ. χαρακτηρίζεται δι' ἰδίου ῥήματος, αἱ εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ζώνην ἀνήκουσαι διάφοροι σκηναὶ δηλοῦνται διὰ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος: 1) περὶ τοῦ κέντρου ἔτευξε 483, 2) περὶ τῆς α' ζώνης μετὰ τὸ κέντρον ποίησε 490, 3) περὶ τῆς β' ζώνης ἐτίθει ἐτίθει·ἐτίθει 541, 550, 561, 4) περὶ τῆς γ' ζώνης ποίησε·ποίησε 573, 587 (ἔξαιρουμένου τοῦ ποικαλλε 590, δι' οὗ εἰσάγεται ὁ χορός), καὶ 5) περὶ τῆς δ' ζώνης ἐτίθει.

Ὁ κεντρικὸς κύκλος Πίν. I. A ἀπεικόνιζε τὸ σύμπαν· κατὰ τὸ ὑπόδειγμα προτύπων φοινικ. ἔργων, τὰ ὁποῖα ὁ ποιητὴς θὰ εἶχεν ὑπ' ὄψει, ἡ γῆ θὰ ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κεντρικοῦ κύκλου, τοῦ ὀμφαλοῦ, χαρακτηριζομένη διὰ δένδρων καὶ περιτρεχόντων ἀγρίων θηρίων, περὶ αὐτὴν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, δηλούμενοι διὰ μικρῶν δίσκων ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, οἱ ἀστερισμοὶ ὡς ἴστανται ἐν τῷ

οὐράνῳ, ἡ δὲ θάλασσα θὰ ἐπλαίσιωνε τὴν ὄλην εἰκόνα, δηλουμένη διὰ παραλλήλων ἐγγωνίων γραμμῶν καὶ χαρακτηριζομένη δι' ἰχθύων, πολυπόδων κλπ.

Ἡ α' ζώνη Β (490-540) ἐκ κασιτέρου παριστᾷ δύο πόλεις, ἑκατέραν καλύπτουσάν τὸ ἥμισυ τῆς ζώνης, 1) τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ 491-508, ἐν δύο σκηναῖς, ἐν γαμηλίοις φαιδραῖς ἑορταῖς 491-6 καὶ ἐν σεμνῇ οκηνῇ διαδικασίας 497-508, 2) τὴν δὲ ἐν πολέμῳ 509-40, ἐπίσης εἰς δύο σκηνάς, ἔξοδον τῶν πολιορκουμένων πρὸς ἐνέδραν 509-24 καὶ ἀπρόοπτον ἐπίθεσιν κατὰ ποιμνίου μετὰ μάχης πρὸς τοὺς προσβοηθοῦντας πολεμίους 525-40· τὸ πολιορκοῦν στράτευμα εἶναι ἄνω ἀριστερὰ τῆς πόλεως, διακρινομένης ἐκ τῶν πύργων τῶν τειχῶν, τὸ βουλευόμενον κάτωθεν αὐτῆς ἀριστερώτερον ἐν ὁμάδι, ἐν τῇ ἄνω σειρᾷ δεξιὰ τῆς πόλεως βαδίζουσιν οἱ μαχηταὶ πρὸς ἔξοδον, ἡγουμένων τῶν χρυσῶν θεῶν, οἵτινες παρίστανται καὶ μείζονες· οἱ κατάσκοποι ὀκλάζουσι παραπλεύρως (καὶ ὑπερθεν) τοῦ ποταμοῦ (δηλουμένου δι' ἰχθύων), ὅστις, ἐπειδὴ οἱ ἑλλην. ποταμοὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους εἶναι ἄνυδροι, οὐδὲν κώλυμα πρὸς τοῦτο παρέχει· δεξιόθεν πλησιάζουσιν αἱ ἀγέλαι· αἱ 4 καθήμεναι μορφαὶ κάτωθεν τῶν θεῶν δηλοῦσι τὸν πολιορκούμενον στρατὸν τῶν ἐξεληθόντων· ἀριστερὰ αὐτῶν ἐλαύνει πολεμικὸν ἄρμα, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλει ὁ βουλευόμενος στρατὸς τῶν πολιορκούντων, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῶν συμβαινόντων ὑπὸ τοῦ πολεμιστοῦ τοῦ ἰσταμένου ἐν στάσει δεικνύοντος (ὄπισθεν τοῦ ἄρματος)· δεξιώτερον ἐξελίσσεται ἡ μάχη μετεχόντων καὶ τῶν 3 πτερωτῶν θεῶν. Ἐν ΑΑΜ ἐν Μυκ. Αἰθ. 30 481 ἀπόκειται ἀργυροῦν **ῥυτὸν** εὐρεθὲν ἐν Μυκῆναις, παριστῶν ἔξοδον τῶν πολιτῶν πόλεω; ἐναντίον ἀποβιβασθέντων πειρατῶν· προηγοῦνται σφενδονῆται, ἀκολουθοῦσι τοξόται καὶ εἴτα ὀπλίται, κεκαλυμμένοι διὰ τῆς ἀμφιβρότης (ἡμικυλινδρική;) ἀσπίδος· ἐπὶ τῶν τειχῶν διακρίνονται γυναῖκες, ζητοῦσαι διὰ ζωηροτάτων κραυγῶν καὶ χειρονομιῶν νὰ ἐμψυχώσωσι τοὺς οἰκείους, Πίναξ II. 2.

Ἡ β' ζώνη Γ (541-72), ἐκ χρυσοῦ κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ποιητοῦ 549, σκοπίμως τεθεῖσα ἐν τῷ μέσῳ παριστᾷ διὰ τῶν 3 χαριεστάτων εἰκόνων σκηνάς τοῦ ἑλλην. ἀγροτικοῦ βίου κατὰ τὰς 3 ὥρας τοῦ ἔτους, ἄρσιν ἀγροῦ κατὰ τὸ ἔαρ 541-9, θερισμὸν κατὰ τὸ θέρος 550-60 καὶ τρυγητὸν κατὰ τὸ φθινόπωρον 561-72· κατὰ τὰ δύο ἄκρα τῆς σκηνῆς τοῦ τρυγητοῦ παρίστανται τρυγώμενα τὰ κλήματα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα διακρίνεται ἡ ἀτραπός, ἐν μέσῳ τῶν δύο

ἄκρων οἱ φορεῖς· μεταξὺ τοῦ θερισμοῦ καὶ τρυγητοῦ παρίσταται ἡ παρασκευὴ τοῦ γέυματος ὑπὸ τὸ δένδρον.

Ἡ γ' ζώνη Δ (573 606), κασσιτερίνη, ἔχει πρῶτον σκηνάς ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ βίου, συμπληρούσας τὰς ἀγροτικὰς τῆς προηγουμένης ζώνης, 1) ἀγέλην βοῶν προσβαλλομένην ὑπὸ λεόντων παρὰ τὸν καλαμόφυτον ποταμόν, δηλούμενον δι' ἰχθύων, 573 86, καὶ 2) εἰρηνικὴν ποιμνὴν προβάτων μετὰ τῶν μανδρῶν κλπ. Ἡ αὐτὴ ζώνη (κατ' ἄλλους, ὡς ἐν τῇ εἰκόνι, διάφορος E,) εἶχε καὶ μολπὴν 590-606. Ὁ τόπος, ἐν ᾧ ὄρχουῦντο ἐν ἐκάστη ἑλλ. πόλει, ὀμαλός, ἐπίπεδος, ἐκαλεῖτο *χορός*, ἐξ οὗ καὶ αἱ πόλεις *εὐρύχοροι* καὶ *καλλίχοροι*. Τὸν χορὸν ἐνταῦθα κατεσκεύασεν ὁ θεὸς ὅμοιον κατὰ τὸν ποιητὴν πρὸς τὸ μαρμαρίνον ἔργον, τὸ ἐπὶ Πausaniou ἔτι σφζόμενον, ὅπερ ὁ Δαίδαλος παρεσκεύασε χάριν τῆς Ἀριάδνης· δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ εἶχον λαξευθῆ γραμμαὶ ὑποθηθοῦσαι τὰς κινήσεις τῶν ὄρχουμένων ἐν τοῖς περιπλόκοις ἐλιγμοῖς· τοιαῦτα ἐδάφη *χοροῦ* ἐκάλουν καὶ ὕστερον *λαβυρίθους*, πρβλ. τὸ μαιανδροειδὲς κόσμημα ἐπὶ Κρητικοῦ νομίσματος, ἀποδίδον διὰ τῶν περιπλόκων γραμμῶν λαβυρίθον, Πίν. II. 3, καὶ ἡμετέραν Αἰσθητικὴν ἐρμηνείαν τοῦ Β' Στασίμου τῆς Σοφοκλ. Ἀντιγόνης ἐν τέλει τῶν Αἰσθητικῶν τῆς Ἀντιγόνης (τῆς ἡμετ. ἐκδ.). Ἐὰν οἱ ὄρχούμενοι ὑποδιαιρεθῶσιν εἰς δύο ἡμιχόρια, τότε ἔχομεν ἐν τῷ μεταξὺ χῶρον χάριν τῶν θαυματοποιῶν καὶ τῶν ἄλλων προσώπων. Ὁ ποιητὴς σκοπίμως ἐξέλεξε τὰς ἐξωτερὰς ζώνας, ὡς μᾶλλον ἐπιμήκει, πρὸς εἰκόνισιν ἐπιμήκων παραστάσεων, οἷαι ὁ χορός, αἱ σκηναὶ τῆς κτηνοτροφίας κλπ.

Ἡ δ' ζώνη 607-8 ἐκ χαλκοῦ (μεταξὺ E-Z) εἰκονίζει τὸν Ὠκεανόν, δηλούμενον δι' ἐγγωνίων γραμμῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ἐν τῷ κεντρικῷ κύκλῳ θάλασσαν. Ὅπως ἐφαντάζοντο τὸν Ὠκεανὸν περιστέφοντα τὸ σύμπαν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ Ὠκεανὸς περιστέφει τὸ σύνολον τῆς γήινης ζωῆς καὶ κινήσεως.

Τὸ κράσπεδον, ἀντιῆ, ἀπετελεῖτο ἐκ ζώνης, πλεκτῆς ἐκ τριῶν δεσμίδων μεταλλίνων νημάτων (τρίπλαξ)· τοιοῦτον πλέγμα εὐρέθη ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Δωδώνης ἔκτυπον ἐπὶ θραύσματος χαλκοῦ.

Αἱ μορφαὶ αἱ εἰκονιζόμεναι ἐπὶ μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν ἦσαν ἡ *ἔκτυποι*, παραγόμεναι διὰ σφυροκοπήσεως, τυπτομένης ἔσωθεν τῆς μεταλλικῆς ἐπιφανείας ἐπὶ μήτρας, ὥστε νὰ τυγχάνωσιν ἔπειτα ἔξωθεν ἐπεξεργασίας αἱ μορφαὶ διὰ γλυφάνου, πρβλ. τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ Πίν. IA' τῆς α' Ἐκλ. τῆς Ἰλιάδος, ἢ *ἐγχάρακτοι* δι'

δξέος ὀργάνου ἢ *ἐμπαισταί* (ἢ εἰκὼν περιγραφομένη καὶ περιχαρατωμένη ἐν μεταλλικῇ ἐπιφανείᾳ ἀπεκόπτετο ἐπιμελῶς, εἶτα ἀπεκόπτετο ἐπὶ τῆς μεταλλικῆς ἐπιφανείας, ἥτις θὰ ἀπετέλει τὸ βάθος, τμήμα τῶν αὐτῶν διαστάσεων πρὸς τὴν εἰκόνα, καὶ ἐν τῇ ἀνοικτῇ θέσει ἐνηρμόζετο ἢ εἰκὼν συνήθως ἐνεβάλλετο εὐγενέστερον μέταλλον εἰς ἤττον εὐγενές, χρυσὸς ἐν χαλκῷ ἢ ἐν ἀργύρῳ, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ἄργυρος ἐν χρυσῷ, πρὸβλ. τὰ 4 ἐγχειρίδια τῶν Μυκηνῶν αὐτόθι Πίν. Β' 1). Ἐγκαράξεως ἐν τῇ ἀσπίδι θὰ ἐγένετο χρῆσις ἐν γεωμετρικοῖς σχήμασι καὶ γραμμαῖς, καὶ πρὸς δῆλωσιν τῶν καλάμων, καμάκων κλπ., τῆς ἐμπαιστικῆς εἰς ὠρισμένας μορφὰς καὶ τῆς ἐκτυπώσεως ἐν ἐπιπέδοις ἐπιφανείαις. Ἐγένετο ὅμως χρῆσις καὶ *ἐγκαύσεως* (χρωματισμοῦ, σμαλτώσεως) εἰς τὴν κυανῆν τάφρον. εἰς τὴν ἐρυθρὰν ἔσθητα τῆς Κηρός, εἰς τὸ μέλαν χροῶμα τῆς ἠροτριαμένης χρουῆς γῆς καὶ εἰς τὰς σταφυλάς.

Τῶν εἰκόνων οἱ πόδες κατευθύνονται πρὸς τὸ κέντρον, αἱ κεφαλαὶ πρὸς τὴν περιφέρειαν, διότι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι εὐρύτερον ἄνω, συμφώνως πρὸς τὸν κατὰ τὴν περιφέρειαν εὐρυνόμενον κύκλον· σκολίμως ὁ ποιητὴς ἀπέφυγε μορφὰς ἀνθρώπων ἐν τῷ κέντρῳ, διότι κεφαλαὶ καὶ κνήμαι θὰ συνεθλίβοντο ἐκεῖ ἀηδῶς καὶ δὲν θὰ ἦσαν εὐδιάκριτοι.

Αἱ πτυχαὶ συνείχοντο πρὸς ἀλλήλας διὰ πλατυκεφάλων ἤλων, καθηλωμένων συμμέτρως, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀπετέλουν οἰθνεῖ ὄρμους μαρραριτῶν, χωρίζοντας τὴν μίαν ζώνην τῆς ἄλλης.

Ἡ ἀσπίς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς εἰκόνες δὲν φαίνονται νὰ εἶναι ἔργον τῆς φαντασίας τοῦ ποιητοῦ. Ἐκ πολλῶν εὐρημάτων φοινικικῶν καὶ ἑλληνικῶν, ἀρχαιότερων καὶ συγχρόνων τοῦ ποιητοῦ, πειθόμεθα ὅτι τοιαῦτα πολυτελῆ ὄπλα, κατάκοσμα διὰ ζωνῶν ἀναλόγων παραστάσεων, ἦσαν τοῦ συρμοῦ διὰ τοὺς εὐγενεῖς κατὰ τοὺς ὄμηρ. χρόνους. Ἐὰν ὁ ποιητὴς εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, γράφων τὴν ἀσπίδα, ὠρισμένον ἔργον ὡς πρότυπον, ἢ ἐὰν ἐκ τῶν εἰκόνων πολλῶν τοιούτων ἔργων ἑλληνικῶν καὶ φοινικικῶν συνέθεσε διὰ τῆς φαντασίας αὐτοῦ τὸ σύμπλεγμα τῶν εἰκόνων, οἷον παρέχει ἡμῖν, δὲν δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν μετὰ πεποιθήσεως ἀμφοτέρω φαίνονται πιθανά. Ὅπως ἀπίθανον ὅτι ὁ ποιητὴς, οὐδὲν ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν πρότυπον, ἐδημιούργησεν ἔργον καθαρῶς ποιητικῆς φαντασίας.

480 Πηλεΐδες (Πηλεΐδες, Πούλεια) 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες (ἄγριαι περιστεραί), θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἄτλαντος, ἀδελφαὶ τῶν Ὑάδων. Ἐκ θλίψεως διὰ τὸν θάνατον τούτων ἢ ἐπὶ τῇ

συμφορᾷ τοῦ πατρὸς ἠτύοκτόνησαν καὶ κατηστερίθησαν· κατ' ἄλλην παράδοσιν ἐπὶ 5 μῆνας διωκόμενοι ὑπὸ τοῦ κυνηγοῦ Ὀρίωνος μετεμορφώθησαν τῇ παρακλήσει αὐτῶν εἰς πελειάδας καὶ εἶτα εἰς ἀστέρας, διὸ καὶ ὁ ἀστήρ Ὀρίων ἐπὶ 5 μῆνας φαίνεται ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα πλησίον αὐτῶν.—**Υάδες** (βροχεραὶ) 2-7 τὸν ἀριθμὸν, ἀδελφαὶ τῶν Πλειάδων, ἀστερισμὸς κατὰ τὰ κέρατα τοῦ Ταύρου, ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ τῶν ὁποίων ἄρχεται ἡ βροχερὰ περίοδος τοῦ ἔτους· ἐκληφθεῖσαι ὡς ἀγέλη μικρῶν χοίρων (ὑῶν, Ὑάδες) συνεδέθησαν ὡς καὶ αἱ Πλειάδες πρὸς τὸν θηρατὴν Ὀρίωνα, πρὸ τοῦ ὁποίου φεύγουσαι κρημνίζονται εἰς τὸν Ὀκεανόν.—**Ὀρίων** περίφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς· ἡ Ἥως ἠράσθη αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ Ἄρτεμις κατέτόξευσε, μεθ' ὃ κατηστερίθη· καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου.—**487 Ἄρκτος** ἡ μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ Καλλιστώ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διὸς τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἥρας, μετεμορφώθη εἰς ἄρκτον, φονευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἄρτεμιδος καὶ καταστεριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διὸς· διὰ τὸ σχῆμα αὐτῆς ἐξεληφθη καὶ ὡς ἄμαξα, ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ Βοώτου (βουκόλου) ἢ Ἀρκτούρου (ἀρκοτοφύλακος)· παρ' αὐτὴν ἡ μικρὰ Ἄρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολικὸς ἀστήρ.—**488 αὐθι στρέφεται** ὅθεν καὶ Ἑλική.—**δοκεύει** διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Ὀρίωνος ἀρχίζει νὰ ὑψώνεται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ ὀρίζοντι καὶ οὕτω φαίνεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—**492 δαΐδων** φαίνεται ὅτι περὶ τὴν ἐσπέραν ἤγετο ἡ νύμφη ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας εἰς τὴν τοῦ νυμφίου.—**496 πρόθυρα** ἡ αὐλεις θύρα ἢ ἄγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν.—**498 ποινή** ὁ φονεὺς δὲν κατεδιώκετο τότε ὑπὸ τῆς πολιτείας, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πλησιεστάτων συγγενῶν ἢ φίλων τοῦ φονευθέντος· διὰ τοῦτο ἠναγκάζετο πρὸς σωτηρίαν ἢ νὰ φύγῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ, ἐὰν ἔστεργον οἱ συγγενεῖς τοῦ φονευθέντος, νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς ἀνάλογον χρηματικὴν ἀποζημίωσιν, τὴν *ποινήν*.—**500 δῆμω** ἵνα πείσῃ τὸν περιεστῶτα λαόν, τὸν παρακολουθοῦντα μετὰ διαφέροντος τὴν δίκην· αἱ δίκαι λοιπὸν διεξήγοντο τότε δημοσίᾳ.—**501 Ἰστωρ** ὁ δαιτητῆς ἀντικατέστησε πιθανῶς ἐν τοῖς ὄμηρ. χρόνοις τὸν βασιλέα τῶν παλαιότερων χρόνων, ἔχοντα καὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν· οἱ γέροντες εἶναι οἱ πάρεδροι αὐτοῦ, ὧν ἀκούει τὴν γνώμην πρὶν ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν.—**502** Ἡ συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν φαίνεται ὅτι ἦτο ἐλευθέρω καὶ ἀπεριόριστος, οἱ δὲ συνηγο-

ροῦντες δὲν ὠρκίζοντο, ὡς γίνεται σήμερον.—504 ὁ κύκλος εἶναι χῶρος στρογγύλος κεχωρισμένος ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς. Ἐπὶ τῆς ἡρωικῆς βασιλείας ἡ ἀγορὰ συνέρχεται πρὸ τῶν ἀνακτόρων τοῦ βασιλέως ὡς ἐν Ἰλίῳ, ἐπὶ λιθίνων δὲ καθισμάτων, τοποθετημένων κύκλῳ περὶ τὰ πρόθυρα τοῦ ἀνακτόρου, καὶ τοιαῦτα εὗρέθησαν πρὸ τῶν ἀνακτόρων τῶν Μυκηνῶν, ἐδίκασε καθήμενος ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν γερόντων. Ἐκ τοῦ κύκλου, περιζωσθέντος διὰ τοίχου κυκλικοῦ καὶ στεγασθέντος, προῆλθεν ἡ *θόλος*, ἐν ἣ ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης ἐγίνοντο ὕστερον αἱ διαδικασίαι, ἔχουσα τοὺς νόμους χαραγμένους ἐπὶ τῶν τοίχων, καὶ ἄλλα ἀλλαχοῦ οἰκοδομήματα, ὁμοίως κατεσκευασμένα. Οὕτω καὶ οἱ ναοὶ τῶν θεῶν, οἵτινες κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους ἦσαν ὑπαιθροί, ἔπειτα ἐκλείσθησαν διὰ τοίχων καὶ οἰκοδομήματος.—*Ιερὸς καὶ διότι* ἡ διαδικασία ἦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θεῶν, καὶ μάλιστα τοῦ Διός, ἔξ οὗ ἀπέρρεον πᾶσαι αἱ θέμιστες. Οὕτω καὶ οἱ Ἀθηναῖοι συνήθιζον πᾶσαν ἐκκλησίαν τῶν πολιτῶν νὰ καθαίρωσι περιφέροντες δέλφακας ἐσφαγμένους περὶ τὸν συνηγμένον δῆμον, καθαγιαζομένου οὕτω καὶ τοῦ τόπου καὶ τῶν ἐκκλησιαζόντων, κελευομένων ὑπὸ τοῦ κήρυκος γενέσθαι ἐντὸς τοῦ *καθάρατος* (τοῦ ὀμηρ. ἱεροῦ κύκλου).—505 *σκῆπτρα* ἐνταῦθα τὸ σκῆπτρον εἶναι σύμβολον τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώματος καὶ παραδίδεται ὑπὸ τῶν κηρῦκων κατὰ σειρὰν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἔμελλε νάποφανθῆ ἡ γνώμη, ὡς δεῖγμα ὅτι ὁ ὀμιλῶν ἀσκεῖ ἐπίσημον λειτουργημα.—507 *τάλαντα* μέσα καταλλακτικὰ μικρᾶς σχετικῶς ἀξίας, I 122. Ἐνταῦθα ἑκάτερος τῶν διαδίκων καταθέτει πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαδικασίας I τάλαντον οὐχὶ ὡς δικαστικὰ ἔξοδα ἢ ὡς *παράβολον* ἢ *πρυτανεῖα*, ἀνήκουστα τότε, οὐδὲ προωρισμένα νὰ δοθῶσιν εἰς ἓνα τῶν γερόντων δικαστῶν, ὅτε ὁ ἴστωρ θὰ ἔμενεν ἄνευ οἰασθήποτε ἀμοιβῆς, ἀλλά, ἐὰν μὲν ἐνίκα ὁ κατηγορὸς, ἐλάμβανε καὶ τὸ τοῦ ἀντιδίκου (ὡς τὴν ζητηθεῖσαν ἀποζημίωσιν; ἢ ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τιμωρίαν διὰ τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ δικαστήριον;), ἐὰν δὲ ἐνίκα ὁ κατηγορηθεὶς, ἐλάμβανε καὶ τὸ τοῦ κατηγοροῦ διὰ τὸ προσγεγόμενον αὐτῷ ἀδίκημα.—509 Ἡ παράστασις τῶν δύο πολιορκούντων στρατευμάτων ὠφείλετο εἰς ἔργα τέχνης, ὅπου οἱ ἀρχαιότατοι καλλιτέχνηαι πρὸς παράστασιν πολιορκίας πόλεως εἰκόνισαν συμβολικῶς δύο τμήματα στρατοῦ προσβάλλοντα ἐκατέρωθεν αὐτήν, ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ νὰ εἰκονίσωσιν ἐκ τοῦ πραγματικοῦ πολιορκίαν. Ὁ Θουκυδίδης III 6, 1 ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀθηνοῖοι ὄντως ἐτείχισαν δύο στρατόπεδα ἐκατέρωθεν τῆς Μυτι-

λήνης πρὸς πολιορκίαν αὐτῆς.—**510 δίχα ἄνδανε** οἱ πολιορκοῦν-
 τες πάντες συνελθόντες εἰς ἀγορὰν ἀπεφάσισαν παμψηφεί νάξι-
 σσαι παρὰ τῶν πολιορκουμένων πρῶτον νὰ ἐκχωρήσωσιν εἰς αὐτοὺς
 τὸ ἥμισυ τῶν κινητῶν τῆς πόλεως· ἐὰν δὲ οἱ πολῖται δὲν θὰ ὑπέ-
 κυπτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, εἶχε ληφθῆ ἡ συμπληρωματικὴ ἀπο-
 φασίς νὰ ἐκπορθήσῃ βία τὴν πόλιν· τὰς δύο ταύτας ἀποφάσεις
 ἀποδίδει τὸ **δίχα**, οὐχὶ διαφωνίαν· ὅθεν τὸ χωρίον μεταφραστέον·
 ἢ νὰ ἐκχωρήσῃ τὸ ἥμισυ τῶν κινητῶν εἰς τοὺς πολιορκοῦντας, ἢ,
 ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει, ἐὰν δὲν ὑπέκυπτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην,
 νὰ ἐκπορθήσῃ τὴν πόλιν.—**513 ὑπεθωρήσονται** κυρίως ἢ **ὑπὸ**
 δηλοῖ κάτω ἐν τῇ πόλει ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς ἐφεστατάς ἐπὶ τῶν
 τειχῶν, 515.—**λόχῳ** πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων.—**517 χρυ-**
σεῖω ἢ ἐξ ἐπιχρυσώσεως ἢ ἀμφοτέροι ἐμπαιστοί, 574, 577, 598.—
518 μεγάλη συνήθως οἱ θεοὶ παρίσταντο μείζονες τῶν ἀνθρώ-
 πων. Ὁ Ἄρης ἐν Φ 407 καταρριφθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς κατὰ γῆς
 καλύπτει 7 πλέθρα, ἐν E 860 κραυγάζει ὡς 9 ἢ 10 χιλ. ἀνθρώπων,
 ἢ κεφαλὴ τῆς Ἐριδος Δ 443, ἐν ᾧ οἱ πόδες πατοῦσι τὴν γῆν, ἄπτεται
 τοῦ οὐρανοῦ· πρβλ. καὶ τὰς ἐκ τοῦ Ἀσκληπιείου τῶν Ἀθηνῶν καὶ
 ἄλλοθεν ἀναθηματικὰς εἰκόνας, ὅπου οἱ θεοὶ εἰκονίζονται μείζονες
 τῶν σεβιζόντων.—**520 ἐν ποταμῷ** δὲν θὰ εἶχε πολὺ ὕδωρ, διότι
 θὰ ἦτο θέρος, ὅτε ἐγίνοντο συνήθως αἱ πόλεμοι· ὅτι δὲν ὑπῆρχε παν-
 ταχοῦ τῆς κοίτης ὕδωρ μαρτυρεῖ καὶ ὅτι τὰ κτήνη ὄφειλον νὰ μετα-
 βῶσιν εἰς ὠρισμένον μέρος πρὸς πότισμα.—**πάντεσσι** ὅθεν καὶ οἱ
 πολιορκηταὶ ἐνιαῦθα ἔπρεπε νὰ φέρωσι τὰ κτήνη πρὸς πότισμα.—
524 μῆλα καὶ βοῦς τῶν πολιορκούντων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον ἀρπά-
 σει ἀπὸ τῶν πολιορκουμένων.—**526 σῦριγξ** μουσικὸν ὄργανον, κυ-
 ρίως ποιμενικόν, οὗ εὐρετῆς ὁ Πάν· ἀπετελεῖτο ἐξ 7-8 καλάμων
 παραλλήλων, συγκολλημένων πρὸς ἀλλήλους διὰ κηροῦ, ὧν ὁ ἐκά-
 στοτε ἐπόμενος ἦτο βραχύτερος· τὴν σύριγγα φέρει καὶ ὁ Πάν ἐν
 ΑΑΜ ἐν Αἰθούσῃ Ποσειδῶνος ἀρ. 251-2.—**531 εἰράων** καὶ οἱ
 Ἕλληνες ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ στρατοπέδου εἶχον τὴν ἀγορὰν· ὁ πληθ.
 διὰ τὰ πολλὰ τμήματα τῆς ἀγορᾶς· Ἐνιαῦθα ἴσως ἀπασχολεῖ αὐ-
 τοὺς τί πρέπει νὰ πράξωσι μετὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῶν
 πολιορκουμένων 513.—**535 Ἡ Ἐρις**, ὁ Κυδοιμὸς καὶ ἡ Κῆρ εἰς
 οὐδέτερον τῶν μαχομένων ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς, ἀλλ' εἶναι
 ποιητικαὶ προσωποποιαὶ τῶν συναισθημάτων καὶ παθῶν, ὑφ' ὧν
 ἀμφοτέροι οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ κατέχονται.—**536 ἔχουσα ἄουτον**
 καὶ ὁ οὐπω τραυματισθεὶς, ἀλλ' εἰς θάνατον προωρισμένος, ἀνῆκει

εἰς τὸ κράτος αὐτῆς. — 538 *δαφοινεδὸν* κατὰ τὴν αὐτὴν συμβολικὴν καὶ οἱ δῆμιοι ἄλλοτε ἔφερον ἐρυθρὰν περιβολήν· καὶ οἱ Σπαρτιαῖται ἐν τῇ μάχῃ ἔφερον τὴν φοινικίδα, ἵνα μὴ βλέποντες ἐν περιπτώσει τραυματισμοῦ τὸ αἷμα τῆς πληγῆς ἀποθαρρύνωνται. — 542 *τρίπολος* ἀγρός, τὸν ὁποῖον γυρίζομεν τρίς, ὅταν θέλωμεν νὰ τὸνώσωμεν τὴν γονιμότητα αὐτοῦ. — 548 *μελαινειο* ὡς πράγματι συμβαίνει ἐν τῇ φύσει, διότι ἡ ἄρτι ἀναστρεφομένη γῆ δεικνύει συνεπείᾳ τῆς ὑγρασίας σκοτεινὸν χροῶμα· τὸ μέλαν χροῶμα ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους, οἱ μέλανες βότρυες 562 καὶ ἡ κυανὴ κάπετος 564 μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες ἐγίνωσκον τὴν τέχνην τοῦ ἀποχραίνειν τὰ μέταλλα δι' ἐγκαύσεως. — 556 *βασιλεὺς* πιθανῶς οὐχὶ ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως, ἀλλ' ὁ εὐγενὴς γεωκτημῶν τῶν ὄμηρ. χρόνων, οὓς περιγράφει ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπίδι, ἧς ἡ περιγραφή ἀγνοεῖ τὴν βασιλείαν, πρβλ. τὸν ἴστορα. — 564 *κυανέην* δι' ἐγκαύσεως κυάνου, ὑαλώδους μάξης βαθέος κυανοῦ χρώματος, εὐρισκομένου ἐν ἀφθονίᾳ ἐν Κύπρῳ. — *ἔρκος* μάνδρα ἢ αἵμασιαι ἔκ θάμνων, βάτων καὶ ἄλλων· μετὰ τῆς τάφρου εἶναι συνηθέσταται καὶ σήμερον ἐν Ἑλλάδι· ἵνα μὴ πατῆται ἡ ὅλη ἄμπελος, μία μόνη ἀτραπὸς εἶχεν ἀφεθῆ διὰ μέσου αὐτῆς, δι' ἧς οἱ σταφυλοφορεῖς ἔφερον τὰς τρυγηθείσας σταφυλὰς εἰς τὸν ἔξω τοῦ κτήματος εὐρισκόμενον ληνόν. — 567 Αἱ παρθέναι καὶ τὰ παλληκάρια ἐτρύγων ἐντὸς καλαθίων τὰς σταφυλὰς, ἕως θὰ ἐπανήρχοντο ἐκ τοῦ ληνοῦ οἱ σταφυλοφορεῖς, εἰς τὰς κενὰς βούττας τῶν ὁποίων ἐξεκένουν πάλιν ὅσας σταφυλὰς ἐν τῷ μεταξύ εἶχον τρυγήσει. — 570 *λίνο*ς κ. *αἴλινο*ς θρηνηῶδες ἄσμα ἐκ τοῦ δίκην ἐπφοῦ μετὰ πᾶσαν στροφὴν ἐπαναλαμβανομένου *Αἴ Λίνε!* (*Ἄχ Λίνε!*) πρὸς τιμὴν τοῦ Λίνου, ὠραίου νεανίου, θείου γένους, ὅστις κατὰ τὴν παράδοσιν ἀύξηθεις μετὰ τῶν προβάτων διεμελίσθη ὑπὸ λυσσώντων κυνῶν, προσωποποιία τῶν ὠραίων φυτῶν, τὰ ὁποῖα περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους καιόμενα ὑπὸ τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων κλίνουσι πρὸς τὸ ἔδαφος τὴν μαρανθεῖσαν αὐτῶν κεφαλὴν ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης τραγωδίας τῆς φύσεως. Οἱ ἀρχαῖοι συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν (ὡς καὶ σήμερον) καὶ δι' ἕματος, καθιστῶντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνοτέραν οὕτω μνημονεύονται ᾠδαὶ *ἱματοῖ* τῶν ἀντλούνων ὕδωρ, *ἐπιμύλιοι* τῶν μυλωθρῶν, *λιτιέρσαι* τῶν θεριστῶν, *ἐπιλήνια*, *λίνοι* καὶ *αἴλινοι* κατὰ τὸν τρυγητόν, *βαυκαλήματα* τῶν μητέρων, *ἐρετικαί*, *ποιμενικαί* κλπ., κ 221. Ὡς ὁ θερισμὸς παρεστάθη ὡς πανήγυρις, ἐν ἧ ὁ βασιλεὺς παρασκευάζει

μεγαλοπρεπῆ τρώπεζαν, οὕτω καὶ ὁ τρυγητὸς ἐπιστέφεται δι' ἔορτα-
σίμων πανηγυρισμοῦ, ἐν ᾧ παῖς ἄδων καὶ φορμίζων βαδίζει ἐπὶ τὰ
πρόσω ἐν μέσῳ τῶν νεανιῶν καὶ νεανίδων, ὀυθμίζων τὸ βῆμα αὐ-
τῶν καὶ προκαλῶν χαρμοσύνους ὀρχηστικὰς κινήσεις καὶ συνοδείαν
τοῦ ἄσματος· ἀνάλογοι σκηναὶ τελοῦνται κατὰ τὸν τρυγητὸν καὶ
σήμερον ἔτι ἐν τῇ πολυαμπέλῳ Μαντινεῖα, ὅπου αἱ τρυγηστριαὶ
ἄδουσι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, πολλάκις ἐν χαρμοσύνοις στιγμαῖς
ἐκτελοῦσι καθ' ἑαυτὰς εὐθύμους ὀρχηστικὰς κινήσεις καὶ τὴν ἐσπέ-
ραν κατακλείουσι τὴν ἐργασίαν διὰ μολπῆς.—571 *λεπταλέῃ* ὡς
παιδικῇ.—573 *ὀρθοκραιράων* ἐν ἀντιθ. πρὸς (τὰς αἴγας καὶ) τὰ
πρόβατα, ὧν τὰ κέρατα δὲν εἶναι ὀρθά.—576 δύο τοπικοὶ διορι-
σμοί, ὧν ὁ β' ὀρίζει ἀκριβέστερον τὸν πρῶτον· ὁ δονακεὺς χρησιμεύει
ὡς τόπος ἐνέδρας λεόντων.—586 Οἱ κύνες οἱ ὑλακτοῦντες μὲν, ἀλλὰ
μὴ δάκνοντες, ἐκαλοῦντο *μαυρὸν λάκαι*.—590-606 Ἡ εἰκὼν τοῦ χο-
ροῦ μόνη διαταράσσει τὸν πανταχοῦ τῆς ἀσπίδος διήκοντα νόμον τῆς
ἀναλογίας καὶ συμμετρίας, διότι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰς προηγη-
θείσας δύο σκηνας τοῦ ποιμενικοῦ βίου ἢ πρὸς τὸν Ὀκεανόν· ἐπίσης
τὸ *ποιίλλε* διαταράσσει τὴν συμμετρίαν πρὸς τὸ *ποίησε* 573, 587, ἐν ᾧ
πάντοτε ὁ ποιητὴς διὰ τὰς εἰκόνας τῆς αὐτῆς ζώνης μεταχειρίζεται
τὸ αὐτὸ ῥῆμα· ὅτι ἡ εἰκὼν ἐκόσμη ἰδιαιτέραν ζώνην ἀδύνατον,
διότι αἱ ζῶναι περὶ τὸν κεντρικὸν κύκλον πρέπει νὰ εἶναι τέσσα-
ρες, ἀφ' οὗ πέντε ἦσαν αἱ πτυχαὶ τῆς ἀσπίδος· διὰ ταῦτα καὶ ἄλλους
τινάς λόγους τὸ χωρίον θεωρεῖται νόθον.—591 *τῷ ἕκελον* ὁ ποιη-
τὴς δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ θεὸς ἀντέγραψεν ἔργον θνητοῦ, ἀλλ'
ὅτι, ὡς διεμορφώθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἀνεμίμνησκε τὸν ὑπὸ τοῦ Δαι-
δάλου χάριν τῆς Ἀριάδνης παρασκευασθέντα χορὸν πρὸς πανηγυ-
ρισμὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Θησέως τῇ ἀρωγῇ αὐτῆς ἀποκομισθείσης νίκης
κατὰ τοῦ Μινωταύρου· ὁ περίπλοκος χορὸς, ὃν ἐχόρευσεν ὁ Θησεύς,
ἢ Ἀριάδνη καὶ οἱ ἀπελευθερωθέντες ἀττικοὶ νέοι καὶ νεάνιδες, ἀπε-
μιμείτο τοὺς ἐλιγμούς τοῦ λαβυρίνθου· τὸ περίτεχνον τοῦτο εἶδος
τοῦ χοροῦ, τὸν κληθέντα καὶ γέρανον, ἔχοντα περιόδους τινὰς καὶ
διεξόδους καὶ ἐν τινι ὀυθμῷ περιελίξεις καὶ ἀνελίξεις λέγεται ὅτι ὁ
ἦρωας εἶναι ὁ εἰσαγαγὼν εἰς Δῆλον. Ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῆς Κνωσοῦ
εἰς τῶν τοίχων αὐτοῦ εἶναι κεκαλυμμένος διὰ μαιανδροειδῶν πε-
ριπλοκῶν· ἐπίσης γινώσκομεν ὅτι οἱ Κοῖτες ἦσαν ἐμπειρότατοι χο-
ρῶν καὶ κωβιστίσεων.—591 *ἀλφειβοῖαι* πρβλ. τὰ *ἔδνα* I 146.
—698 *σιλβονίας ἐλαίῳ* τὰ νήματα τοῦ ὑφάσματος, πρὶν ὑφαν-
θῶσιν, ἐροαντίζοντο ἢ ἐνεβάπτοντο ἐντὸς ἐλαίου, ἵνα καταστῶσι

μαλακά, εὐλύγιστα καὶ στιλπνά.—567 *μαχαίρας* ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες ἐσιδηροφόρουν (ὠπλοφόρουν) καὶ κατὰ τὸν Θουκυδίδη καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκροί, οἱ Αἰτωλοὶ καὶ Ἄκαρνανες ἐξηκολούθουν ὀπλοφοροῦντες· μέχρι πρὸ ὀλίγων ἔτι ἔτων ἐν τοῖς χοροῖς τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καὶ πανηγύρεων τῆς Ἑλλάδος οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸν χορὸν νέοι ἔφερον πιστόλας ἀργυρᾶς ἢ ἐπιχρῦσους καὶ ἀναλόγους μαχαίρας ἐν τῷ σελαχίῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ πολυτίμους ἱστορικὰς σπάθας, ἐξηρητημένας ἀπὸ τοῦ ὤμου.—599-602 Ἄλλοτε μὲν ἐχόρευον γοργῶ τῷ ῥυθμῷ εἰς κύκλον, ὃν ὁ Λουκιανὸς καλεῖ ὄρμον, ἄλλοτε δὲ διηρημένοι εἰς τάξεις ἀντιμετώπους ἐσημάτιζον ποικίλα σχήματα, ὡς ἐν τῷ σημερινῷ ἀντιχόρῳ (quadrille).—605 *κυβισιτητῆρος* ἐξόχως ἐξητηκήμενοι, ἐκτελοῦντες γυμνάσματα δυσκολώτατα, ἰδ. ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. Αἰθ. ἀνω τῆς Προθ. 92 1595.—614 *κάμε* ἐργαζόμενος καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀφ' ἐσπέρας.—*Ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀσπίδος ποῦ ἐγκείται ἡ τέχνη τοῦ Ὀμ. ; πῶς ἐμφανίζει ἡμῖν τὴν ἀσπίδα ὡς πρὸς τὴν γένεσιν αὐτῆς ; πόσα πράγματα τέρπουσιν ἡμᾶς ; ποῖον τὸ κύριον θέμα ἀπασῶν τῶν εἰκόνων τῆς ἀσπίδος ; τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὀμ. διὰ τῆς μακροῦς περιγραφῆς τῆς ἀσπίδος ; διὰ τί δὲν περιγράφονται ἐκτενῶς καὶ τὰ λοιπὰ ὄπλα ;*

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ

1-39. 1-11 *εὔρε* κλαίοντα, *λεγέως* μὲ διαπεραστικούς θρήνους, *περικείμενον* ἐνηγκαλισμένον, τροπ. τοῦ *κλαίοντα*, *μύρομαι* P 438, *ἐν ἄρα φῦ...* Σ 384, *τοῦτον* ἐν πνεύματι ἐλαφρᾶς ἀδιαφορίας: αὐτόν, ἕνα νεκρόν, *ἐπειδὴ πρῶτα* ἀφ' οὗ ἄπαξ, *λότης* Σ 396: ὑπέκλυψε κατὰ τὰς θείας βουλὰς, *τύνη* σύ, *Ἡ. πάρα* ἐκ τοῦ *τεύχεα*, *ὦμοισι* τοπ. ἐπὶ τῶν ὤμων, περὶ τοὺς. — 12-8 *δαίδαλον* Σ 400 καλλιτέχνημα, *ἀνέβραχεν* ἀορ. ἄνευ ἐνεστ. λ. π. ἐκρότησαν ἰσχυρῶς, *ἀντην εἰσ.* νὰ ἀτενίσῃ αὐτὰ κατ' εὐθείαν, *ἔτρεσαν* ὠπισθοχώρησαν, *ὡς-ὡς* ὅπως-οὕτω, *μόλις-εὐθύς*, *χόλος* ἄγριον φιλοπόλεμον πάθος, *ἐν δὲ ἐντὺς* δὲ τῶν κόγχων, *ὑπὸ βλεφάρων* κάτω ἀπὸ τὰ, *φαείνω* φαίνω, *ἐξεφάνθην* ἐξήστραψαν, *σέλας* λάμψις ἀστραπῆς, *πυρός*. — 19-27 *τετάρπετο* ἐχόρτασε, *λεύσσω* (λευκός) βλέπω, *πόρην* ἀγρ. ἐνεστ., *πρξμ. πέπρωται*, ἔδωκε (τοιαῦτα, οὕτως ἐξαΐσια,) *οἷ' ἐπιεικὲς* ὅπως φυσικὸν εἶναι, *μηδὲ...* ἢ ἀντίθ. πρὸς τοὺς θεοὺς, τὸ ἀπρῶφ. χαλαρῶς ἐξαορτᾶται ἐκ τοῦ *ἐπιεικὲς*, ἐν ᾧ ἀνεμένομεν ὁ ἀπο-

τελοῦν ἀντίθ. πρὸς τὸ *θεὸς πόρε*: οὐδὲ βροτὸς ἀνὴρ ἐτέλεσε· ὡς ἔχει ἢ σύνταξις: ἀδύνατον δὲ νὰ φαντασθῇ τις ὅτι θνητός., *νῦν* δὲ ἀλλὰ τώρα, ὅτε πλέον ἔχω ὄπλα, *τόφρα* εἰς τὸ *θωρήξομαι*, ἀλλὰ κυρίως: ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, ὅτε θὰ μάχωμαι, *καδδῦσαι* διεισοδύσσαι, *κατὰ ὦ*. διὰ μέσου τῶν πληγῶν, *χαλκόντυπος* ὁ ἀνοιχθεὶς ἐκ κτυπημάτων χαλκῶν ὄπλων, *γείνομαι* γεννώμαι, *ἐγεινάμην* ἐγέννησα, *εὐλαί* (*Φελ.*, *Φελύω*, vol νο) σκώληκες, *ἀεικίζω* (*ἀεικής*) ἀσχημίζω, μαγαρίζω· ὡς ἀντικ. τοῦ *ἀεικίσσωσιν* εἶχε προταχθῆ τὸ *υἷόν*, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεβλήθη ἢ πρότασις *καδδῦσαι ἐγγείνωνται*, παρέστη ἀνάγκη νὰ ἐπαναληρθῇ τὸ ἀντικ. διὰ τοῦ *νεκρόν*· ἐκ *πέφαται* τοῦ *πεφνεῖν*, *αἰὼν* ἡ ζωὴ: διότι ἡ ζωὴ διὰ τοῦ φόνου ἔχει τετραματισθῆ, *σαπήη* ὁ νεκρός.—*28-39*. *ἀλαλκεῖν τῷ* νὰ ἀποσοβῆσω ἀπ' αὐτοῦ, *ἀγρια φύλα* τὰ διάφορα εἶδη, σμήνη τῶν βλαπτικῶν ἐντόμων, *ἀρηίφατος* (*πεφνεῖν*) ὁ πεσὼν ἐν τῇ μάχῃ, *εἶπερ* καὶ ἄν, *κῆται* κέηται, *τελεσφόρος* ὁ φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ τέλος, ὀλόκληρος: ἐπὶ ἕν ὅλον ἔτος, *ἐμπεδος* ἀλύμαντος, *ἀρείων* συγκρ. τοῦ ἀγαθός, ὑπερθ. ἀριστος, ἀρετή, δροσερώτερος, *ἀπέειπον*, ἀπόφημι, ἀπηρονήθη, παρήτησα, *δύσειο ἀλκῆν* περιβλήθητι τὴν πολεμικὴν σου δύναμιν, *πολυθαρσῆς* εὐθαρσῆς, *ῥῖνες* οἱ ῥώθωνες.

Μετὰ τῆς ἀρχῆς τῆς ῥαψωδίας Γ ἀρχεται ἡ τετάρτη ἡμέρα τῆς μάχης, ἡ 27. καθ' ὅλου τῆς Ἰλιάδος.—*4* *περικείμενον* ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ.—*11* *ἴμοισι* περὶ θώρακος, ἀσπίδος καὶ ξίφους.—*14* Ὁ τρομός ὑπῆρξε συνέπεια τοῦ κρότου τῶν θείων ὄπλων, ἀλλ' ἐφεξῆς ὁ ποιητὴς ἐξαιρεῖ τὴν ἐκθαμβωτικὴν λάμψιν αὐτῶν.—*18* *ἐν χερσὶν ἔχων* ἵνα περιεργασθῇ αὐτά.—*34* *ἤρωας Ἀχαιοὺς* πάντας τοὺς Ἕλληνας.—*38* *ἀμβροσίη* (μέλι) ἡ τροφὴ τῶν θεῶν, *νεκταρ* (ὑδρόμελι) τὸ ποτὸν αὐτῶν ὡς συντηροῦντα τὴν ἀθανασίαν τῶν θεῶν εἶχον καὶ ἀντισηπτικὴν δύναμιν, οἷαν καὶ τὸ μέλι, ὅπερ ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς ταρίχευσιν τῶν νεκρῶν. Τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα εἶναι ἀπήχησις προομηρειῶν συνηθειῶν, καθ' ἃς οἱ νεκροὶ δὲν ἐκαίοντο ὡς ἐφ' Ὅμηρου, ἀλλ' ἐταριχεύοντο (ἐν τινι τῶν τάφων τῶν ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν εὐρέθη τεμάχιον σαρκὸς νεκροῦ): ἐντεῦθεν αἱ λ. *ταρχύειν*, ὕστερον *ταριχεύειν*, *τάριχος* πτώμα τεταριχευμένον, μούμια. Κατὰ τὴν αἴγυπτ. μέθοδον ἀφηρεῖτο προηγουμένως ἀπὸ τοῦ νεκροῦ διὰ τῶν ῥωθῶνων ὁ ἐγκέφαλος διὰ σχολιοῦ σιδήρου, εἶτα ἐνεχύνοντο διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ βαλσαμωτικαὶ οὐσίαι, εἶτα ἠνοίγετο ἡ κοιλία, ἀφηροῦντο τὰ σπλάγχνα καὶ πληρομένη ἀρωματωδῶν οὐσιῶν, πλὴν λιβανωτοῦ, συνερράπιετο, εἶτα

ἔταριχεύετο ὁ νεκρὸς ἐν νίτρῳ ἐπὶ 70 ἡμέρας, μεθ' ὃ πλυνόμενος περιετυλίσσετο διὰ σινδόνης καθ' ὄλου περὶ τῶν αἰγυπτ. μεθόδων τῆς ταριχεύσεως προβλ. *Ηροδ. II 86-90. Βαλσαμωτικαὶ οὐσίαι ἦσαν καὶ τὸ ἄλας καὶ τὸ μέλι. Σήμερον ἡ ταριχεύσις τῶν νεκρῶν εἶναι διττή, ἡ *μικρά*, ἀποσκοποῦσα τὴν διατήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ βραχὺν τινα χρόνον, καθ' ἣν ἐγγύνονται ἀντισηπτικαὶ οὐσίαι ἐντὸς τῶν σπλάγχων, καὶ ἡ *μεγάλη*, ἀποσκοποῦσα τὴν συντήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ μακρὸν χρόνον· κατὰ ταύτην ἀνοιγομένης μιᾶς τῶν καρωτίδων ἐγγύνονται εἰς τὸ αἰμοφόρον σύστημα ἀντισηπτικαὶ οὐσίαι καὶ ἄλλαι δυνάμεναι νὰ διατηρήσωσι τοὺς ἴστους τοῦ σώματος ἐν φυσικότητι καὶ δροσερότητι, ἀφαιροῦνται τὰ σπλάγχνα καὶ καθορίζεται ἐπιμελῶς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος. *Οτι ἡ Θ. μετὰ τοῦτο ἐπιστρέφει πρὸς τὸν πατέρα δὲν μνημονεύει ὁ ποιητής.— *Πῶς ἐπενήργησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ *Αχ. τὰ ὄπλα ; τί περίεργον παρατηροῦμεν κατὰ τὸν ἀποχωρισμὸν *Ομ. ἠρώων ;*

40-73. 40 53 *θις* ἄ. σωρός (ἄμμου), ἀκτὴ, ὄρσεν ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφύπνισεν, ἦ : ἔθεσεν εἰς κινήσιν, *καὶ οἱ περ* καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη, οἱ ὅποιοι, ἀγὼν συγκέντρωσις, ἄ. νεῶν ναυτικὸν στρατόπεδον, *κυβερνήτης* ὁ ἠυθυμίζων τὰς κινήσεις τοῦ πλοίου, *ἔχον* ἐχειρίζοντο, ἡ πρότ. διάσαφ. τὸ *κυβερνῆται*, *οἰήσιον* ἡ λαβὴ τοῦ πηδάλιου, *οἶαξ*, πηδάλιον, *ταμίαι* οἰκονόμοι, τροφοδοταί, οἱ τῆς ἐπιμελητείας, *καὶ μὴν οἱ* καὶ αὐτοὶ ἐν τούτοις, *ἐξεφάνη* διότι πρότερον κατέκειτο ἐν ταῖς ναυσί, *μενεπτόλεμος* καρτερικός, ἀκλόνητος ἐν τῇ μάχῃ, *βάτην* ἐξεκίνησαν, *σκάζω* γωλαίνω, *μετὰ πρώτῃ ἄ.* μεταξὺ τῶν καθισμάτων τῆς α' σειρᾶς τῆς ἀγορᾶς, *δεύτατος* ἔσχατος, *καὶ τόν.*— 54-64 *ἀολλίξω* (ἀολλῆς) συναθροίζω, *ἦ ἄρ* ἀλήθεια λοιπόν, καθῶς βλέπομεν δυστυχῶς μόλις τώρα, *ἄρειον* ὦ ρελιμώτερον, κέρδος : τὸ ἐπροκόψαμεν, *στε...* ἐπεξ. τοῦ *τόδε*, *νώϊ περ* ἀκριβῶς ἡμεῖς οἱ δύο, *ἀχνυμένῳ κῆρ* ἐκ πικροῦ πόνου τῆς καρδίας, *μενεαίνω* ἐξαγριοῦμαι, *θ.* ἐριδι ἐκ φιλοτιμίας διαβιβρωσκούσης τὴν καρδίαν, *εἴνεκα κόρης* χάριν μιᾶς κόρης!, *ἰδς* II 773, *ἐλόμην* ἐξέλεξα αὐτὴν ἐκ τῆς λείας, *τῷ* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, *δδᾶξ* διὰ τῶν ὁδόντων : δὲν θὰ ἤθελον φάγει τὴν γῆν ἀσπαίροντες, *ἄσπειος* ἀπέραντος, *ἀπομηνίω* ἐπιμόνω μνησικακῶ.— 65-73 *τὰ μὲν π.* II 60, Σ 112, *δαμάσαντες...* πνίξαντες τὸ πάθος, *ἀνάγκη* κατ' ἀνάγκην, διὰ τῆς βίας, *οὐδὲ* διότι δὲν, *μενεαίνω* τρέφω πάθος, εἶμαι ὠργισμένος, *ἀσκελής* (ἄ (ἐπιτ.)-σκέλ-, *σκληρός*) λίαν σκληρός, ἐπίμονος, ἀδυσώπητος, *θᾶσσον* ὡς τάχιστα, *ἔτι καὶ* καὶ ἄλλην μίαν φορὰν

ἀκόμη, ὡς πρὸ τῆς μήνιος, *λαύω* Σ 259, *τινά* πάντα *τινά*, πολλούς, *κάμπτω γόνυ* κάθημαι ὀκλαδόν, ἵνα ἀναπαυθῶ: θὰ εἶναι εὐχαριστημένοι, ἐὰν κατορθώσῃ νὰ στρωθῇ κατὰ γῆς, *ὕπ' ἔγχεος* ἔλαυνόμενος ὑπὸ, πρὸ τοῦ δόρατος, *ἡμετέροιο* τοῦ ἰδικοῦ μου καὶ τοῦ πατρός.

41 *λάχων* περιέργον ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς δὲν καλεῖ τὴν ἀγορὰν διὰ κηρύκων, ἀλλὰ δι' ἰσχυρᾶς φωνῆς, συγκαλεῖ δὲ τὴν προίαν πρὶν οἱ ἄνδρες λάβωσι τὸ πρόγευμα (ὄμηρ. ἄριστον). — 47 *σκάζοντε* ὁ Διομ. εἶχε τρωθῆ εἰς τὸν πόδα, ὁ Ὀδ. εἰς τὴν πλευράν, ἀλλ' ὁ ποιητὴς κατὰ σύλληψιν τὸ πάθος τοῦ ἐνὸς λέγει περὶ ἀμφοτέρων. — 49 *ἔχον ἔλκεα* διότι εἶχον τρωθῆ τῇ προτεραία. — 50 *πρώτη* ὅπου ἡ τιμητικὴ θέσις διὰ τοὺς ἡγεμόνας, A 54, 57. — 53 *οὔτα* εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπίσης τῇ προτεραία. — 59 *ἐν νήεσσι* ὅτε αὐτὴ ἐπὶ νεὼς ἐκομίσθη εἰς τὸ στρατόπεδον· κατὰ τὰς δοξασίας τῶν ὄμηρ. ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀποθνησκόντων αἰφνιδίως οἱ μὲν ἄνδρες ἐτοξεύοντο ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, αἱ δὲ γυναῖκες ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος. — 60 *Δυρνησσός* II 57. — 64 *δηρὸν* διὰ τῶν ἐπικῶν ἀσμάτων, ὧν ἐν καὶ ἡ Ἰλιάς, ἀπομνημονευόντων τὴν μῆνιν καὶ τὰς ἐκ ταύτης συμφορὰς τῶν Ἀχαιῶν. — 71 *λαυέμεν* ὡς ἔπραξαν κατὰ τὰς δύο τελευταίας νύκτας. — *Διὰ τί ὁ Ἀγ. προσέροχεται τελευταῖος; διὰ τί ὁ Ἀχ. ὁμιλεῖ οὕτω περὶ τῆς Βρισηίδος, ἣν ἀλλαγῆ ἐπόθει νὰ λάβῃ σύζυγον; τί μαρτυρεῖ ἡ τρίτη ἐπανάληψις τῶν ἐν 65;*

74-144. 74-84 *αὐτόθεν ἐξ ἔδρης* ἀπ' αὐτῆς τῆς θέσεως, ὅπου ἐκάθητο, καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ἀγορᾶς, ἔσταὼς ὁ ῥήτωρ, οἱ ἀκροαταὶ ἐκάθητο, *ὑββάλλω* ὑποβάλλω, διακόπτω, *χαλεπὸν* φορτικόν, ὀχληρόν, *ἐπισταμένω*... καὶ ἂν ὁ ῥήτωρ εἶναι πολὺ ἔμπειρος, *σμάδος* θόρυβος πολλῶν, ὀχλοβοή: ἐὰν δὲ πολλοὶ θορυβῶσι, *βλάβεται* συγχύζεται, ταράσσεται ὁ ῥήτωρ καὶ ἂν εἶναι πολὺ εὐγλωττος, *ἐνδείξομαι* (τὴν γνώμην) θὰ ἐξηγηθῶ, θὰ δώσω ἐξηγήσεις, *σύνθεοθε* μαζεύσατε καλῶς τοὺς λόγους μου εἰς τὸν νοῦν σας, ἐννοήσατε, προσέξατε, *ἐν γνῶτε* ἀντιλήφθητε ἀκριβῶς. — 85-94 *δὴ ἤδη, τοῦτον μῦθον* τοῦτο τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἐμνημόνευσεν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ὁ Ἀχ., *νεικέω* μέφομαι, *ἠεροφοῖτις* (ἀῆρ ὁμίχλη, σκότος) ἡ θαμῶν τοῦ ἄδου, *ἄτη* σύγχυσις φρενῶν, *αὐτὸς* αὐθαιρέτως, *τί κεν ἔ.* τί ἡδυνάμην νὰ πράξω; *διὰ τελευτᾶ* ἐκτελεῖ, πᾶν ὅ,τι θέλει, ὁυθμίζει τὸ τέλος πάντων, *πρέσβα* θ. τοῦ *πρέσβυς*, σεπτῆ, ἔντιμος, ὑποκ. Ἀτη, *πρέσβα Δ. θ.* κτηρ., *άάομαι* βλάπτω, προκαλῶ σύγχυσιν φρενῶν, *δλομένη* ἢ χαμένη! ἦ

κατηραμένη', ἀπαλὸς τουφερός, *πίλναμαι* ἐγγίζω, πατῶ, *βαίνει* βαδίζει ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων, *βλάπτουσα* διαταράττουσα τὰς φρένας, *πεδάω* (πέδη) δεσμεύω, *Ξειρόν γε* τὸν ἕνα τοῦλάχιστον ἐκ δύο ἐριζόντων τυλίγει ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἁμάρτημα, εἰς τὰ δίκτυά της. — **137-44** *ἀασάμην* ὑπέστην διατάραξιν φρενῶν, ἡμαρτον ὁ ἄθλιος, *ἀρέσκω* διορθώνω, συμβιβάζω, *ἄποινα* ἐξ-ιλαστήρια δῶρα, *ἔρσευ* ὄρσο, *ἔδε* κτγρ. διὰ δὲ τὰ δῶρα ἰδοῦ ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος ἐδῶ νά, *χθιζὸς* χθεσινός, *χθές* (κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν νύκτα), *ἐπίμεινον* περιόμενον, *ἐπειγόμενος* περ παρ' ὄλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς μάχην, *μενοεικῆς* (εἰκῶς μένει ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν) ἄφθονος.

77 *ἀνασιάς* ὁ Ἀγαμέμνων ἠγέρθη, *ἑσταότος* 79, ἀλλὰ δὲν μετέβη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς, ὅπου ἦτο ἡ συνήθης θέσις τοῦ ἀγορεύοντος. — **87** *Μοῖρα* αἱ βουλαὶ τοῦ Διός. — **91** *Ἄτη* προσωποποιία τῆς διαταράξεως τῶν φρενῶν, ἣν ἐπακολουθεῖ τὸ ἁμάρτημα καὶ ἡ τιμωρία αὐτοῦ. — **92** *ἀπαλοὶ πόδες* διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν αισθάνονται αὐτὴν, ὅταν βαδίζῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, ὅταν διαπράττωσι τὸ ἁμάρτημα. — **139** *ἔργυθι* λαοὺς ἴσως διὰ τῶν λ. τούτων ὁ Ἀγ. ὡς τετραμένος μεταβιβάζει εἰς τὸν Ἀχιλ. τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν ἐν τῇ ἐπικειμένῃ μάχῃ. — **140** *Ὀδυσσεὺς* ἐπρέσβευσε μὲν καὶ ὁ Αἴας (καὶ ὁ Φοῖνιξ), ἀλλ' ἡ ὑπόσχεσις ἐγένετο διὰ τοῦ Ὀδ. — **141** *χθιζὸς* ταῦτα ἐγένοντο κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν νύκτα, *προχθές* ἀλλ' οἱ τότε ὑπελόγιζον τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς νυκτός, ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι (πρβλ. τὴν φράσιν *νύκτας τε καὶ ἡμέρας*), ὥστε ἡ χθές περιελάμβανε τὴν χθεσινὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τὴν προηγηθεῖσαν ταύτης (τὴν προχθεσινὴν), καθ' ἣν ἐστάλη ἡ πρεσβεία πρὸς τὸν Ἀγ. — *Διὰ τί τὸ μακρὸν προοίμιον τοῦ Ἀγ. ; τί ἀνεμόμενον νὰ εἶπῃ καὶ τί λέγει δικαιολογούμενος ; τί πρῶγμα τονίζει πολὺ ;*

143-97. 145-53 ὡς ἐπεικὸς καθῶς πρόπει, *ἐχέμεν* νὰ κρατήσης, *πάρα* πάρεστιν, εἶναι εἰς τὴν ἰδικὴν σου ἐξουσίαν, *μνησόμεθα* ἃς κοιτάξωμεν, *κλοτοπεύω* ἀγν. ἐτυμ. φλυαρῶ(;) , *ἐνθάδ' ἔδοντας* καθήμενοι ἐδῶ ἀδρανεῖς, *διατρέβω* χρονοταίβω, *ἔργον* ἡ ἐκδίκησις τοῦ Π., ὡς *κέ τις* τελ. εἰς τὸ *μνησόμεθα* χ., ὡς *μεμνημένος* αὐτὸ ἐδῶ (τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Π.) ἔχων κατὰ νοῦν. — **154-70** *μὴ δὴ οὕτως* ὄχι δὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, *ἀγαθός* περ ἐὼν παρ' ὄλας σου τὰς ἄλλας ἀρετάς, *εὔτε* *πρῶτον* εὐθὺς μόλις ἀπαξ, ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ πρῶτον, *δμιλέω* συγκρούομαι, *ἄνω* *χθι* προσεκτ. πρkm.

τοῦ ἄνωγα, πατέομαι (pasco), τρώγω, γεύομαι, τὸ γὰρ . . . διότι τοῦτο τονώνει τὰς δυνάμεις, ἄκμηνος ἀγευστος, ἄνια ἐκ τοῦ συστάδην, εἴ περ καὶ ἄν, μενοινάω ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, θυμῶ ἐνδομύχως, λάθρη ἀνepαισθήτως, κυχάνει τὸν καταλαμβάνει, βλάβεται παραπαίουσι, κλονίζονται, τρέμουσι, γυῖα τοῦ κατά τι, ἐρῶσω P 422: πρὸ τοῦ πέρατος τῆς μάχης.—171-83 ὄπλομαι παρασκευάζω, δεῖπνον ἄριστον, γεῦμα, οἰσέτω μεικτ. ἄορ. τοῦ φέρειν, λαίνομαι εὐφραίνομαι, τῆς Βρισηίδος, ἐκ τοῦ εὐνής, ἴλαος εὐδιάλλακτος, ἀρέσκομαι ἐξιλέωνω, ἱκανοποιῶ, πίων πλούσιος, δαψιλής, ἐπιδευῆς ἐνδεής, ἐπιδευῆς ἔλλειψις, δίκη δικαιοσύνη: ἵνα τύχης ὅλων σου τῶν δικαιωμάτων, πάσης δικαίας ἱκανοποίησεως, ἀξιώσεως, καὶ ἐπ' ἄλλω καὶ ἐνώπιον ἄλλου, οὐχὶ μόνον τοῦ Ἄχ., κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τῶν ἄλλων (ἦ: καὶ πρὸς ἄλλον), νεμεσσητὸν ἀξιοκατάκριτον: διότι δὲν εἶναι προσβλητικὸν βασιλεὺς νὰ ἱκανοποιήσῃ ἄνδρα τινά, ἐν ἣ περιπτώσει αὐτὸς πρῶτος ἄρξη χειρῶν ἀδίκων, προσβάλλῃ πρῶτος.—184-97 ἀκούσας σεῦ, δικνέομαι διεξέρχομαι. ἐν μοίρῃ ὅπως ἔπρεπε, ἐθέλω εἶμαι πρόθυμος, κέλεται δέ με θ. καθὼς ὑπαγορεύει ἡ ψυχὴ μου, πρὸς δαίμονος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τὸν ὅποιον θὰ καλέσω μάρτυρα, τῆος (τέως) ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, ὄρκια(ιερχία) πιστὰ τάμωμεν διεκπεραιώσωμεν διὰ θυσίας ἐνόρκου τὴν συνομολόγησιν ἀρρήκτου διαλλαγῆς, κρίνομαι ἐκλέγω, κοῦρητες: κοῦροι, ὑφίσταμαι ὑπισχοῦμαι, ταμέμεν ἵνα θυσιάσωμεν.

161 οἶνοιο γνωστὴ ἡ γενικὴ σχεδὸν συνήθεια νὰ παρέχονται καὶ σήμερον εἰς τοὺς στρατιώτας ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια καὶ δὴ οἶνοπνευματώδη ποτά, ὅταν πρόκειται νὰνατεθῇ αὐτοῖς ἐπίθεσις. Καὶ οἱ Σπαρτιᾶται πίνοντες ἄκρατον ὀπλίζοντο πρὸς μάχην.—171 σκέδασον διότι ὁ Ἄχ. συνεκάλεσε τὴν ἀγοράν.—196 Ταλθύβιος κήρυξ τοῦ Ἄχ. A 321.—197 Ὁ Ζεὺς ἦτο ὁ ἐπόπτης τῶν ὄρκων, Ὁρκιος, ὁ Ἥλιος ὡς πανόπτης καλεῖται καὶ αὐτὸς μάρτυς ἐν Ἀθήναις τὰ τόμια (θύματα, ἐφ' ὧν ἐγίνοντο οἱ ὄρκοι,) ἦσαν κἀπρον, κριοῦ καὶ ταύρου.—Πῶς προσβλέπει τὴν πρότασιν τοῦ Ἄχ. ὁ Ἄχ.; πῶς ἐπιτυγχάνεται ἡ διαλλαγή; διὰ τί κυρίως ὁ Ὀδ. ζητεῖ νὰναβάλλῃ ἄλλῳ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος; ἵνα σημεῖα τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀποτελοῦσι περιφανῆ ἱκανοποίησιν τοῦ Ἄχ.;

242-81. 242 51 ἅμα μῦθος ἔεν συγχρόνως εἶχε δοθῆ ἡ ἐντολὴ (ὑπὸ τοῦ Ὀδ.) καὶ τὸ ἔργον., ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον, αἰθῶν ἀποστίλβων, ἴστημι ζυγίζω, πάντα ἐν συνόλῳ, ἐναλλγκιος ὅμοιος.—252-65 ἀείρομαι αἰωροῦμαι, κρέμαμαι, κουλεδν οὐδ. ὁ κολεός,

ἡ θήκη τοῦ ξίφους, ἀπὸ ἀρξάμενος ἀποκόψας ὡς ἀπαρχήν, ἦατο ἔμενον ἀκίνητοι, ἐπ' αὐτόφιν ἐφ' ἑαυτῶν, εἰς τὰς θέσεις των, σιγῇ κατὰ μοῖραν σιωπῶντες καθὼς ἔπρεπε, εὐξάμενος ἀρχίσας νὰ εὐχεται, ἰδὼν ἀναβλέψας, ἴστω (αἶδα) ἄς εἶναι μάρτυς, τίνυμαι τιμωρῶ, ἐκδικοῦμαι, μὴ μὲν... ἀληθῶς δὲν ἐπέβαλον, χράσμαι ἔχω χρεῖαν, κεχημένος χρεοιάζομενος αὐτήν, οὐτ' εὐνῆς πο. οὐτ' ἐξ ἀφορμῆς νὰ κοιμηθῶ μετ' αὐτῆς οὐτ' ἐξ ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς (τεν τοῦ, τινός), ἀπροτίμαστος (ἀ(στ.)- προτιμαίομαι ἐγγίζω, ψαύω) ἄθικτος, εἰς πάντα ὅτις, σφεῖς σφᾶς, ἀλιταίνω, ἀλιτόμην, ἀμαρτάνω.—266-75 στόμαχος λαϊμός, λαῖτμα οὐ. (λαϊμός) βυθός, μέγα λ. θαλάσσης εἰς τὸν ἀγανῆ βυθὸν τῆς θαλάσσης, βόσις (βόσκω) τροφή, ὀρίνω ἐρεθίζω, διαμπερὲς πέρα πέρα, μέχοι τῶν μυχιαιτάτων, ἀμήχανος ἄκαμπτος, ἰσχυρογνωμόνως, ξυνάγω Ἀ. συγκροτῶ μάχην.—276

·81 αἰψηρὸς ταχύς, κίγρ. ταχέως, ἐν σπουδῇ, ἀμφιπένομαι ἀσχολοῦμαι περὶ τι, κάθισαν (σεδ-, ἔσσα, σι-σεδ ja ἴζω) ὑπέδειξαν θέσεις νὰ καθίσωσι, ἀγαυὸς II 103 εὐγενής, ἀγέλην ἄλλων ἵππων λαφυραγωγηθέντων.

245 γυναῖκας ἐπτὰ Λεσβίδας, ἃς εἶχεν ἐκλέξει ὁ Ἀγαμέμνων κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ἀχ.—247 τάλαντα I 122.—252 χεῖρεςσι δεσὰ τῆς δεξιᾶς, διότι ἡ ἀριστερὰ ἔφερε τραῦμα.—254 αἱ τρίχες ἐν συνήθει θυσιᾷ ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ θύματα τῶν ὄρκων δὲν καίονται, διότι οὔτε οἱ θεοὶ οὔτε οἱ ἄνθρωποι ἔτρωγον αὐτά, ὡς βεβαρημένα διὰ τῶν καταρῶν καὶ καθωσιωμένα τοῖς χθονίοις, ἀλλ' οἱ μὲν ἐντόπιοι κατώρυστον αὐτὰ ἐν τῇ γῆ, οἱ δὲ ξένοι ἐρρίπτον εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὰς τρίχας κρατεῖ ὁ ὀμνύων, καταρῶμενος οὕτω καθ' ἑαυτοῦ νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τοῦ θύματος, ἐὰν ἐπισηκῆσῃ.—259 Γῆ καὶ ἡ γῆ ὡς παρισταμένη ἐκαλεῖτο ὡς μάρτυς.—Τί ἐπιδιώκει ὁ Ὀμ. περιγράφων λεπτομερῶς τὴν τελετὴν τοῦ ἐξιλασμοῦ; διὰ τί καὶ ὁ Ἀχ. ἀποδίδει τὴν εὐθύνην τῶν γενομένων εἰς τὸν Δία;

282-302. 282-90 χρυσῆ διὰ τὰ χρυσᾶ κοσμήματα, χυμένη ἀμφὶ χυθεῖσα περὶ αὐτόν, περιπτρυθεῖσα, λίγ'(α) ἐκόκκυε ἐθρήνει γοερῶς, ἀμύσσω ξεσχίζω (ἀμυχή), δειρῆ Σ 177, δειλὸς II 837, πλεῖστον κεχαρισμένε ἀγαπητότατε, κίχάνομαι εὐρίσκω, ὄρχαμος ἀρχηγός, ἀψ ἀνιοῦσα ἐπανερχομένη, δέχεται... συμφορὰ διαδέχεται συμφορὰν.—291-300 μῖα μοι ἡ αὐτή, ἥτις καὶ ἐμέ, κῆδειος (ὁ ἐν φροντίδι ὢν) περισπούδαστος, ἀγαπητός, ἀκριβός, οὐ δεικτ. ἐπαναλαμβάνον ἀνακολούθως τὸ κασιγνήτους, οὐδὲ μὲν οὐδὲ καὶ ἐν τούτοις

δέν, Μύνης ὁ σύζυγος τῆς Βρ., *κουριδίη* ἢ νόμιμος, *ἄξειν* ὑποκ. Ἀχιλλῆα, *δαινυμι γάμον* παραθέτω γαμήλιον συμπόσιον, *ἄμοτον* διαρκῶς.—**301** *2 ἐπὶ στενάχοντο* ἐπανελάμβανον τοὺς στεναγμούς, *πρόφασιν* τὸν Π. ἔχουσαι ὡς πρόφασιν, *κῆδεα* τὰς συμφοράς.

291 *ἄνδρα* τὸν Μύνητα, βασιλέα τῆς πόλεως Λυρνησοῦ.—**298** *κουριδίην ἄλοχον* αὐτὸς ὁ Ἀχ. καλεῖ αὐτὴν *ἄλοχον* *θυμαρέα* I 336.—**299** Ἡ γαμήλιος τράπεζα ἦτο οὐσιῶδες τμήμα τῆς τελετῆς τοῦ νομίμου γάμου, ἢ κατακλείς αὐτοῦ.—**301** *γυναῖκες* αἱ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀχ. καὶ αἱ 7 Λεσβίδες, εἰς ἃς ὁ Π. δέν ἦτο προσωπικῶς γνωστός.—**302** *κῆδεα* τὸ πένθος τῆς Βρισηίδος ἐπὶ τῷ Π. ὑπέμνησεν ἐκείνας τὰ ἴδια πένθη, τὴν ἀπώλειαν προσφιλῶν οἰκείων, οὓς ἐθρήνουν, ὡς σήμερον ἐν Ἑλλάδι αἱ πλεῖσται τῶν περὶ τὸν νεκρὸν πενθουσῶν ἀπολοφύρονται ἐκάστη μᾶλλον τὰ οἰκεῖα πένθη.—*Τίνα σημασίαν ἔχει διὰ τὸν Π. ὁ θρήνος τῆς Βρ.;* διὰ τί ἐνταῦθα ὁ Ὅμηρος παρέχει λεπτομερεῖς εἰδήσεις περὶ τῆς γυναικός;

303-39. **303-8** *γέροντες* οἱ ἡγεμόνες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλήν τοῦ Ἀγ., *εταίρων* ὑμῶν, *ἄω χορταίνω*, *αἰνὸν ἄχος*... φοβερὰ συμφορὰ μὲ ἔχει πλήξει, *ἔμπης* O 399.—**309** **13** *τέρποντες* προσπαθοῦντες νὰ τὸν διασκεδάσωσι, φαιδρύνωσιν ἐν τῷ βαθεῖ πένθει του, *πρὶν δύμεναι*... πρὶν ῥιφθῆ εἰς τὴν ἄβυσσον.—**314-8** *μνησάμενος* ἐνθυμηθεὶς τὸ παρελθόν, *ἀνενεῖκατο*, *ἀναφέρομαι*, ἀνέπνευσε βαθέως: ἐξέβαλε βαθὺν στεναγμόν, *ἦ δά νυ* ἀλήθεια λοιπόν, *λαγὸς* (λαύω) νόστιμος, εὐχάριστος, *διτραλέως* (διτρηρός, διτύνω) μετὰ σπουδῆς, *σπέρχομαι* σπεύδω.—**319-25** *ἐνδον ἐόντων* ἂν καὶ ἐντὸς τῆς σκηνῆς ὑπάρχουν καὶ τροφαὶ καὶ ποτά, *τοῦ πατρὸς* ἐκείνου τοῦ μακρὰν ἐκεῖ εὐρισκομένου πατρὸς μου, *ποὺ ἂν δέν* ἀπατῶμαι, *τέρην* II 11, *χῆτος* οὐ. στέρησις, *τοιοῦδε* τοιούτου, ὁποῖος ἐγὼ εἶμαι, *δ δὲ ἄλλ'* ἐγὼ ἰδοῦ (ἔδῶ), *ρίγεδανὸς* κρυερὸς, παγερός.

303 *γέροντες* οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλήν τοῦ Ἀγαμέμνονος, Νέστορ, Ἴδομενεύς, οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Διομήδης, ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ Μενέλαος: *ἠγερέθοντο* ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀχ., ὅπου οὗτος εἶχεν ἐπιστρέψει χωρὶς νὰ δηλωθῆ τοῦτο.—**307** Ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἦτο συνήθης ἐν Ἑλλάδι τριήμερος νηστεία μετὰ θάνατον συγγενοῦς.—*Διὰ τί οἱ ἡγεμόνες συριστῶσιν εἰς τὸν Ἀχ. νὰ φάγη;* διὰ τί ὁ Ἀχ. δέν τρώγει; *διὰ τί τὸν θάνατον τοῦ Π. θεωρεῖ βαρύτερον τοῦ τοῦ πατρὸς;*

340-36. **340-8** *δῆ* 342 τῶρα πλέον, *ἀποίχομαι* ἔχω ἀπο-

Διὰ τί ὁ Ὅμ. ἐνδιατρίβει πολὺ περὶ τὸν ὄπλισμόν καὶ τὴν ἐξοδὸν τῶν Ἀχ. καὶ περὶ τὸν ὄπλισμόν τοῦ Ἀχ. ;

399-424. 399-403 βασιῶς Π 149, σωσέμεν μεικτ. ἀορ. σκέφθητε τώρα νὰ σώσετε κατ' ἄλλον τρόπον, ἠνιοχεὺς παραιβάτης, ἔωμεν ὑποκτ. τοῦ ἄω ἢ ἄω, ἀντὶ ἤομεν ἔωμεν (sa-, satio, satis): ὅταν χορτάσωμεν, μὴδὲ λείπετε ὡς ἐλίπετε, αὐτόθι ἐκεῖ ὅπου ἔλεσε. — 404-17 αἰόλος εὐκίνητος, ἄφαρ εὐθύς, ἡμῶν κλίνω τὴν κεφαλὴν, κύπτω, ἐξερείπω ἐκπίπτω, ζεύγλη P 440, καὶ λίην καὶ πολὺ μάλιστα, νῦν γε σήμερον τοῦλάχιστον, νωχελίη ὀκηρία, ἴφι (δωγ. τοῦ ἴς) ἐν κρατερῶ ἀγῶνι. — 418-24 μέγ' ὀχθήσας μετὰ μεγάλης ἀγανακτίσεως, οὐδέ τί σε χοῆ ἄλλ' οὐδεμία ἀνάγκη παρίσταται πρὸς τοῦτο, ὁ ὄτι, ἄδην κατὰ κόρον, ἐκ τούτου ἢ γεν. πολέμοιο, ἐλαύνω ἄ. π. κάμνω τινὰ νὰ χορτάσῃ (ἀποκάμῃ) πολεμῶν, ἔχε διηύθυνε, μῶνυξ Π 375, ἐν πρώτοις μετὰ τῶν προμάχων.

408 Ὁ Ἀχιλλεὺς γινώσκει ἐκ τῆς μητρὸς τὸν ἐπικείμενον θάνατόν του, μανθάνει ὅμως ἤδη τὸ νέον, ὅτι δὲν θάποθάνῃ σήμερον (νῦν γε) καὶ ὅτι ὁ θάνατος θὰ προέλθῃ ἀπὸ θεοῦ καὶ θνητοῦ. Ὅτι ὁ ἵππος ὀμιλεῖ εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα παρ' Ὀμήρω' καὶ ὁ Ἀρίων, ὁ ἵππος τοῦ βασιλέως τοῦ Ἀργῶνος Ἀδράστου, ἐνὸς τῶν ἐπτά ἐπὶ Θήβας, ἦτο καὶ αὐτὸς φωνήεις ὡς τέκνον θεῶν ἐπίσης καὶ ἡ ναῦς Ἀργῶ παρεστάθη ὕστερον φωνήεσσα καὶ ὁ Αἴσωτος εἰσάγει κατὰ κανόνα τὰ ζῶα ὀμιλοῦντα. — 418 ἔσχεθον ὡς φύλακες τῆς τάξεως τοῦ κόσμου καὶ ἵνα ἐμποδίσωσιν ἄλλην περαιτέρω ἀποκάλυψιν. — Διὰ τί κυρίως ὁ Ὅμ. ἐνέβαλε τὴν σκηρὴν τῶν ἵππων; διὰ τί ἐμβάλλει θαύματα;

ἸΛΙΑΔΟΣ X

1-24. 1-6 οἱ μὲν οἱ Τρ., πεφυξότες προκτ. τοῦ φεύγειν (φυγ-ja φύξα) ἐναγώνιοι, πανικόβλητοι (περὶ τοῦ συναισθήματος τοῦ μετὰ τὴν φυγὴν), νεβρός ἄ. τὸ νεαγνὸν τῆς ἐλάφου, ἀποψύχομαι ἔ. δροσίζομαι στεγνώνων τὸν ἰδρωῖτα, ἀκέομαι θεραπεύω, ἐπαλξίς (ἀλέξω): ἐπὶ τῶν ἐ., κλιναντες ὦ. προτεινάντες διὰ τῶν ἀριστερῶν βραχιόνων ἐγκαρσίως τὰς ἀσπίδας, ὥστε τὸ ἄνω μέρος αὐτῶν νὰ ἀκκουμβᾷ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου (συνασπίζοντες, ἵνα προφυλάσσωνται ἀπὸ τῶν βλημάτων τῶν ἐπὶ τῶν τειχῶν), ὀλοίός; πεδάω (πέδη) δεσμεύω, καρφώνω, αὐτόθι διασαφ. ἐν ὅ, Ἰλίο(ι)ο ου. —

7-13 οὐδέ νυ... καὶ δὲν ἑκατάλαβες λοιπὸν ἀκόμη, σὺ δὲ ἀφ' οὗ, *μεγαίλω* ζωηρῶς ἐπιθυμῶ: ἀφ' οὗ δεικνύεις τόσην ἐπιμονήν, *ἀσπερχές* Π 61 μετὰ πολλοῦ πείσματος, ἧ *νυ* χωρὶς ἄλλο λοιπόν, *φοβέω* τρέπω εἰς φυγὴν, *δῆ* τώρα πλέον, *ἄλεν* εἴλω, *τοί* ἦθ., *λιάζομαι* ἐκτρέπομαι, ἀποπλανῶμαι, *μὲν* μὴν, ὅμως, *μόρσιμος* ὑποκείμενος εἰς θάνατον, θνητός.—14-30 *βλάπτω* περιπλέκω, τυλίσσω, ἐξαπατῶ, *ἐκάεργος* Π 94, *τρέψας* παρεκτρέψας, ἧ *βεβαίως*, ἄλλως, *οὐδὰξ* T 61, *τίνομαι*, *τίσσομαι*, ἐκδικοῦμαι, *τίσις* ἐκδίκησις, *ὀπίσσω* ἐν τῷ μέλλοντι.—21-4 *μέγα φρονέων* μὲ ὑψηλόν, ὑπερήφανον τὸ φρόνημα, *σενάμενος* σπεύσας, *ἀεθλοφόρος* τῶν ἀρματοδρομιῶν, *ιταινόμενος π.* (τεντωνόμενος) *τρέχων* ἀπὸ ῥυτῆρος ἐν τῇ πεδιάδι, *νωμάω* κινῶ, *λαιψηρός* (λα- ἐπιτ. (προβλ. *Δά-μαχος*) *αἴψα*) *ταχύς*, κτηρ. προληπτι.

Τὰ ἐν τῇ ῥαψοδίᾳ τελοῦνται τῇ 4. ἡμέρᾳ τῆς μάχης, τῇ 27. τῆς Ἰλιάδος καθ' ὅλου, ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς ὁποίας ἤρξαντο τὰ ἐν τῇ ῥαψοδίᾳ T.

3 *ἐπάλξεσιν* οἱ Τρῶες ἀνέβησαν εὐθὺς ἐπὶ τὰ τεῖχη, ἵν' ἀποκρούσωσιν ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν κατ' αὐτῶν.—4 *κλίναντες* προβαλόντες τὰς στρογγύλας ἀσπίδας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος λοξῶς, ὥστε τὸ ἄνω κράσπεδον αὐτῶν νὰ ἐπερείδεται ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἵνα φυλαχθῶσιν ἀπὸ τῶν βελῶν τῶν ἀμυνομένων.—5 *ὄλοιη Μοῖρ'* *ἐπέδησεν* ἡμεῖς λέγομεν: *τὸν* ἔτρωγε τὸ αἷμά του.—10 *ὡς θεός εἰμι* περὶ μεταμορφώσεως τῶν θεῶν Σ 166.—22 *ἵππος* ὁ ἐν χάριν τῆς παραβολῆς, διότι τὸ ἄρμα ἐσύρετο ὑπὸ δύο ἵππων, ἀλλ' εἰς ἥρωσ δὲν ἠδύνατο νὰ παραβληθῆι πρὸς δύο ἵππους.—Ἰνα παρακολουθήσωμεν τὴν μονομαχίαν ἀπερίσπαστοι ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐντυπώσεως, *τί ἐπείδωξε καὶ ἐπέτυχεν ὁ Ὅμ.*; *πῶς* ὁμιλεῖ ὁ θεὸς πρὸς θνητόν; *πῶς ἀποκρίνεται οὗτος*; *τί σκοπεῖ ὁ διάλογος Ἀπ.-Ἀχ.*;

25-89. 25-32 *παμφαίνων* T 398 τροπ. εἰς ἐπεσσύμενον π. φερόμενον ῥαγδαῖον ἐπὶ τὴν πόλιν διὰ μέσου τῆς πεδιάδος, *εἶσιν* ἐπιτέλλει, *ὀπώρη* ἡ ὥρα ἀπὸ τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Σειρίου μέχρι τῆς ἑφῆς δύσεως τῶν Πλειάδων (τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), ἢ γεν. χρόν., *αὐγαί* ἢ λάμπις, τὸ φῶς, *ἀρίζηλος* Σ 219, *νυκτὸς ἀμολγῶ* (ἀγν.δνομ. καὶ σημ.) ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός, *καί τε* καὶ δὴ καὶ φέρει, *χαλκὸς* ὁ θῶραξ.—33-45 *κόπτω* λ.π. κτυπῶ, *ἀνασχόμενος* χεῖρε, *μέγα οἰμώξας* ἐκβαλὼν γοερὸν στεναγμόν, *γέγωνα-νέω* φωνάζω δυνατὰ ὥστε νὰ ἀκουσθῶ, *ἀμοτον* ἀκαταπονήτως, ζωηρῶς, *ἐλεεινὰ* κατὰ τρό-

πον προκαλοῦντα τὸν οἶκτον, τὴν συμπάθειαν, *δρέγω-γυνμι* ἐκτείνω, πρβλ. *δρῦνιά*, (πρὸς τὸν κάτωθεν ἰστάμενον Ἔ.), *μῆ μοι μίμνε* μὴ σὲ παρακαλῶ ἀνθίστασο πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ τὸν ἄνδρα κρατῶν τὴν θέσιν σου, *πότιμον ἐφέπω* εὐρίσκω τὸν θάνατον, *φέρτερος* Π 21, *σχέτιλιος* ὁ σκληρός, ὁ ἀπαίσιος, *τάχα ταχέως, κείμενον* πτώμα κατὰ γῆς ἄταφον, *πραπίδες* διάφραγμα, φρένες· χωρὶς ἄλλο πικρὸς πόνος θέλει φύγει ἀπὸ τὴν καρδίαν μου, *ὃς αἴτ.*, *εὖνις-ι(δ)ος* ἐστερημένος. ὄρφανός, *πέρνημι* (*περάω, πιπράσκω*) μεταφέρω πέραν (πρὸς πώλησιν), *πωλῶ* (*ἔμ-πορ-ος*), *τηλεδαπὸς* μεμακρυσμένος.—**46-55** *κρείουσα γυναικῶν* ἡ μεγαλειότης, *ἀπολύομαι* ἀπολυτῶ, *δπάξω* δίδω (ὀπαδὸν) προῖκα, *μιννυθάδιος* (*μίννυθα* ἐπ' ὀλίγον, μίννυ) βραχύς, ὀλιγοχρόνιος.—**56-65** *ἀμέρδομαι* Π 53, *αἰὼν θ.* ἰων. ζωή, *πρὸς δὲ πρὸς τούτοις δέ, ἔτι φρονέοντα* ἐφ' ὅσον ἔχω ἀκόμη τὰς φρένας μου, *ζῶ, οὐδὲς γήραος* τὸ κατώφλιον τοῦ γήρατος, ἡ ἔξοδος τοῦ βίου, *τὰ ἔσχατα γηραιεῖα, φθίνω* ἀμτβ., ὁ μελ. *φθείσω*.. μτβτ., φθείρω, τερματίζω τὸν βίον, *αἷσα ἀργαλέη* ὀδυνηρὰ μοῖρα, *ἐλκέω ἔλκω, *θάλαμοι* Σ 492 τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματα τῶν ἐφήβων υἱῶν καὶ θυγατέρων ἐν τῇ αὐτῇ τῆς πατρικῆς οἰκίας, *κερατίζω* (*κεῖρω*) καταστρέφω, ἐρημώνω, *δηιοτής θ.* μάχη, *νυὸς θ.* (νυγus) νύμφη.—**66-71** *πύματος* Σ 608, κτγρ. τοῦ *μέ, ὠμησιτής* (*ὠμὸν ἔδων*) ὠμοφάγος, *ἐρύω* σύρω, μέλλ., *πρῶται θύραι* τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας, ἡ αὐλεις θύρα ἢ εἰσάγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, *ρέθρα* μέλη, *μέγαρον* τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀνδρῶν, τὸ κύριον τμήμα τοῦ οἴκου, *μέγαρον ὁ οἶκος, τραπεζῆτες* οἱ παρὰ τὴν τράπεζαν τρεφόμενοι, οἰκοτραφεῖς, κτγρ., *θυραῶροι* κτγρ. πρὸς φύλαξιν τῶν θυρῶν, *άλύσσω* μαίνομαι, ἀποθηριοῦμαι, *περὶ θυμῷ* ἐκθύμως, παραφόρως, *πιόντες* αἴτ. συνεπεῖα τῆς ὀφθήσεως.—**71-6** *πάντ' ἐπέοικεν* (ὑποκ. *κεῖσθαι*) εἶναι τιμὴ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, *ἀρηι καταμένω* εἰς ἔχει φονευθῆ ἐν μάχῃ, *θανόντι περ* καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι νεκρός, καὶ κατ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατόν του, *δτι φανῆη* ἐπεξ. τοῦ *πάντα*: ὅτι καὶ ἂν τὸν εὖρη, ὅσον καὶ ἂν τὸν παραμορφώσουν αἱ πληγαὶ καὶ τὰ ἔγνη τῶν κακώσεων, *αἰδῶς* αἰδοῖα, *οἴκτιστον* οἰκτρότατον, ἀπαισιώτατον θέαμα.—**77-8** *οὐδὲ ἀλλὰ δέν.*—**79-89** *ἀνίσταμαι* ἀνοίγω, γυμνῶ (ἀφαιρουμένης τῆς περόνης διὰ τῆς δεξιᾶς), *τάδε* αὐτὸ ἐδῶ τὸ στήθος, τὸ σῶμα, ἐξ οὗ ἐγεννήθη, καὶ τὸν μαστόν, τοῦ ὁποίου τὸ γάλα ἐθήλασας, *ἐπέσχον* ἐκράτησα εἰς τὸ στόμα σου, ἔδωκα, *λαθικηδῆς* παυσίλυπος, *τῶν οὐ.*, ὁ πλ. ἀναφέρ. εἰς τὰς πολλὰς περιπτώσεις τὰς δηλουμένας διὰ τοῦ εἰ

ποτε, πρόμος (πρό, primus) πρόμαχος, : μηδὲ ἀντεπεξέροχου ἔμπρὸς εἰς τοῦτον, λέχεα φέρετρον, σὲ ἐν λ. ἐκτεθειμένον ἐπὶ φ., θάλος βλαστάριον, πολύδωρος ἢ δίδουσα πολλά δῶρα, φιλόφρων, γενναϊόδωρος, μέγα ἀνευθε νῶν (γεν.).

25 ἴδεν ἐκ τοῦ πύργου τῶν Σκαιῶν πύλων, ὅπου ἔμενε.—29 κύν' Ὠρίωνος Σ 486, τὸν Σείριον, ὅστις εἶναι πλησιέστατα πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ὠρίωνος· ἐπειδὴ ὁ Σείριος ἐπιτέλλει κατὰ τὰ τέλη τοῦ θέρους, ἐνομίσθη αἴτιος τῶν ἐσχάτων θερινῶν καυμάτων, τῶν κυνάδων ἡμερῶν ἢ κυνικῶν καυμάτων, καθ' ἃς ἐν Ἑλλάδι ἐνσκήπτουσι πυρετοὶ καὶ θάνατοι· ὅθεν ὁ Σείριος ἐκλήθη καὶ οὐλίος καὶ κακὸν σῆμα.—34 ὑπόσ' ἀνασχόμενος ἵνα συγκρούσῃ αὐτὰς καὶ κατενέγκῃ κτυπήματα κατὰ τῆς κεφαλῆς (κόφατο).—37 χεῖρας ὄρεγγυς πρὸς τὸν Ἑ., ὅστις ἴσταται παρὰ τὴν βάσιν τοῦ πύργου, ἀκριβῶς κάτωθεν τοῦ Πρ.—46 Λυκάονα Φ 24, Πολύδωρον Υ 407, ἀμφοτέρους φονευθέντας ὑπὸ τοῦ Ἀχ.—48 Λαοδόη θυγάτηρ τοῦ Ἄλτου, βασιλέως τῶν Λελέγων, νόμιμος ὡς ἡ Ἐκάβη σύζυγος τοῦ Πρ. Ἀπὸ τῶν χρόνων τούτων βλέπομεν τὴν πολυγαμίαν ἐν τοῖς Ἀνατολ. λαοῖς.—49 μετὰ στρατῶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀχ., ὅπου θὰ ἐκομίζοντο, εἰς ἐφείδετο ὁ Ἀχ. τῆς ζωῆς αὐτῶν.—50 ἀπολυσόμεθα ἡμεῖς οἱ γονεῖς ἐκ τῆς προικὸς τῆς μητρὸς.—62 ἐλκηθεῖσας θ. ὡς κατὰ μγν. παραδόσεις ἢ Κασσάνδρα.—63 θαλάμους τῶν υἱῶν καὶ γαμβρῶν.—64 βαλλόμενα ὡς ὁ Ἀστυνάξ ὑπὸ τοῦ Ὀδ.—ἐν δημοτικῇ ἐν ἀπέλπιδι ὑστάτῳ ἀγῶνι ἐντὸς τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἄλωσιν.—79 ἐτέρωθεν αἱ γυναῖκες θὰ εἶχον ἐπὶ τοῦ πύργου θέσιν χωριστὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.—Τί σκοποῦσιν αἱ παραβολαί; διὰ τί πρῶτος ὁ πατὴρ εἶδε τὸν Ἀχιλλέα; ὑπὸ τίνας ιδιότητας ὁμιλεῖ πρὸς τὸν υἱόν; ὑπὸ τίνας ἢ μήτηρ; τίς ἄλλη μήτηρ δεικνύουσα τὴν κοιλίαν εἶπε ἀντίθετα τῶν τῆς Ἐκάβης;

90-130. 90-7 ὀρέστερος ὀρεσίβιος, χεῖρ φωλεά, ἐπὶ χ. ἐν τῷ στομίῳ τῆς φ., ὡς ὁ Ἑ. πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως, κακὰ φάρμακα δηλητηριώδεις βοτάναις. χόλος αἰνὸς φαρμακερὰ λύσσα φιλοπόλελος, σμερδαλέον δ. ῥίπτει φρικώδη βλέμματα, πύργῳ ἐπι π. ἐπὶ τῆς προεξεχούσης γωνίας τοῦ πύργου.—98-103 ὀχθήσας μετὰ βαρυνθμίας, ὦμοι ἐγῶν ἄχ καυμένος! ἐλεγγεῖτην ἀναθήσει θὰ μοὶ ἐπιρρίψῃ μομφήν, νύχθ' ὑπο κατὰ τὴν νύκτα, τήνδε τὴν παρελθοῦσαν, κέρδιον ὠφελιμώτερον, προτιμότερον.—104-10 ἀτασθαλῖαι ἀνοησῖαι, ἃς ὑπεγόρευσεν ἢ ὑπεροψία, ἐλκεσίπεπλος μακρόπεπλος,

Ἔστι ἡμεῖς ὑπὸ τὴν ἀνοησίαν καὶ τὴν ἀτασθαλίαν ἐπιρρίπτει τὴν ἀνοησίαν καὶ τὴν ἀτασθαλίαν.

κατώτερος κατώτερος κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὴν ἀνδρείαν, ἤφι (ἤη) β. πιθήσας ὑπέικων εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἀνδρείας του, ἀντην ἀντεπεξερχόμενος στῆθος πρὸς στῆθος.—111-120 βριαρὸς βαρὺς, αὐτὸς μόνος καὶ ἄοπλος, ἀντίος πρὸς συνάντησιν, πάντα μάλ' ἀκριβῶς ὄλα, ἡ ἄ, ἡ ἀπαγωγή τῆς Ἑλ. καὶ τῶν θησαυρῶν, ἀποδαίομαι ἢ ἀποδατέομαι χωρίζω, παραχωρῶ τὸ ἀνάλογον μερίδιον, ἀμφίς χωριστὰ διὰ τοὺς Ἀχ., πλὴν τῶν δοθησομένων εἰς τοὺς Ἀτρ., κέκευθεν περιλαμβάνει, ἔλωμαι συνέχεια τῆς ὑποθ. προτ., δρκον ε. δρκίσω, γερούσιον δρκον τῶν γερόντων, δημογερόντων, τῶν ἐπιφανεστάτων πολιτῶν τῆς Τροίας Γ 149, μετόπισθε κατόπιν, ἀφ' οὗ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πόλιν, Τρωσί τοπ. ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Τρ., ἀνδιχα εἰς δύο, ὧν τὸ ἐν θὰ ἐδίδετο ὡς πολεμικὴ ἀπόζημίωσις, 120 ἢ ἀπόδοσις τῆς ὑποθ. ἀποσιωπάται, τοῦ Ἑ. διακόπτοντος ἑαυτὸν διὰ τῆς ἐνστάσεως 122.—122-30 τίη διὰ τί τάχα, διαλέγομαι διαλογίζομαι, μὴ μήπως, ἔλωμαι μιν ἔλθω πρὸς αὐτὸν ὡς ἰκέτης, ἀλλ' ἐκεῖνος, γυμνὸς ἄοπλος, αἰῖως οὕτως ὡς γυναῖκα, δαρίζω γλυκομιλῶ (περὶ συζύγων, μεμνηστευμένων), τῷ Ἀχ., ἀπὸ δρυὸς... ἀρχίζων ἀπὸ δρυὸς καὶ βράχους, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ παμπάλαιας παραδόσεις ἐγεννήθησαν οἱ ἄνθρωποι, φλυαρῶν παλαιᾶς καὶ τετριμμένης ἱστορίας περὶ ἀποδόσεως τῆς Ἑλ., πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον τὴν θέσιν των ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πολέμου, αἶτε καθὼς, ἡίθεος Σ 567, βέλτερον κρεῖττον, ἔριδι ξυνελαυνόμεν νὰ συγκρουσθῶμεν ἐν μονομαχίᾳ, εἶδομεν εἰδῶμεν, προσκτ.

94 βεβρωκὸς κακὰ φάρμακα κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην Περὶ ζῳ. 6 οἱ ὄρεις τρώγοντες μετὰ τὴν φωλείαν μύρμηκας καὶ ἀκανθαρίδας πληροῦνται ἰοῦ πλείονος τοῦ ἐμφύτου καὶ ἐρεθίζονται καὶ λυσσῶσιν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκχύσωσι τὸν ἐνοχλοῦντα ἰόν· κατὰ δὲ τὸν Αἰλιανὸν μέλλοντες νὰ ἐνεδρεύσωσι κατ' ἀνθρώπων ἢ κατὰ ζῳῶν τρώγουσι θανατηφόρους ῥίζας ἢ πόας.—100 Πολυδάμας Σ 249 53 καὶ 273...—119 γερούσιον διότι τῶν νέων αἱ φρένες αἰεὶ ἡερέθονται Γ 108· γέροντες θὰ εἶναι οἱ ἐν Γ 146 8 μνημονευόμενοι 7 δημογέροντες, σύμβουλοι τοῦ βασιλέως.—126 ἀπὸ δρυὸς κατ' ἄλλους ἢ παρθένος πρὸς ἀσφάλειαν ἔχει ἀναβῆ εἰς τινα δρυῶν ἢ βράχον καὶ ἐκεῖθεν χαριτολογεῖ πρὸς τὸν νέον.—Τί ἀποδίδει ὁ μονόλογος; ἐπέδρασαν οἱ λόγοι τῶν γονέων; προσσωπικὴ φιλοτιμία οἷα τοῦ Ἑ. εἶναι ἀρετὴ ἢ κακία διὰ τὸν στρατηγόν; διὰ τί φοβεῖται τὸν θάνατον; διὰ τί προσφεύγει εἰς ἀνοήτους ἐλπίδας; διὰ τί

τόσαι σκέψεις ἀνακυκλοῦνται ; τίνα συναισθήματα παλαίουσιν ἐν τῇ ψυχῇ του ;

131-66.131-5 *δρμαίνω* Σ 15, σχεδὸν πλησίον, *Ἐνυάλιος* θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης, *κορυθαίξ* (κόρον ἀίσσω τινάσσομαι) ὀρητικὸς, *κορυθαίολος*, ἀμφὶ γύρω περὶ τὸ σῶμα (ἢ ἀμφοτέρωθεν τοῦ δόρυτος), *αἰθῶ* καίω.—**136-44** *εἶλη* ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν, *αἰθῆ* αὐτόθι, *βῆ φοβηθεῖς* τραπείς εἰς φυγὴν ἔτρεχε, *ἐποροῦα* ἐφοροῦα, *κραιπνὸς κ. καρπάλιμος* ταχύς, *κίρκος* ἀ. κίρκινέζι (εἶδος ἰέρακος), *οἰμάω* (οἶμα ὄρη) ὄρη ὑ, μετὰ κατόπιν, *πέλεια* ἀγριοπεριστερά, *τρήρων* (τρέω) δειλός, *ἕπαιθα φοβεῖται* χαμηλώνουσα φεύγει, ὑπεκφεύγει, *λάσκω*, ἔλακον, *λέληκα*, κρώζω, *ταρφέες-εἰαι* ἑα, πυκνοί : κάμνει συχνὰς πυκνὰς τὰς ἐπιπτώσεις, *ἐμμεμαῶς* λυσσῶν, *ἰθὺς* κατ' εὐθείαν, *τρέω* φεύγω ἔντρομος (ὁ τρέσας).—**145-52** *σκοπιή* σκοπιά, λόφος ἐν τῇ πεδιάδι, *εἰρινεὸς* ἀ. ἀγριοσυκῆ παρὰ τὰς Σκ. πύλας, *ὑπέκ τείχεος* κάτω τοῦ τείχους πρὸς τὰ ἔξω, πρὸς τὰ ἀνοικτά, *ἀμαξιτὸς* (δόδος), *κρουνώ* εἰς δύο πηγὰς, κρήνας, *δοιοὶ* διπλοῖ, δύο, *δινηεῖς* πολυστροφίλος, *λιαρὸς* χλιαρός, *καπνὸς* ἀτμοί.—**153-61** *ἐπ' αὐτιάων* πλησίον αὐτῶν, *πλυνοὶ* πλυντήρια, *λαῖνεος-νος* (λαῖας λίθος, λατόμος) λίθινος, *εἶμα* Σ 517, *σιγαλόεις* (signum) ὄνταρος, *παρατρέχω* προσπερνῶ, παρέροχομαι τρέχων, *ιερήιον* σφακτόν, *βοεῖη* δέρμα βοῦς, *ἄρυννυμαι* προσπαθῶ νὰ λάβω, *ποσσίη* διὰ τοὺς ἀγῶνας δρόμου ἀνδρῶν, *ψυχῇ* ζωῇ—**162-6** *ὡς ὅτε* ὡς ποτε, *τρωχάω* θαμ. τοῦ τρέχω, *ρίμψα* (ρίπτω) ταχέως, *τὸ δέ...* ἰδοὺ δὲ ἐκεῖ κάτω (περὶ τὴν ἀφετηρίαν) ἔχει ἐκτεθῆ ὡς ἄθλον ἐπιταφίων ἀγῶνων ἀνδρὸς ἀποθανόντος.

145 Ἡ *σκοπιὰ* ἦτο ὑψωμά τι ἐν τῇ Τρωικῇ πεδιάδι περαιτέρω τοῦ εἰρινεοῦ, ὅστις ἦτο παρὰ τὰς Σκαίως πύλας.—**146** Ἡ *ἀμαξιτὸς* θὰ ἦτο ἐν μικρᾷ ἀποστάσει ἀπὸ τῶν τειχῶν οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ μνημονευομένη εἶναι πλάσμα τοῦ ποιητοῦ θέλοντος νὰ κερδίσῃ ὀμαλὸν καὶ ἐλεύθερον κωλυμάτων χῶρον διὰ τὸν δρόμον τῶν δύο ἡρώων.—**147** *κρουνώ* δὲν εἶναι αἱ πηγαι τοῦ Σκαμάνδρου, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τῆς Ἰδης ἐκ μιᾶς πηγῆς. Περιηγηταὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι εὗρον ἐν τῇ πεδιάδι τὰς δύο πηγὰς, ἀλλ' ἡ θέσις αὐτῶν δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ὁμηρ. περιγραφὴν ὑπ' ἄλλων εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἰδης οὐ μακρὰν τῶν πηγῶν τοῦ Σκ., ὅτε πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὁ Ἐ. διωκόμενος ἐτράπη πρὸς τὴν Ἰδην, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ ἐκεῖθεν πάντως ὁ ποιητὴς δὲν γινώσκει ἐξ αὐτοψίας τὸ Τρωικὸν πεδίον ὅτι ἡμία εἶναι θερμὴ τὸν χειμῶνα, ἢ ἄλλη

ψυχρὰ τὸ θέρος, δὲν εἶναι θαῦμα· ἀληθὲς θαῦμα εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ἡλίου ἐν Αἰγύπτῳ Ἡροδ. IV 181.—153 *πλυνοὶ* λίθοι μετὰ σκαφοειδῶν κοιλοτήτων, ἐν αἷς ἐπλυνον τὰ ἐνδύματα, οἷους ἔχομεν ἰδεῖ ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ ἐν Χιλιομοδίῳ παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν.

—162 *περὶ τέρματα* ὅτε ἐντεινέουσι πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν.

166-87. 166-73 *ὀφθαλμοῖσιν* ὁ βλέπω διὰ τῶν ἰδίων μου ὀφθαλμῶν ὅ,τι καὶ νὰ φαντασθῶ μόνον μοὶ ἦτο ἀλγεινότατον, *μηρία* τὰ ὀστέα τῶν μηρῶν μετ' ὀλίγου κρέατος, *πολύπτυχος* πολυχάραδρος, *πόλις ἀκροατήη* κορυφὴ τῆς ἀκροπόλεως.—174-6 *φράζομαι* σκέπτομαι, *μητιάομαι* λαμβάνω ἀπόφασιν, *σαώσομεν-δαμάσομεν* ὑποτ. ἀπορημ., *ἐσθλὸν ἔοντα* παρ' ὕλην του τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀρετήν, —177-87 *γλαυκῶπις* Σ 227, *ἀργικέραυνος* ὁ βάλλων τὸν φεγγυβόλον κεραυνόν, *κελαινεφῆς* ὁ συγκεντρῶν τὰ μαῦρα νέφη, *ἔπορον* ἔδωκα, *πεπρωμένον αἶση* ὑποκείμενον εἰς τὴν μοῖραν, *ἔξανάλω* ἀπαλλάττω, *δυσσηγῆς* κακόηχος, ἀπαίσιος, *ἔρδε* ἐμπρός! κάμνε ὅ,τι θέλεις!, *ἐπαινῶ* ἐπιδιοκιμάζω, *νεφεληγερέτα* (ἀγείρω ν.) ὁ συγκεντρῶν τὰς νεφέλας, *Τριτογένεια* ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς ὡς ὕδατογενοῦς (*Τρίτων*, *Ἀμφιτρίτη*, θαλάσσιοι δαίμονες), *πρόφρων* φιλόφρων, πρόθυμος, *π. θυμῶ* σπουδάζων, *τοὶ νόος* ἐπλετο ἐσκέφθης, *ἔρωέω* ὑποχωρῶ, *ὠτρυνε...* T 349.

171 *Ἴδης ἐν κορυφῆσι* ἐπὶ τοῦ Γαργάρου, κορυφῆς τῆς Ἰδης, ὁ Ζεὺς εἶχε βωμὸν καὶ τέμενος.

188-213. 188 93 *ἔφέπω* ἐπακολουθῶ, καταδιώκω, *κλονέω* συνταράσσω: καταδίωκε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ νὰ ἡσυχάσῃ, νὰ ἀναπνεύσῃ, *ἀσπερχές* II 61, *δίω* φεύγω, φοβοῦμαι, *δίωμαι* διώκω, *ἔρσας* ξελετάξας, *εὐνή* φωλεά, *ἄγκος* Σ 321, *βῆσσα* II 766, *εἰ περ τε* καὶ ἄν, *καταπήσσω* ζαρώνω, *ἔμπεδον* ἀδιακόπως, *οὐ λῆθε* δὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Π.—194-8 *ἀντίον π. Δ.* ἀπέναντι τῶν, πρὸς τὰς, *ὑπὸ πύργους* ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν, *ἀλέξω*+δοτ. βοηθῶ, *καθύπερθεν* οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, *ἀποστρέψασκε* ἐγύριζεν αὐτὸν ὀπίσω, *προπάρουθε* χροιν. προλαμβάνων, *πρὸς πεδίον* εἰς τὸ ἀποστρέψασκε, *παρὰφθὰς* ἐκ τοῦ πλαγίου προφθάνων, *ποῖτι πτόλιος* πρὸς τὸ μέρος τῆς π., ἀπὸ τὸ μέρος τῆς.—199-204 *οὐ δύναται* (τις), *διώκειν* ἐν τῇ κυρ. σημ. ἢ καταφθάνειν, *μάρπτω* καταφθάνω, *ἀλύσκω* ἀποφεύγω, *ὑπεξέφυγεν* (ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον), *ἄντομαι* βοηθῶ, *πύματον κ. ὕστατον* πανύστατον, *ἐπῶρσε* ἐνεψύχωσεν, ἐτόνωσε, *λαιψηρὰ* κτηρ. προληπτ.—208-13 *ταίνω* ἐκδιπλώνω, *τάλαντα* (ταλ-, τλήναι) αἱ πλάστιγγες τοῦ ζυγοῦ,

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὀμήρου Ἰλιάς Ο-Ω. *Εκδ. ΣΤ'.

5

ὁ ζυγός, *τανηλεγής* (τανὺς μακρός, ἄλγος) πολυώδυνος, πικρός, ὄχρετο ἔλαβε τὴν ἄγουσαν, δὲ... ὄθεν κατέλιπεν.

194 Δαρδάνιαι πύλαι τοῦ τείχους ἴσως πρὸς Ν τῆς πόλεως, πρὸς τὴν Δαρδανίαν, πόλιν ἐν ταῖς ὑπωρεΐαις τῆς Ἰδης, καὶ τὴν Ἰδην Π 807.—**205 λαοῖς** οἵτινες ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον προελάσει πρὸς τὰ τείχη τῆς πόλεως.—**209-13** Τὸ τμήμα ἐκλήθη διὰ τοῦτο *ψυχοστασία* (ἴσθημι ζυγίζω).—*Διὰ τί* παρὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὁ Ἔ. ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ Ἀχ. *τρέπεται εἰς φυγὴν*; διὰ τίνας ἄλλον μέσον ὁ Ὅμ. προπαρεσκεύασε *ταύτην*; διὰ τί δὲν φεύγει εἰς τὴν πόλιν; τί ἐπιτυχάνει ὁ Ὅμ. διὰ τῆς φυγῆς; διὰ τί αἱ πολλὰ παραβολαὶ καὶ τὰ περὶ κρουνηῶν καὶ αἱ δύο σκηναὶ τοῦ Ὀλύμπου; τί γίνονται οἱ Ἀχ., οὕς εἶδομεν προελαύνοντας ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ διὰ τί δὲν βοηθοῦσι τὸν Ἀχ.;

214-47. 214-23 οἴσεσθαι ὅτι θὰ ἀποκομίσωμεν, θὰ δρέψωμεν, *ἄαιτος* (ἀ(στ)-ἄω χορταίνω) ἀκόρεστος, *ἄμμες* αἰολ. ἡμεῖς, *πεφυγμένον γενέσθαι* φυγεῖν, *πολλὰ κεν πάθοι* πολὺ ἤθελεν ἰδρῶσει, *προπροκυλινδόμενος* ἀδιακόπως κυλιόμενος πρὸ τῶν γονάτων, *ἀμπνύω ἀναπνέω, ἐναντίβιον* στήθος πρὸς στήθος.—**224-31 χαλκογλώχης** (γλωχίς ἀκωκή, γλῶσσα) χαλκόλογχος, *δέμας* οὖ., μόνον ἢ αἰτ., *σῶμα, ἀνάστημα, ἀτειρῆς* Σ 474, *ἠθεῖτε* προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον, *βιάζεται* σὲ πιέζει φοβερά, *ἀλέξομαι* + αἰτ. ἀποκρούω, ἀμύνομαι.—**232-7** ἢ μὲν εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι, *γνωτοὶ* γνωστοί, συγγενεῖς, ἐνταῦθα: ἀδελφοί, *νοέω*... ἔχω κατὰ νοῦν ἀκόμη περισσότερον νὰ σὲ τιμήσω, *δς* αἰτ., *τλῆς* ἔσχες τὴν τόλμην, *ἄλλοι δὲ ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι*.—**238-47 γοννοῦμαι** ἱκετεύω, *ἐξείης* κατὰ σειράν, *ἀμφὶ* περιστοιχιζόντες ἐμέ, *αὔθι* αὐτόθι, *τοῖον* οὕτω, τόσον, *ἐναρα* σκύλα, *βροτόεις* Σ 345, *γλαφυρός* (γλάφω γλύφω) κοῖλος, **247** καὶ καὶ ἀμέσως, *κερδοσύνη* δολίως, πανούργως.

215 προσηύδα χωρὶς νὰ μεταμορφωθῇ.—*Τί μέσον* μετεχειρίσθη ὁ Ὅμηρος, ἵνα σταθῇ ὁ Ἐκτωρ; διὰ τί ἢ Ἀθ. μεταμορφοῦται πρὸ τοῦ Ἐ., ἀλλὰ οὐχὶ καὶ πρὸ τοῦ Ἀχ.; πῶς φαίνεται ἡ διαγωγή τῆς Ἀθ.; τί δύναται ἐλαφρῶς νὰ δικαιολογήσῃ αὐτήν;

247-72. 248-59 αὖτε τοῦναντίον, *ἀνίημι* παρακινῶ, *ἐπιδίδομαι* ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας, *ἐπίσκοπος* ἐπόπτης, *ἀρμονίη* συνθήκη, *ἀεικίζω* (αἰκίζω-ομαι, αἰκισμός) κακομεταχειρίζομαι, *ἐκπαγλος* Σ 170, *ἐκπαγλον* καθ' ὑπερβολήν, *καμμονίη* (καταμονή) καρτερία, νίκη, *δέξειν* ἀντί προσκτκ.—**260-72 ὑπόδρα** Σ 204, *ἀλα-*

στος ἀλησμόνητος, παμμίσητος, *συνημοσύνη* σύμβασις, ὡς καθώς, τὸ δεικτ. ὡς 265, *δρῖα πιστὰ* ἀξιόπιστος ἔνορκος συνθήκη, *διαμπερὲς* ἀπαύστως, διαρκῶς, *φιλήμεναι* φιλεῖν (ἀλλήλω), ἅω χορταίνω, *ταλαύρινος* (ταλα-ῤῖνός δέριμα, ἀσπίς) ὁ ὑπομένων τὴν ἀσπίδα, ἀσπιδοφόρος, *μιμνήσκειο*. χρησιμοποίησον ὄλας σου τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὴν πολεμικὴν σου ἐμπειρίαν, *αἰχμητῆς* λογχομάχος (ἐκ τοῦ συστάδην), *ὑπάλυξις* (ἀλύσκω) ὑπεκφυγή, *ἄφαρ* εὐθύς, *δαμάα* μελ., *ἐτάρων* γεν. ἀντικ. τοῦ κήδεα, τὰ πένθη διὰ τοὺς, *θύω* μαίνομαι.

251 τρεῖς διότι ὁ τέταρτος κύκλος δὲν συνεπληρώθη.—256 *ἐκπαγλον ἀεικιῶ* ἡ σκύλευσις τῶν ὄπλων εἶναι ὁ πρῶτος βαθμὸς τοῦ ἀεικίζειν, μέγιστος δὲ αἰκισμὸς ἢ ἔκθεσις τοῦ πτώματος εἰς τοὺς κύνας καὶ τὰ ὄρνεα.—268 *παντοίης ἀρετῆς* τοῦ ἀμύνεσθαι, ἐπιτίθεσθαι, ἐφ' ἄρματος, πεζόν, ἐκ τοῦ συστάδην, πόρρωθεν κλπ.

273-366. 273-7 *ἄντα* ἐκ τοῦ ἀπέναντι μέρους, *ἀλέομαι* ἀποφεύγω, *ἔζετο* ἔκνυε.—278-88 *ἤμβροτες* ἄορ. τοῦ ἁμαρτάνειν ἀπέτυχες, *οὐδ' ἄρα* καὶ δὲν ἐγνώριζες λοιπόν, ὡς βλέπω ἐκ τῆς ἀποτυχίας σου, τὴν μοῖράν μου ἐξ ἀποκαλύψεως τοῦ Διός, *ἦτοι*. καὶ ὅμως ἐκαυχᾶσο ὅτι τὸ ἐγνώριζες, *ἀρτιεπῆς* ἀριστοτέχνης λόγων, *τίς* ἐπιτ. τὰ ἐπίθ., *ἐπίκλοπος μύθων* δόλιος ἐν τοῖς λόγοις, *μὲν* μὴν, *μετάφρενον* Π 781, *ἐλασσον* (ξίφος), *νῦν αὖτε* τώρα ὅμως, πρότερον ὅμως, ὡς *κομίσσαιο* εἶθε νὰ τὸ δεχθῆς ὄλον μέσα εἰς τὸ σῶμά σου, *καὶ* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, *ἐλαφρότερος* ὀλιγώτερον καταθλιπτικός.—289-95 *ἀποπλάζομαι* ἀποκρούομαι, *χῶσομαι* περιπίπτω εἰς ἀθυμίαν, *ἐτώσιος* μάταιος, κτηρ., *κατηφέω* σκυθρωπάζω.—296-305 *ἔγνω* ἀνεγνώρισε τὴν ἀλήθειαν, *ἦ μάλα δὴ* βεβαιότατα, *ἐφάμην* ἐπίστευον προφανῶς, *ἀνευθεν* μακράν, *ἀλέη* ἀποφυγή, *ἦ ῥα* ἀληθῶς, ὡς βλέπω τώρα, *ῥύομαι* σφάζω, *ἀσπουδεὶ* ἄνευ σοβαροῦ ἀγῶνος, *καὶ ἔ. πυνθέσθαι* πρὸς γνῶσιν καὶ τῶν μεταγενεστέρων.—306-11 *λαπάρη* θ. ὁ κενὸς ὀστέων χῶρος μεταξὺ πλευρῶν καὶ ἰσχίων, *τέτατο* ἐκρέματο, *στιβαρὸς* βαρὺς, *ἀλεις* συμμαζευθεὶς, κύψας ἵνα καλύψῃ καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα, *ἀμαλὸς* (ἀμβλός, μαλακός, mollis) ἀδύνατος, τρυφερός, *πτῶξ* (πτῶσσω) δειλός.—312-21 *ὠρμήθη* ὠρμησε, *μένος* λύσσα, *κάλυπεν* προέβαλεν ὡς προκάλυμμα, *δαιδάλεος* πολυποίκιλος, *ἐπένευεν* (Ἀχ.) ἐκνυμάτιζε δὲ ὁ λόφος, *τετράφαλος* ἢ ἔχουσα 4 κερατοειδεῖς προεξοχάς, *ἔθειραι* T 382-3, *εἶσι* ἐπιτέλλει, *ἔσπερος* ὁ αὐτὸς ἐπιτέλλον τὴν πρῶσαν καλεῖται *φωσφόρος* ἢ *ἑωσφόρος*, ὁ Αὐγερινός, ἢ Ἀφροδίτη, *οἶος*

κίτρο. ὅπως, *ἴσταιαι* ἐπιφαίνεται, *ἀπέλαμπεν* ἀπροσ. ἠκτινοβόλει ἢ λάμπει ἀπὸ τῆς, *εὐήκης* 2 (ἐν ἀκῆ) κοπτερός, *χρῶς* Π 761, *ὄπη εἴξειε* πού ἤθελε καταστῆ δυνατὸν νὰ κτυπήσῃ, πού θὰ ἔδιδε τόπον, γυμνὸν μέρος (ἀττ. ἢ παρεῖκε...).—322-30 *ἔχε* ἐκάλυπτον, *χρόα* τοῦ, *ἄλλο τόσον* ἐπιρ. φράσις: ἐν γένει ἐπὶ τοσοῦτον, διασαφούμενον ἐν 324: ὥστε μόνον ὁ λαιμός ἐφαίνετο, : τὰ δὲ χαλκᾶ ὄπλα (ὄντως, *καί*) ἐκάλυπτον ἐν γένει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόνον..., *βίη* Π. ὁ γενναῖος Π., ἢ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου αἱ κλεῖδες χωρίζουσι, *λαυκανίη* (λαύω) λαιμός, φάρυγξ, *ἵνα* ὅπου, *τῆ* ῥ' ἐκεῖ ἀκριβῶς, *ἀντικρὺ* πέρα πέρα, *ἄρα* ὡς θὰ ἀνέμενέ τις, *ἄσφάραγος* ἄ. λάρυγξ, *ἐρείπω* κατακημνίζω, ἄορ. ἤριπον ἀμτβτ. —330-6 *ἐπεύξατο* ἐκαυχῆθη διὰ τοῦτο, *πού* ὡς νομίζω, *ὀπίξομαι* (ὀπις θ. θεῖα δίκη) φοβοῦμαι, *ἄσσητηρ* βοηθός, κίτρο. τοῦ *λελείμην*, *αἰκῶς* ἐπονειδίστως, *κτερίζω* ἀπονέμω τὰς νενομισμένας ἐπικηδείους τιμὰς. —337-43 *ὀλιγοδρανέων* (προβλ. *ἀδρανῆς*) ἀτονῶν, παραλύων, *καταδάπτω* ((δαρ)δάπτω, *δαπ-ανῶ*) κατασπαράττω, καταβροχθίζω, *ἄλις* ἀρκετόν, *λαγχάνω* τινὰ καθιστῶ μέτοχον, μεταδίδω. —344-54 *γουνάζομαι* γούνων κατὰ τὸ ἄπτεσθαι γούνων: μὴ με παρακαλῆς διὰ τὴν ζωὴν μου, *μένος* ἢ λύσσα, *θυμὸς* τὸ πάθος, ἢ δίψα τῆς ἐκδικήσεως, *ἀνίημι* ἀφήνω ἐλεύθερον, ἐπιτρέπω, πρὸ τοῦ *ἐδμεναι* νοητέον τὸ ὡς, εἰς ὃ ἀναφέρεται τὸ ὡς 348, *οἶα* ἐπιφ., ἐντεῦθεν: διότι τοιαῦτα, : εἴθε ἢ ἀνθρωπίνῃ φύσει μου νὰ μοι ἐπέτρεπε νὰ σὲ φάγω ἐν τῇ λύσει μου ὁμόν· εἶμαι τόσον βέβαιος ὅτι θὰ ἔκαμνον τοῦτο, ὅπως εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδεὶς . . . , *ἀπαλέξω* ἀποσοβῶ, *ἄποινα* λύτρα, *ἴστημι* ζυγίζω, *εἰκοσιν-ἠρίτος* (εἰκοσιν, ἄρι, ἀριθμός) εἰκοσαπλάσιος (τοῦ βάρους τοῦ πτώματος), *ἐνθάδε* ἐδῶ εἰς τὸ στρατόπεδον, *ἄνωγα* παρακαλῶ, *σ' αὐτὸν* τὸ πτώμα σου, *ἐρύομαι* χρυσῶ λαμβάνω ὀπίσω (τὸ πτώμα) δίδων ἴσου βάρους χρυσόν, *κατὰ δάσονται* θὰ σπαράξωσι. —355-63 *προϊόσομαι* (ὁ μέλ. ὄφομαι) προσβλέπω: σὲ γνωρίζω πολὺ καλά, διότι σὲ προσβλέπω, διότι ἡ ψυχὴ σου εἶναι ἐξωγραφισμένη ἐπὶ τοῦ προσώπου σου, ἐν βλέμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου δεικνύει τὴν ἀνοικτίρμονα καρδίαν σου, *οὐδ' ἄρ'* καὶ δὲν ἠδυνάμην φυσικὰ νὰ ἀναμένω ὅτι θὰ σὲ πείσω, *μήνιμα* ἀφορμὴ ὀργῆς τῶν θεῶν, *ἐσθλὸν ἐόντα* παρ' ὕλην σου τὴν ἀνδρείαν, 361-3 Π 855-7. —364-6 *τέθναθι* ψόφα. 294 *λευκάσιδα* διότι τὸ μετάλλινον ἔλασμα τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἐκ κασιτέρου ἢ ἀργύρου. —299 *Ἀθήνη* τοῦτο γινώσκει ὁ Ἔκτωρ καὶ διότι αὐτὸς ὁ Ἀχιλλεὺς ὁμολόγησεν ἐν 270

καὶ διότι πάντες ἐγίνωσκον τὴν εὐνοίαν τῆς θεᾶς πρὸς τὸν Ἄχ.—
324 Ὁ Ἔ. φέρει Κορινθ. κράνος, θώρακα καὶ στρογγύλην ἀσπί-
 -δα εἶναι λοιπὸν κατάφρακτος, τὰ δὲ ὄπλα αὐτοῦ (τὰ τοῦ Πατρ.) ὡς
 θεῖα, δωρηθέντα ὑπὸ τῶν θεῶν εἰς τὸν Πηλέα κατὰ τοὺς γάμους,
 ἦσαν ἀδιάτρητα.—**351** χρυσῶ πληρώων ἰσοβαρῆ πρὸς τὸ πτῶ-
 -μα χρυσόν.—**359** Περὶ τῆς μαντικῆς δυνάμεως τῶν ἀποθνησκόν-
 -των ἐν Π 854.—**362** πταμένη ἢ λ. ὑποδηλοῖ τὴν παράστασιν
 τῆς ψυχῆς ὑπὸ μορφὴν πτηνοῦ.—*Πρὸς τοιοῦτους θεοὺς πῶς φέρε-
 -ται ὁ Ἔ. (301.); τί σκοποῦσιν αἱ δύο παραβολαὶ 307., 317.; τί
 περίεργον παρατηροῦμεν ἐν τῇ β' ὡς πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς; διὰ τί
 τοῦτο; διὰ τί ὁ Ἄχ. προβάλλει εἰς τὸν Ἔ. 353 τὴν εἰκόνα τῆς μη-
 -τρὸς; διὰ τί οὐδαμῶς συγκινεῖται ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Ἔ.; τί
 μαρτυρεῖ ἐνταῦθα ὁ πρὸς νεκρὸν διάλογος;*

367-404. 367-75 *περίδραμον* συνέρρευσαν πανταχό-
 -θεν, *φυῆ* ἀνάστημα, *εἶδος* μορφῆ, *ἀγητὸς* (ἄγαμαι) θαυμάσιος,
ἀνουιτητὶ (οὐτάζω) χωρὶς νὰ τραυματίσῃ, *τις* πᾶς τις, *ὦ πόποι* πε-
 -ρίεργον!, *ἀμφαφάομαι* περιψηλαφῶ: εἰς τὴν ἀφήν, *κῆλεος* καυ-
 -στικός.—**376-84** *ποδάρκης* Π 5, *μέδοντες* ἐν εἰρήνῃ ὡς βουλευ-
 -φόροι, κυβερνῆται, *εἰ δ' παρακελ.* μόριον, ἐμπρός, *πόλιν ἄκρην* τὴν
 ὑψηλὴν πόλιν.—**385-94** *νέκυς·υος* νεκρός, *παρὰ νήεσσι* ἐν τῷ
 ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐν τῇ σκηπῇ μου, *μετέω* εὐρίσκωμαι μεταξύ,
καταλήθονται οἱ ἄνθρωποι, αἱ ψυχαί, *παιήων* (-ών, -άν) ἐπινίκιον
 ἔσμα, *κοῦροι* εὐγενεῖς νέοι, *κ. Ἀχαιῶν* παῖδες Ἑλλήνων, *νηυσὶν*
ἐπι πρὸς τὰ πλοῖα.—**395 404** *μήδομαι* σχεδιάζω, *ἀεικῆς* ἐπονεί-
 -διστος, ἀτιμωτικός, *τετραίνω* τρουπῶ, *ἐν κονίσαλος* ἠγείροντο
 νέφη κονιορτοῦ, *κνάνεος* μαῦρος, *πίναμαι* πετάννυμαι, κυματίζω,
δυσμενέες οἱ πολέμοιοι, *ἀεικίζομαι* 252 αἰκίζω-ομαι, ἀτιμάζω.

374 ἐνέπρησε τὴν ναῦν τοῦ Πρωτεσιλάου Π 122.—**377**
στάς ὁ Ἀχιλλεὺς κατὰ τὴν σκύλευσιν τοῦ Ἐκτορος εἶχε γονυπετή-
 -σει ἢ κύψει ἤδη ἐγείρεται.—**383** *καταλείψουσι* μετοικοῦντες εἰς
 ἄλλον τόπον.—**386** *ἄκλαυτος ἄθραπτος* ὁ Π. ἐθρηνήθη ἤδη Σ
 355, ἀλλὰ πλὴν τῆς φυσικῆς ταύτης ἐκδηλώσεως τοῦ ἄλγους ἔπρεπε
 νὰ προστεθῇ καὶ ἡ *τυπικὴ καὶ ἐπίσημος* πρᾶξις τοῦ νεκρικοῦ θρή-
 -νου, ὡς οὐσιῶδες μέρος τῆς κηδείας, ὅστις ὄντως ἀκολουθεῖ Ψ 9
 -16.—**389** *καταλήθονται* ἐν Ἄιδου αἱ ψυχαί ἐστεροῦντο τελείως
 συνειδήσεως· πίνουσαι ὅμως αἶμα ἀνεκτῶντο πρὸς καιρὸν συνειδη-
 -σιν καὶ μνήμην.—**397** *βοέους ἑμάντας* οἱ ὕστερον ἔπλασαν ὅτι
 ἐσύρθη διὰ τοῦ ζωστῆρος τοῦ δοθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Αἴαντος, ὡς

καὶ περὶ τοῦ Αἴαντος ὅτι ἠτύοκτόνησε διὰ τοῦ ξίφους τοῦ δοθέν-
τος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἔ. μετὰ τὴν ἐν Η γενομένην μονομαχίαν τῶν
δύο ἡρώων.—**398** *κάρη* τὸ πτώμα ἐσύρετο πρηνές· πλὴν τῆς κε-
φαλῆς, καὶ τοῦ ἄλλου σώματος μέρος θὰ ἐσύρετο κατὰ γῆς, διότι
τὰ ἄρματα ἦσαν ταπεινά.—**400** Ὁ Ἄχ. αὐτὸς ἠνιοχεῖ, διότι τὰ
σκῦλα τεθέντα ἐπὶ τοῦ ἄρματος δὲν εἶχον ἀφήσει χῶρον διὰ τὸν
ἠνίοχον.—*Τί αἰσθάνονται οἱ Ἄχ. βλέποντες τὸν Ἔ.*; διὰ τί νόσ-
σουσιν αὐτόν; τί ἀποτελεῖ τὸ κάλλιστον ἐγκώμιον τοῦ ἀτυχήσαντος
ἀντιπάλου; διὰ τί ὁ Ἄχ. δὲν προσβάλλει εὐθύς τὴν πόλιν; διὰ τῆς
ἀναμνήσεως τοῦ φίλου τί κερδαίνομεν ὑπὲρ τοῦ Ἄχ. μετὰ τὰ τε-
λευταῖα γεγονότα; τί δύναται νὰ δικαιολογήσῃ πῶς τὴν ὠμὴν δια-
γωγὴν τοῦ Ἄχ. πρὸς τὸν νεκρόν;

405-36. 405-11 *καλύπτρη* κ. *κρήδεμνον* τὸ κάλυμμα
τῆς κεφαλῆς, *λιπαρὴ* στιλπνὴ ὡς λινῆ, *κώκνυσε μάλα μέγα* ἐξέβαλε
γοερώτατον θοῆνον, *λαοὶ οἱ πολῖται, οἱ ἄνθρωποι, ἐναλίγκιος*
ὁμοιος, τῷ οὐδ. διασαφούμενον διὰ τοῦ ὡς *εἰ, ὄφρυβεςσα* ἡ πλή-
ρης ὄφρυων, γηλόφων, *σμήχω* καίω, ἀφανίζω, *κατ' ἄκρης* ἀπὸ τῆς
κορυφῆς ἕως κάτω, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.—**412-23** *ἔχον* κατώρ-
θωνον νὰ συγκρατήσωσι, *ἀσχαλάω* κ. *ἀσχάλλω* ἀδημονῶ, *μεμαῶτα*
αἰτιολ. εἰς τὴν ἡγουμένην, *κόπρος* βόρβορος, ἀκαθαρσίαι, *ἐξονο-*
μακλήδη ὄνομαστί, *σχέσθε* (κρατήθητε) παύσατε, *κηδόμε-*
νοὶ περ παρ' ὄλον σας τὸν πόνον καὶ τὴν συμπάθειαν, *λίσσωμ'*
θέλω νὰ παρακαλέσω, ἀφήσατέ με νὰ τῆς ὑποτ. προηγῶνται προσπκ.
ὡς ἐν τοῖς *φέρει, ἄγε, ἴθι.. σκεψόμεθα, ἀτάσθαλος* (ἄτη) ἀνόσιος,
ὄβριμοεργὸς κακοῦργος, *ἦν πῶς μήπως* ἴσως, *καὶ τῷ γε, νὺ ἴσως,*
τέτυκται ὑπάρχει, *τοιόσδε* τοιαύτης ἡλικίας, *περὶ πάντων* ὑπὲρ
πάντας τοὺς ἄλλους, *ἄλγε* ἔθληκεν ἐπότισε πικρίας, *τηλεθάων* (θάλλ-
ω-λέθω) εὐθαλής, ἀκμαῖος, εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του.—**424-**
9 *ἀχνύμενός περ* παρ' ὄλον μου τὸν πόνον, ὡς ἐνὸς ὅσον δι' ἕνα
ἄχος ὅξυ ὁ πικρὸς πόνος, *οὔ γεν.* ἀντικ. *κατοίσεται* θὰ μὲ κατα-
βιβάσῃ, *τῷ ἐν* τοιαύτῃ περιπτώσει, *δυσ-ά-μμορος* (σμέρ-, μόρος)
δύσμοιρος.—**430-6** *ἀδινὸς* Σ 316, *βέ(ι)ομαι* Π 852 μέλλω νὰ
ζήσω, πρὸς τί λοιπὸν νὰ ζῶ, *σεῖ' ἄπο* μακρὰν σοῦ, *εὐχολὴ* χάρις,
ἀγλάισμα, *δνηαρ* (δνίνημι) ὄφελος, παρηγορία, *δηδέχαιο* ὑπρσπκ.
τοῦ *δέχομαι* δεξιοῦμαι: ἐδεξιοῦντο, *καὶ* 435 δεικνύει τὴν συμφω-
νίαν μεταξὺ τῆς αἰτιολογουμένης καὶ αἰτιολογούσης προτάσεως:
διότι καὶ πράγματι.

405 ἡ μήτηρ ἔτι ἰσταμένη ἐπὶ τοῦ πύργου.—**406** *καλύ-*

πτη τεμάχιον ὑφάσματος καλύπτον τὴν κεφαλὴν πλὴν τοῦ προσώπου καὶ κατερχόμενον ὄπισθεν ἐπὶ τοῦ νότου καὶ τῶν ὤμων, ἀνάλογον πρὸς τὸ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐκκλησιάζ.—**411 ὄφρυόεσσα** πρὸ τῆς πόλεως ὄντως ὑπῆρχε σειρὰ λόφων, ἢ Καλλικολώνη, ὁ Ἴλου ἢ Αἰσυήτου τύμβος κ.λ.π. — **413 ἐξελθεῖν** ὁ Πρ. εἶχε καταβῆ ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἐκεῖ παρὰ τὴν πύλην οἱ πολῖται προσεπάθουν νὰ κρατήσωσιν αὐτόν.—**430 Ἐκάβη** αὐτὴ μένουσα ἐπὶ τοῦ πύργου.—*Πῶς περιγράφει ὁ Ὅμ. τὸ ἐν Τροίᾳ πένθος ; διὰ τί ἡ μήτηρ δὲν λιποθυμεῖ ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς ;*
437-515. 437-46 οὐπω τι... οὐδεμίαν ἀκόμη πληροφορίαν εἶχε λάβει περὶ τοῦ Ἑ., **ἐτήτυμος** (ἔνυμος, εἰμί) ἀξιόπιστος, **δτι** ῥα ὅτι ἀκριβῶς, πράγματι, ὅπως καὶ συνέβη, **ἀλλὰ** ἡ ἀντίθεσις ἔδει νὰ ἔχη : ἀλλ' ἐφαντάζετο ὅτι καὶ ὁ Ἑ. εἶχεν ἐπιστρέψει εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντὶ τούτου ἀκολουθοῦσιν αἱ πράξεις αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς προϋποθέσεως ταύτης, **μυχῶ δόμου** ἐν τῷ θαλάμῳ τῷ εὐρισκομένῳ ἐν τῷ βάθει τοῦ οἴκου, **δίπλαξ** (χλαῖνα) διπλοῖς, **χλαῖνα** φορομένη διπλῆ, **ἐν ἔπασσεν** ἐνύφαινεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, **θρόνα** οὐ. ἄνθη ἢ φυτὰ, **τρίπους** λέβης μετὰ τρίποδος, **ὄφρα πέλοιτο** διὰ νὰ ὑπάρχη... , διὰ νὰ εὗρη ὁ Ἑ., **νηπίη ἄχ!** ποῦ νὰ τὸ ἐγνώριζε ! **οὐδ' ἐνόησεν** ἀλλὰ δὲν τῇ ἐπῆλθεν ἡ σκέψις ὅτι.—**447-59 ἐλελιζομαι** τρέμω : ἐκλονίσθησαν, ἤρχισαν νὰ τρέμουν ὅλα τῆς τὰ μέλη, **κερκίς** ἢ σπάθη ἢ ἡ σαίττα, **δμωή** ἢ δούλη, ἢ θεράπεινα, **δψ** (νοχ) θ. φωνή, **ἐκυρῆ** θ. πενθερά, **πάλλεται...** μέσα δὲ εἰς τὰ στήθη ἐμοῦ τῆς ἰδίας ἢ καρδία μου πάλλεται τόσον ἰσχυρῶς, ὥς νὰ ἤθελε νὰ πεταχθῆ ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα, **νέριθε** κάτω, **πήγγυται** παγώνουν, **δὴ** ἀσφαλῶς, **οὔας** οὐς ; : ἄχ νὰ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ μὴ ἀκούσω τὴν ἀπαισίαν εἰδήσιν (κούφια ἢ ὄρα πού τ' ἀκούει), **δὴ** ἤδη, **δίομαι** διώκω, **θρασύς** παράτολμος, ὀψοκίνδυνος, **ἀποτιμήγω** ἀποχωρίζω, **ἀγνηορίη** (ἀγῆνωρ (ἀγαν-ἀνήρ) ἀνδρείος) ἀνδρεία, **ἀλεγεινὸς** φαρμακερός, **ἔχεσκε** ἐπλήρου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, **εἶκων...** πρὸ οὐδενὸς ὑποχωρῶν εἰς τὴν ὀρμὴν του.—**460-5 μαινὰς** ἢ τρελλή, **παλλομένη** **καρδίην** μὲ ἰσχυροὺς καρδιακοὺς παλμούς, **παπταίνω** περισκοπῶ ἔμφοβος, **ἀκηδέστως** ἀφροντίστως, ἀσπλάγχχνως.—**466 74 νῆξ** σκοτοδίη, **ἀπὸ καπύω** (καπ-νός) ἐκπνέω, **δέσματα** κεφαλόδεσμοι, **σιγαλόεις** (sig-num) κατάστικτος, **ἄμπυξ** θ. διάδημα, πιθανῶς χρυσοῦν, περιθέον τὴν κόμη, ὥς αἱ ταινίαι, αἱ φέρουσι περὶ τὴν κόμη αἱ μαθήτριαι κατὰ τὰς ἐπιδείξεις αὐτῶν ἐν τῷ Σταδίῳ, **κεκρύφαλος** ἀ. ἀμφίβληστρον τῆς κόμης, **πλεκτὸς** θύλακος (ὡς πλεκτὴ σκούφια),

ἐν ᾧ ἐκλείετο ἡ κόμη, *πλεκτή ἀναδέσμη* πλεκτή ταινία, διερχομένη ὑπὸ τὸν πώγωνα καὶ συνέχουσα τὸ κρήδεμνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς ὁ ὀχεὺς τὴν κόρυν (ἢ : πλεκτή ταινία περιελισσομένη περὶ τὸν κεκρούφαλον πρὸς στερεώσιν αὐτοῦ), *χρυσή* διὰ τὰ χρυσᾶ αὐτῆς κοσμήματα, *ἔδνα* δῶρα διδόμενα πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος εἰς τοὺς γονεῖς τῆς μνηστῆς, *γαλόως* θ., ἄττ. γάλως, ἀνδραδέλφη, *εἰνάτηρ* θ. συννυφάδα, *ἄλις* ἀρκεταί, πυκναί, *εἶχον* ἐκράτουν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἵνα ἀνορθώσουν, *ἀτύζομαι* τρομάζω : τεταραγμένην μέχρι θανάτου.—475-86 *ἄμπνυτο* ἀνέπνευσε, *ἐς φρένα* θ. ἄ. ἢ ψυχὴ ἐπανῆλθεν, ἢ Ἄν. συνῆλθεν εἰς τὰς αἰσθήσεις τῆς, *ἀμβλήδην* (ἀναβάλλω) γοερῶς, *γείνομαι* γεννῶμαι, *ἰῆ αἴση* μὲ τὴν αὐτὴν μοῖραν, *Πλάκος* ὄρος, *ὕληεις* δασώδης, *τυτθός* μικρός, ἐνταῦθα δικατάλ., *κεύθεα* (κεύθω) κευθμῶνες, ἄδυτα, *νήπιος* αὐτως ἀκόμη τόσον μικρός.—487-91 *τούτω* γε εἰς τὸ δυστυχὲς αὐτὸ πλάσμα, *πόρος καὶ κήδεα* βάσανα καὶ φαρμάκια, *ἡμαρ* ὁ. ἢ ἡμέρα τῆς ὀφρανίας, *παναφήλιξ* ἐστερημένος ὄλων τῶν ὀμηλικῶν, κτηρ., *ὕπεμνημυκε* (ἐκ τοῦ ὑπ-ημύω) ἔχει κλίνει, κρομάσει τὴν κεφαλὴν κάτω, *πάντα* εἰς ὅλα, πάντοτε.—492-8 *δεύομαι* δέομαι : ἐνδεής, ἐπαίτων, *ἀνεισι* ἀνέρχεται εἰς τοὺς ἐφ' ὑψηλοῦ ἐκτισμένους οἴκους τῶν, *τῶν δὲ* ἐκ τοῦ *τίς*, *ἐλεψάντων* ἐὰν μὲν αἰσθανθῶσι συμπάθειάν τινα, ἢ ἀντίθ. ἐν 496, *ἐπέσχεν* γνωμ., *κοτύλη* ποτήριον, *τυτθὸν* πρὸς στιγμὴν, *διαίνω* βρέχω, *ὕπερῳ* οὐρανίσκος, *ἀμφιθαλής* παῖς, οὗ ζῶσιν ἀμφοτέροι οἱ γονεῖς, *στυφελίζω* ἀπωθῶ βιαίως, *δαιτὺς* θ. συμπόσιον, *πεπληγῶς* ὁ ἀναδιπλ. τὴν ἐπανάληψιν κτυπημάτων, *ἐνίσσω* ἐπιπλήττω, *ὄνειδέιος* (ὄνειδειος) ὕβριστικός, *ἔρρε* κρημνίσου, *οὕτως* ὅπως εἶσαι, εὐθύς, *μεταδαίνυται* συμποσιάζει μεταξὺ, *ἀνεισι* ἐπιστρέφει.—499-507 *δημὸς* ἄ. λίπος, *νηπιαχεύων* παίζων ὅπως τὰ μικρά, *λέκτρον* ἢ κλίνη, *ἀγκαλίδες* ἀγκάλαι, *τιθήνη* τροφός, *θάλας* οὐ. (ἐξ ἐπιθ. θάλυς εἰα) νόστιμα πράγματα, γλυκύσματα, *ὄν...* ὅπως ἐπονομάζουσι.—508-15 *κορωνίδες* (κορ-ώνη, κορνυς, κόρ-αξ, κυρνυς) θ. ἐπιθ. καμπύλαι (διὰ τὰς καμπύλας τοῦ σκάφους καὶ διὰ τὰ δύο κυρτούμενα ἄκρα, τῆς πρόρας καὶ τῆς πρύμνης), καμπυλόγραμμοι, *εὐλή* σκόληξ, *αἰόλος* εὐλύγιστος, *οὐδὲν σοί γ' ὄφελος* παράθ. πράγματα ἀχρηστα διὰ σέ (ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ), ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ διαλαλήσῃαν Τρ. καὶ Τρ. ὡς τιμητικὴν ἀναμνηστικὴν ἑορτήν.

440 *μυχῶ δόμου* καὶ διὰ τοῦτο ἦτο δύσκολον νὰ ἀκούσῃ τι· διότι ὡς *μυχὸς δόμου* νοητέος ὁ θάλαμος τῶν γυναικῶν, ὁ κεί-

μενος εἰς τὸ βάθος τοῦ μεγάρου ἢ ὀπισθεν αὐτοῦ, Γ 125 ἐν τέλει.
 —467 ἐκάπυσσεν ἐν τῇ λιποθυμίᾳ ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ψυχὴ καταλείπουσα ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸ σῶμα ἐπιστρέφει πάλιν εἰς αὐτό.—479 Ἡ Θήβη-αι πρωτ. τῶν Κιλίκων, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ δασώδους ὄρους Πλάκου ἐν Μυσίᾳ, παραφυάδος τῆς Ἰδης, Ζ 396.—486 οὔτε σοὶ οὔτος γηροκομῶν, ἀποδίδων τὰ τροφεῖα.—489 ἀρούρας τέμενος βασιλήιον, κτήμα δοθὲν ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς τὸν Ἑ., Ζ 193.—501 μυελὸν διὰ τὴν ἔλλειψιν ὀδόντων· ὅτι ὁ μυελὸς ἦτο καθ' ὅλου ἀσπασιωτάτη τροφή, μαρτυροῦσι τὰ ἐν σπηλαίοις καὶ ἐν σωροῦς εὑρεθέντα πλεῖστα ἐσχισμένα ὀστᾶ καὶ κρανία, ἐξ ὧν θραυμένων ἀφηρεῖτο ὁ μυελὸς τρωγόμενος, διότι ἴσως καὶ ἐπιστεύετο ὅτι αὐτὴ ἡ ἔδρα τῆς ῥώμης τρωγομένη μετέδιδεν ἐξαισίαν ῥώμην.—506 Τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου εἶχε δοθῆ ὑπὸ τῶν Τρώων πρὸς τιμὴν τοῦ πατρὸς, ὅστις εἶχεν ὀνομάσει αὐτὸ Σκαμάνδριον, Ζ 402.—511 λεπτὰ ὡς λινᾶ, δι' ὧν συνήθιζον νὰ περιτυλίσσωσι τοὺς νεκρούς.—512 καταφλέγω κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν προομηρείοις χρόνοις συνήθειαν νὰ συγκαίωσιν ἢ συνθάπτωσι μετὰ τοῦ νεκροῦ πᾶν ὅ,τι ἦτο ἐκείνῳ προσφιλὲς ἐν τῷ βίῳ, ἵνα χρησιμοποιῇ αὐτὰ ὁ νεκρὸς καὶ μετὰ θάνατον, Ζ 418.—513 ἐγκείσασαι ἐπὶ φερέτρῳ καὶ πυρᾶς ἐνδεδυμένος αὐτά.—Ἴνα ὁ Ὅμ. ἐξάρῃ τὸ ἄλγος τῆς συζύγου, τί ἐπραξεν ἐν τῇ παραστάσει τοῦ τῶν γονέων; διὰ τί δὲν παρέστησε τὴν Ἄνδρομ. ἐπὶ τοῦ τείχους; τί ἐπιδιώκει διὰ τοῦ λουτροῦ; πῶς ἐξετύλιξε τὴν τραγικὴν διαίσθησιν; διὰ τί ἡ Ἄνδρ. ἀποβάλλει τὸν κόσμον τῆς κεφαλῆς καὶ λιποθυμεῖ; διὰ τί θὰ καύσῃ τὰ ἐνδύματα τοῦ Ἑ.;—Ἐντύπωσις ἀπὸ τῆς ῥαφιδίας.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ

1-34. 1-11 ἐρήϊρος-ες (ἐρι-ἄρ-(ἄραρίσχω)) πιστός, ἀφωσιωμένος, ἔμοι κτητ. ἄντων., ἑταῖροι συμμαχηταί, ἄνδρες, δὴ δά, μῶνυξ μόνοπλος, δ τό, γέρας κτηρ. ἔνδειξις τιμῆς πρὸς τοὺς, τέρομαι χορταίνω, δορπέω (δόροπον δεῖπνον), μέλλ.—12-6 ἕμερος πόθος, ὄρεξις, δεύομαι βρέχομαι, τοῖον τόσον γενναῖον καὶ ἀγαθόν, μήστορ II 759.—17-23 ἀδινὸς γοερός, καὶ εἰν Ἄ. δ. καὶ μέσα εἰς τὸν ἀγέλαστον, ἄχαριν ἴδην, τελέω ἔνεστ., ὑφίσταμαι ὑπισχνοῦμαι, δάσασθαι (δαίομαι) ὠμὰ (κρέα) νὰ τὸν σπαράξωσιν ὠμόν, ἀποδειροτομέω (δειρῆ-δέρη) ἀποκεφαλίζω.—24-34 μῆδομαι σχεδιάζω,

παρασκευάζω, ἀεικῆς ἐπαίσχυντος, ἐπονείδιστος, λέχεα φέρετρον, ἔντεα τεύχεα, ὑψηλῆς 2 ὁ ὑψηλά, μὲ ἀνατεταμένην τὴν κεφαλὴν χρεμετίζων, δαίνυμι ἐσιτῶ, τάφος περιδείπνον, μενοεικῆς (σύμφωνος πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἄφθονος, ἀργός (λευκός) ταχὺς ἢ στιλπνός, ὄρεχθέω (δοχθέω) λ.π. ὄροχάζω (δουχάζω), περὶ τῶν σφαζομένων ζώων, σίδηρος σιδηρᾶ μάχαιρα, μηκᾶς κ. μηκῶμαι βελάζω, ἐπὶ προβάτων καὶ αἰγῶν, ἀργιόδους λευκόδους, θαλέθοντες (θάλλω) ἀλοιφῇ σκεπασμένοι ἀπὸ λίπος, παχύτατοι, εὖω (ιγο) ψήνω, κοτυλήρυτος (κοτύλη ἀρῶμενος) ἄφθονος : ποταμηδόν.

Τὰ γεγονότα τῆς Ψ 1-257 πληροῦσι τὸ λοιπὸν τῆς 27. ἡμέρας, τὴν 28. καὶ τὴν πρωίαν τῆς 29. τῆς Ἰλιάδος.

9 κλαίωμεν νοεῖται ὁ ἐπίσημος θρῆνος, X 386.—13 περὶ νεκρὸν τὸ πτώμα ἔκειτο ἐν τῇ σκηνῇ T 211, ἀλλ' οὔτε ἐν αὐτῇ οὔτε ἐν τῇ αὐτῇ ἦτο δυνατόν οἱ Μυρμιδόνες τρεῖς νὰ περιέλθωσι μετὰ τῶν ἀομάτων τὸν νεκρὸν ὅθεν φαίνεται ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἄχ. ἐξήγαγε τὸ πτώμα εἰς χῶρον ἐλεύθερον παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ τὰς σκηνὰς τῶν Μυρμ., ὅπερ ὁ ποιητῆς κατὰ τὸ σιωπώμενον παρέλιπε νὰ δηλώσῃ.—14 Θέτις ὁ ποιητῆς προϋποθέτει τὴν παρουσίαν τῆς μητρὸς ἀοράτου εἰς τοὺς Μυρμ.—20 πάροιθεν ὑπέστην Σ 334, X 354.—29 τάφον δαίνυ ὡς γίνεται καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον ἐπὶ σειρὰν ἐσπερῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν πενθούτων ὑπὸ τῶν συγγενῶν (παρηγοριαί) τῶν δείπνων τούτων ἐπιστεύετο ὅτι μετεῖχε καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποθανόντος, διατιθεμένη ἐκ τῆς εὐωχίας εὐμενῶς πρὸς τοὺς ζῶντας.—30 σίδηρος Σ 34.

33-33. 35-41 παρρείθω μεταπειθῶ, σπουδῇ μετὰ πολλῆς δυσκολίας, χωόμενον κῆρ ἔχοντα ἐν τῇ καρδίᾳ τὸν βαρὺν πόνον διὰ τόν, ἴξον μεικτ. ἀορ., λιγύφθογγος δξύφωνος, τρίπους λέβης μετὰ τρίποδος, εἰ π. πλ. ἐρ., βρότος Σ 345 : τοὺς ῥύπους τοῦ μαύρου αἵματος.—42-53 στερεῶς ἐπιμόνος, ἄσσον ἰκέσθαι νὰ ἐγγίση λουτρὸν τὴν κεφαλὴν μου, χέω σῆμα κατασκευάζω τύμβον χύνων χῶμα, δεύτερον διὰ δευτέραν, ἄλλην φορὰν, ὧδε τοιοῦτον, ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ὡς τὸ τωρινόν, πειθώμεθα ἅς συμμορφωθῶμεν, στυγερός μισητός, κρευρός, ὕλη ξύλα, ἀξέμεναι μεικτ. ἀορ., ἐπιεικὲς εἶναι καθιερωμένον, νέεσθαι νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς προῆλθε, καὶ εἰς τοὺς χθονίους (πρὸβλ. γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει), ἠερόεις (ἀῆρ ὀμίχλη) ὀμιχλώδης, σκοτεινός, θᾶσσον ὡς τάχιστα, ἔργα τὰ πολεμικά.

46 κείρασθαι κόμην σημεῖον πένθους (παρ' ἡμῖν συνέβαινεν

ἄλλοτε τὸ ἀντίστροφον) ἐν παλαιοτάτοις χρόνοις πολλοὶ τῶν οἰκείων τοῦ ἀποθανόντος ἐσφαγιάζοντο κατὰ τὴν ταφήν, ἵνα συνακολουθήσωσι τὸν νεκρὸν εἰς Ἄιδου· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἡμερουμένων τῶν ἠθῶν οἱ ἐπιζῶντες ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτῆς προσέφερον ἀποκείροντες τὴν ἰδίαν κόμην, συμβολίζουσαν τὴν ζωὴν, δηλοῦντες ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν καθώσίουν πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ· τὸ ἔθος ἦτο ἐν χρήσει καὶ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, Πέρσαις (Μασίστιος), Οὐνοῖς, ὑφίσταται δὲ καὶ σήμερον ἔτι παρὰ πολλοῖς ἀγροίοις λαοῖς.—48 *πειθώμεθα δαιτὶ* νῦν τὸ πρῶτον θὰ φάγη ὁ Ἄχ., ἐν τῷ μεταξὺ τονωθείς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς δι' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος T 352-5—*Μετὰ τὴν τρομερὰν ἐκδίκησιν ποῦ στρέφεται ἡ ψυχὴ τοῦ Ἄχ.*; διὰ τί οἱ ἠγεμόνες συνιστῶσι λουτρόν;

54-107. 54-61 μάλα ἀμέσως, προθύμως, ἐσσυμένως μετὰ σπουδῆς, *εφοπλίζω* παρασκευάζω, *δαίνυμαι* εὐωχοῦμαι, τρώγω, *δέυομαι* δέομαι, *εἴση* (πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἀφθονος, *ἔρος* ἔρωσ, *ἐξ ἔντο*, ἐξίεμαι, ἀπέβαλον τὴν ὄρεξιν, ἐχόρτασαν, *κακκείω*, κατακείω, ἔφετ. τοῦ *κατάκειμαι*; ἐπιθυμοῦντες νὰ κατακλιθῶσι, *θῖς* T 40, *πολύφλοισβος* πορυτάραχος, *καθαρῶ* σκηνῶν κοί νεῶν, *κλύζω* κτυπῶ, σπῶ, περιβρέχω, *ἠῶν* θ. ἀκτῆ.—62-8 *εὔτε* ἀκριβῶς ὅτε, *λύων* διαλύων, *μελεδήματα* (μέλειν) μέριμναι, *νήδυμος* ἠδύς, *ἠνεμβύεις* ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, *περὶ ἔστο* ἠμφίεστο, *τοῖα* ὅμοια (πρὸς ἃ ἔφερε ζῶν).—69-74 *λελασμένος* ἐπλευ ἐλησημόνησας, *μὲν* ὅμως, *ἀκηδέω* εἶμαι ἀδιάφορος, *Ἄϊδαο* τοῦ δόμου τοῦ Ἄιδου, *ἔεργω* εἶργω, *εἶδωλα* σκιᾶί, *καμόντων* (τῶν ἀποσαθρωθέντων ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ζωῆς καὶ ἀποθανόντων, ὑπὲρ *ποταμοῖο* (νὰ περάσω) πέραν τοῦ ποταμοῦ (Στυγός), *μίσγεσθαι* νάναστραφῶ με αὐτάς, *αὐτως* οὕτως, γυρίζων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, *ἀλάομαι* πλανῶμαι, *ἀνὰ δῶ* κατὰ μῆκος τοῦ δόμου, ἐπάνω καὶ κάτω πρὸ τοῦ.—75-81 *δλοφύρομαι* μετὰ δακρύων σὲ ἱκετεύω, *νίσσομαι* ἐπιστρέφω, μέλ. *νίσομαι*, *λαγχάνω τινά τινος* καθιστῶ τινὰ μέτοχόν τινα: καύσητε, *μὲν* ἀλήθεια, *κῆρ* βάσκανος μοῖρα, *ἀμφιχάσκω* καταπίνω, ἀφαρπάζω μετὰ στόματος ἀδηφάγον, *λάχε με μοι* ἔλαχε, *γαινόμενόν περ* κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς τῆς γεννήσεώς μου, *εὐηγενῆς* εὐγενής.—82-91 *ἐφίεμαι* παραγγέλλω, *τράφομεν* ἀμτβ. τράφημεν, *ὕμέτερόν δε* (δῶ), *ἀνδροκτασίη* φόνος, *νήπιος* ἐν τῇ ἀνοησίᾳ μου, *ἔτραφεν* ἀόρ., *ἐνδυκέως* ἐπιμελῶς, *θεράπων* ὑπασπιστής, *σορδς* θ. ἡ νεκρικὴ λάρναξ, *ὁμός* ὁ αὐτός.—92-8 *ἠθεῖος* προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον: φιλιότη μου ψυχῇ, *αὐτὰρ* (αὐτε ἄρα) λοι-

πὸν τὸ κατ' ἐμέ, ἀμφιβαλόντε (χεῖρε) περιπτυχθέντες, μίνυνθά περ ἔστω καὶ δι' ὀλίγον μόνον χρόνον, τεραρπώμεσθα ἄς χορτάσωμεν.—99-107 ὠρέξατο ἠπλώσε τὰς χεῖράς του, τετριγυῖα τρίζουσα, τερετίζουσα (ὡς νυκτερίς ἢ πτηνόν), ἀνόρουσεν ἀνειπάχθη ἐκ τοῦ ὕπνου, ταφῶν, πρ.κ. τέθηπα, (θαμβ-) ἐμβρόντητος, συμπλαταγῶ συγκρούω τὰς χεῖρας, ὄλοφυδνός θρηνώδης, γοερός, ὦ πόποι περίεργον!, ἧ ἔα ἀλήθεια λοιπόν, ψυχὴ τις εἶδος τι ψυχῆς καὶ ὁμοίωμα, φρένες ζωικὴ δύναμις, ἔικτο ἐφέκει, θέσκελος θεσπέσιος: καταπληκτικῶς.

55 ἕκαστοι οἱ ἡγεμόνες οἱ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος (ἀλλ' ἢ παράστασις εἶναι ἀσαφής).—60 πολέσι μετὰ Μ. προὔποτίθεται ὅτι ἔληξε τὸ περιδείπνον τοῦ Ἀχ., οὗ αἱ προπαρασκευαῖ μόνον περιεγράφησαν· οἱ Μυρμ. ἐκοιμήθησαν περὶ τὸν νεκρὸν ὡς φρουρὰ αὐτοῦ 109-10. Ἐνταῦθα δηλοῦται σαφέστερον ὁ τόπος, ὅπου ἐγένετο 13 ἢ παρέλασις τῶν Μ. καὶ τὸ περιδείπνον.—64 προτὶ Ἴλιον νοεῖ τὸν τετραπλοῦν περιδρομον τῆς πόλεως κατὰ τὴν δίωξιν τοῦ Ἑ.—66.. Ἡ ψυχὴ τοῦ Π. ἐμφανίζεται ὡς συνήθως ἐμφανίζονται αἱ μορφαὶ τῶν ζώντων ἐν τοῖς ὀνειροῖς, πιστὸν ἀπίεασμα τοῦ σώματος, εἶδωλον αὐτοῦ· οὕτως ἐν τῇ Νεκυίᾳ ὁ Τειρεσίας φέρει σκῆπτρον, ὃ Ἡρακλῆς τόξον· πλὴν τούτου ἡ ψυχὴ χωριζομένη τοῦ σώματος εἶναι σκιῶδες εἶδωλον (ἀμενηνὸν κάρηνον) ἄνευ ζωτικῆς καὶ νοητικῆς δυνάμεως, ἄνευ συνειδήσεως· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παρέχει ἀρχαιοτέρας περὶ ψυχῆς δοξασίας ἀπὸ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐλατρεύοντο αἱ ψυχαὶ (οἱ πρόγονοι) ἐν τῇ πίστει ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἠδύναντο νὰ ὠφελήσωσιν ἢ βλάψωσι τοὺς ἐπιζῶντας, παρακολουθοῦσαι τὴν ἐν τῇ γῆ κίνησιν, Z 178 ἐν τέλει.—70 θανόντος (ἀκηδεῖς) ἀμελῶν τῶν ὀφειλομένων τῷ νεκρῷ ὑποχρεώσεων· μὴ ὑφισταμένης ἐφ' Ὅμηρον τῆς λατρείας τῶν νεκρῶν αἱ ἐπικήδειοι τιμαὶ προήρχοντο ἀπλῶς ἐξ εὐσεβείας τῶν ζώντων, ἦσαν μαρτύριον τοῦ ἄλγους αὐτῶν καὶ δεῖγμα τιμῆς.—72 ἐέργουσι κατὰ τὰς ὀμηρ. δοξασίας ἡ ψυχὴ εὐθύς χωριζομένη τοῦ σώματος ἀπέρχεται εἰς Ἄιδου· ἀλλὰ κατὰ τὰς προομηρεῖους, ἐφ' ὅσον τὸ σκῆνωμα αὐτῆς, τὸ σῶμα, παραμένει ἔτι, ἡ ψυχὴ δὲν ἀπομακρύνεται τοῦ συντρόφου αὐτῆς, ἀναστρέφεται ἐν τῇ γῆ νοοῦσα καὶ αἰσθανομένη, καὶ μόνον ὅταν κατὰ καὶ ἀφανισθῇ ὁ σωματικὸς αὐτῆς σύντροφος, λυομένου παντὸς πλέον συνδέσμου μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνης, ἀπέρχεται ὀριστικῶς εἰς τὸν ἄδην.—73

ὕπερ ποταμοῦ ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεύεται ἐκ τῶν ποταμῶν τοῦ Ἰδίου μόνη ἢ Στυξ.—88 οὐκ ἐθέλων καὶ ὁ ἀκούσιος φόνος ἐτιμωρεῖτο τὸ πάλαι ὡς καὶ ὁ ἔκούσιος, μὴ γινομένης οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ αὐτῶν.—90 θεράπων εὐγενῆς νέος προσκεκολλημένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἡγεμόνος ἐν τε πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, τιμητικὸς τίτλος, Α 321· τοιοῦτοι καὶ ὁ Αὐτομέδων καὶ ὁ Ἄλκιμος.—91 Αἱ σοροὶ ἢ λάρνακες ἦσαν ὕστερον κυπαρίσσιαι (ἀσφαλῶς ἐν Ἀθήναις)· οἱ τεχνῖται σοροπηγοί.—94 ἠθείη ἐκ τῆς λεγόμενης εἰκάζομεν ὅτι ὁ Π. ἦτο πρεσβύτερος τοῦ Ἀχ.—101 τετριγυῖα διότι καὶ ἡ φωνὴ τῆς ψυχῆς εἶναι ἀσθενὲς ἀπεικασμα τῆς φωνῆς τοῦ ζῶντος, ὅξεϊα ὡς τῶν νυκτερίδων ἢ τῶν πτηνῶν, πρὸς ἃ ἀπεικάζεται ἡ ψυχὴ.—104 φρένες ἡ ψυχὴ, ἂν καὶ εἶχε συνείδησιν, αἰσθανομένη καὶ νοοῦσα, ὅμως οὐδεμίαν ζωτικὴν δύναμιν εἶχε, οὐδὲν τὸ σωματικόν, διότι οἱ βραχίονες τοῦ Ἀχ. ἐκτεινόμενοι οὐδὲν συλλαμβάνουσι.—Διὰ τί ἦλθεν ὁ ὕπνος εἰς τὸν ἦρωα; ἐὰν ἡ ταφή κατὰ τοὺς ὄμηρ. χρόνους εἶναι ἀπλῶς δεῖγμα τιμῆς τῶν ζώντων πρὸς τοὺς ἀποθανόντας, τί ἐπιδιώκει ὁ Ὀμηρ. διὰ τοῦ ὄνειρου; διὰ τί ὁ Ἀχ. ἀποκρίνεται δι' ὀλίγων;

108-28. 108-13 ὕφ'. ὥρσε προσεκάλεσε (διὰ τῆς ἀνακοινώσεως), ἐλεεινὸς πολὺκλαυστος, κρείων βασιλεὺς, οὐρεὺς ὄρευς, ἡμίονος, πάντοθεν ἐκ κ. εἰς τὸ ὠτρυνε, ἐπὶ δρώρει ἐπόπτῃς ἦτο (δρ-ῶρ-, οὔρος ἐπόπτῃς, ὄρῳ, ὄρα), ἀγαπήνωρ (δ' ἀναπῶν τοὺς ἄνδρας ἢ τὴν ἠγορήν) ἀνδρείος.—114-20 σειρὰ (εἶρω, sero) σχοινίον, ἀναντα πρὸς τὰ ἄνω, κάταντα πρὸς τὰ κάτω, πάραντα ἐγκαρσίως, δόχμια (δοχμῶς-ιος πλάγιος) διαγωνίως, λοξά, προσέβαν ἀνέβησαν, κνημὸς ἄ. κλιτύς, πολυπίδαξ πολὺδρος, ταναήκης (ταναῶς-ἀκῆ) μακρόστομος, κτυπέουσαι μετὰ πατάγου.—120-8 διαπλήσσω διασχίζω ἢ κόπτω ἂπ' ἐδῶ καὶ ἂπ' ἐκεῖ, καθαρίζω, ἐκδεον ἔδενον διὰ σχοινίων τὴν μίαν ἄκρην ἐκ τῶν ἡμιόνων, ὥστε ἡ ἄλλη νὰ σύρεται ὀπισθεν, δατέομαι διασχίζω (διὰ τῶν ὀπλῶν), ἔ(έ)λδομαι (Fελ-, vel-le) ἐπιθυμῶ: βιαστικά, πεδί-οιο ἐν τῇ πεδιάδι, ῥωπήιον (ῥῶψ θ. θάμνος) τόπος θαμνώδης, ῥωπεῖον (ῥωπογράφος): διὰ μέσου τῶν, φιτρὸς ἄ. (φῖτυ, φιτύω) στέλεχος, κλάδος, ἐπισχερῶ ἐφεξῆς, κατὰ σειρὰν, φράσσατο εἶχεν ὕπ' ὄψει του, εἶχεν ἀποφασίσει (νὰ ἐγείρη), ἠρίον τάφος, παρακάμβαλον ἔρριψαν κάτω παρὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, ἦατο ἦντο, ἐκάθηντο, ἔμενον, αἴθι αὐτόθι.

113 Προεκρίθη ἐκ πάντων ὁ Μηριόνης, ἴσως διότι ἡ Κρήτη

ἦτο ὄρεινῇ καὶ δενδρόφυτος.—118 δρῦς ἡ ἐκλογὴ τοῦ δένδρου ἐγένετο ἐκ λόγων θρησκευτικῶν, διότι ἐθεωρεῖτο παρ' Ἑλλησι δένδρον ἱερὸν καὶ δὴ καθιερωμένον εἰς τὸν Δία Π 233.—126 Ὁ ποιητὴς ἐγίνωσκε κοινὸν τάφον τοῦ Ἀχ. καὶ τοῦ Π., ἀλλ' οἱ ἔπειτα δύο ἰδίους τάφους ἐπὶ τοῦ Σιγείου, τὸν μείζονα διὰ τὸν Ἀχ., τὸν μικρὸν διὰ τὸν Π., Πίν. Κ' 1.—Τί σκοπεῖ ὁ Ὅμ. διὰ τῆς ὑλοτομίας;

128-33. 128-37 ζώννυμαι χ. ὀπλίζομαι (πρβλ. θωρήσασθαι, κορύσσεσθαι παρ' ἡμῖν : ζῶστε, ζῶστε τ' ἄρματά σας), νέφος πεζῶν μαῦρος σωρὸς τῶν, καταέννυμι κ. καταεινύω (ἐνδύω) καλύπτω, κάρη Π., πέμπε κατευώδωνε—138-53 **πέφραδε** ἔδειξεν. νηέω σωρεύω, ἀλλ' ἐνόησεν ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, **τηλεθώσα** (τηλεθάω θάλλω) πλουσία, κτηρ., **ὀχθήσας** μετὰ βαρυθυμίας, **ιδὼν ἐπὶ ὀίψας** τὸ βλέμμα ἐπάνω, **οἴνοψ** κοκκινωπός, **ἄλλως** μάτην, **ἠρήσατο** ἔταξεν, **ῥέξω** θύω, **ἐκατόμβη** πλουσία θυσία, **ἰερεύω** θύω, **ἔνορχα** μὴ εὐνουχισμένα, **παρ'** παρὰ τὰς ὄχθας σου, **αὐτόθι** ἐπὶ τόπου, **θυήεις** (θύος οὐ. θυμίαμα) ἀρωματώδης, **ὀπάξω** δίδω (ὀπαδόν), **φέρεσθαι** διὰ τὴν ἀποκομίση μαζί του.

137 **πέμπε** κατὰ τὴν ἀρχαιότεραν δοξασίαν ὅτι ἡ ταφὴ καθίστα δυνατὴν τὴν εἴσοδον τῆς ψυχῆς εἰς τὸν Ἅιδην.—142 **Σπερχειῶ** εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς ὡς **κουροτρόφους** συνήθιζον νάφιερώσι τὴν κόμην τῶν τέκνων, ἐφήβων γενομένων, ἀντὶ τῆς τροφῆς καὶ τῆς συντηρήσεως τῆς ζωῆς αὐτῶν μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης. Ὁ Ἀχ. στρατεύων δὲν εἶχεν ἀποκείρει τὴν κόμην εἰς τὸν Σπ., ὅστις ἀπετέλει τὸ νότιον ὄριον τοῦ κράτους τοῦ Πηλέως, διότι δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐξέλθει τῆς παιδικῆς ἡλικίας.—143 **ιδὼν ἐπὶ πόντον** κατευθύνων τὸ βλέμμα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν πατρίδα, ὅπου ἦτο ὁ Σπ.—147 **μῆλα** ἴσως ἐνταῦθα νοοῦνται ταῦροι, οἳ οἱ ἐθύοντο εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς καὶ εἰς τὸν Ποσειδῶνα.—147 **ἐς πηγὰς** ἵνα ἐμβληθῶσιν εἰς αὐτάς, διότι ἐκεῖ ἐπιστεύετο ὅτι κατόκει ὁ ποταμός· περὶ τῆς λατρείας τῶν ποταμῶν Γ 277.

154-91. 154-60 ἄνωχθι πρστκτ. τοῦ ἄνωγα, ὀπλομαι παρσκευάζω, **πονοῦμαι ἀμφί τι** ἀσχολοῦμαι περὶ τι, **κῆδε(ι)ος** ἀντικείμενον φροντίδος, περισπούδαστος, πονετός, **παρὰ** πρὸς τούτοις, **οἱ τ' ἄγοι** καὶ ὅσοι εἶναι ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ.—161-77 **ἔτσαι** σύμμετροι, ἰσόρροποι, ἐν ὀριζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ κύματα πλέουσαι, **κηδεμόνες** οἱ Μυρμ., οἱ ἐπιμεληταὶ τῆς ταφῆς, **ἐκατόμπεδος** ἑκατὸν ποδῶν, **ἐνθα καὶ ἐνθα** κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, **δέρω** ἐκδέρω, **ἀμφέπω** περιποιοῦμαι, **ἕφις** εὐρωστος, παχύς, **εἰλίπους** ὁ συστρέφων ἐν

τῷ βαδίσματι τοὺς ὀπισθίους πόδας, στρεψίπους, ἔλιξ καμπυλόκερος, **δημὸς** ἄ. λίπος, **δρατὸς** (δέρω) ἐκδεδαρμένος, **ἄλειφαρ** οὐ. λίπος, πρβλ. ἄλειμμα, **πίσυρες** τέσσαρες, **ἐριαύχενες** μακρόλαιμοι, ὑψηλόλαιμοι, **τραπεξῆες** X 69, καὶ τῶν, **δειροτομέω** 22, **πυρὸς μένος** δυνατὸν πῦρ, **σιδήρεον** ἀκάθεκτον, **νέμοιτο Π.** κατατρώγη τὸν Π.—**178-83** **ὀνομαίνω** καλῶ ὀνομαστί.—**184 91** **ἀμφιπένομαι** περιποιοῦμαι, συγυρίζω, **ροδόεν ἔλαιον** ῥοδέλαιον, **ἀποδρῦφω** ἢ -πτω ἐκδέρω, ξεσχίζω, **τῷ δὲ** πρὸς φύλαξιν δὲ τοῦ πτώματος αὐτοῦ, **ἐπεῖχε** κατελάμβανεν, **μέμος ἠέλιιο** ὁ καυστικὸς ἥλιος, **σκέλλω** ξηραίνω, **ἀμφι περὶ** ὀλόγυρα, **ἴνες** τὰ νεῦρα, **πρὶν ἀπολυτρωθῆ** τὸ πτῶμα.

155 Παρευρίσκοντο, ἐκτὸς τῶν κομισάντων τὰ ξύλα ἐκ τῆς Ἰδης 128 καὶ τῶν Μυρμιδόνων 129 . . . , καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς 156 ἢ τοῦλάχιστον μέγα μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἡγεμόνων 160, ὅπερ νῦν τὸ πρῶτον μαθηάνομεν.—**163** **κηδεμόνες** οἱ Μυρμιδόνες καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν ἄλλων λαῶν.—**168** **ἐκάλυψε νέκυν** ἵνα διευκολύνη τὴν καῦσιν ἐκφλεγομένου τοῦ λίπους.—**170** **μέλιτος καὶ ἀλείφατος**... ὡς σπονδὰς τοῦ νεκροῦ, ἵνα τρώγη ἐκείθεν ἢ ψυχὴ πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ διατίθεται εὖμενῶς πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας· τὸ μέλι ἐκ τῶν χρόνων, καθ' οὓς οἱ ἄνθρωποι ἠγνόουν τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου, I 297.—**185** **Ἀφροδίτη** εἶχε δωρήσει εἰς τὴν Ἀνδρομάχην κατὰ τοὺς γάμους καλύπτραν, ὡς ὁ Ἀπόλλων εἰς τὸν Ἔ. κράνος· ὅθεν ἢ Ἀφροδίτη εἶναι εὖνους καὶ προστάτις τοῦ Ἔ.—**Πῶς δείκνται ὁ Ἀχ.** ἐξ ὅσων πράττει κατὰ τὴν ταφήν; **διὰ τί ὁ Ὀμ.** προλέγει τὴν **μέριμναν** τῶν θεῶν περὶ τοῦ πτώματος;

192-225. **192-8** **σεύαιτο καήμεναι** μετὰ σπουδῆς κατῆ.—**198-211** **αἶω** ἀκούω, **δαίνυμαι** εὐωχοῦμαι, **εἰλαπίνη** συμπόσιον, **δυσαῆς** (ἄημι) θυελλώδης, **βηλὸς** ἄ. (βαίνειν) κατώφλιον, **ἀναίνομαι** ἀρνοῦμαι, **οὐχ ἔδος** δὲν εἶναι καιρὸς νὰ καθίσω, **ῥέξω** θύω, **μεταδαίνυμαι** συννεωχοῦμαι (μεταξὺ τῶν ἄλλων θεῶν), **κελαδεινὸς** (κέλαδος) θορυβώδης, **δρσητε** δώσητε ὄρμην εἰς τὴν πυράν.—**212-6** **δρέοντο** ὠρυνντο, **ἠχῆ θεσπεσίη** μὲ διαβολικὸν πάταγον, **πάροιθεν** πρόσθεν αὐτῶν, **ἵκανον ἀήμεναι** κατὰ τὸ βῆ ἵεσθαι, ἦλθον διὰ νὰ φουσησῶσι, **πνοιῆ ὑπο λ.** ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ συρίζοντος φουσηματός των, **θεσπιδαῆς** (θέσπις κ. θεσπέσιος (θ. -σπε-, ἐγγέπω) ὁ θεῖα δυνάμει ὀμιλῶν, θεῖος -δαίω καίω) θεόφλεκτος, οὐρανομήκης.—**217-25** **ἄμυδις φ.** **ἐβαλλον** συγχρόνως ἀνερρίπιζον τὴν φλόγα, **ἀφύσσομαι** ἀντλῶ, **δεύω** βρέχω, **ὄστεα** (τὸ πτῶμα) οὐ παιδός, **νυμφίος**

νεόνυμφος, ἀκαχίζω θλίβω, ἐρπύζων μόλις σύρων τοὺς πόδας του.

195 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ διότι οὗτοι εἶναι οἱ ἐπικρατέστεροι καὶ οἱ ἰσχυρότεροι ἐκεῖ ἄνεμοι. — 199 Ἴρις, συνήθως ἄγγελος ἀπὸ θεοῦ εἰς θεόν, ἐνταῦθα εἶναι ἄγγελος τοῦ ποιητοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς θεούς. — 206 Ἡ χώρα τῶν Αἰθιοπῶν ἔκειτο ἐν ταῖς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἐσχατιαῖς τῆς γῆς, ἐπειδὴ δὲ ἦσαν εὐσεβέστατοι καὶ δικαιοτάτοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ἐπεσκέπτοντο αὐτούς, ἵνα μετᾶσχῶσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν, Α 423. Οἱ θεοὶ δὲν εὐρίσκονται παρ' αὐτοῖς, ἀφ' οὗ χθὲς ἦσαν θεαταὶ τῆς μάχης. — 214 πόντιον τὸν Θρηίκιον. — 221 ψυχὴν ἥτις, ἐφ' ὅσον τὸ πτώμα δὲν εἶχεν ἀποτεφρωθῆ, διέτριβε περὶ αὐτό, ἵν' ἀπολαύσῃ τῶν προσφερομένων αὐτῇ. — Τι ἀποπνέει ἡ ὄλη σκηνή; πῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τὴν διάθεσιν ἡμῶν; πῶς ἐπανευρίσκομεν τὸν Ἀχ. καὶ πόθεν ἡ μετὰ τῶν σις διαθέσεως αὐτοῦ;

226-37. 226-32 ἤμος-τῆμος ὅτε-τότε, Ἐωσφόρος ὁ Ἀυγερινός, εἶσι ἐπιτέλλει, φῶς ἐρέων διὰ τὰ προαναγγεῖλη ἀνὰ τὴν γῆν τὰ φωτῆματα, κίδναται σκεδάννυται, θύω φουσκώνω, οἶδμα (οἰδάνω) κῆμα: φουσκώνων ἀπὸ τὰ κύματα, ἐτέρωσε λιασθεῖς (λιάζομαι παραμερίζω, ἀποσύρομαι) ἀποσυρθεῖς εἰς τὴν ἄλλην πλευρᾶν, ἐπὶ ὄρουσεν ἐν ἀκαρεῖ τὸν κατέλαβεν ὁ ὕπνος. — 233-48 ὄμαδος ὁ θόρυβος τῶν φωνῶν, δοῦπος τὰ κτυπήματα τῶν βημάτων, αἶθοψ σπινθηροβολῶν, δπόσσον... εἰς ὄσσην ἔκτασιν ἐξηπλώθη τὸ ὄρητικὸν πῦρ, λέγω συλλέγω, εὔ διαγιγνώσκοντες μετὰ προσοχῆς χωρίζοντες, ἀριφραδῆς εὐδιάκριτος, ἐσχατιῇ εἰς τὰ ἄκρα τῆς πυρᾶς, φιάλη ἄγγειον λεβητοειδές, πλατὺ καὶ ἀβαθές, μετὰ κοίλου πώματος, δίπλαξ διπλοῦς: διπλώνοντες δις διὰ λίπους, Ἄιδι δόμφ Ἄιδος, πονέομαι κατασκευάζω, πολλὸν μέγαν, ἐπεικῆς σύμμετρος, τοῖον ἄ. διασαφεῖ διὰ τῆς φωνῆς καὶ τῆς χειρονομίας τὸ ἐπεικέα: τόσον δᾶ, ἔπειτα μετὰ τὸν θάνατόν μου, τιθήμεναι προκτ. κατασκευάσατε σεῖς οἱ Ἀχ., καὶ ἀκόμη εὐρύν..., λίπησθε δ. ἐμεῖο ἐπιζήσητε ἐμοῦ, πολυκλήης (κλήης σκαρμῶς) πολύκωπος. — 249-57 βαθεῖα ἡ ὑψηλή, ἐνῆης προσηνῆς, γλυκὺς, ἀλλέγω (ἀναλέγω) συλλέγω, λιτὲ λιτα, ἄνευ ὀνομ., σινδῶν, λινούν ὕφασμα λεῖον, ἄνευ κεντημάτων, ἐανδς λεπτός, τορνόομαι κυκλοτερῶς διαγράφω, σημαδεύω γύρω, σῆμα τάφος, προβάλοντο κατέθεσαν πρὸ τῆς πυρᾶς ὀλόγουρα, εἶδαρ εὐθύς, χυτὴν γαῖαν... χυτὸν χῶμα ἐπεσώρευσαν. Ἐωσφόρος παρίστατο κατόπιν ὡς πτερωτὸς παῖς προηγούμενος τῆς Ἡοῦς, κρατῶν δᾶδα εἰς τὴν χεῖρα ἀνημμένην.

—227 ὑπεῖρ ἄλα ὁ ποιητῆς θὰ κατόκει οὐχὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ὅπου ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ τῶν μεσογείων αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τινος τῶν παρ' αὐτὴν νήσων.—232 οἱ δὲ οἱ λοιποὶ ἡγεμόνες, οἵτινες 160 εἶχον μείνει παρὰ τὴν πυρὰν ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἀπεμακρύνθησαν δὲν ἐμνημόνευσεν ὁ ποιητῆς.—ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀγ.—237 αἴθοπι οἴνω ὁ οἶνος, δι' οὗ θὰ ἐσβέννυτο ἡ πυρὰ, θὰ ἐχρησιμοποιοεῖτο καὶ ὡς σπονδή.—243 δίπλακι δημῶ πρὸς ἀποσόβησιν ἀέρος καὶ ὑγρασίας, ἵνα προφυλάξῃ τὰ ὄστᾶ ἀπὸ τελείας διαλύσεως εἰς κόνιν, διότι ἡ ὕδρα δὲν ἐμελλε νὰ ταφῇ εὐθύς, ἀλλὰ θὰ ἐφυλάττετο ἐν τῇ σκηνῇ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀχ., ὅτι ἀμφοτέρων ἡ κόνις θὰ κατετίθετο ἐν κοινῷ τύμβῳ. Ἐν τῷ νῦν κατασκευαζομένῳ τύμβῳ καλύπτεται μόνον ἡ τέφρα τῶν θυμάτων καὶ ἡ πυρὰ· οἱ θεμέλιοι λίθοι καταβάλλονται μεγάλοι καὶ ὑψηλοί, ἵνα συνέχωσι τὸ ἐπιρριπτόμενον χῶμα.—247 Ὁ τύμβος καὶ νῦν γίνεται εὐρύς ὡς ἀγόμενος περὶ τὴν ἑκατόμπεδον πυρὰν· ἀλλ' ὕστερον θὰ εἶναι εὐρύτερος καὶ ὑψηλότερος. — Διὰ τί ὁ ὕπνος γλυκὺς καταλαμβάνει αὐτόν; διὰ τί ἀφυπνίζεται εὐθύς μετ' ὀλίγον; πῶς ἐμφανίζεται μετὰ τὸν ὕπνον ἡ ψυχ. διὰθεσις αὐτοῦ;

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω

1-21. 1-12 ἀγὼν (τόπος συγκεντρώσεως) συγκέντρωσις, μέδομαι φροντίζω, ταρπήμεναι νὰ χορτάσω πι, δόρπον (δρέπω) τὸ δεῖπνον, ἐστρέφετο.. ἐγύριζεν εἰς τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν πλευρόν, δροτῆς Π 857, μένος ἦν (ἐὺς) τὴν εὐγενῆ προθυμίαν, δινεύεσκε ἐστρεφογύριζεν, περιεφέρετο, θλις T 40, εἴβω λείβω, ἀλύω εἶμαι ἐκτὸς ἑμαυτοῦ, μαίνομαι. — 12-27 ἠϊὼν θ. ἀκτῆ, ὄπισθεν δίφρου, πανέσκετο ἀνεπαύετο, ἀπεχε ἀπεσόβει, χροῖ τοῖο, ἀεικεῖη (ἀεικῆς) παραμόρφωσις, πάντα (φῶτα), ἀποδρῦφω-πτω ξεσχίζω.

Ἡ προᾶξις τῆς θαψωδίας ἄρχεται μετὰ τῆς ἐσπέρας τῆς 29. ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος.

2-3 Ὁ ποιητῆς ὑποδηλοῖ ὅτι οἱ ἀγῶνες οἱ ἐν Ψ παρετάθησαν μέχρι τῆς ἐσπέρας.—13 ὑπεῖρ ἄλα Ψ 227.—15 δησάσκετο ἀπὸ τῆς παρουσίας ἡμέρας τὸ πρῶτον.—18 Ἀπόλλων ὡς πολιοῦχος τοῦ Ἰλίου καὶ προστάτης τοῦ Ἑ.—Διὰ τί ὁ Ἀ. μετὰ τοὺς ἀγῶνας ἐπαναίπτει πάλιν εἰς τὸ πένθος;

27-76. 22-8 ἀεικίζω X 256, μεναινων ἐν τῇ λύσει του,

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὀμήρου Ἰλιάς Ο-Ω. Ἐκδοσις ΣΤ'.

εὐσκοπος ὄξυδεορκής, **Ἀργεῖφόντης** ὁ φονεὺς τοῦ Ἄργου, Ἄργοκτόνος, **οὐδέ ποθ'** ἀλλ' οὐδέποτε (οὐδὲ μίαν φορὰν κατὰ τὰς καθ' ἑκάστην πρωΐαν γινομένας συναντήσεις καὶ συζητήσεις αὐτῶν ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός), **ἔχον** διέκειντο, **ἀπεχθάνομαι** γίνομαι μισητός.— **31-8** **ἐκ τοῖο** ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ Ἐ., **δηλήμων** (δηλέομαι, dele ο, δηλητήριον) βλαπτικός : εἰσθε σκληροί, εἰσθε ἱκανοὶ μόνον διὰ κακόν, **τέλειος** ἀνεπτυγμένος τὴν ἡλικίαν, ἀκμαῖος, **οὐκ ἔτλητε** δὲν ἔσχετε τὴν τόλμην, **κτερίζω κτέρερα** (τὰ συνθαπτόμενα τῷ νεκρῷ κτήματα) ἀπονέμω τὰς νενομισμένας ἐπικηδείους τιμὰς.— **39-54** **βούλεσθε** προτιμᾶτε, **ἐπαρήγειν** νὰ εὐνοῆτε, **ὄλοος** ὀλοόφρων, ἄγριος, ἀσυνείδητος, **ἐναίσιμος** ὀρθοφρονῶν, **νόημα** διαθέσεις, **γναμπτός** εὐκαμπτος, εὐμάλακτος, **ἄγρια οἶδεν** τρέφει ἄγρια αἰσθήματα, **ἐπεὶ** ἄνευ ὅ., **εἷξας** ὑπέικων εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις, ὠθούμενος ὑπὸ **ἀγῆνωρ θυμὸς** γενναία ψυχὴ, **ἔλεον**... ἀπέβαλε πᾶν αἰσθημα συμπαθείας καὶ σεβασμοῦ, **μέλλει μὲν**.. ἐνδέχεται μὲν (ἴσως μὲν) νὰ ἔχασέ τις καὶ προσφιλεστέραν ὑπαρξιν, **μεθέηκε** (κλαίων καὶ ὀδ.) παύει ἀπὸ τοῦ νά, **τλητός** τλήμων, ὑπομονητικός, **κάλλιον**... ἀλλ' ὅμως αὐτό, τὸ ὁποῖον κάμνει, δὲν περιποιεῖ μᾶλλον τιμὴν οὐδὲ ὠφέλειαν ἄς προσέξῃ μήπως, **νεμεσσάομαι** ἀγανακτῶ, **ἀγαθῶ περ ἔόντι** παρὰ τὴν ἄλλην εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, **κωφός** ἀναίσθητος.— **55-63** **εἶη κεν**... ὁ λόγος σου αὐτὸς θὰ εἶχε θέσιν, θὰ ἦτο δεδικαιολογημένος, ἐὰν θελήσετε νὰ πονεῖτε τὴν αὐτὴν δὰ (αὐτὸ δὰ ἔλειπε) τιμὴν, **θάω** θηλάζω (ἐπὶ τῆς τροφῆς), **θάομαι** θηλάζω (περὶ τοῦ νηπίου), **γυναῖκα μαζὸν** ἐπιμερισμός, **ἀτιτάλλω** (ἀταλός τρυφερός) μετὰ τρυφερότητος ἀνατρέφω, **περὶ κῆρι** ἀπὸ καρδίας, **ἀντιάομαι** μετέχω, **δαίνυ' (σ)ο** εὐωχεῖσο, **κακῶν** ἄρσ. Τρώων καὶ Πάριδος, **ἄπιστος** εἰς ὃν οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην ἔχομεν.— **64-76** **ἀποσκυδμαίνω** ὀργίζομαι, **πάμπαν** παντελῶς, ποσῶς, : μὴ δὰ.. **μία** ἡ αὐτὴ μεταξὺ Ἄχ. καὶ Ἐ., **ὡς**... διότι εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον ὑπῆρξε τοιοῦτος (φίλτατος), **ἡμάρτανε** καθυστέρει ἐν δώροις, ἡμέλει δ., **τὸ τά, γέρας** κτηρ., **ἔάσομεν** ἄς παραιτηθῶμεν τῆς σκέψεως τῆς κλοπῆς, **θρασὺς** τολμηρός, **παραβλώσκω** (μολ-, μλο-, μβλο-) παρίσταμαι, **δμῶς** ἀνεξαιρέτως, συνεχῶς, **εἴ τις καλέσειε** εὐχή ὡς παρ' ἡμῖν : ἐὰν ἐκάλει τις !, **πυκινὸς** γνωστικός, **ἀπὸ λύω** ἀπολυτρῶνω.

23 **ἐλεαίρεσκον** ἐκάστην πρωΐαν, καθ' ἣν τακτικῶς ἤθροίζοντο ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός.— **24** **Ἀργεῖφόντης** ὡς φονεὺς τοῦ Ἄργου, βουκόλου, πανόπτου, ὃν ἡ Ἥρα εἶχε τάξει πρὸς φύλαξιν τῆς Ἰοῦς, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Ἰνάχου, ἐρωμένης τοῦ

Διός, ἦν ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε μεταμορφώσει εἰς βοῦν. Ὁ Ἑρμῆς ἦτο ὁ προστάτης καὶ τῆς κλοπῆς.—25 Ἡ Ἥρα μισεῖ τοὺς Τρῶας ὡς προστάτις τῶν Μυκηθῶν, Ἄργους, Σπάρτης [καὶ διὰ τὴν ἄδικον κρίσιν τοῦ Πάριδος], ἡ Ἀθηνᾶ εἶναι πάντοτε συνδεδεμένη μετὰ τῆς Ἥρας, ὁ Ποσειδῶν ὡς μὴ ἀμειφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰλίου Λαιομέδοντος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν τειχῶν τῆς πόλεως.—28 *ἄτη* ἡ ἀρπαγὴ τῆς Ἑλένης καὶ ἡ παραβίασις τῆς ξενίας.—31 *ἐκ τοῦ* ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ φόνου τοῦ Ἑ., 27ης ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος· σήμερον εἶναι ἡ 39. ἡμέρα τῆς Ἰλιάδος· διότι κατὰ 413 ἡ ἔνταῦθα δηλουμένη ἡμέρα εἶναι ἡ 12. ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἑ. καὶ ἡ ἔρις τῶν θεῶν ἐπὶ τῇ κακώσει αὐτοῦ ἀνανεοῦται ἤδη ἐπὶ 9 ἡμέρας, 109, ἐκαστὴν πρωίαν, ἕως τερματίζεται σήμερον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διός.—60 *θρέψα* οὐδαμοῦ ἀλλαγῶ μνημονεύεται τοιοῦτόν τι.—69 *βωμὸς* ὁ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἑ. βωμὸς τοῦ Ἑρκείου Διός.—*Πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ πτώματος τοῦ Ἑ. τί μέσον χρησιμοποιοῖ ὁ Ὁμ.* ;

77-119. 77-86 *ἀελλόπος* θυελλόπους, ἀνεμόπους, ταχεῖα ὡς ἄνεμος, *Σάμος* (Θρηκική) ἡ Σαμοθράκη, *παιπαλόεις* ἀπόκρημνος, *ἐνθρόσκω* ἐμπηδῶ, *ἐπιστοναχῶ* μυκῶμαι διὰ τοῦτο, *λίμνη* ἡ περικλειστος θάλασσα, *μολύβδαινα* μολυβδίνη σφαῖρα ἀγκίστρου, προσαρτωμένη ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ δολώματος, ἵνα τὸ ἀγκίστρον βυθίζηται, *κέρας* κεράτινος σωλὴν περιβάλλον ἄνωθεν τοῦ ἀγκίστρου τὸ λίνον, ἵνα μὴ φάγωσιν αὐτὸ οἱ ἰχθύες, *ἀγραυλος* ἀγροδίαιτος : τοποθετημένη ἄνωθεν τοῦ σωλῆνος τοῦ ἐκ... , *ὠμηστής* ὠμοφάγος, *ὀμηγερέης* (ὀμοῦ ἀγείρομαι) ἀθρόος, *ἐριβῶλαξ κ.* ἐριβώλος εὐφορος.—87-92 *μῆδεα* βουλαί, *ἄφθιτος* ἀναλλοίωτος, *ἀνωγε* μὲ καλεῖ, *μίσγεσθ'* νὰ ἔλθω εἰς ἐπικοινωνίαν, *ἄκριτος* ἀτελεύτητος, ἀναρίθμητος, *ἔπος* ἡ ἐντολή, *ἄλιος* ἀνεκτέλεστος.—93-102 *κάλυμμα* τῆς κεφαλῆς, κρήδεμνον, *κυάνεος* μαῦρος, *ἔσθος* (ἐννυμι) ἔνδυμα, *ἀμφὶ λιάζετο* ἀμφοτέρωθεν παρεμέριζε, *αἰχθήτην*, *ἀίσσω*, ἐπέταξαν, *εἶξε* παρεχώρησε τὴν θέσιν τῆς, *εὐφρηγε* ἔπεσι ἐχαιρέτισε διὰ φιλοφρόνων λόγων, *ὠρεξε* ἀπέδωκε τὸ κύπελλον, ἀφ' οὗ ἔπιε.—103-11 *κηδομένη περ* παρ' ὄλον σου τὸ πένθος, *ἄλαστος* X 261, *καὶ ὡς* παρ' ὄλον σου τὸν πόνον, *ἐρέω* (ἐκείνο), *τέα* (τοῦ) ἀναφ., *ἀμφὶ ὅσον ἀφορᾷ*, *τόδε κῦδος* τὴν τιμὴν τῆς πράξεως, ἦν ἔχω κατὰ νοῦν, *προτιάπιω* θέλω νὰ ἐπιφυλάξω, *φυλάσσω* ζητῶν νὰ διατηρήσω ἐν τῷ μέλλοντι τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν τρέφεις πρὸς ἐμέ.—112-9 *σκύζομαι* ὀργίζομαι, *ἔχει* κατακρατεῖ, *κορωνίδες* ἀκρόκυρτοι, *αἶ κέν πως* μήπως

ἴσως, ἐφίημι ἀποστέλλω μετὰ τῆς ἐντολῆς, λύομαι ἀπολυτρόνω λαμβάνων λύτρα, *ἰόντι* (α), *λαίνω* εὐφραίνω.

77 Ἡ Ἰρις ὡς ὑπηρετοῦσα τοὺς θεοὺς καὶ κυρίως τὸν Δία ἐξέλαβε τὴν ἀξίωσιν τοῦ Διὸς ὡς εἰς ἑαυτὴν ἀναφερομένην.—**78** Ἐκεῖ εἶχε τὴν ὑφαλον κατοικίαν του ὁ Νηρεὺς μετὰ τῆς ἄλλης ἐναλίας οἰκογενείας του· διὰ τί ἡ Θ. παραμένει παρὰ τῷ πατρὶ, ἰδ. Π 222, Σ 36 — **91** *κυνέεον* φαίνεται ὅτι καὶ τότε τὸ μέλαν ἦτο τὸ χρῶμα τοῦ πένθους. — **100** *πάρ Διὶ* ἐν τοῖς δεξιούτ, ὅπου συνήθως ἐκάθητο ἡ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, ἐν ᾧ ἡ Ἥρα ἐν ἀριστεροῖς.— **109** *ἐννήμαρ* ἡ ἔρις ἤρξατο τὴν πρωίαν τὴν μετὰ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας, καθ' ἣν ὁ Ἀχ. διὰ πρώτην φορὰν ἔσυρε τὸ πτώμα τοῦ Ἐ. περὶ τὸν τύμβον τοῦ Π., καὶ ἀνενεοῦτο ἐκάστην πρωίαν, ἐφ' ὅσον ἐπαναλαμβάνεται ὁ ἐλκυσμός, μέχρι τῆς ἐν 31 ἀρχομένης ἡμέρας, ἐν ἣ εὐρίσκετο ἡ διήγησις· ἐπειδὴ κατὰ ταύτην τερματίζεται ἡ ἔρις διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διός, αὕτη δὲν λογίζεται μεταξὺ τῶν 9 ἡμερῶν.— **108** *πιολιπορθος* ὡς κυριεύσας 23 περιοικίδας τῆς Τροίας.

120-42. **120-5** *οὐ* εἰς, ἀδινδὸς γοερὸς, *πένομαι* ἐνασχολοῦμαι, *ἐντύνομαι* παρασκευάζω, *ἀριστον* (ἦρι ἔδω, προβλ. ἡριγένεια) πρόγευμα, φαγητὸν τῆς πρωίας, *ἐσσυμένως* μετὰ σπουδῆς, *ἔρευτο* εἶχε σφαγῆ.—**126-37** *καταρέζω* θωπεύω, *τέο* τοῦ ἔρωτ., *βέομαι* ζῶ, μέλλ., *ξύνες* ἀκουσον, ἐδ' ἔ, *ἀποινα* λύτρα.—**138-42** *τῆδ' εἶη* οὕτως ἔστω, *πρόφρονι* θ. σπουδάζων, *ἀγυρις* συνάθροισις.

129 *οὔτε σίτου* παράδοξος φαίνεται ἡ μομφὴ τῆς μητρὸς πρὸς τὸν υἱὸν ὅτι δὲν τρώγει, ἐν ᾧ ἔφαγε Ψ 55 καὶ 48.—*Διὰ τί ἡ Θέτις δὲν ἐπανερχεται εἰς τὸν Ὀλυμπον γάνακοινώσῃ τὴν συναίνεσιν τοῦ υἱοῦ* ;

143-87. **143-58** *βάσκι' ἴθι* κίνησον νὰ ὑπάγῃς (βῆ ἴμεναι), *ἔδος* ἔδρα, **149** : ἀλλὰ μόνον κήρυξ τις, *ὄς κ' τελ.*, *τάρβος* (terreo) τρόμος (ἔστω), *τοῖον πομπὸν* κτηρ. τοιοῦτον συνοδόν, *ἀπὸ ἐρύκω* ἀναχαιτίζω, *ἀσκοπος* ἀπερίσκεπτος, *ἀλιτήμων* (ἀλιταίνω ἀμαρτάνω) ἐπιροσπῆς, εὐεπίφορος εἰς σφάλματα, *ἐνδυκέως* ἐπιμελῶς.—**159-68** *ἐνοπῆ* οἰμωγὴ (ἀνδρῶν) καὶ ὀλολυγὴ (γυναικῶν), *φύρω* βρέχω, *δ δ' ἐν μέσσοισι* (ἦν) *κεκαλυμμένος ἐντυπὰς* κ. σφιγκτά, κολλητά, ὥστε νὰ φαίνεται ὁ τύπος τοῦ σώματος, *κόπρος* κοπιορτός, ἀκαθαρσίαι, *καταμάομαι* (ἀμάω) ἐπισωρεῦω κατ' ἑμαυτοῦ, *νυδς* θ. νύμφη.—**169-87** *τυτθὸν* σιγά, χαμηλοφώνως, *ταρβέω* τάρβος, *τόδ' ἐνταῦθα*, *ὄσσομένη* προβλέπουσα, προαισθανομένη διὰ σέ, διὰ

νά προμηνύσω ἐπικειμένην τινὰ συμφορὰν, *πεφιδήσεται* φείσεται.

150 ἄμαξα τετρατάροχος, φορηγός, συρομένη ὑπὸ δύο ἡμιόνων, ἄλλως ἀπήνη, προωρισμένη 324 νὰ φέρῃ τὰ ἄποινα εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ πτώμα τοῦ Ἑκτορος εἰς τὴν πόλιν. Ὁ Πρ. θὰ ἐπωχεῖτο ἰδίας ἀμάξης (τετρατρόχου διφφου). —

161 ἐνδοθεν αὐλῆς ὅπου οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ Πρ. εἶχον τοὺς θαλάμους αὐτῶν ἐν δύο σειραῖς Z 242 250. — **164** κόπρος Σ 23. — **171** Δαρδανίδης ὡς ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου, ἐνὸς τῶν παλαιῶν βασιλέων τῆς Τροίας.

188-237. **188 92** *ὀπλίζω* παρασκευάζω, (*πείρις*), *περίριθα*, τετραγώνον ἢ στρογγύλον κιβώτιον, πλεκτὸν ἐκ καλάμων ἢ εὐλυγίστων κλάδων, ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ἵνα συνέχη τὸ φορτίον, χρησιμεῦον ἅμα καὶ ὡς κάθισμα, *θάλαμος* ἀποθήκη (ἐν τῷ ὑπογείῳ τοῦ ἀνακτόρου ὡς ἐν Κνωσῷ ἢ ὀπισθεν τῆς γυναικωνίτιδος), *κηώεις* (*κηός* οὐ. (*καίω*) ἄρωμα) ἄρωματώδης, ἢ (*can-us*, *κη-ώεις*) κοίλος, *κέδρινος* ἐκ ξύλου κέδρου, *ὑπόροφος* ὑψηλός, *χανδάνω*, *ἐχανδον*, *κέχανδα*, χωρῶ, περιλαμβάνω, *γλήνος* οὐ. (*γλήνη*) λαμπρὸν ἀξιοθέατον πρᾶγμα. — **193-9** *δαιμονίη* καυμένη, δυστυχησμένη, *εἶδομαι* φαίνομαι: πῶς σοὶ φαίνεται αὐτό; τί φρονεῖς περὶ αὐτοῦ; *μένος* καὶ *θυμὸς* ἀκράτητος ἐπιθυμία καὶ ὀρμή. — **200-8** *κῶκυσσε* ἔρρηξε θρηνώδη κραυγὴν, *πῆ οἴχονται*.. ποῦ ἔφυγεν ὁ νοῦς σου, *κλείομαι* κ. *κλέομαι* (*κλέος*) φημίζομαι, *ἔκλε'ο* πρτκ. ὀριστ. ἴσο περίφημος, *ἐθέλεις* τολμᾷς.: πόθεν ἀντλεῖς τὸ θάρρος, *ὠμηστής* (*ὠμά ἔδων*) θηριώδης, αἰμοδιψής, *ἄπιστος* ὑπουλος, καταχθόνιος, *αἰδέσσειται* ὡς γέροντα καὶ ἱκέτην. — **208-16** *ἀνευθεν* μακρὰν τοῦ νεκροῦ, *ποθὶ* ὡς φαίνεται, *ἐπινέω* ἐπικλώθω, ὀρίζω εἰς τὸ νῆμα (λίνον) τῆς ζωῆς, *κραταιή* ἢ παντοδύναμος, ἢ σιδηρᾶ, *ἄω* χορταίνω, *ἀργίπους* ταχύπους, *κρατερός* ἄγριος, θηριώδης, *ἐχοίμι* εἴθε νὰ ἠδυνάμην προσκολληθεῖσα (χωρὶς νὰ δύνανται νὰ μὲ ἀποσπάσωσι) νὰ κατέτρογον τὸ ἥπαρ του ἕως εἰς τὸ βάθος, *ἀνίτος* (*ἀνάιτος*, *ἀνα-τίνω*, ἢ *ἀνίτιτος*) κ. *παλίνιτος* ἐκδικητικός: τότε ἤθελον λάβει ἐκδίκησιν τοῦ, *κακίζόμενος* δειλιῶν, *βαθύκολπος* ἢ οὕτως ἐξωσμένη, ὥστε ἀνωθεν τῆς ζώνης νὰ σχηματίζεται βαθὺς (μακρὸς) κόλπος, πρβλ. τὰς Κόρας τοῦ Ἐρεχθεῖου, *ἄλεωρῆ* ὑποχώρησις. — **217-27** *ἐθέλοντα* ἔχοντα λάβει τὴν ἀπόφασιν, *ὄρνις* κακὸς οἰωνός, ἢ (ἐκείνων) οἷ, *θυσοσκός* (θύος θυμίαμα, κάπνισμα, -σκο-, *can-eo*, *καέω* νοῶ) ὁ νοῶν τὰ ἔμπυρα, ὁ ἔμπυρόμαντις, *ἱερεὺς* ἱεροσκοπός, *νοσφίζομαι* ἀποτρέπομαι (τῆς ὁδοῦ), αὐτὸς διὰ

αἶσα = γόητις

τῶν ἰδίων μου ὤτων, εἰσδέρομαι ἀτενίζω, ἀντην κατὰ πρόσωπον, ἔπος ἢ ἐντολὴ τοῦ θεοῦ, χαλκοχίτων χαλκοθώραξ, βούλομαι εὐχαρίστως τὸ δέχομαι, ὦρα καλή, ἀγκάσ'(ι), ὄργ. πτ. τοῦ ἀγκών, ἐν ταῖς ἀγκάλαις, ἔρος ἔρωσ : ἀφ' οὗ ἤθελον χορτάσει θρηνηῶν.— 328-37 ἐπίθημα πῶμα, κάλυμμα, φωριαμὸς θ. κιβώτιον, πέπλος σκέπασμα, χλαῖνα τὸ ἐξωτερικὸν μετὰ τὸν χιτῶνα ἔνδυμα ἀνδρῶν, ἀπλοῖς ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν διπλοῖδα ἢ δίπλακα (χλαῖναν), ἣτις ἐφορεῖτο διπλῆ, τάπητες μάλλινα ὑποστρώματα κλινῶν καὶ θρόνων, φᾶρος λινοῦν ἱμάτιον εὐρὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, Ἰστημι ζυγίζω, τάλαντον μονὰς βάρους, αἶθων ἀποστράπτων, στιλπνός, πίσυρες τέσσαρες, ἐξεσίη (ἐξίεμαι) πρεσβεία, κτέρας οὐ. κτήμα, περὶ δὲ διότι καθ' ὑπερβολήν.

191 κηῶεντα δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, διῶν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπεύργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἅμα οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ ὀσμαί, ἃς κνῖσα καὶ σωροὶ κόπρου ἠπέιλουν νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὴν ὀμηρικὴν οἰκίαν. — 194 Ὀλύμπιος διότι καὶ ἡ ὄσσα (ἢ φήμη, ἣτις διὰ τὸ ἀγνωστον τῆς πηγῆς αὐτῆς ἐθεωρεῖτο θεία,) καὶ ὁ αἰτὸς χαρακτηρίζονται ὡς Διὸς ἄγγελοι.— 204 πολέας ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεύεται ὁ θάνατος τοῦ Λυκάονος, Πολυδώρου καὶ Ἐκτορος.— 210 Ἡ Μοῖρα αὕτη ἐκλήθη ὕστερον Κλωθῶ, αἱ δὲ Λάχεσις καὶ Ἄτροπος. — 219 ὄρνις ἐν μεγάροισι ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς οἰωνοὺς, οἵτινες κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἡμῶν ἢ καθ' ὁδὸν (ἐνόδιοι σύμβολοι, συναπάντημα) ἐκλαμβάνονται ὡς οἰωνίσματα τοιαῦται γυναικες καλοῦνται παρ' ἡμῖν ἐν Ἀρχαδίᾳ καλοιακοῦνται, κουροῦνται.— 221 θυοσκόοι ἴσως παρατηροῦντες πῶς ἐκαίοντο τὰ θύματα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ, Σοφ. Ἀντ. 1001 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως, ἱερῆες οἱ ἱερισκόοι, οἱ παρατηροῦντες τὰ σπλάγγνα τῶν σφαγίων, ἀμφοτέρω ἐπεξήγησις τοῦ φαῖνιες, ὡς δύο εἶδη αὐτῶν, Α 62.— 232 τάλαντα I 122. — 234 Τὸ δέπας ἔλαβεν ὁ Πρ. πρὶν βασιλεύσῃ, πρεσβεύσας εἰς Θράκην παρὰ τοῦ πατρὸς Λαομέδοντος. 237-80. 237-46 ἐνίσσω ἐπιπλήττω, αἰσχροὺς ὕβριστικός, ἔρρετε χαθῆτε, κρημισθῆτε, λωβητῆρες (λωβάομαι) λυμεῶνες, καθάρματα, ἐλεγχέες ἐπονείδιστοι, ἐπαίσχυντοι, γόος ἀφορμὴ θρήνου, οἷ διότι, κήδω λυπῶ (διὰ τῆς φορτικῆς παρουσίας), ὄνομαι φέγω, θεωρῶ μικρόν, δὲν μοι ἀρκεῖ, ὀλέσαι νὰ χάσω, γνῶσεσθε τί ἀπώλεσατε ἐν τῷ Ἐ., ἀλαπάξω καταστρέφω, πορθῶ, κεραιζω (κεῖρω) ἐρημώνω.— 247-64 διέπω διασκορπίζω, ἀποδιώκω, σκηπάνιον

(σκήπτομαι στηρίζομαι) σκήπτρον, βακτηρία, σπέρχομαι σπεύδω (θυμωμένος), *δομκλάω* (δομο (ἐπιτ., προβλ. con clamor)·καλέω, ἰκέλομαι) φωνάζω δυνατά, *νεικέ(ι)ω* επιπλήττω, *ἀγαυός* Π 103·κακὰ ἐλεεινὰ καὶ ἄθλια, *κατηφῶν* θ. κατηφείη, ὄνειδος, αἰσχος, ἢ ἐπίθ. κατηφής, κατησχυμένος, ἐπαίσχυντος, *πέφαμαι* παθ. προκμ. τοῦ *πεφνεῖν*, *πανάποιμος* δύσμοιρος, *ἰππιόχαρμης* ὁ ἀγαπῶν τὴν μάχην τῶν ἵππων, ἀρματομάχος, *τὰ ἐλέγχεα* αἱ πομπαί, *χοροτύπος* (χοροί- τοπ. πτ.) ὁ κτυπῶν τοὺς πόδας ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ χοροῦ, *χοροτυπία* χοροπήδημα, *ἐπιδήμιος* ἐγγώριος (ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς πειρατάς), *πρήσσω ὁδοῖο* διαπερῶ, διανύω τὴν ὁδόν.—265-80 *δομκλή* ἀπειλή, *ἐκ ἄειραν* ἐξήγαγον μετέωρον, εἰς τὸν ἄερα, *πρωτοπαγής* καινουργής, *νηέω* σωρεύω, *ἐύξεστος* ἐπιμελῶς κατειργασμένη, *ἀπήνη* τετραίροχος ἄμαξα συρομένη ὑπὸ ἡμιόνων, *κρατερῶνυξ* ἔχων ἰσχυρὰς ὀπλάς, *ἐντεσειεργός* ὁ ἐντεσι (ἀμάξῃ καὶ πείρινθι) ἐργαζόμενος, ὑποζύγιος, *αὐτὸς ἔχων* πρὸς ἰδίαν του χοῆσιν διατηρῶν, *ἀτιτάλλω* τρέφω.

238 *αἰθούσης* ὑποίθεται ὅτι ὁ Πρίαμος ἐξῆλθε τοῦ θαλάμου εἰς τὴν αὐλήν. Ἴνα ἴδῃ ἐὰν οἱ υἱοὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἐντολήν 189, διὰ τῆς αὐλῆς μεταβαίνει πρὸς τὴν αἴθουσαν τὴν παρὰ τὴν αὐτεῖον θύραν, πρὸ τῆς ὁποίας συνήθως ἐξεύγνυντο αἱ ἄμαξαι. Ἐκεῖ εὐρίσκει Τρῶας ἀποφράττοντας τὴν αἴθουσαν, ἀπελαύνει τούτους καὶ ἐλέγχει τοὺς ὀκνηροὺς υἱούς.—249 Ἔλενος ἦτο μάντις ὡς καὶ ἡ ἀδελφὴ Κασσάνδρα.—257 Ὁ Τρωίλος ἄγων τοὺς ἵππους ἵνα ὑδρευθῇ, ἐφρονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀχ. ἐνεδρευόντος.—261 Ἐν τῷ στίχῳ ὑπονοεῖ μᾶλλον τὸν Πίριν.—266 *ἐκ ἄειραν* ἔκ τινος ὑποβάθρου, τῶν βωμῶν, ἐφ' οὗ ἡ ἄμαξα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο, ἐφυλάσσετο κεκαλυμμένη δι' ὑφάσματος.—278 *Μυσία* ἡ χώρα ἐν ΒΔ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.—279 Ἴππους διὰ τὸν δίφρον, οὗ θὰ ἐπέβαιναν αὐτὸς ὁ Πρίαμος 322.—Διὰ τί ἡ Ἴρις *δμιλεῖ* πρὸς τὸν Πρίαμον ταπεινῇ τῇ φωνῇ; διὰ τί ἐν τούτοις ὁ Πρ. *τρομάζει*; διὰ τί ὁ Ὅμ. δις χρησιμοποιεῖ τὸν ἀπὸ μηχανῆς θεόν, Ἴριν καὶ Ἐρμῆν; διὰ τί κατὰ τὴν πορείαν στέλλει τὸν Ἐρμῆν, οὐχὶ τὴν Ἴριν; διὰ τί ὁ Πρ. δὲν τονίζει ἐπαρκῶς πρὸς τὴν Ἐκ. τὴν ὀπτασίαν τῆς Ἴριδος καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτῆς; πότε ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Ἐκ.; ἔσχον ἐπίδρασιν οἱ λόγοι τῆς Ἐκ.; διὰ τί ὁ Ὅμηρος μνημονεύει ἰδιαίτερος τοῦ ποιηρίου; διὰ τί ὁ Πρ. φέρεται τραχέως πρὸς τοὺς Τρ., τοὺς υἱοὺς καὶ τὴν Ἐκ. 219; τί σκοπεῖ ἡ περιγραφή τοῦ δίφρου καὶ τῆς ἀμάξης;

δίνουσι = ἐν τῷ αἵματι - ὡς οἶνος

281-328. 281-98 *ξεγγύσθην* διάμεσον, *πυκινὰ φρ. μ. ἔχοντες* ἄνδρες συνετώτατοι, *ἀγγίμολον* πλησίον, *τετήημαι, τετιηῶς* περίλυπος, *μελίφρων* ὁ εὐφραίνων τὴν καρδίαν *τῆ* (ἐπίρ. δεικτ.) νά, λάβε, 289 *μὲν* βεβαίως, *Ἰδαῖος* ὡς λατρευόμενος ἐπὶ τῆς Ἰδης, *εὖ* ἔο, οὖ, προσωπ. ἄντων., *δεξιὸς* αἰσιος, *πίσυνος* πεποιδῶς, *μάλα περ μεμαῶτα* παρ' ὄλην σου τὴν πρὸς τοῦτο ζοηρὰν ἐπιθυμίαν.—299-313 *ἐφίεμαι* παραγγέλλω, *ἦ, ἦμι* (αἰο): ταῦτα λοιπὸν εἶπε, *ταμίη* οἰκονόμος, *ἀκήρατος* (κεράννυμι) καθαρὸς, *χερνιβον* νικτήρ, *χερνιψ-βος* θ. ὕδωρ πρὸς νύμφημον, *πρόχοος* θ. τὸ καννάτι, *ἔρκος* ἡ μάνδρα τῆς αὐλῆς, ἡ αὐλή *μεδέων* ἀνάσσω, *ἔλεεινός* προκαλῶν τὴν συμπάθειαν: ἡ ἄφιξις μου πρὸς τὸν Ἄχ. νά προκαλέσῃ τὴν ἀγάπην του...—314-21 *τελειότατος* ἀσφαλέστατος, ἀψευδέστατος, *μόρφνος* εἶδος ἀετοῦ, ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ χρώματος, *περκνὸς* (περκ-άζω) μαῦρος, σκοτεινός, *ἀφνειὸς* πλούσιος, *κληῖδες* μοχλός, *εἶσατο* εἶδομαι.—322-8 *πρόθυρον* ἡ θύρα τῆς αὐλῆς (ἡ πρὸς τὴν ὁδόν), *αἴθουσα* στοά, *ἐρίδουπος* θορυβώδης, *ἐφέπω* ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐλαύνω, διευθύνω.

291 *Ἰδαῖος*, *Ἰδηθεν* μεδέων ὁ Ζεὺς, διότι ἐν Γαργάρω, κορυφῇ τῆς Ἰδης, εἶχε τέμενος μετὰ βωμοῦ.—292 *οἰωνόν* ἀετόν, ὅστις περιίπταται μάλιστα περὶ τὰς ὑψηλὰς μονήρεις κορυφὰς τῶν ὄρεων, ἐφ' ὧν ἐν παλαιστάτοις χρόνοις ἐφαντάζοντο ἐδρεύοντα τὸν Δία.—294 *δεξιὸν* διὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι βλέποντα πρὸς Β, πρὸς τὸν Ὀλυμπον, Α 69.—303 *χερσί* διὰ πᾶσαν ἰεροπραξίαν αἱ χεῖρες ἔδει νά εἶναι καθαραί.—306 *μέσω* ἐρκεῖ ὅπου βωμὸς τοῦ Ἐρκείου Διός.—317 *θύρη* τὸ ἀνοιγμα μεταξὺ τῶν δύο πλαγίων παραστάδων, μέχρι 2 μ.

329-439. 329-38 *ἄπορρος* (ἄψ-δέω) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐρχόμενος, *ἐταιρίζω* γίνομαι σύντροφος, (ὡς-) ὡς ὥστε.—339 48 *διάκτορος* διάγων τὰς ἀγγελίας ἢ τοὺς ὁδοιπόρους, πομπός, *ὕγρη* θάλασσα (πρβλ. *στερεά*), *θέλω* μαγεύω, ὑπνωτίζω, *τοὺς δ' αὖτε* ἄλλους δὲ πάλιν, *κρατὺς* κρατερός, *αἰσυμνητῆρ* καί-της (αἴσα μέμνημαι) (ὁ φροντίζων νάποδοθῆ τὸ δίκαιον ἐκάστω) κυβερνήτης, *κοῦρος* αἰσ. βασιλόπαις, *ὑπηνήτης* (ὑπῆνη πώγων) γενειῶν, *πρῶτον ὑ.* ἄρτι γενειῶν.—349-57 *ἐπεὶ οὖν* εὐθύς μόλις, *παρὲν ἔλασσαν* παρηλθὸν ἐποχοῦμενοι, *σῆμα Ἰ.* τὸν τύμβον τοῦ Ἴλου, *δῆ* ἤδη, *ἀγγίμολος* ὁ πλησίον, *ἐξ* ἄ. ἐκ τοῦ σύγγεγυς, *ἐφράσσατο* ἐστοχάσθη, ἀντελήφθη, *φράζεο* κοίταζε ἐκεῖ, πρόσεχε ἐκεῖ, *φραδῆς* συνετός, προσεκτικός: εἶναι πράγματα ἔχοντα ἀνάγκην συνετῆς διανοίας, εἶ-

ναι ἀνάγκη προσεκτικτοῦ νοῦ, μεγάλης προσοχῆς, τάχα ταχέως, δια-
 ραίομαι συντριβομαι, γίνομαι κομμάτια, ἐφ' ἵππων ἐπὶ τῆς ἀμάξης
 τοῦ Πρ. συρομένης ὑπὸ ἵππων, ἔπειτα ἄλλως, λιτανεύσομεν ὑπο.—
 358-71 σὺν χύτο νόος ἔπαθε σύγχυσιν τῶν φρενῶν, ἐνὶ γναμπτοῖσι
 μέλεσι ἐπὶ τῶν εὐλγίστων μελῶν, εἰς τὸ σῶμά του, ταφῶν Π 806,
 αὐτὸς αὐθόρμητος, ἄνευ προσκλήσεως, ἐριούνιος (ἐρι ὄν-, ὀνίγημι)
 ὁ λίαν ὠφέλιμος, εὐεργετικός, φιλόανθρωπος μεγαλόχαρος, μένεα
 πνεύοντες οἱ γενναιοῦψυχοι, ἀνάρσιος (α(στ.)-ἀρ-, ἀραρίσκω) ἔχθρος,
 κτηρ., θοῇ ἢ νῦξ ὡς ταχέως ἐφαπλουμένη ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ὄνηαρ
 πολῦτιμον πρᾶγμα, τίς ἂν δῆ τοι ν. τί ἤθελες σκεφθῆ, πῶς ἤθελες
 διατεθῆ, δηηδῶ ἀκολουθῶ, γέρων κτηρ., πρότερος χ. ἄρξη χει-
 ρῶν ἀδίκων, ἀπαλέξω ἀποκρούω, εἰσκω παρομοιάζω, φίλω ἐμῶ.
 —372-7 πῆ ὡς φαίνεται, τάδε 366., εἶτι καὶ καὶ μεθ' ὅλας τὰς
 συμφορὰς καὶ τὴν ἀπελπισίαν κρατεῖ ἀπ' ἐπάνω μου ἀκόμη τὴν
 χειρὰ του, ἔηκεν ἀπέστειλεν, ἀντιβολέω συγαντῶ, αἴσιον εὐμενῆ,
 καλόβουλον, σὺ ἐσοί, οἶος διασαφεῖται ἐκ τοῦ ἀγητὸς... θαυμά-
 σιος, μακάρων... οἵτινες δι' ἓνα τοιοῦτον υἱὸν πρέπει γὰ μακαρί-
 ζονται.—378-84 κατὰ μοῖραν ὀρθῶς, ἀτρεκέως (ἀτρεκής(ἀ(στ.)
 τρεκ- τερκ, τοργ μεο) ἀκριβῆς, ἀπερίστροφος) ἀκριβῶς, ἐκπέμ-
 πεις συνοδεύεις ἔξω (τῆς πόλεως, μακράν), ἀπομακρύνεις, πῆ εἰς
 χώραν τινά, καταλείπετε (μετοιχοῦντες). —386-8 τέων τῶν, τί-
 νων, ὡς καλὰ μετὰ πόσης εὐγενείας, οἶτος ἂ. μοῖρα, ἀποιτμος ἄμοι-
 ρος.—389-404 κυδιάνειρα ἡ δοξάζουσα τοὺς ἄνδρας, καὶ εὔτε
 ὁ καὶ ἐπιδοτ.: καὶ ἄλλοτε πολλάκις καὶ δὴ καὶ ὅτε, ἐλάσσας ἀπω-
 θήσας, μία ἢ αὐτή, ἐνεργῆς καλῶς κατεσκευασμένος, ὧδε ὅπως
 βλέπω σὲ ἔμπροσθέν μου, θήσονται ποιήσονται, ἐλίκω ψ στρογγυ-
 λόφθαλμος, ἀσχαλάω (-λλω) δυσανασχετῶ, πολέμου εἰς τὸ ἰσχύμεν
 κ. ἐσσυμένους ζωηρῶς ἐπιθυμοῦντας.—405-23 ἔσσ' ἐσοί, μελεῖ-
 στί ταμῶν διαμελίσας, προτίθημι ἐκ τοῦ προβάλλω (ἐπὶ ζῶων)
 καὶ παρατίθημι (ἐπ' ἀνθρώπων), αὐτως οὕτως ὅπως ἦτο, ἀναλ-
 λοίωτος, εὐλαὶ σκόληκες, ἀρηίφατος T 31, ἀκηδέστως ἀφροντί-
 στως, ἀσπλάγχχνος, αἰσχύνω ἀσημιζῶ, παραμορφῶνω, ἐερσήεις
 (ἐέρση δρόσος) δροσερός, οὐδέ ποθι μιαρὸς οὐδὲ ἔχει που τοῦ σώ-
 ματος λερωθῆ, σὺν-μέμυκεν (μύω κλείω, μύων) ἀμτβ. ἔχουσι κλεί-
 σει, ἔλασσαν ἐνέπηξαν, ἔῆος γεν. τοῦ ἐύς.—424-31 ἀγαθὸν
 (ἔστι), ἐναίσιμος προσήκων, εἶ ποτ'... ἐάν πράγματι ὑπῆρξέ ποτε,
 ἀπεμνήσαντο διὰ τοῦτο τοῦ τὸ ἐνεθυμήθησαν (ἐπλήρωσαν), καὶ
 ἐν θανάτοιο περ αἴση καὶ κατ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατον, ἀλεισον

ποτήριον, *θύσμαι* σφύω, *πέμπω* συνοδεύω.—**432-9** νεωτέρου ἐπειδὴ μὲ βλέπεις ὀλίγον νέον, *παρῆξ* Ἄ. ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἄ., *περὶ κῆρι* καθ' ὑπερβολὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, *συλλάω λεύω* κλέπτω, Ἄργος τὸ Πελασγικόν, τὴν Θεσσαλίαν, *ἐνδυκέως* ἐπιμελῶς, προθύμως, *δμαρτέω* (δμοῦ-ἀρ-, ἀραρίσκω) συντροφεύω, *ὄνομαι* ὑποτιμῶ, *περιφρονῶ*, *μάχομαι* διαπληκτίζομαι, ἐπιβάλλω χεῖρας.

330 *κατέβαν* διότι ἡ πόλις Ἴλιος ἦτο ἐπὶ λόφου (τοῦ Ἴσσαρλικ) 30 μ. ὑψηλοῦ ὑπὲρ τὴν πεδιάδα.—**335** *ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι* ὁ Ἑρμῆς ὡς θεὸς τοῦ ἀνέμου εἶναι *ψυχοπομπὸς* ἢ *ψυχαγωγός*, διότι ἡ ψυχὴ ὁμοίᾳ πρὸς πνοὴν φέρεται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὸν Ἄϊδην. Εἶναι ὁ θεὸς τῶν ὀνείρων, ἀεροειδῶν τὴν φύσιν, καὶ τοῦ ὕπνου. Ὡς ἄνεμος περιοδεύων εἶναι *ἀγῆτωρ*, *ἡγεμόνιος*, *πομπαιὸς ἐνόδιος* (πρβλ. τοὺς ἔρμας). Ὡς ἄγγελος εἶναι ἀκαταπόνητος δρομεύς· ὅθεν ἔπρεπε νὰ εἶναι νεανικὸς τὸ σῶμα, εὐρωστος, εὐκίνητος, πρβλ. 348· ἐντεῦθεν ἦτο τὸ ἰδανικὸν τῶν γυμναζομένων, ὁ (ἐν)ἀγώνιος, ἀγάλματα δ' αὐτοῦ ἐπλήρουν τὰ γυμνάσια. Ἡ ταχύτης ἀπεδόθη εἰς τὰ πέδιλα· ὅθεν προσετέθησαν εἰς ταῦτα πτερά, ὡς καὶ εἰς τὸν πῖλον ἢ πέτασον, εἰς τὸ κηρύκειον, ἐνίοτε εἰς τοὺς ὤμους καὶ εἰς τὸ στῆθος.—**343** ἐπειδὴ ἡ θάβδος χρυσῆ, *καλεῖται χρυσόροαυς*—**347** *εἰκῶς* μόνον ὅτε ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Τροίας, μετεμορφώθη.—**349** *σῆμα Ἴλοιο* ὁ Ἴλος υἱὸς τοῦ Τρωός, πατὴρ τοῦ Λαομέδοντος, ἦτο ὁ οἰκιστὴς τοῦ Ἴλιου· ὁ τάφος αὐτοῦ (σῆμα) ἦτο πέραν τοῦ Σκαμάνδρου, ἐν τῷ μέσῳ τῶν Σκαιῶν πυλῶν καὶ τῶν νεῶν τῶν Ἀχαιῶν.—**350** Πορευόμενοι εἶχον τὸν Σκάμανδρον ἐξ ἀριστερῶν· ἀλλ' ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸν πόρον, ὠδήγησαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸ μέρος τῆς κοίτης, ὅπου ὑπῆρχεν ὕδωρ.—**352** Ὁ κήρυξ πρῶτος εἶδε τὸν Ἑρμῆν, διότι προηγεῖτο μετὰ τῆς ἀπῆνης 324.—**381**. Καὶ κτήματα καὶ πρόσωπα προσφιλῆ ὑπεξήγοντο ἐκ πόλεων κινδυνευουσῶν εἰς ὁμόρους χώρας πρὸς ἀσφάλειαν.—**396** *θεράπων* A 321.—**140** *λάχον* ἐξ ἐκάστης ἑλλ. οἰκογενείας ὄφειλε νὰ σταλῆ ἐν μέλος πρὸς τὸν βασιλέα διὰ τὴν στρατείαν, ἐὰν δὲ οἱ υἱοὶ πολλοί, ἔκρινεν ὁ κληρὸς. Ἄλλ' ἂν ὁ νεανίας πρὸ 10 ἐτῶν ἦτο στρατεύσιμος, σήμερον δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ὑπηγητής· ὁ ποιητὴς ὁμως δὲν προσέχει εἰς μικρολογίας.—**401** Ἐκ τῶν ἐφεξῆς ὑποτίθεται ὅτι εἶχε σταλῆ πρὸς ἀνίχνυσιν.—**421** *χαλκὸν ἔλασσαν* X 371.—**427** *λήθετο* μάλιστα κατὰ τὰς ὥρας τοῦ φαγητοῦ, ἐξ οὗ οἱ εὐσεβεῖς προσέφερον τοῖς θεοῖς ἀπαρχὰς (θυηλάς).—*Τί δημιουργεῖ ὁ Ὀμ. διὰ τῆς σκηπῆς* Ἑρ.—*Πρ.* ; διὰ τί περιγράφονται λεπτομερῶς αἱ ἐτοιμασίαι

τοῦ Ἑρ. ; διὰ τί ὁ Πο. δὲν ἀναγνωρίζει τὸν Ἑρ., ἐν ᾧ εἶχε προειδοποιηθῆ ; ποῦ ἔγκνεται ἡ τέχνη τοῦ Ὅμ. ἐν τῷ διαλόγῳ ;

440-67. 440-7 **λάζομαι** λαμβάνω, **μένος** ἢ ζωηράν ἐπιθυμίαν, **πύργοι** πυργωτὰ τεῖχη, οἱ δὲ ἢ ἀπόδοσις, **νέον** νεωστί, **ἄφαρ** εὐθύς, **ὄχῆες** οἱ μοχλοί, οἱ μάνδαλοι.—448-65 **κείρω** κόπτω (καθαρίζω), **δόρυ** ξύλον, **ερέφω** στεγάζω, ἐπιθέτω ὄροφὴν, **λαχνήεις** (λάχνη τρίχωσης) δασύς, πυκνός, **ἀμάω** (θερίζω) κόπτω, **σταυρὸς** (ἴσταμοι) πάσσαλος, **ἐπιβλήης**, **ὄχεύς**, **κλήις** μοχλός, **ἔχε** ἔκλειε, **ἐπιρρησσω** (ἄττ. ἐπαράσσω) σύρω μετὰ κόπου, 457 ἢ ἀπόδοσις εἰς 448, **ἔς ἄγαγε** εἰς τὴν αὐλήν, **εἴσομαι** μέλ. τοῦ **εἶμι**, ἢ ἐκ ὁ. **Ἔ(ε)ι-**, πρβλ. **ἔμαι** ἐπιθυμῶ, σπεύδω, **οἶμος** ὁδός, λατ. vi a, **πάλιν** **ἔρχομαι** ἐπιστρέφω, **νεμεσσηιδόν** ἀξιοκατάκριτον, **ἀγαπάζω** δεξιοῦμαι, χαιρετίζω : θνητοὶ νὰ δεξιῶνται οὕτω πρόσωτον πρὸς πρόσωπον ἕνα θεὸν ἀθάνατον ὁ θεὸς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔχανε μέρος τῆς ἀξίας τοῦ **τύνη** σύ.

443 **πύργους** τεῖχη πυργωτὰ, τὰ ὅποια κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀχιλλέως ἤγειραν οἱ Ἀχαιοὶ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοπέδου ταῦτα εἶχον ἤδη κρημνισθῆ κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Τρώων κατὰ τὴν προέλασιν αὐτῶν πρὸς τὰς ναῦς, ὅτε ἠτείλουν νὰ κατακαύσωσιν αὐτάς. — 444 **φυλακτιῆρες** φυλάττοντες μεταξὺ τάφρου καὶ τειχῶν καὶ δὴ μεταξὺ τῆς διόδου τῆς τάφρου καὶ τῆς κυρίας πύλης τοῦ τεύχους.—446 **ἀπῶσεν ὄχῆας** δύο μοχλοὺς, συναντωμένους ἐπαλλήλους ἐν τῷ μέσῳ τῆς πύλης, εἰς τὰς ἐν τοῖς πλαγίοις τοίχοις τῆς πύλης εὐρισκομένας βαθείας κοιλότητας. — 453 **σταυροῦσι πυκνοῦσι** ὡς κατασκευάζονται τὰ ποιμνιοστάσια.—**Διὰ τί ὁ Ἑρ. ἀποκαλύπτει ἑαυτὸν ὡς θεόν ; διὰ τί δὲν παραμένει καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Ἀχ.—Πο. ; διὰ τί ὁ Ὅμ. μόλις ἐνταῦθα ἐμβάλλει περιγραφὴν τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀχ. ;**

468-570. 468 76 **μακρὸς ὑψηλός, αὐθι** ἐν τῇ αὐλῇ, **ἔξεσκε** συνήθισε νὰ κάθηται, **ἀπάνευθε** χωριστά, παράμερα, **ὄζος** βλαστός, φυντάνι, **ποιπνυον** ἠσχολοῦντο μετὰ σπουδῆς (πνυ-) περιποιούμενοι.—477 92 **γούνατα** Ἀχιλλῆος, **κυνέω** φιλῶ, **ἄιη** πνικινῆ βαρεῖα διατάραξις (σύγχυσις) τῶν φρενῶν, ψυχικὴ ἀγωνία (ἐκ τύψεων τῆς συνειδήσεως), **δημον ἄλλων** εἰς ξένην χώραν, **ἀφνειὸς** πλούσιος, : ἐξίστανται δὲ πάντες βλέποντες αὐτὸν τεταραγμένον, **τηλίκου** ἔχοντος τὴν ἡλικίαν, **ἐπὶ οὐδῶ.** εὐρισκομένου εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ ὄλεθροῦ γήρατος, **καὶ** ἐκεῖνον, ὡς πάσχω καὶ ἐγώ, **περιναίεται** (ναίω) περίοικοι, **ἀμφὶς ἐόντες** περιστοιχίζοντες αὐτόν, **ἀρῆ** (τὸ ἀποτελε-

τοίχου.. ἀπὸ τὸν ἀπέναντι τοίχον, ἐν τῷ.—602-13 *τῆπερ* τῆς ὀποιίας ἐν τούτοις, βιὸς ἅ. τόξον, *λοχάαιρα* (ἡ χέουσα λούς, βέλη) τοξότις, φόνος αἷμα, λαοὺς δὲ γάρ.—614-7 *ποὺ* ὡς νομίζω, *οἰοπόλος* T 377, *εὐναί* κατοικίαι, *ῥώομαι* (κινουῖμαι σφοδρῶς) ζωηρῶς χορευῶ, *πέσσω* χωνεύω (καταπίνω τὰ φαρμάκια).—618-20 *μέδομαι* φροντίζω.—621-7 *ἄργυφος* λευκός, *δέρω* ἐκδέρω, *ἀμφέπω* περιποιουῖμαι, *εὖ κατὰ κόσμον* μὲ προσοχὴν καὶ τάξιν, *μιστύλλω* (μιπιου, μείων) κόπτω εἰς μικρὰ τεμάχια, *ἐπισταμένως* τεχνικῶς, *περιφραδέως* ἐπιμελῶς, *ὄνηατα* φαγητά, *λάλλω* ἐκτείνω, ἀπλώνω.

598 *τοίχου*.. παρὰ τὸν τοίχον τῆς σκηνῆς τὸν ἀντικρὺ τοῦ εἰσερχομένου.—601 *δόρπου* πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου ἢ λήξασα 475 τράπεζα ἐπαναλαμβάνεται.—602 Ἡ *Νιόβη* θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, βασιλέως τῆς Φρυγίας, σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ἀμφίονος.—605 κ. 606 Ὁ Ἄπολλων (ἥλιος) καὶ ἡ Ἄρτεμις (σελήνη) εἶναι τοξόται διὰ τὰς βελοειδεῖς ἀκτῖνάς των.—615 Ὁ Σίπυλος (-ον) ὄρος τῆς Λυδίας παρὰ τὴν Σμύρνην ἐν πλευρῇ αὐτοῦ περὶ τὰς 1 1/2—2 ὥρας ἀπὸ τῆς Μαγνησίας 200 πόδας ὑψηλὰ σφύζεται καὶ σήμερον εἰκὼν τῆς Μεγάλης Μητροῦς, θεᾶς Ἀσιανῆς, ἐσμιλευμένη ἐπὶ τοῦ βράχου (ἐκ παιδιᾶς τῆς φύσεως), τριπλασία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· παρίσταται καθήμενη μετὰ κεκλιμένης κεφαλῆς καὶ χειρῶν κειμένων ἐπαλλήλων ἐπὶ τοῦ κόλπου· ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν βράχων δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὡς εἰ ἡ πενθοῦσα γυνή, ἡ Νιόβη, ὡς ἐπιστεύετο ὕστερον, χύνει δάκρυα, Πίν. Π. 4, Σοφ. Ἄντ. 824 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως.—616 Ἄχελώιος κ. Ἄχέλης, ῥυαῖ καταρρέων ἐκ Σιπύλου πρὸς τὴν Σμύρνην.—*Μετὰ τὴν κλήρωσιν τῆς χάριτος ὁ Ἄχ. ἐπανερχόμενος εἰς τὴν σκηνὴν πῶς βλέπει πλέον τὸν Πρ. ; διὰ τί λαμβάνει πάλιν τὴν πρόνοιαν νὰ μὴ ἴδῃ σήμερον ὁ Πρ. τὸν υἱὸν 600-1 ;*

628-76. 628 32 *οἶός τε* καὶ πόσον ὥραϊος, *ἄντα* κατὰ πρόσωπον, τελείως, *ἀγαθὴν* τὴν εὐγενῆ, τὴν μαρτυροῦσαν τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς.—633-42 *τάρπησαν* ἐχόρασαν, *λέχω κοιμίζω, *ὑπνω ὑπο* ὑπὸ τὰς πτέρυγας, περιπτύξεις τοῦ ὕπνου, *μύω* ἀμψ. κλείομαι, *χόρτος* περίβολος (hortus), *λαυκανίη* X 325.—643-8 *δέμνια* οὐ. κλίνη, *αἰθουσα* στοὰ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου, *ῥήγεα* (δέξω βάπτω) βαπτία, *τάπητες* ὑποστρώματα ἢ σκεπάσματα, *χλαῖναι* κουβέρται, *οὔλος* παχὺς μάλλινος (lan-a, *Φέριον*, velus), *ἔσασθαι* (ἐννυμαι) διὰ νὰ σκεπασθῶσι, *δάος* οὔ. (δαίω, δαῖς) δᾶς, *ἐγκονέω* μετὰ σπουδῆς διακονῶ, : μετὰ σπουδῆς.—649-58 *ἐπι-*

κερτομέω (κέρτομος) πειράζω, λέξο μεικτ. ἀόρ. τοῦ *λέχεσθαι, παρήμενοι συνεδριάζοντες με ἐμέ, ἢ θέμις ὅπως εἶναι καθιερωμένον, ἀνάβλησις ἀναβολή, ἀτρεκέως ἀκριβῶς, κτερεῖζω 38, ἐρύκω συγκρατῶ.—659-67 εἰ μὲν δὴ ἐὰν λοιπὸν ὄντως, τάφος κηδεῖα, κεχαρισμένα θεῖης ἤθελες με εὐχαριστήσῃ, δαινυτο εὐκτ. τοῦ δαινυσθαι λαμβάνειν τὸ περιδείπνον, ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ τέφρᾳ ὄστων αὐτοῦ, πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.—673-6 πρόδομος ὁ χῶρος ὁ μετὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ μεγάρου, ὁ ἀμέσως πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, μυχῶ ἐν τῷ βάρθι.

643 ἐτάροισι δι' ὧν διεβιβάσθη ἡ προσταγὴ τοῦ Ἀχιλλέως εἰς τὰς μὴ παρούσας θεραπαίνας.—643-50 οἱ ξένοι συνθήτως ἐκοιμῶντο ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ τῷ προδόμῳ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου.—663 δεδίασι διότι, ἂν ἀπεμακρύνοντο πολὺ τῆς πόλεως, ὑπῆρχε φόβος μὴ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν προσεβάλλετο αἰφνιδίως ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἡ πόλις καὶ ἐκυριεύετο.— Πῶς προκαλεῖται ὁ ἀμοιβαῖος θανασμός τῶν δύο ἀνδρῶν; ἡ ὄρεξις καὶ ὁ νυσταγμός τοῦ Πρ. τί μαρτυροῦσι; ἡ παροχὴ τῆς ἀνοκωχῆς καὶ ἡ χειραψία πῶς ἐμφανίζονται τὸν Ἀχ; διὰ τί ὁ Ἀχ. παρέχει ὅ,τι ὁ Ἀγ. θὰ ἐδικαιοῦτο γὰρ παράσχη; διὰ τί ὁ Ἀχ. θέλει γὰρ κοιμηθῆ ὁ Πρ. ἐν τῷ προδόμῳ; εἶναι σοβαρὰ αἱ δικαιολογίαι του;

677-97. 677-88 ἱπποκορυστῆς ἀρματομάχος ὀρμαίνω διαλογίζομαι, ἐκπέμπω συνοδεύω ἔξω, ἱερὸς ἰσχυρός, ἀκμαῖος, οὗ νυ...λοιπὸν δὲν βάλλεις διόλου τὸ κακὸν μετὰ τὸ νοῦν σου, εἶσαι ὅλως ἀμέριμος, οἶον πόσον γλυκὰ, πόσον ἤσυχα.—689-91 ῥίμφα ταχέως.—692-7 ἔλων ἔλαον, διάφ. τύπ. τοῦ ἤλανον.—Διὰ τί ὁ Ἐρ. ἐπιταχύνει τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πρ.; διὰ τί δὲν περιγράφεται διεξοδικῶς ἡ ἐπάνοδος; Γενικαὶ ἐντυπώσεις ἀπὸ τῆς δραφιδίας.

Π.Ι.Ε.

ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧΗ ΚΗ'—ΚΘ'

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

Π.Ι.Ε.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πειθαρχία.

Τὸ χρῆμα.

Ἐπιστήμη καὶ ἠθική.

Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει.

Δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολεμοῦντας ἔμπροσθεν τῶν πραγμάτων εἶναι.

Αἰεὶ καθέστηκε τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι.

Οἷς ἄθλα ἀρετῆς μέγιστα πρόκειται, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι κλπ. κλπ.

εἰς τὴν ἀγορὰν

Is. 20/100

Π.Ι.Π.

20

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ

για

Π.Ι.Π.

III

III

Καταγραφή

Σελ. 1

Π.Ι.Π.

Π.Ι.Π.

ΡΤΗ

ΡΤΗ

ΗΡΤ